

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ - Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α.- Π.Ο.Ε. Ο.Τ.Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

***ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΕ ΘΕΜΑ:
«ΓΙΑ ΜΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ
ΦΙΛΙΚΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ»***

ΑΘΗΝΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ - Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α. - Π.Ο.Ε. Ο.Τ.Α.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:

**«ΓΙΑ ΜΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ»**

ΑΘΗΝΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

- **Α΄ ΚΥΚΛΟΣ: Οι απόψεις των θεσμικών εκπροσώπων.**

Προεδρείο: Παπαδημητρίου-Τσάτσου Άννα, Καλογερόπουλος Δημήτρης, Μπαλασόπουλος Θέμης.

- Χαιρετισμός του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης **κ. Γιάννη Ραγκούση** (αναμένεται επιβεβαίωση).
- Χαιρετισμός της Υπουργού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής **κας Κωνσταντίνας Μπιρμπίλη** (αναμένεται επιβεβαίωση).
- Χαιρετισμός του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής **κ. Ηλία Λιακόπουλου**.
- Χαιρετισμός του Περιφερειάρχη Αττικής **κ. Γιάννη Σγουρού**.
- Χαιρετισμός του Προέδρου του Δ.Σ. της Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α. **κ. Δημήτρη Καλογερόπουλου**.
- Χαιρετισμός του Προέδρου της Εκτελεστικής Επιτροπής της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. **κ. Θέμη Μπαλασόπουλου**.
- Χαιρετισμός του Προέδρου του Δ.Σ. του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. **κ. Νίκου Χιωτάκη**.
- Χαιρετισμός εκπροσώπου του **ΠΑ.ΣΟ.Κ.**
- Χαιρετισμός εκπροσώπου της **Νέας Δημοκρατίας**.
- Χαιρετισμός εκπροσώπου του **ΚΚΕ**.

- Χαιρετισμός εκπροσώπου του **ΛΑΟΣ**.
 - Χαιρετισμός εκπροσώπου του **ΣΥΡΙΖΑ**.
 - Χαιρετισμός εκπροσώπου των **ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΩΝ**.
 - Χαιρετισμός εκπροσώπου της **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ**.
 - Χαιρετισμός εκπροσώπου της **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ**.
 - Χαιρετισμός εκπροσώπου του **ΜΕΤΩΠΟΥ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ & ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ**.
 - Χαιρετισμός εκπροσώπου του **ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.**
 - **ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ-ΚΑΦΕΣ**
- **Β΄ ΚΥΚΛΟΣ:** Οι τεχνολογίες στη διαχείριση των στερεών αποβλήτων.
- Προεδρείο:** Γάκης Αντώνης, Φιλίππου Πέτρος, Πολυμερόπουλος Βασίλης.
- **Οικονομόπουλος Αλέξανδρος** - Καθηγητής στο Πολυτεχνείο Κρήτης.
 - **Καλογήρου Ευστράτιος** - Συμβούλιο Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων.
 - **Ζιώγας Χαράλαμπος** - Πολιτικός Μηχανικός-Υγιεινολόγος.
 - **Κατρός Θανάσης** - Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Ανακύκλωσης και Ενεργειακής Αξιοποίησης.
 - **Αρβανίτης Γιώργος** - Πρόεδρος του Δ.Σ. της Ένωσης Ελλήνων Χημικών.
 - **Λουκάτος Ανδρέας** - Σύνδεσμος Εταιρειών Γραφείων Μελετών.
 - **Παπαϊωάννου Δημήτρης** - Καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.
 - **Σπίρτζης Χρήστος** - Πρόεδρος του Δ.Σ. του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας.
 - **Κυρκίτσος Φίλιππος** - Πρόεδρος της Οικολογικής Εταιρείας Ανακύκλωσης.
 - **Δεκλερής Μιχάλης** - Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας.
 - **ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ-ΜΠΟΥΦΕΣ**

- **Γ΄ ΚΥΚΛΟΣ: Οι απόψεις - θέσεις - προτάσεις των εκπροσώπων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (Αιρετοί και εργαζόμενοι).**

Προεδρείο: Ζερβάκη Ηρώ, Ασκούνης Κώστας, Τσουνής Ιωάννης.

- Παρεμβάσεις εκπροσώπων παρατάξεων της Περιφέρειας Αττικής, της ΤΕΔΚΝΑ και της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Παρεμβάσεις Περιφερειακών Συμβούλων, Δημάρχων και συμμετεχόντων.
- **Κλείσιμο εργασιών Ημερίδας – Συμπεράσματα.**
- **Τέλος εργασιών Ημερίδας.**

**ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ-ΤΣΑΤΣΟΥ
Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ**

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ-ΤΣΑΤΣΟΥ): Καλή σας μέρα. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι Δήμαρχοι, φίλες και φίλοι, σας ευχαριστούμε που τιμάτε με την παρουσία σας και το ενδιαφέρον σας τη σημερινή ημερίδα για μια βιώσιμη οικονομική και φιλική στο περιβάλλον διαχείριση των απορριμμάτων της Αττικής.

Είναι σε όλους γνωστό το μεγάλο πρόβλημα της διαχείρισης των αστικών στερεών αποβλήτων της Αττικής, τα οποία εδώ και πολλά χρόνια ταλανίζουν ως πρόβλημα τους πολίτες και το τελευταίο διάστημα έχει διογκωθεί και για το λόγο αυτό έχει γίνει ακόμη πιο επιτακτική η επίλυσή του.

Η λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα, όπως και γενικότερα οι λύσεις στα προβλήματα των πολιτών απαιτούν διάλογο και κοινωνική συναίνεση. Σήμερα οι φορείς που διοργανώνουν την ημερίδα, δηλαδή η Περιφέρεια Αττικής, η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δίνουν ένα δημόσιο βήμα διαλόγου στους θεσμικούς εκπροσώπους της Πολιτείας, της Αυτοδιοίκησης, σε κάθε εμπλεκόμενο φορέα με το ζήτημα, στους εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης, σε κοινωνικές ομάδες, προκειμένου να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Μέσα από αυτό το γόνιμο διάλογο θα επισημανθούν τα σημεία που συγκλίνουν οι απόψεις της Αυτοδιοίκησης, θα αξιολογηθούν οι διαφοροποιήσεις και θα μπορέσουμε πιο συγκεκριμένα πιο ώριμα με τη μεγαλύτερη κοινωνική συναίνεση να αντιμετωπίσουμε το μεγάλο αυτό πρόβλημα. Από την πλευρά της Περιφέρειας Αττικής πιστεύω ότι θα συμφωνήσουν και οι άλλοι συνδιοργανωτές φορείς, θα αναλάβουμε στο μέλλον και άλλες ανάλογες πρωτοβουλίες.

Ξεκινάμε λοιπόν τώρα τον πρώτο κύκλο της ημερίδας με τις απόψεις των θεσμικών εκπροσώπων για τη διαχείριση των απορριμμάτων της Αττικής. Γί αυτό καλώ στο βήμα τον Περιφερειάρχη Αττικής κ. Γιάννη Σγουρό.

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ:

Οι απόψεις των θεσμικών εκπροσώπων

Γ. ΣΓΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε της ΠΟΕ-ΟΤΑ, αγαπητέ φίλε Θέμη Μπαλασόπουλε, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού, κύριοι Δήμαρχοι, κύριοι Αντιπεριφερειάρχες, κυρίες και κύριοι Αντιπεριφερειάρχες και Μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων και εκπρόσωποι όλων των φορέων που παρευρίσκονται σήμερα εδώ.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα στην ημερίδα καλούμεθα να συζητήσουμε το πιο σοβαρό και αυτό θέμα που απασχολεί την Περιφέρεια Αττικής. Είναι θέμα που θα προδιαγράψει τις τύχες μας και το οικονομικό μέλλον της Αττικής για τα επόμενα 30 χρόνια, γιατί η διαχείριση των στερεών αποβλήτων είναι ένα πρόβλημα αυτού του μεγέθους.

Λάθη και καθυστερήσεις δεκαετιών και πολιτική ατολμία οδήγησαν την κατάσταση σε αυτό που βιώνουμε σήμερα. Σήμερα λοιπόν εδώ και τώρα καλούμεθα να αντιμετωπίσουμε ένα πρόβλημα του χθες, με προτάσεις και λύσεις που να συνδυάζουν την οικολογική μας ευαισθησία, την οικονομικότητα των κατασκευών και της διαχείρισης και τη μικρότερη επιβάρυνση του πολίτη.

Να υπενθυμίσω ότι σύμφωνα με τον «Καλλικράτη» τα ζητήματα της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων της Μητροπολιτικής Περιφέρειας Αττικής διαχειρίζεται ο Γενικός Γραμματέας της αποκεντρωμένης Διοίκησης της Αττικής και τον καλημερίζω και τον καλωσορίζω το φίλο τον Ηλία Λιακόπουλο.

Και αυτό θα ισχύει μέχρι να μεταφερθούν στην Περιφέρεια οι σχετικές αρμοδιότητες. Πότε; Αυτό το γνωρίζει η Κυβέρνηση. Οι 7 χιλιάδες τόνοι απορριμμάτων που καθημερινά θάβονται στη χωματερή της Φυλής δεν αφήνουν περιθώρια για δισταγμούς και παραλείψεις. Σε ένα-δύο χρόνια το πολύ ο χώρος ταφής των απορριμμάτων θα κορεστεί και τότε τι;

Οι αντίθετες φωνές και οι διαμαρτυρίες που ακούγονται ενάντια στον περιφερειακό σχεδιασμό και στην αναγκαιότητα δημιουργίας χώρων στο Γραμματικό και την Κερατέα σε συνδυασμό με τη λειτουργία του υφιστάμενου χώρου στη Φυλή και των τεσσάρων εργοστασίων επεξεργασίας που θα δημιουργηθούν δεν είναι παρά προσπάθεια για να ανασταλούν οι σχεδιαζόμενες δράσεις και να οδηγηθεί η Περιφέρεια της Αττικής σε τριτοκοσμικές καταστάσεις.

Στόχος της Διοίκησης της νέας Περιφέρειας είναι σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να εκτελέσει τα ήδη προγραμματισμένα έργα τελικής διάθεσης, δηλαδή χώρους υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων, οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με τους χώρους ταφής απορριμμάτων, δηλαδή τους γνωστούς ΧΥΤΑ.

Αυτά τα έργα αποτελούν τη βασική υποδομή για την ολοκληρωμένη διαχείριση των αστικών στερεών αποβλήτων και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει οι κάτοικοι μιας περιοχής να μπουκοτάρουν και να θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή των συμπολιτών μας. Χρέος όλων μας είναι με το διάλογο να πείσουμε τους πολίτες, όχι να επενδύσουμε στην άρνησή τους για να έχουμε πολιτικά και κομματικά οφέλη.

Γι' αυτό θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της ψυχής μου και τον Πρόεδρο της ΠΟΕ-ΟΤΑ για τη συνεργασία που είχαμε και όλους τους φορείς που είναι σήμερα εδώ, γιατί είναι ουσιαστικά μια έναρξη ενός διαλόγου που να ακουστούν όλες οι φωνές, όσο αντίθετες και να είναι, για να βγάλουμε

το τελικό συμπέρασμα και να πάμε σε μία λύση η οποία θα είναι σωστή για όλους.

Γνωρίζουμε σήμερα ότι ακόμη και την τελειότερη τεχνολογία διαχείρισης στερεών αποβλήτων να εφαρμόσουμε πάλι θα χρειαζόμαστε κάποιου τύπου χώρους υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων, άρα η προώθηση των έργων τελικής διάθεσης είναι μονόδρομος και θα προχωρήσουμε το συντομότερο άμεσα, αφού προηγουμένως προηγηθεί ειλικρινής διάλογος και εξασφαλίσουμε συμφωνία με την τοπική κοινωνία.

Κανείς μα κανείς δεν μπορεί να αγνοεί την οποιαδήποτε φωνή της τοπικής κοινωνίας, όσο ακόμη αρνητική και να είναι. Ο περιφερειακός σχεδιασμός πρέπει συνεπώς να εφαρμοστεί, αφού προηγουμένως εναρμονιστεί με την ευρωπαϊκή οδηγία 98/2008.

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει και θα ενημερωθεί ο υπάρχων περιφερειακός σχεδιασμός διαχείρισης αποβλήτων, ο ΠΕΣΣΔΑ δηλαδή ο γνωστός του 2003, βάσει της ευρωπαϊκής οδηγίας 98/2008 με την εκτέλεση στρατηγικών μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και θα ιεραρχηθούν σωστά με την ακόλουθη σειρά τα έργα: Πρόληψη, δημιουργίας αποβλήτων, μείωσης, επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης, ανάκτησης ενέργειας και τελικής διάθεσης.

Θα ωριμάσουν όλα τα έργα αναβάθμισης των παρεχομένων υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων, θα εκτελεστούν οι διαγωνισμοί των έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων που είναι ήδη ώριμα και αποδεκτά από την τοπική κοινωνία ή έστω υπάρχει δυνατότητα να επιτευχθεί συναίνεση σύντομα. Θα εφαρμοστούν οι πράσινες δημόσιες συμβάσεις σε όλα τα έργα διαχείρισης στερεών αποβλήτων, χωρίς καμία παρέκκλιση.

Ενθαρρύνουμε τη συμμετοχή των πολιτών στην ανακύκλωση, με τη δημιουργία των κέντρων επιστροφής υλικών, τα γνωστά πράσινα σημεία. Ενθαρρύνουμε τις επιχειρήσεις να αναλάβουν την ευθύνη του παραγωγού, θα εφαρμόσουμε την αρχή ο «ρυπαίνων πληρώνει». Επιβάλουμε στους Δήμους να εφαρμόσουν την αρχή «πληρώνω όσο πετάω».

Ενημερώνουμε συνεχώς τους πολίτες και τους επιχειρηματίες, ώστε να γνωρίζουν τι πρέπει να κάνουν και τι κοστίζει αυτό που κάνουν και αυτός είναι νομίζω ο καλύτερος τρόπος. Η επιτυχία όλων των συστημάτων

εναλλακτικής διαχείρισης συσκευασιών και άλλων προϊόντων σίγουρα αποτελεί προτεραιότητα.

Δεν είναι μόνο ο μπλε κάδος η ανταποδοτική ανακύκλωση, η ανακύκλωση ηλεκτρικών συσκευών μπαταριών και τα υπόλοιπα συστήματα αρκετά για να μπορέσουμε να πετύχουμε τους εθνικούς στόχους που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την ανάκτηση και την ανακύκλωση. Επομένως θα πρέπει να δημιουργήσουμε τις υποδομές συλλογής κάποιων υλικών με τη συμμετοχή των κατοίκων, τα λεγόμενα «πράσινα σημεία» σε όλη την περιφέρεια σε συνεργασία με τους Δήμους.

Είναι γεγονός ότι υπάρχουν προβλήματα στον υπάρχοντα σχεδιασμό του ΕΣΔΚΝΑ σχετικά με τη μονόπλευρη αντιμετώπιση και πρόκριση του προτεινόμενου μοντέλου σχεδιασμού. Τα έργα που προτείνονται ωριμάζουν πολύ δύσκολα και υπάρχουν αντιδράσεις. Τα σκουπίδια όπως γνωρίζετε έχουν δύο βασικά προβλήματα, είναι ανομοιογενούς φύσης και παρουσιάζουν τεράστια διακύμανση στην ποσότητά τους.

Η φύση των σκουπιδιών, όπως μου τονίζουν οι ειδικοί και μάλιστα κάποιοι που έχουν συμμετάσχει στο στήσιμο επιτυχημένων συστημάτων σε ευρωπαϊκές πόλεις, είναι από τη μία ότι κάποια υλικά καίγονται εύκολα και μπορούν να αντικαταστήσουν πρώτες καύσιμες ύλες και από την άλλη υπάρχουν υλικά με έντονη οργανική φύση και υψηλό ποσοστό υγρασίας, άρα δεν καίγονται εύκολα, άρα είναι εύκολη η βιολογική τους επεξεργασία.

Εμείς δεν επιθυμούμε ούτε να προκρίνουμε τεχνολογίες, ούτε και να αποκλείσουμε καμία. Επαναλαμβάνω, εμείς δεν επιθυμούμε ούτε να προκρίνουμε τεχνολογίες, ούτε και να αποκλείσουμε καμία, όμως επιθυμούμε και θα επιτύχουμε να θέσουμε τα μέτρα και τους όρους μέσα στους οποίους θα πρέπει να κινηθούν οι τεχνολογίες που τελικά θα εφαρμοστούν για την επεξεργασία των απορριμμάτων.

Σίγουρα πάντως θα δημιουργηθούν μονάδες μηχανικής επεξεργασίας και διαχωρισμού και μάλιστα στην κατεύθυνση απομάκρυνσης επικινδύνων και αδρανών ουσιών διαχωρισμού των σκουπιδιών βάσει της

φύσης τους. Στόχος μας είναι η προστασία της υγείας των πολιτών, του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.

Ταυτόχρονα το κόστος των επενδύσεων όπως καταλαβαίνετε στην παρούσα φάση αποτελεί σημαντικό παράγοντα. Δεν προκρίνουμε καμία τεχνολογία και δε βλέπουμε μονόπλευρα το ζήτημα των απορριμμάτων, θεωρούμε ότι αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι για την πράσινη ανάπτυξη στην Αττική, θέλουμε τα σκουπίδια να αποτελέσουν μοχλό ανάπτυξης της πράσινης ανάπτυξης.

Η συμμετοχή του ιδιωτικού όσο και του δημοσίου, είναι απαραίτητη και μάλιστα με όλες τις δυνάμεις. Σήμερα εν έτει 2011 είμαστε πολύ πίσω, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε κανέναν, καμία υγιής δύναμη δεν πρέπει να πάει χαμένη στα σκουπίδια.

Πρέπει να κάνουμε άλματα, να αποκαταστήσουμε χώρους ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων, να δημιουργήσουμε μοντέρνους ΧΥΤΥ, να δημιουργήσουμε μονάδες μηχανικής επεξεργασίας απορριμμάτων, να ενθαρρύνουμε την ανακύκλωση, να εφαρμόσουμε τη συμμετοχή των πολιτών στην περισυλλογή των απορριμμάτων με τη δημιουργία πράσινων σημείων, να βελτιώσουμε το υπάρχον σύστημα περισυλλογής, να ενδυναμώσουμε την εναλλακτική διαχείριση, να ενθαρρύνουμε και να εδραιώσουμε την ευαισθητοποίηση και τη συμμετοχή των πολιτών τόσο στις αποφάσεις όσο και στα έργα.

Η πρόκληση είναι μπροστά, εμείς είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε και να πετύχουμε ότι και αν σημαίνει αυτό, ακόμη και οικονομικό κόστος σε σχέση με το αποθεματικό που έχει η Περιφέρεια της Αττικής, όσο μικρό και να είναι. Για τους πολίτες της Αττικής και για τις επόμενες γενιές, για το μέλλον της περιφέρειας, για την ποιότητα της ζωής μας.

Κλείνοντας και πάλι θέλω να σας ευχαριστήσω, αφού σας πω ότι η πεμπτοσύνη της δημοκρατίας είναι ο διάλογος. Αυτό σήμερα ξεκινάμε και το πετυχαίνουμε, άρα λοιπόν με θάρρος, με ειλικρίνεια, με κατάθεση της γνώμης και της σκέψης που θα λύσει αυτό το ακανθώδες πρόβλημα εν έτει 2011 στην Αττική, σας καλώ όλους σε έναν ουσιαστικό διάλογο, όπου θα βγουν χρήσιμα συμπεράσματα.

Για να πάμε στην τελική λύση, ώστε η Αττική να είναι πραγματικά μία περιφέρεια που να αξίζει πραγματικά όλοι οι κάτοικοι να την περιβάλλουν με αγάπη και εμπιστοσύνη και αυτό εξαιτίας της δράσης όλων των φορέων και του Κοινοβουλευτικού που είναι σήμερα εδώ και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού και όλων των κοινωνικών και όλων των οργανώσεων που υπάρχουν σήμερα εδώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Εκ μέρους του Υπουργού Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Αυτοδιοίκησης θα απευθύνει χαιρετισμό ο κ. Ηλίας Λιακόπουλος, Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης της Αττικής.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Περιφερειάρχη, κύριοι Βουλευτές, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων, κύριοι Δήμαρχοι και Αντιδήμαρχοι, αγαπητοί πολίτες..

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Είναι και οι εργαζόμενοι εδώ της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είπα πολίτες, οι εργαζόμενοι είναι πολίτες, δεν τους ξεχωρίζουμε. Δεν υπάρχουν πολίτες δύο ειδών και οι άνεργοι ακόμα περισσότερο.

Σας ευχαριστώ πρώτα-πρώτα για την πρόσκληση σε αυτή την πολύ σημαντική ημερίδα, γιατί πράγματι και προσυπογράφω την τελευταία έκφραση του Περιφερειάρχη ότι η λύση όλων των προβλημάτων είναι ο διάλογος.

(Ακούγονται Συνθήματα)

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Στο Γραμματικό πρώτα υλοποιούμε το έργο και μετά κάνουμε διάλογο; Πρώτα το έργο και μετά ο διάλογος;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Σας παρακαλώ πολύ.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε να σας πω, δεν έχει πάντοτε όποιος φωνάζει το δίκιο.

(Ακούγονται Συνθήματα)

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορώ να καθίσω να μιλήσω μαζί σας όσες ώρες θέλετε, αλλά υπάρχουν οι θεσμικοί σας εκπρόσωποι, ψηφίσατε τους Προέδρους σας, ψηφίσατε τους Δημάρχους σας και ψηφίσατε και τον

Περιφερειάρχη σας. Αυτοί σας εκπροσωπούν. Η δημοκρατία έχει εκφράσεις, δεν έχει φωνές. Ψηφίσατε Προέδρους που σας εκπροσωπούν.

(Ακούγονται Συνθήματα)

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορώ να σας ακούσω και χωρίς τη ντουντούκα.

Γ. ΣΓΟΥΡΟΣ: Λοιπόν αγαπητοί συνάδελφοι, ακούστε να σας πω, σήμερα ήρθαμε εδώ για να συζητήσουμε. Εάν πιστεύετε ότι αυτός είναι ο διάλογος, κάνετε πολύ μεγάλο λάθος και το όποιο δίκιο έχετε το χάνετε.

Αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία, ειδικά ειλικρινά σας το λέω δεν υπάρχει διάθεση ανταλλαγής συνθημάτων. Εφόσον δεν υπάρχει διάθεση, δέκα λεπτά να ηρεμήσετε. Εάν δεν ηρεμήσετε, δεν υπάρχει λόγος να συνεχιστεί αυτή η συζήτηση.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ): Κύριοι συνάδελφοι ένα λεπτό, κατ' αρχήν σήμερα θα πάρουμε και απόφαση όπου θα λέει ότι οι δυνάμεις τάξης τα ΜΑΤ θα πρέπει να φύγουν από την Κερατέα. Για να ξεκινήσουμε την κουβέντα, μαζί σας είμαστε, επειδή λοιπόν σήμερα πρέπει να κάνουμε πέντε προτάσεις κι ο καθένας θα εκφράσει την άποψή του ελεύθερα, εάν δεν τις εκφράσουν σήμερα δε θα ακουστεί η φωνή των τοπικών κοινωνιών και των εργαζομένων. Όμως πρώτα πρέπει να εκφράσουμε την οδύνη μας για την δολοφονία των δύο αστυνομικών.

Η Τοπική Ένωση παρόντος και του πρώην Δημάρχου Κερατέας λέγαμε ότι πρέπει να ακουστούν οι τοπικές κοινωνίες και όχι η κεντρική εξουσία να επιβάλλει μονόπλευρα απόψεις. Άρα λοιπόν αφήστε να προχωρήσουμε. Αν θέλετε λοιπόν και οι εργαζόμενοι που είναι εδώ να ακουστούν γιατί διακυβεύεται ο δημόσιος χαρακτήρας για τα απορρίμματα, εάν φύγουν από την Αυτοδιοίκηση και να πάνε σε ιδιώτες, ή θέλετε να κάνουμε κουβέντα ή να πάμε να πιούμε ένα ωραίο καφέ κερασμένο και να φύγουμε.

Λοιπόν καθίστε κάτω ένα λεπτό αγαπητοί φίλοι, καθίστε κάτω τοπικοί Μαυρογιαλούροι και μη για να ηρεμήσουμε λίγο γιατί δεν τελείωσε ο κ. Λιακόπουλος τον χαιρετισμό του, αφού δε θέλησε να έρθει ο κ. Υπουργός και η κα Υπουργός θα τα ακούσουν οι από κάτω. Θέλει να τα ακούσει, ας τα ακούσει λοιπόν ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Αττικής.

Κύριε Λιακόπουλε έχεις το λόγο.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ κι επειδή η δημοκρατία έχει και εντάσεις και αυτό είναι δεκτό.

Αλλά πάντοτε ο διάλογος πρέπει να γίνεται μέσα από οργανωμένες κοινωνίες, γι' αυτό οι εργαζόμενοι και η κοινωνία εκλέγει τους εκπροσώπους της. Πολλές φορές οι εκπρόσωποι αυτοί μπορεί να μην είναι αρεστοί σε κάποιους άλλους, αλλά τι να κάνουμε, η δημοκρατία λειτουργεί με τον κανόνα της πλειοψηφίας. Αλλιώς υπάρχουν άλλα καθεστώτα που από μας εδώ μέσα κανείς δεν τα θέλει.

Κυρίες και κύριοι μη χάνοντας λοιπόν το χρόνο μπαίνω στο θέμα. Υπάρχει μία κοινή ομολογία από όλους μας ότι υπήρξε καθυστέρηση στην υλοποίηση του οποιουδήποτε σχεδιασμού για τα απορρίμματα. Δεν μπαίνω στη λογική, θα έρθω μετά, αν ήταν σωστός ή λάθος, είμαι της λογικής ότι ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο.

Υπήρξε όμως και ευτυχώς για την Αττική πριν από μία δεκαετία ένας περιφερειακός σχεδιασμός. Όποιος κι αν ήταν το 2001 και το 2003 που έγινε με νόμο, αφού δεν υλοποιήθηκε θα είχε κακοφορμίσει και εκεί είμαστε σήμερα. Οι καθυστερήσεις, οι αναβολές, η άρνηση συζήτησης φέρνει τα σημερινά αποτελέσματα.

Και πάμε να δούμε τώρα τι κάνουμε. Τι προβλέπει αυτός ο περιφερειακός σχεδιασμός; Προβλέπει τους χώρους εναπόθεσης των απορριμμάτων -θα μιλήσω για τους ΧΥΤΑ και τους ΧΥΤΥ- προβλέπει τα εργοστάσια της μηχανικής ή κάποιους τόπους επεξεργασίας των απορριμμάτων, προβλέπει τους σταθμούς μεταφόρτωσης και προβλέπει και το κλείσιμο των ανεξέλεγκτων χωματερών.

Να δούμε τι από αυτά έγινε. Θα έλεγε κανείς τίποτα ή έγιναν πάρα πολύ λίγα πράγματα. Ας ξεκινήσουμε πρώτα από τους χώρους υγειονομικής ταφής. Αυτή τη στιγμή λειτουργεί στην Αττική που παράγει όπως είπε ο Περιφερειάρχης 7 χιλιάδες τόνους την ημέρα, οι αισιόδοξοι μιλούν για 2 κόμμα κάτι εκατομμύρια απορριμμάτων το χρόνο και οι ρεαλιστές ή απαισιόδοξοι για πάνω από 2,5 εκατομμύρια απορριμμάτων το χρόνο.

Αυτή τη στιγμή λοιπόν λειτουργεί ο χώρος υγειονομικής ταφής στα Λιόσια-Φυλή και γίνονται προσπάθειες να προχωρήσουν οι άλλοι δύο

χώροι υγειονομικής ταφής το Γραμματικό και η Κερατέα. Στο μεν Γραμματικό τα έργα έχουν προχωρήσει θα έλεγα αρκετά, ότι αφορά το κύτταρο και τις οδούς πρόσβασης, κλείσανε τις τελευταίες μέρες και οι τελευταίες αντιρρήσεις σε ότι αφορά τις απαλλοτριώσεις, βγήκε και η τελευταία απόφαση και νομίζω ότι το έργο θα προχωρήσει με καλύτερους ρυθμούς.

Σαφώς υπάρχουν και εκεί αντιδράσεις κάποιων κατοίκων, πολλών κατοίκων κι εγώ να συμφωνήσω μαζί σας, ο περιφερειακός σχεδιασμός λοιπόν για εκεί προβλέπει να διαχειριστείτε 25 από τις Κοινότητες της Ανατολικής Αττικής και μάλιστα προβλέπει εκτός από το χώρο της υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων.

Κι αυτό μπορώ να το βεβαιώσω σήμερα, γιατί θα μιλήσω σε λίγο και για τα εργοστάσια, γιατί εκεί θα θαφτεί μόνο το υπόλειμμα της επεξεργασίας. Και επιπλέον προβλέπει κι ένα εργοστάσιο κομποστοποίησης και μάλιστα προδιαλεγμένου οργανικού και εκεί είναι η πρόκληση των τοπικών κοινωνιών να επιτύχουν το στόχο του προδιαλεγμένου οργανικού.

Έρχομαι στον δεύτερο ΧΥΤΑ που είναι η Κερατέα, όπου πράγματι υπάρχουν μεγάλες αντιδράσεις και πράγματι υπήρξαν πολλές προσπάθειες μιας σύγκλισης απόψεων και μπορώ να πω και δε ντρέπομαι ότι προσπαθώ να είμαι σε μία επικοινωνία με τους εκπροσώπους των φορέων.

Υπάρχει λοιπόν κι εκεί ο σχεδιασμός όπου προβλέπει ένα χώρο υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων, επίσης ένα εργοστάσιο επεξεργασίας 126 χιλιάδων τόνων και μια μονάδα και εκεί προδιαλεγμένου οργανικού για κομποστοποίηση.

Υπάρχουν δικαστικές διαμάχες ναι και έτσι πρέπει να είναι στις οργανωμένες κοινωνίες. Η χώρα δε βρίσκεται σε εμφύλιο πόλεμο, οι λύσεις δίνονται με διάλογο και με τη νομιμότητα. Θα σεβαστούμε οποιαδήποτε απόφαση των δικαστηρίων, όπως σεβαστήκαμε και μέχρι τώρα τις αποφάσεις. Καλούμε όμως και την άλλη πλευρά και μερικούς φίλους και κατοίκους που φωνάζουν να σεβαστούν και οι ίδιοι τις αποφάσεις.

Έρχομαι λοιπόν στο επόμενο θέμα. Προβλέπει ο περιφερειακός σχεδιασμός πέντε κεντρικούς σταθμούς μεταφόρτωσης, τι έχει γίνει σε αυτό το θέμα και τι κάναμε τον τελευταίο χρόνο; Λειτουργεί μέχρι στιγμής ο σταθμός μεταφόρτωσης του Σχιστού, με κάποια προβλήματα. Λειτουργεί ο σταθμός

μεταφόρτωσης της Κηφισιάς και υπήρχε ένα κενό ότι υπήρχε και για τους άλλους.

Τι καταφέραμε μέχρι τώρα; Βγάλαμε περιβαλλοντικούς όρους για το σταθμό μεταφόρτωσης του Ελαιώνα. Σε λίγες μέρες θα έχουμε προχωρήσει και στη δημοπράτηση του έργου. Χωροθετήσαμε το πιο δύσκολο από όλα το Γουδί, που ήταν ένα από τα πιο δύσκολα θέματα και πρέπει να σας πω ότι πριν από μία εβδομάδα πετύχαμε από το διάλογο με τους τρεις Δημάρχους του Ελληνικού του Αλίμου και της Γλυφάδας και για το σταθμό του Ελληνικού και σε ένα μήνα θα είμαστε έτοιμοι και σε αυτό.

Θεωρώ πολύ μεγάλη επιτυχία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κι ούτε της αποκεντρωμένης περιφέρειας ούτε κανενός άλλου το να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε σταθμούς μεταφόρτωσης. Έχω πάει πολλές φορές στο χώρο υγειονομικής ταφής στην Κερατέα, το ξέρουν και οι εργαζόμενοι εκεί. Παρατηρώ λοιπόν γιατί δεν τα ήξερα, παρατηρούσα φορτηγά με δύο στρώματα να διασχίζουν όλη την Αττική με τρεις εργαζόμενους να ξεφορτώσουν, φορτηγά με ελάχιστα κλαδιά.

Αυτά όλα θα εκλείψουν με τους σταθμούς μεταφόρτωσης, που μπορούν στον κάθε σταθμό μεταφόρτωσης βέβαια να γίνουν κι άλλες ενέργειες, αλλά το πρώτο που θα κερδίσουμε είναι την περιβαλλοντική επιβάρυνση από χιλιάδες απορριμματοφόρα και την κυκλοφοριακή επιβάρυνση και όλα τα άλλα.

Υπάρχουν και 10 τοπικοί σταθμοί μεταφόρτωσης. Καταφέραμε να δημοπρατήσουμε και ολοκληρώθηκε το έργο του σταθμού μεταφόρτωσης της Τροιζηνίας και αυτές τις μέρες πληρώθηκε και το ποσό. Τι λύνει ο σταθμός μεταφόρτωσης της Τροιζηνίας; Θα κλείσει όλες τις χωματερές στα πιο τουριστικά σημεία της Αττικής, στα νησιά μας, στην Αίγινα, στο Αγκίστρι, στις Σπέτσες, στον Πόρο, στην Ύδρα. Και προβλέπει και κάποιους άλλους σταθμούς μεταφόρτωσης όπου σε κάποιους Δήμους υπάρχουν και υπάρχουν προβλήματα περιβαλλοντικά τα οποία γίνεται μία προσπάθεια να επιλυθούν. Και το τελευταίο είναι τα Κύθηρα.

Έρχομαι στους ΧΑΔΑ, στους χώρους ανεξέλεγκτης ρίψης των απορριμμάτων. Μέχρι και το 2009 είχαν κλείσει τρεις ανεξέλεγκτες χωματερές. Αυτή την ώρα έχουν κλείσει άλλοι 12 και υπάρχει εργολάβος που κάνει την

αποκατάστασή τους, αυτές τις μέρες με απόφασή μας έκλεισαν και οι άλλοι 12 ΧΑΔΑ και υπάρχει αυτή τη στιγμή μελετητής που μελετά την αποκατάστασή τους και ελπίζουμε ότι σε ένα μήνα θα υπάρξει και ο διαγωνισμός για την τελική αποκατάσταση. Μένουν μόνον τα Κύθηρα, που θα είναι και η τελευταία ανεξέλεγκτη χωματερή που θα κλείσει.

Ακούω ενστάσεις. Κι εμείς θέλουμε να μαθαίνουμε, κανείς δε θέλει να είναι κουφός και να βουλώνει τα αφτιά του στις αγωνίες των κατοίκων της περιοχής. Όμως μπορώ να διαβεβαιώσω όλους αυτούς που ανησυχούν ότι από τους χώρους υγειονομικής ταφής των υπολειμμάτων δε θα υπάρχει καμία επιβάρυνση στον υδροφόρο ορίζοντα και στο περιβάλλον, αντίθετα είναι τα πιο περιβαλλοντικά έργα.

Θα πάρετε κι εσείς μετά το λόγο, σήμερα εγώ θα είμαι μαζί σας όλη τη μέρα, θα πάρετε το λόγο και θα σας ακούσω με μεγάλη προσοχή, μπορώ όμως να σας απαντήσω αμέσως ότι δε λέω ψέματα, γιατί εκεί που σήμερα αφήνετε τα σκουπίδια στις ανεξέλεγκτες χωματερές ή θα καούν και θα υπάρχουν οι διοξίνες στο περιβάλλον της Αττικής κι είναι πολλές και υπάρχουν κάθε Καλοκαίρι καύσεις ανεξέλεγκτων χωματερών και μπορώ να τις ονομάσω και η βροχή πηγαίνει τα στραγγίδια στον υδροφόρο ορίζοντα της περιοχής σας και πηγαίνουν είτε στις γεωτρήσεις είτε στις κοντινές σας παραλίες.

Εγώ δεν είμαι Περιβαλλοντολόγος, όμως όλα τα έργα γίνονται με κάποιες πολύ αυστηρές περιβαλλοντικές μελέτες και έχω κάνει μία πρόταση και προς την Κερατέα και προς το Γραμματικό μπορώ να την κάνω σήμερα και προς όποιους άλλους, να πάρουμε από κοινού Σύμβουλο που θα επιβλέπει την περιβαλλοντική νομοθεσία, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα απέναντι σε αυτό.

Και το λέω από κοινού, για να μην υπάρχει και η έννοια της αμφισβήτησης ότι είναι δικός σου και τον πληρώνεις κι άρα κάνει τα δικά σου. Να έχουμε λοιπόν έναν Σύμβουλο από κοινού και με έναν μάλιστα διεθνή διαγωνισμό, ο οποίος θα επιβλέπει την περιβαλλοντική νομοθεσία στην κατασκευή των έργων. Είμαι μαζί σας στο διάλογο, δεν έχω καμία μα καμία προκατάληψη και θα σας ακούσω γιατί θα καθίσω όσο κι εσείς και θα σας ακούσω όλους.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Μα κατασκευάζεται 300 μέτρα δίπλα στον Ευβοϊκό, 300 μέτρα από τον Ευβοϊκό κατασκευάζεται ο ΧΥΤΑ του Γραμματικού.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν πως επιλέχθηκαν οι χώροι; Για να δούμε λοιπόν, ήρθε κάποιος, ήρθε ο Γενικός Γραμματέας της τότε Περιφέρειας κι είπε εδώ, εδώ και εδώ; Προφανώς όχι, υπήρξαν επιστημονικές μελέτες χωροθέτησης των χώρων. Είναι διεθνής όμως η αγωνία των κατοίκων, δεν είναι μόνο στη χώρα μας που αντιδρά στην κατασκευή των οποιωνδήποτε χώρων.

Ξέχασα πριν να πω για τις μονάδες κομποστοποίησης. Ο περιφερειακός σχεδιασμός προβλέπει αυτή τη στιγμή τρεις μονάδες προδιαλεγμένου οργανικού, 40 τόνους στην Κερατέα, 40 τόνους στο Γραμματικό και 80 τόνους στη Φυλή. Αυτό δεν απαγορεύει να γίνουν περισσότερες, αυτό δεν απαγορεύει σε κάποιους Δήμους αν οι ίδιοι θέλουν να κάνουν ανακύκλωση ή προδιαλεγμένο οργανικό να επεκτείνουν αυτή τη δραστηριότητα, είναι η πρόκληση αν θέλετε της νέας 15ετίας και 20ετίας.

Κι έρχομαι στο μεγάλο θέμα των εργοστασίων. Το πρώτο ερώτημα που μπαίνει είναι η τεχνολογία. Μα η τεχνολογία δεν αποφασίστηκε κάποια μέρα σε ένα γραφείο, υπήρξε μία ανάθεση μελετών τεχνολογίας. Οι μελετητές προέγκριναν κάποιες από τις μελέτες, παρουσιάσανε λοιπόν αυτές τις τεχνολογίες στους Δημάρχους της Αττικής. Αυτοί είναι οι εκπρόσωποί μας, εμείς τους ψηφίζουμε.

Επιλέχθηκαν λοιπόν από εκεί κάποιες τεχνολογίες, επειδή όμως ο καιρός αλλάζει θέλω να σας βεβαιώσω ότι στα τεύχη δημοπράτησης που θα βγούνε και θα είναι τα πρώτα τεύχη δημοπράτησης που θα βγουν για διαβούλευση στο διαδίκτυο πριν την προκήρυξη της δημοπρασίας.

Και σας παρακαλώ να μου πείτε αν έχει γίνει σε κάποιο άλλο, θα δεχθούμε οποιαδήποτε παρατήρηση είναι που θα μας υποδείξει ότι είναι κάπου φωτογραφία ή κάπου είναι κλειστός ο διαγωνισμός. Θα ανοίξουμε τα τεύχη δημοπράτησης σε όλες τις τεχνολογίες, πλην της καύσης και εδώ θα δεχθούμε οποιαδήποτε παρατήρηση, παρόλο ότι έχουμε τη σύμφωνη γνώμη της Ένωσης των Δημάρχων της Αττικής.

Το δεύτερο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί και θα παρακαλούσα κάποτε την ΠΟΕ-ΟΤΑ της οποίας σέβομαι και το ρόλο της κι έχω και μία πολύ καλή συνεργασία μαζί της, να έρθει μαζί με το Διοικητικό της

Συμβούλιο σε ένα τραπέζι, να δούμε αυτά που γράφουμε στα χαρτιά αν είναι έτσι, γιατί πολλές φορές υπάρχει και η παραπληροφόρηση.

Το δεύτερο λοιπόν ερώτημα που μπαίνει, είναι ένα εργοστάσιο, δύο εργοστάσια, τρία εργοστάσια, τέσσερα εργοστάσια; Αυτό βγαίνει από την ανάγκη να επεξεργαστούν όλα τα απορρίμματα της Αττικής. Έχει δίκιο ο Περιφερειάρχης, πρέπει να ενσωματώσουμε τις ευρωπαϊκές οδηγίες.

Η οδηγία λέει ότι δε θα πέφτει ούτε ένα κιλό από τα απορρίμματα ανεπεξέργαστο στους χώρους υγειονομικής ταφής. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μπορέσουμε να επεξεργαστούμε πολύ σύντομα μέχρι και το 2013 όλον αυτόν τον όγκο των απορριμμάτων. Έτσι λοιπόν προκρίθηκε η λύση των τεσσάρων εργοστασίων.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δε ζητάτε το λόγο μετά από μένα, να πείτε ότι θέλετε; Εμείς θα σας σεβαστούμε, σεβαστείτε κι εσείς, δεν είναι κακό. Εμένα μου δίνεται πρώτη φορά η ευκαιρία να σας πω για όλα αυτά που σκεφτόμαστε να κάνουμε.

Μπορείτε και υπάρχουν πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις και χθες βράδυ μιλούσα πολλή ώρα με τον κ. Χρυσόγελο, δεν κατόρθωσα να μιλήσω διαζώσης, μιλήσαμε όμως στο τηλέφωνο. Υπάρχουν πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις, λυπάμαι που δεν μπόρεσα να μιλήσω με τον κ. Κικίλια προεκλογικά, ήταν τη μέρα που αρρώστησε και είδα τους Συμβούλους του. Δεν αρνηθήκαμε σε κανέναν αυτό το διάλογο και μιλώ με ονόματα για να είμαστε και αξιόπιστοι.

Συνεχίζω λοιπόν και έρχομαι για τα εργοστάσια. Το τρίτο ερώτημα που μπαίνει είναι τι θα γίνει με το παραγόμενο προϊόν και υπάρχει πολύ κακή εμπειρία από αυτό. Στα τεύχη δημοπράτησης λοιπόν θα υπάρχει όρος απαραίτητος ότι θα πάει το παραγόμενο προϊόν για αξιοποίηση.

Το σημαντικότερο όλων, ακούω πολλές φορές και διαβάζω σε ανακοινώσεις για το περίφημο κόστος των απορριμμάτων, ότι το κόστος θα εκτοξευθεί στα 180, στα 200, στα 500 και παρακαλώ από πού βγαίνει αυτό; Εμείς έχουμε κάνει μία οικονομοτεχνική μελέτη και για να είμαστε βέβαιοι κάνουμε και μία μελέτη σκοπιμότητας και αποδεικνύεται σε αυτές τις μελέτες

ότι το κόστος διαχείρισης, αυτό το λεγόμενο gate fee, αλλά εγώ προτιμώ να το λέω κόστος διαχείρισης, δε θα ξεπεράσει τα 60 ευρώ τον τόνο.

Και εξάλλου, αγαπητοί φίλοι, αυτό είναι και το ζητούμενο σε ένα διαγωνισμό, ο διαγωνισμός θα είναι μειοδοτικός, δε θα είναι πλειοδοτικός. Αν υπάρχει λοιπόν μέθοδος και υπάρχει και μικρότερο κόστος, γι' αυτό ανοίγουμε το παιχνίδι σε όλους, να έρθουν να κάνουν την προσφορά τους.

Το τέταρτο ερώτημα που μπαίνει είναι κι είναι κατανοητή η αγωνία, θα είναι δημόσια δαπάνη τα εργοστάσια ή θα είναι.. Κοιτάξτε, δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα, πρέπει να τα πούμε όλα και να τα πούμε με τη γλώσσα της ειλικρίνειας.

Υπάρχουν οι φωνές λοιπόν που λένε να δώσουμε όλα τα χρήματα το Ελληνικό Κράτος και προφανώς δεν μπορούμε να τα δώσουμε όλα από κοινοτικά γιατί το έργο είναι ανταποδοτικό και τα ανταποδοτικά έργα γνωρίζετε όλοι γιατί είστε όλοι συμμετοχοί στο κοινωνικό γίγνεσθαι, ότι δε χρηματοδοτείται ολόκληρο από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Υπάρχουν οι φωνές που λένε να μπου από εθνικούς πόρους, αυτό λοιπόν θα αποφασίσει η Κυβέρνηση και όπως είπε ο κ. Υπουργός ο κ. Ραγκούσης θα αποφασιστεί από το Υπουργικό Συμβούλιο και με την κατάλληλη κοινοβουλευτική διαδικασία, το πόσο και με ποιο τρόπο.

Θα μου επιτρέψετε όμως να πω και δυο πράγματα ακόμα, είναι οι ποσότητες αυτές που αναφέρουν τα εργοστάσια δεσμευτικές; Σας βεβαιώνω ότι στα τεύχη δημοπράτησης δε θα υπάρχει αυτή η εγγύηση, δε θα υπάρχει εγγυημένη ποσότητα που θα πηγαίνει στα εργοστάσια, για να απαλλάξουμε από όλες τις απόψεις.

Γιατί ακούω αθροιστικά. Αν αθροίσω όσα λέγονται προφανώς ξεπερνά τον όγκο των απορριμμάτων και γι' αυτό λέμε αν προχωρήσει η κομποστοποίηση, πρέπει να σας πω ότι στην ανακύκλωση έχουμε φτάσει το 2009 και δεν έχω τα στοιχεία του 2010 ούτε καν 200 χιλιάδες τόνους.

Θα μπορούσε λοιπόν αυτό να είναι μία πρόκληση για όλους μας, να προχωρήσει στους Δήμους με πιο έντονους ρυθμούς. Διαβάζω κι άλλες προτάσεις, θα μπορούσε η κομποστοποίηση να επεκταθεί και σε άλλους Δήμους. Άρα θέλω να πω με αυτό που λέω ότι καμία πρόταση από όπου κι

αν έρχεται δεν αποκλείεται εκ των προτέρων. Είναι ευχής έργο να υπάρχει αυτή η διαδικασία και να πάμε κάθε φορά και πιο μπροστά.

Θέλω όμως να μιλήσω για δύο πράγματα ακόμη, στην Αττική υπάρχουν και άλλα περιβαλλοντικά προβλήματα και να ανοίξουμε αυτή τη συζήτηση και χάρηκα που την άνοιξε πρώτος ο Περιφερειάρχης. Στη Δυτική Αττική υπάρχουν ανεξέλεγκτες ρίψεις τοξικών αποβλήτων κι είμαστε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση να πληρώνουμε με εθνικά χρήματα, δηλαδή να πηγαίνουμε να τα μαζεύουμε εμείς και να επιδοτούμε την άναρχη ρίψη από τις βιομηχανίες και τις εταιρίες κι αυτό δεν μπορεί να μένει ατιμώρητο.

Υπάρχει το μεγάλο θέμα της απόρριψης των μπάζων, είτε αυτά είναι μπάζα εκσκαφής είτε κατεδαφίσεως κι εδώ είναι η καινούρια πρόκληση. Δεν μπορούν τα μπάζα να γεμίζουν τα ρέματα της Αττικής και μετά να έχουμε πλημμύρες και γι' αυτό εδώ τελειώνει και η νομοθεσία και θα πάμε σε μία άλλη διαχείριση των υλικών κατεδαφίσεων και μάλιστα και στην ανακύκλωσή τους, γιατί κι εκεί υπάρχουν χρήσιμα υλικά.

Και υπάρχουν και πάρα πολλές άλλες δράσεις που ξέρετε όλοι σας με τις μπαταρίες, με τα ελαστικά, με τα ηλεκτρικά ή τα ηλεκτρονικά απόβλητα και εδώ οι ποσότητες σε σχέση με τις παραγόμενες είναι πολύ λίγες, θα μπορούσε λοιπόν όλη αυτή η προσπάθεια να συνεγείρει τις τοπικές κοινωνίες και να μπορέσουμε να πάμε σε μεγάλη μείωση των απορριμμάτων για να μπορεί να ενισχυθεί και αυτό που ειπώθηκε που είναι ο νέος νόμος, ότι θα πληρώνει ο καθένας ανάλογα με ότι παράγει.

Αυτό είναι ίσως το σημαντικότερο που έχουμε να κάνουμε στη νέα εποχή που έρχεται, η πληρωμή των απορριμμάτων μας και το κόστος στον πολίτη να είναι ανάλογα με την παραγωγή του. Άρα έχουμε μία υποχρέωση να παράγουμε λιγότερα, άρα να ανακυκλώνουμε περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι, σε κάθε μεγάλο έργο σαφώς και υπάρχουν διαφωνίες. Εκείνο όμως που δεν πρέπει να υπάρχει είναι οι αποκλεισμοί. Θέλω να σας βεβαιώσω όλους ότι σε αυτό το λίγο διάστημα που θα διαχειριστώ ακόμα αυτό το μεγάλο θέμα κι είναι τιμή μου που μου το αναθέσατε, έως ότου το αναλάβει η Αιρετή σας Περιφέρεια θα κάνουμε ότι είναι δυνατόν για να προχωρήσει με πιο γρήγορους ρυθμούς ο περιφερειακός

σχεδιασμός και θα κάνουμε ότι είναι δυνατόν στα πλαίσια του ειλικρινούς διαλόγου και της συνεννόησης με τους πολίτες και τους εκπροσώπους τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ-ΤΣΑΤΣΟΥ): Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ. Θέμη Μπαλασόπουλο να πάρει το λόγο.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί φίλοι, θέλω εκ μέρους της Εκτελεστικής Επιτροπής της Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α. αλλά και του συνόλου των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να σας ευχαριστήσουμε για τη σημερινή παρουσία σας στην ημερίδα που διοργανώνουμε με τη συνεργασία της Περιφέρειας Αττικής και του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. για τη Διαχείριση των Στερεών Αποβλήτων στην Αττική και όχι μόνο, καθώς το τελευταίο χρονικό διάστημα πρωτοβουλίες ανάλογες με αυτές που παίρνονται στην Αττική παίρνονται και στις υπόλοιπες Περιφέρειες της χώρας, με κοινό στόχο την εκχώρηση της αρμοδιότητας σε ιδιώτες και την επιλογή τεχνολογιών που αποτελούν τις πιο δαπανηρές και λιγότερο φιλικές προς το περιβάλλον λύσεις.

Η επιλογή μας για τη συνδιοργάνωση της ΗΜΕΡΙΔΑΣ με την Περιφέρεια Αττικής και την Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α. έχει στρατηγικό χαρακτήρα, καθώς το πρόβλημα πλέον δεν είναι συνδικαλιστικό αλλά αφορά όλες τις πρωτοβουλίες που παίρνονται σε όλη την χώρα εν αγνοία και εν τη απουσία της πλειοψηφίας των κοινωνικών φορέων (Τοπική Αυτοδιοίκηση, Κοινωνικές Οργανώσεις κ.λ.π.) αλλά με την παρουσία των ίδιων και των ίδιων ενδιαφερομένων για την επιβολή των δικών τους προτάσεων.

Δεν θέλω να αναφερθώ με λεπτομέρειες στο τι συμβαίνει στην Κρήτη, στη Δυτική και Κεντρική Μακεδονία, στην Πελοπόννησο, στην Αιτωλοακαρνανία όπου επιλέγονται και επιβάλλονται τρόποι διαχείρισης που θα δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα το επόμενο χρονικό διάστημα (οικονομικά, περιβαλλοντικά αλλά και εργασιακά).

Η σημερινή όμως ημερίδα έχει στόχο τη διαμορφούμενη κατάσταση στην Περιφέρεια Αττικής κυρίως με ευθύνη της κυβέρνησης και του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. όπου οι επιλογές που γίνονται έρχονται σε αντίθεση και με τον Περιφερειακό σχεδιασμό. Ενώ δεν μας προξενεί καμία εντύπωση η σπουδή

που έδειξε το Υπουργείο Περιβάλλοντος στην έγκριση των Περιβαλλοντικών όρων για το εργοστάσιο βιοξήρανσης των 700.000 τόνων/έτος στην Φυλή παρ' ότι υπήρξε ΟΜΟΦΩΝΑ αρνητική γνώμη του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δυτικής Αττικής.

Η αντίθεσή μας στη διαμορφούμενη κατάσταση δεν είναι ΑΟΡΙΣΤΗ ούτε ΜΗΔΕΝΙΣΤΙΚΗ όπως μας κατήγγειλαν κάποιοι, αλλά στηρίζεται σε συγκεκριμένα στοιχεία:

1. Οι κατά καιρούς δημοσιοποιημένες Προγραμματικές Συμβάσεις, περίπου δέκα (10), που πέρασαν από τα χέρια μας άλλες προέβλεπαν μόνο την «κατασκευή» και άλλες την «κατασκευή και λειτουργία», αλλά όλες μέσα από το σύνολο των άρθρων έδειχναν τις επιλογές της κυβέρνησης.
2. Η προσπάθεια δέσμευσης από την Κυβέρνηση και τον Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. του τρόπου διαχείρισης των Στερεών Αποβλήτων για πάνω από είκοσι πέντε (25) χρόνια όταν με το Ν. 3852/2010 η αρμοδιότητα από 1-1-2011 ανήκει αποκλειστικά στην αιρετή Περιφέρεια Αττικής και το νέο Διαβαθμιδικό Σύνδεσμο.
3. Προσκρούει στο ότι, ο Δήμος Φυλής έχει παραχωρήσει το συγκεκριμένο οικόπεδο για ειδικό σκοπό (δημιουργία Χ.Υ.Τ.Α.) και όχι οποιαδήποτε άλλη χρήση. Έργο το οποίο έχει δημοπρατηθεί και συμβασιοποιηθεί ύστερα από τον απαραίτητο προσυμβατικό έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο.
4. Στο εν λόγω οικόπεδο υφίσταται σήμερα ενεργή σύμβαση, σύμφωνα με την οποία ο ανάδοχος πραγματοποιεί τις εκσκαφές για την κατασκευή των κυττάρων. Κάτι που σημαίνει ότι ο ανάδοχος μπορεί να εγείρει απαιτήσεις για διαφυγόντα κέρδη από την απομείωση του αντικειμένου της εργολαβίας του, δεδομένου ότι το έργο δεν έχει κλείσει και είναι σε εξέλιξη η κατασκευή του.
5. Για το οικόπεδο αυτό υπάρχουν σε ισχύ περιβαλλοντικοί όροι για τη διάθεση απορριμμάτων. Περιλαμβάνονται δηλαδή δύο ενεργά κύτταρα του Χ.Υ.Τ.Α. με την κατάργηση των οποίων χάνεται χωρητικότητα μεγαλύτερη από 5.000.000 τόνους, όση είναι η χωρητικότητα των Χ.Υ.Τ.Α. Γραμματικού και Κερατέας μαζί, για 15 χρόνια. Με την κατάργηση των κυττάρων δημιουργείται μείζον πρόβλημα για τη Δημόσια

Υγεία, αφού ο υπόλοιπος διαθέσιμος χώρος θα εξαντληθεί σε δύο (2) το πολύ χρόνια.

6. Πρόκειται για φωτογραφικό διαγωνισμό, αφού η επιφάνεια του οικοπέδου επαρκεί για να κατασκευαστεί εργοστάσιο που θα λειτουργεί με συγκεκριμένη τεχνολογία που διαθέτουν δύο μόνο κατασκευαστές στην Ευρώπη, τους οποίους αντιπροσωπεύουν συνεργαζόμενες εταιρείες στη χώρα μας.
7. Έρχεται σε αντίθεση και με αυτόν ακόμη των χωλαίνοντα Περιφερειακό Σχεδιασμό καθώς η «Βιολογική Ξήρανση» δεν συνιστά μέθοδο, επεξεργασίας – αξιοποίησης όπως επιβάλλει ο ΠΕ.Σ.Δ.Α. Αττικής αλλά μια τεχνική προεπεξεργασίας των απορριμμάτων.

Ταυτόχρονα:

- Αντί της εξασφάλισης χώρων ταφής των απορριμμάτων επιλέγει την κατασκευή φαραωνικού τύπου, μη αναγκαίων εργοστασίων επεξεργασίας, πράγμα πρωτοφανές για τα παγκόσμια χρονικά. Δεν υπάρχει πρωτεύουσα χώρας στην οποία να γίνεται επεξεργασία του συνόλου των απορριμμάτων σε εργοστάσια και μάλιστα αυτού του μεγέθους.
- Η μόνη λογική εξήγηση δημιουργίας τέτοιου μεγέθους εργοστασίων είναι η ενδεχόμενη εισαγωγή σύμμεικτων απορριμμάτων και από άλλες περιοχές εκτός Αττικής.
- Αντί της ανακύκλωσης στην πηγή (περιλαμβανομένης και της οργανικής ανακύκλωσης του προδιαλεγμένου στην πηγή ρεύματος των «οργανικών κουζίνας») που θα μειώσει τα σύμμεικτα απορρίμματα και το τελικό κόστος στους Δήμους και στον πολίτη, επιλέγει την εμμονή στην αποκομιδή και επεξεργασία του σύμμεικτου σκουπιδιού, κάτι που ευνοεί μόνο τους εργολάβους και επιβαρύνει τους Δήμους και τους Δημότες του λεκανοπεδίου.
- Αντί της φιλικής προς το περιβάλλον μηχανικής διαλογής και κομποστοποίησης για ένα σχετικά μικρό μέρος των απορριμμάτων (το ρεύμα των σύμμεικτων) επιλέγει τη βιοξήρανση των σύμμεικτων απορριμμάτων δηλαδή τελικώς την καύση, με άγνωστο όμως ακόμη αποδέκτη των βιοξηραθέντων αποβλήτων. Με την επιλογή αυτή το ρεύμα των σύμμεικτων απορριμμάτων διατηρείται για μια 25ετία σε απαράδεκτα

υψηλά επίπεδα, σε βάρος της ανακύκλωσης, ώστε να τροφοδοτούνται σταθερά οι μονάδες βιολογικής ξήρανσης (προβλέπεται και 2^η ή και 3^η) και μέσω αυτών οι μονάδες καύσης.

- Αντί να προσμετρήσει την επιβάρυνση των Ελληνικών νοικοκυριών από την οικονομική κρίση και τα οικονομικά μέτρα «κόπτεται» να κατοχυρώσει τιμές στους εργολάβους. Τιμές οι οποίες θα εκτοξεύσουν σύντομα το κόστος διαχείρισης των απορριμμάτων από 42,00 ευρώ σε 150,00 ευρώ/τόνο τουλάχιστον. Χωρίς βέβαια να συνυπολογίζεται το κόστος μεταφοράς, της καύσης, της λειτουργίας και χωροθέτησης Χ.Υ.Τ.Α. ΤΟΞΙΚΩΝ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΩΝ που θα απαιτηθεί για να δέχεται την τοξική τέφρα και λάσπη των μονάδων καύσης.

Αγαπητοί φίλοι, η δική μας πρόταση συγκλίνει σε ένα πράσινο ρεαλιστικό, εναλλακτικό σχέδιο που βασίζεται στο τρίπτυχο: Πρόληψη – Ανακύκλωση – Κομποστοποίηση: που είναι άμεσα υλοποιήσιμο και βασίζεται στην καρδιά της Πράσινης Ανάπτυξης, δημιουργώντας πολύ περισσότερες θέσεις εργασίας, ικανοποιώντας όλες τις νομικές υποχρεώσεις της χώρας και είναι κοινωνικά αποδεκτό.

Πρόταση που έχει όμως ένα «μειονέκτημα». Είναι πολύ οικονομική και πιο αποκεντρωμένη στις επενδύσεις και άρα δεν μπορεί να δώσει τα υπερκέρδη που κάποιοι ονειρεύονται και μεθοδεύουν. Η πρότασή μας είναι η εξής:

Σε αντίθεση με το σχέδιο ιδιωτικοποίησης της διαχείρισης των Στερεών Αποβλήτων που προωθούν κυβέρνηση και Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. εμείς προτείνουμε σε Εθνικό επίπεδο:

- 1 Υπεράσπιση του Δημόσιου και Κοινωνικού χαρακτήρα της Διαχείρισης των Στερεών Αποβλήτων με καλύτερες υπηρεσίες και χαμηλότερο κόστος απέναντι στην επίθεση που δέχεται από την κυβέρνηση και τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.
- 2 Καθιέρωση 4 ρευμάτων απορριμμάτων: α. συσκευασίες, β. έντυπο χαρτί, γ. οργανικά και δ. υπόλοιπα απορρίμματα. Η διαχείριση τους θα γίνεται απευθείας από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το διαφορετικό κόστος θα καλυφθεί από τα αντίστοιχα Συστήματα Εναλλακτικής Διαχείρισης, ενώ η

- ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και συμμετοχή του πολίτη πρέπει να γίνει με ευθύνη της Αυτοδιοίκησης και χρηματοδότηση από το Ε.Σ.Π.Α.
- 3 Δημιουργία Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α.) στους οποίους μπορούν να συγκεντρώνονται και τα προδιαλεγμένα από τους πολίτες απορρίμματα κατά είδος.
 - 4 Δημιουργία μονάδων επεξεργασίας οργανικού κλάσματος από το ρεύμα των οργανικών, λαμβανομένου υπόψη ότι τα οργανικά υπερβαίνουν το 45% των απορριμμάτων στη χώρα μας. Από την επεξεργασία αυτή θα έχουμε ως προϊόν άριστης ποιότητας κομπόστ, το οποίο μπορεί είτε να χρησιμοποιεί η Αυτοδιοίκηση για αναπλάσεις πάρκων, αναδασώσεις, κ.λ.π. ή να πωλείται στην αγορά με οικονομικό όφελος.
 - 5 Δημιουργία Ολοκληρωμένων Ενοτήτων Διαχείρισης Απορριμμάτων (Ο.Ε.Δ.Α.) που θα περιλαμβάνουν Χώρο Υγειονομικής Ταφής για το ρεύμα των υπολοίπων που δεν υπόκεινται σε περαιτέρω επεξεργασία και για τα υπολείμματα και μονάδα επεξεργασίας των σύμμεικτων απορριμμάτων που απομένουν. Η επιλογή της τεχνολογίας θα γίνεται με κατεύθυνση της μεγιστοποίησης της ανακύκλωσης. Θα πρέπει να προκρίνεται ο συνδυασμός της πιο οικονομικής και φιλικής στο περιβάλλον λύσης με αποκλεισμό επομένως της καύσης.
 - 6 Κατάργηση της σύμβασης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την Ε.Ε.Α.Α. Α.Ε. για την ανακύκλωση των Δημοτικών Απορριμμάτων συσκευασίας, δημιουργία ενιαίου, αποκλειστικά Δημόσιου Φορέα για την ανακύκλωση των υλικών συσκευασίας με καθοριστική την εκπροσώπηση σ' αυτόν των Ο.Τ.Α. και των Συνδέσμων τους που εξειδικεύονται με την επεξεργασία και διάθεση των απορριμμάτων. Η ανακύκλωση να υλοποιείται από τους Δήμους, σε συνεργασία με τους Συνδέσμους Διαχείρισης των Απορριμμάτων.
 - 7 Άμεση ανάληψη πρωτοβουλίας από την Κυβέρνηση και τους φορείς των Ο.Τ.Α. για την προώθηση κατασκευής των Κ.Δ.Α.Υ. και των μονάδων μηχανικής ανακύκλωσης και κομποστοποίησης, που προβλέπονται στους περιφερειακούς σχεδιασμούς και να μην περιορίζονται στην κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. ή Χ.Υ.Τ.Υ. που και αυτοί κατασκευάζονται με το σταγονόμετρο,

με συνεχείς υπαναχωρήσεις και έξωθεν παρεμβάσεις, λόγω κυρίως πολιτικών σκοπιμοτήτων.

- 8** Αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας για τη διαχείριση των Επικίνδυνων Ιατρικών Αποβλήτων (Ε.Ι.Α.), ενίσχυση του ρόλου της εγκατάστασης του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. για την αποτέφρωση. Προστασία της υγείας των πολιτών, των εργαζομένων και του περιβάλλοντος, από την ανεξέλεγκτη διάθεσή τους.

Η περίπτωση της Αττικής: Ειδικότερα για την Αττική προτείνουμε μια ολοκληρωμένη διαχείριση των απορριμμάτων με βάση τα παρακάτω:

1. Λειτουργία του υφισταμένου Εργοστασίου Μηχανικής Ανακύκλωσης Κομποστοποίησης (Ε.Μ.Α.Κ.) με πλήρη δυναμικότητα (η δυναμικότητα του Ε.Μ.Α.Κ. είναι 300.000 τόνοι/χρόνο, αλλά μπορεί επίσης η μια εκ των τριών γραμμών του να κάνει επεξεργασία προδιαλεγμένου οργανικού κλάσματος (125.00 τόνοι/έτος), οπότε η δυναμικότητα των άλλων δύο μπορεί να φτάσει τους 200.000 τόνους το χρόνο).
2. Δημιουργία δύο εργοστασίων μηχανικής ανακύκλωσης, δυναμικότητας 127.500 τόνων/χρόνο (όπως προβλέπεται, αλλά με αλλαγή της μεθόδου επεξεργασίας που δρομολογείται να είναι η βιοζήρανση).
3. Επέκταση και αναβάθμιση των κάδων χαρτιού στη βάση του υποβαθμισμένου σήμερα, προγράμματος που υλοποιεί ο Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α.
4. Καθιέρωση των ρευμάτων οργανικών, κάτι που αφενός μεν θα μειώσει τα σύμμεικτα απορρίμματα που οδηγούνται για επεξεργασία και αφετέρου θα αυξήσει τις ποσότητες που οδηγούνται σε κομποστοποίηση.
5. Δημιουργία τριών (3) εργοστασίων κομποστοποίησης που ήδη προβλέπονται με παραπέρα σταδιακή αύξηση των προδιαλεγμένων οργανικών.
6. Επιτάχυνση της διαδικασίας κατασκευής των έξι (6) Σ.Μ.Α. που προβλέπονται στον ΠΕ.Σ.Δ.Α. και χωροθέτηση και δημιουργία τοπικών Σ.Μ.Α. και σε άλλα σημεία της Αττικής (με έμφαση στα νησιά).
7. Να διερευνηθεί η αναγκαιότητα για δημιουργία εργοστασίου δεύτερου Ε.Μ.Α.Κ. στα Άνω Λιόσια, με δυναμικότητα που θα επιλεγεί ανάλογα με τα πρώτα αποτελέσματα από την ένταση της ανακύκλωσης.

Αγαπητοί φίλοι, η Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α., οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση εκφράζουν με σαφήνεια τις θέσεις τους προς κάθε κατεύθυνση καθώς η Διαχείριση των Απορριμμάτων δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους. Οι επιλογές του σήμερα θα δεσμεύσουν και θα δρομολογήσουν τις εξελίξεις για τα επόμενα είκοσι πέντε (25) χρόνια. Οι αποφάσεις δεν μπορεί να παίρνονται πίσω από ερμητικά κλειστές πόρτες, σε καθεστώς περιέργων μεθοδεύσεων και αδιαφανών διαδικασιών.

Οι προειλημμένες αποφάσεις που με διαδικασίες εξπρές πάρθηκαν θα επιφέρουν ανεπανόρθωτες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, καθώς εγκαταλείπεται οριστικά η ανακύκλωση στην «πηγή» ενώ το υπέρογκο κόστος της πιο δαπανηρής επιλογής θα επιβαρύνει τον οικογενειακό οικονομικό προϋπολογισμό αφού θα μετακυλιστεί στο Δημότη μέσω των Δημοτικών φόρων. Και βέβαια κανείς δεν πρέπει να συναινέσει σε ένα σχέδιο εκχώρησης της Διαχείρισης των Απορριμμάτων σε ιδιωτικά συμφέροντα. Η κυβέρνηση που ανέλαβε την εξουσία διατυμπανίζοντας πως θα φέρει την κάθαρση και θα επιβάλλει διαφάνεια, κυρίως στα δημόσια έργα, φαίνεται τώρα πως υποχωρεί και διολισθαίνει στην αδιαφάνεια και στην υποστήριξη του κεφαλαίου που ταλανίζουν δεκαετίες τη χώρα μας και αποτελούν τη βασική αιτία για τη σημερινή τραγική οικονομική κατάσταση της Ελλάδας.

Επιμένουμε και επισημαίνουμε ότι η διαχείριση των Απορριμμάτων στην Αττική αλλά και στην υπόλοιπη χώρα απαιτεί ένα ουσιαστικό και ειλικρινή δημόσιο διάλογο, μέσα από τον οποίο θα αναδειχθούν οι καταλληλότερες επιλογές.

Γιατί τελικά είναι εύκολο όπως αποδεικνύεται, να αγνοείς την κοινή λογική, να παρεκκλίνεις από τη νομιμότητα, να εξυπηρετείς ιδιωτικά συμφέροντα, να διαλύεις το Δημόσιο Τομέα, να απαξιώνεις τους εργαζόμενους, να επιβαρύνεις χωρίς λόγο υπέρογκα τους Δήμους και τα νοικοκυριά πίσω από κλειστές πόρτες και να οδηγείς σε απόλυση εκατοντάδες εργαζόμενους αδιαφορώντας για το μέλλον των ίδιων και των οικογενειών τους.

Αρκετά λάθη έχουμε κάνει μέχρι σήμερα, δεν μπορούμε να κάνουμε άλλα... Πρέπει επιτέλους να πάρουμε την υπόθεση ΟΛΟΙ στα χέρια μας... και σε αυτό εμείς σας καλούμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Και τώρα ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής ΤΕΔΚΝΑ ο κ. Δημήτρης Καλογερόπουλος έχει το λόγο.

Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Περιφερειάρχα δεν έχω να προσέξω τίποτε τα έχουμε πει εκατό φορές, δεν κρυβόμαστε εμείς.

Άλλοι να προσέξουν τι λένε, γιατί ο κόσμος σήμερα δεν πιστεύει σωστά τα είπε ο Θέμης, ο κύριος Λιακόπουλος σου λέει τι πρόκειται να κάνουμε, αλλά ο κόσμος δεν πιστεύει πλέον, 34 χρόνια έχουμε τα ίδια, 34 χρόνια είμαστε πίσω σε σχέση με την Ευρώπη. Αν πετάξει κάποιος με ένα ελικόπτερο θα σου πει τι ξεφτίλα είναι η Αττική. Παντού μιλάμε είναι ανεξέλεγκτες χωματερές.

Η αντίληψη που επικρατεί είναι όταν φέρει στο σπίτι μου δίπλα τα σκουπίδια τότε θα γίνει μακελειό, αρκεί να είναι μακριά από μένα. Γι' αυτό λοιπόν ότι και να πούμε με επιστήμονες και ειδικούς επειδή δεν υπήρξε ποτέ διαδικασία συζήτησης με τους πολίτες, με τις Κυβερνήσεις που έχουν περάσει. Όλα έμειναν μετέωρα. Άστο σου λένε και οι Βουλευτές και πράττουν κατά το δοκούν, σου λέει θα χάσουμε ψήφους, άστο για αργότερα. Πηγαίνανε στο κόμμα και λέγανε κι άλλα λέγανε στους πολίτες, γι' αυτό έχουμε καταντήσει σήμερα έτσι.

Εδώ λοιπόν να τους πούμε ότι εμείς που για τέσσερα χρόνια μας ψηφίζουν οι πολίτες και μας δίνουν την ψήφο τους, μας εμπιστεύονται μάλλον την ψήφο τους, ένα θέμα έχουμε ως πρώτιστο παράγοντα, το περιβάλλον που αφορά βέβαια και τα απορρίμματα.

Άκουσα που είπε ο κ. Λιακόπουλος ότι συμφωνήσαν οι Δήμαρχοι για τον ΣΜΑ του Ελληνικού. Αλίμονο να μη συμφωνήσουν και ΚΔΑΥ πρέπει να γίνει εκεί κι ένα εργοστάσιο πρέπει να γίνει εκεί προτού έρθουν οι Άραβες και μας τα καταργήσουν, γιατί τρέχανε και κατεβάζανε τα κάγκελα. Τότε δεν ήταν Κυβέρνηση η σημερινή, ήταν αντιπολίτευση και έτρεχε μαζί με τους Δημάρχους. Θυμάστε τι γινόταν με την Υπερνομάρχη και τα γιουρούσια για να μείνει πράσινος ο χώρος και τα λοιπά και σήμερα προβλέπεται επένδυση στο χώρο με τσιμεντοποίηση και κανείς δεν μιλάει.

Και το λέω αυτό γιατί; Γιατί τότε πήραμε απόφαση, ήταν ο Λάμπρος Μίχος στην ΤΕΔΚΝΑ σήμερα είναι Βουλευτής και τιμά την

Αυτοδιοίκηση λέω ότι πήραμε μια απόφαση για τα εργοστάσια χωρίς να επιλέξουμε συγκεκριμένη μελέτη να γίνουν με τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το υπόλοιπο ποσό χρηματοδότησης είναι του κράτους για να κρατήσουμε το κόστος στο σκουπίδι χαμηλά, ενώ σήμερα με ότι προβλέπεται από τα 34 ευρώ θα πάει στα 110 ο τόνος και ποιος θα το πληρώσει αυτό; Και καλά όσοι δεν είναι Δήμαρχοι σήμερα γλιτώσανε, οι υπόλοιποι τι θα λένε στους πολίτες, πληρώστε εσείς το κόστος;

Για ποια ανακύκλωση, για την εταιρεία ανακύκλωσης η οποία έχει σταματήσει να λειτουργεί; Η τότε Κυβέρνηση πήγε κι έδωσε μεγαλύτερο ποσοστό στους ιδιώτες από ότι στην Αυτοδιοίκηση για να υπάρχει η σημερινή διαχείριση του προβλήματος; Όλα αυτά λοιπόν τα έλεγε Μπαλασόπουλε, γι' αυτό σε έχουν κάνει και Πρόεδρο οι εργαζόμενοι, αλλά δε λείπει τίποτα αυτό, το θέμα είναι πως λύνουμε το μεγάλο θέμα των απορριμμάτων.

Γι' αυτό λέω κι εγώ λοιπόν ότι σήμερα πρέπει να πάρουμε μια απόφαση και να πούμε στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη ότι πρέπει να ανοίξει την περιοχή. Για να κάνεις μια συζήτηση με τους πολίτες δεν μπορεί να έχεις τα ΜΑΤ. Σεβόμαστε όλους τους εργαζόμενους, όμως σήμερα πρέπει να σεβαστούμε και τα δύο παιδιά που σκότωσαν οι αλήτες εχτές σε ενέδρα.

Εργαζόμενοι είναι αυτοί που πέθαναν εχτές, δεν μπορεί να το ξεχνάμε, δεν μπορεί να έχουμε αντιμέτωπα τα παιδιά τα δικά μας για θέματα που φτάνει η κεντρική εξουσία και να βλέπεις τώρα στην Κερατέα να είναι αντιμέτωπα με τα παιδάκια στα οδοφράγματα. Δυστυχώς αυτά γίνονται στον 21^ο αιώνα, μόνο στην Ελλάδα, για τα αυτονόητα.

Αυτό τι σημαίνει; Ότι αγανακτεί ο πολίτης, πας να του επιβάλλεις απόψεις γιατί ξεκάθαρα δεν του είπες ποτέ ότι φιλαράκο εγώ θα πάω να ξεκινήσω ένα εργοστάσιο που θα διαχειρίζεται τα δικά σου απορρίμματα κι όχι όλης της Αττικής. Δεν υπήρχε ποτέ καμιά τέτοια εξήγηση, αυτή ήταν η απόφαση της ΤΕΔΚΝΑ στα συνέδρια που έπαιρνε, να διαχειρίζεται η κάθε περιοχή τα απορρίμματά της και να τελειώνει το θέμα γιατί η Δυτική Αττική έχει φουλάρει δεν αντέχει άλλο.

Άρα λοιπόν τι πρέπει να κάνουμε; Αυτοί οι άνθρωποι επιπροσθέτως στις περιοχές εκείνες έχουν το Καλοκαίρι επιπλέον πληθυσμό. Δε θα πάει το Αιγάλεω τα απορρίμματά του εκεί, αλλά ούτε θα γίνει σταθμός

μεταφόρτωσης μόνο στο Αιγάλεω και όχι στο Γουδί, ή στου Προμπονά ή κάπου αλλού, που η Αθήνα θέλει δύο και τρεις σταθμούς μεταφόρτωσης, πρέπει όλα να ξεκινήσουν μαζί για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Αυτό λοιπόν το παιχνίδι πρέπει να τελειώνει, ή πάμε σε συνολική διαχείριση των απορριμμάτων ώστε η κάθε περιοχή να ελέγχει τα δικά της, ώστε να μη λένε γιατί άκουσα κάποιος να λέει στο Καστρί. Και στο Καστρί, εδώ έχει αυτή τη στιγμή η Κηφισιά σταθμό μεταφόρτωσης κι επειδή ένα κομμάτι βρίσκεται στην α΄ ζώνη τους πάνε Εισαγγελέα για φυλακή και δεν μπορούν να αποχαρκτηρίσουν το χώρο αυτόν. Είναι έτσι κ. Λιακόπουλε;

Δεν μπορεί η Πολιτεία, για ποια Πολιτεία μιλάμε; Για πέντε μέτρα κι αυτό το πανηγύρι πρέπει να τελειώσει. Ή πρέπει να αποφασίσουμε όλοι μαζί τι θα γίνει ή στο φουκαρά που έφυγε από το Αιγάλεω και πήγε στην Κερατέα τότε που το διαφημίζανε στο ραδιόφωνο να πάρει ένα κομμάτι γης προκειμένου να έχει καλύτερη ποιότητα ζωής το παιδί του μακριά από τη μόλυνση να μην του βάλουν τα σκουπίδια στη μούρη, πρέπει να του το εξηγήσουν πως πρέπει να γίνει το θέμα.

Αυτό το παιχνίδι που παίζεται γενικότερα πρέπει να καταλάβετε ότι δε σταματάει μόνο εδώ, ξεκινάει από τη γη από τις χρήσεις γης, χωροταξικό δεν υπάρχει, το ίδιο παραμύθι τόσα χρόνια πουλά η Κεντρική Εξουσία, το επαναφέρουν, το ξαναεπαναφέρουν, πήγαμε στη Βουλή και μίλησε τότε γιατί βλέπω τον Κυριάκο Μητσοτάκη εδώ, μιλήσανε κι άλλοι από όλα τα κόμματα, το είπαμε το θέμα των απορριμμάτων, το άκουσε κανείς; Έγινε τίποτε;

Άλλαξε ο νόμος σε τίποτα; Θέλω λοιπόν να πω, θα αλλάξει τίποτα; Όμως εμείς εδώ είμαστε υποχρεωμένοι γιατί ο Περιφερειάρχης είναι Αιρετός και οι φάπες που θα πέσουν στον Αιρετό είναι τελείως διαφορετικές από αυτές που τρώει ο διορισμένος, όπως τις τρώει και ο κάθε Δήμαρχος.

Οι πολίτες έχουν μεγάλες απαιτήσεις από εμάς, γι' αυτό πρέπει σήμερα να καταθέσουμε όλοι τις απόψεις μας, θα έρθουν εδώ οι ειδικοί, θα μας πούνε, δεν πρέπει να πάει εδώ πρέπει να πάει πιο εκεί, ακόμη και στην Ριτσώνα. Τη Ριτσώνα λοιπόν βάλτε την στην Αττική για να γίνει.

Εδώ πάνε να βάλουν τον Σκαρμαγκά σε άλλο Δήμο παίρνοντάς τον από το Χαϊδάρι, αλλάζοντας τα όρια προκειμένου να κάνουν

άλλες παρεμβάσεις, για να μην αντιδράσουν οι κάτοικοι της περιοχής, όπως και για την καινούρια ηλεκτρική μονάδα παραγωγής στο Θράσιο Πεδίο άλλαξαν γνώμη τώρα. Αυτό είναι το παιχνίδι με το περιβάλλον που δεν αφορά μόνο τα σκουπίδια, όμως αφορά το σύνολο της Αττικής. Δε βλέπετε ότι τα συμφέροντα μας έχουν σκίσει και δε μιλάει κανείς;

Μας ενδιαφέρει ποιος θα είναι ο εργολάβος που θα πάρει τα.. βεβαίως όχι εμάς, αυτούς που κάνουν το παιχνίδι της κεντρικής εξουσίας τους ενδιαφέρει, γιατί ελέγχουν τα πάντα, διαφορετικά θα τους μαυρίσουν. Φίλε Σπύρο, θα γράψουν άσχημα στις εφημερίδες για αυτούς και το φοβούνται.

Αυτοί που χρωστάνε τεράστια ποσά και δεν πάει κανείς να τους ελέγξει ούτε τις τράπεζες που τους δανείζουν ελέγχει, η Τράπεζα Ελλάδος με τόσα φέσια που έχουν ρίξει και κάνουν και το κουμάντο της πολιτικής σε αυτόν τον τόπο. Δε μιλάνε οι Πολιτικοί, φοβούνται φίλε μου για να ξαναεκλεγούν. Άρα λοιπόν εδώ σήμερα πρέπει να πούμε δέκα πράγματα, όπως είναι το όνομά τους.

Αγαπητοί φίλοι, καθυστερημένα κοιτάζουμε το πρόβλημα στα μάτια και το λέω αυτό το καθυστερημένα γιατί όλοι μας είχαμε κάποια αγωνία, άλλοι εκλέγονται άλλοι δεν εκλέγονται αλλά όλοι δεν παύουμε να ασχολούμαστε με το περιβάλλον, να αγωνιούμε για τα παιδιά μας για το μέλλον της γειτονιάς μας. Πιστεύω λοιπόν ότι το πρόβλημα δεν είναι τεχνητό, είναι άκρως πολιτικό κι αφορά την κοινωνία μας.

Σίγουρα η τεχνολογία και η πρόοδος που έχει συντελεστεί είναι στις παραμέτρους που αναφέρατε, από κει και πέρα όμως χωρίς συζήτηση με την κοινωνία και χωρίς δηλαδή με τους πολίτες που είναι ενδιαφερόμενοι, όλα αυτά πέφτουν στο κενό ότι και να τους πεις. Δεν πας να του πεις του αλλουνού ότι από εκεί που θα είναι η εγκατάσταση θα βγάζει άρωμα; Σου λέει δίπλα μου; Δεν το θέλω βρε φιλαράκο, δεν το θέλω.

Αν δεν υπήρχε βέβαια και ο μπαμπούλας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ήταν ακόμα χειρότερα με τις χωματερές, δε θα ενδιαφερόταν κανένας. Μην κοιτάτε που πέφτουν τα πρόστιμα και γίνεται αυτή η ιστορία, γι' αυτό κάπου έχουν σφίξει λίγο τα ζωνάρια.

Εγώ σας είπα, όποιος μπορέσει κάποια στιγμή και πετάξει πάνω από την Αττική, θα καταλάβει τι ξεφτίλα είμαστε κι εκεί έχουμε ευθύνη όλοι μας

και η Τοπική Αυτοδιοίκηση και οι πολίτες για τη συνείδηση που έχουν, τη συνείδηση εννοώ την περιβαλλοντική έτσι; Αλλά βεβαίως και κυρίως εκείνοι που διαχειρίζονται τις τύχες του τόπου.

Και σε αυτό το πρόβλημα πρέπει να δώσουμε λύση φίλοι σήμερα και βεβαίως οι αποφάσεις που θα πάρουμε, που δεν ξέρω αν αυτή η διαδικασία που κάνουμε σήμερα θα βγάλει συγκεκριμένες αποφάσεις, διότι άνοιξε ένα διάλογο η Περιφέρεια η ΠΟΕ-ΟΤΑ και η ΤΕΔΚΝΑ προκειμένου όταν αναλάβει η Αιρετή Περιφέρεια να δει τι θα κάνει, αλλά το πρόβλημα τρέχει και δεν μπορεί να τρέχει εις βάρος συγκεκριμένων περιοχών.

Θα πρέπει λοιπόν να πουν στην περιοχή Γραμματικού και Κερατέας, στην Ανατολική Αττική, στην Βόρεια παλικάρια η διαχείριση θα είναι δική σας, τα αντισταθμιστικά οφέλη θα είναι δικά σας, η διαδικασία δε θα είναι όπως προβλέπεται, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποδέχεται ΧΥΤΑ.

Το παραμύθι αυτό τελείωσε, φτιάχνουμε ΧΥΤΑ μέχρι να γίνει το εργοστάσιο, αυτό πρέπει να το ξεχάσουμε, είναι δέσμευση, δεν μπορεί να κάνουμε τέτοιο παιχνίδι με τους πολίτες κι εκεί θα είμαστε κι εμείς στην Κερατέα και στο Γραμματικό αν πάνε ανάποδα αγαπητοί φίλοι γιατί έτσι πρέπει να γίνει, να μην κοροϊδεύουν τον πολίτη.

Ήρθε λοιπόν η ώρα να πούμε την αλήθεια. Η κατάσταση έτσι που έχει διαμορφωθεί σίγουρα μας ενοχοποιεί όλους, όλοι έχουμε ευθύνη αγαπητοί φίλοι. Σήμερα να συνεχίσουμε να αναφέρουμε πράγματα για τα οποία μιλήσανε για τα εργοστάσια τι πρέπει να γίνει, σήμερα έπρεπε να είχαν γίνει όλοι οι σταθμοί μεταφόρτωσης, που δεν υπάρχουν.

Η ανακύκλωση σήμερα που γίνεται είναι υποτυπώδης, η δε εταιρεία ανακύκλωσης πολλές φορές τα σκουπίδια τα ανακυκλούμενα τα πήγαινε και τα έριχνε στη χωματερή. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν ότι όλο αυτό το έργο δεν μπορεί να συνεχιστεί. Και βρισκόταν εκτεθειμένοι οι υπάλληλοι που ήταν στο ΧΥΤΑ γιατί τους ενοχοποιούσαν ενώ είχαν να αντιμετωπίσουν και όλα τα περιθωριακά στοιχεία.

Βέβαια υπήρχαν σκουπίδια που ερχόταν από άλλες περιοχές. Γί αυτό αυτοί ήταν τακτοποιημένοι, σου λέει δε βαριέσαι θα τα πάμε εκεί και η εναπόθεση μόνο στη Δυτική Αθήνα είχε τα αποτελέσματα αυτά. Κάποια

στιγμή πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτό το παιχνιδάκι είναι προσωρινό και είναι εις βάρος όλων μας.

Πάμε στην Ανατολική Αττική υπάρχουν βιολογικοί καθαρισμοί; Είμαστε στο 2011 στον 21^ο αιώνα, τώρα γίνονται. Υπάρχει δίκτυο αποχέτευσης; Μεγάλο μέρος του πληθυσμού κάνει εσωτερική μετανάστευση προς τα εκεί, γιατί δυστυχώς οι Ολυμπιακοί Αγώνες και πλούτο και δύναμη έδωσαν σε συγκεκριμένες περιοχές, ενώ το real estate ήταν εις βάρος των άλλων περιοχών αλλά και της Αττικής. Μίλησε κανείς ποτέ εκεί; Όχι. Τα συμφέροντα ήταν μεγάλα.

Ποια είναι η ανάπτυξη της Αττικής; Κατά το δοκούν, όπως παίζεται το παιχνίδι. Ακόμα δεν έχουμε χωροταξικό σε αυτόν τον τόπο, ισχύει το Ρυθμιστικό του Τρίτση και αν αυτό που θα παρουσιάσουν αύριο θα έχει ξεπερασθεί αντί να προβλέπει για την επόμενη εικοσαετία. Και ξέρετε πως θα γίνουν αυτά; Βάσει των συμφερόντων που υπάρχουν στην Αττική, των συγκεκριμένων συμφερόντων, μη νομίζετε ότι θα κάτσουν να κοιτάξουν εσάς, ή το περιβάλλον αυτό είναι δεδομένο.

Σήμερα λοιπόν αγαπητοί φίλοι με τις προτάσεις που θα κάνετε θα πρέπει να δώσουμε λύσεις. Όποιος έχει συνείδηση αυτοδιοικητική δεν υπάρχει περίπτωση ταυτιστεί με τα συμφέροντα ενάντια στο περιβάλλον, από όποιον πολιτικό χώρο κι αν προέρχεται. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν μια συγκεκριμένη εκκίνηση και πολιτική αφετηρία και όταν μπαίνουν στον τορβά της Τ.Α., η συνείδησή τους υπερισχύει υπέρ του κοινού καλού, μπορεί να μην ξαναεκλεγούν αλλά είναι πολλοί που δεν τους ενδιαφέρει.

Θέλω να πω ότι όποιος έχει τσίπα αυτοδιοικητική επάνω του δεν σιωπά, αγωνίζεται. Αν θέλει να κάνει τον Μαυρογιαλούρο ως επάγγελμα τότε στήνει ... στα συμφέροντα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Στη γειτονιά έτσι μιλάμε, αν σε μερικούς δεν τους αρέσει...

Στόχοι μας λοιπόν είναι η ανακύκλωση, αυτό που είπε ο Περιφερειάρχης, η μείωση των απορριμμάτων, η ενεργειακή αξιοποίηση και διαχείριση του υπολείμματος, σε συνδυασμό με τη βελτίωση ή και αλλαγή όπου χρειάζεται ο περιφερειακός σχεδιασμός, τίποτα δεν είναι πανάκεια. Τίποτα δεν είναι πανάκεια, εδώ πρέπει να τα συζητήσουμε και ξέρετε γιατί; Γιατί υπήρχε η σθεναρή αντίδραση κατοίκων, τους οποίους δε ρώτησαν ποτέ.

Ερχόταν ο Ιατρού και μας έλεγε, γιατί τότε ήταν Δήμαρχος, σήμερα είναι ένας άλλος κύριος Δήμαρχος συνάδελφος που κι αυτός την ίδια άποψη έχει και λέγανε τι να πούμε στους πολίτες αφού δεν είσαστε αξιόπιστοι εσείς σαν κεντρική εξουσία. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι μέρος του κράτους και θα πρέπει να υπάρχει ειλικρίνεια...

Πως θα πείσεις ότι είναι αξιόπιστη η εξουσία; Πρέπει λοιπόν ότι κάνουμε σήμερα βήμα-βήμα να είναι ειλικρινές και να είναι και υλοποιήσιμο άμεσα, γιατί αν δε γίνει αγαπητοί φίλοι τότε λυπάμαι αλλά είναι τόσα πολλά συσσωρευμένα τα προβλήματα που ένα πρόσθετο του περιβάλλοντος που για μας είναι ακόμα πιο σημαντικό θα κάνει μπουμ η Αττική.

Γι' αυτό λοιπόν εγώ κάνω επίκληση σήμερα ότι όλοι εδώ πρέπει να δεσμευτούμε και να δεσμευτεί και η Πολιτεία που σήμερα εκπροσωπείται μόνο δυστυχώς με τον κ. Λιακόπουλο, ο οποίος έχει ξανακάνει Περιφερειάρχης και θα ακούσει τα εξ αμάξης, αλλά έχει αντοχή να τα μεταφέρει και να καταλάβουν εκείνοι οι οποίοι προσωρινά έχουν θέσεις υπουργικές γιατί δεν είναι εσαεί Υπουργοί, ότι το πρόβλημα της Αττικής είναι μείζον και πρέπει να δώσουν βάση και στους πολίτες.

Και βεβαίως σε αυτή την οικονομική κρίση που έχουμε μπορεί το κράτος να μην έχει τα δεδομένα, αλλά η απόφαση της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων είναι το χαμηλό κόστος σκουπιδιού και το κράτος είναι εκείνο που πρέπει να παρέμβει κι όχι ο ιδιώτης να λειτουργήσει εις βάρος των πολιτών και των τοπικών κοινωνιών.

Αγαπητοί φίλοι, πιστεύω ότι πρέπει να βάλουμε τέλος στις εικόνες που πραγματικά προσβάλλουν την κοινωνία μας και εννοώ το περιβάλλον και τα σκουπίδια και σε αυτό έχουμε ευθύνη όλοι μας. Άκουγα την κυρία προηγουμένως που είχε έρθει από κάποια περιοχή όπου θα γίνει το λεγόμενο εργοστάσιο με ΧΥΤΑ ή ΧΥΤΥ ή δεν ξέρω, υπάρχουν λέξεις που δεν μπορεί να τις καταλάβει ο άλλος που δεν έχει πάει και σχολείο και σου λέει ο αγρότης τι μου λένε, έχω μπερδευτεί εδώ πέρα, τελικά το σκουπίδι θα το φάω στη μούρη; Θα το φάω, τελείωσε, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Εχτές υπήρξε απόφαση δικαστηρίου στην προσφυγή που έγινε που επιβεβαίωσε την παράταση διακοπής εργασιών, όμως τώρα πρέπει να δώσουμε λύση, γιατί τα Μεσόγεια είχαν ζητήσει τότε τη διαδικασία από μόνα

τους, τότε που και ο Μαγουλάς ήταν Δήμαρχος, σήμερα είναι ο Μεθενίτης και τότε πάλι είχαν μαζευτεί οι Δήμαρχοι και είχαν ζητήσει να την κάνουν τη διαχείριση μόνοι τους για τις περιοχές τους.

Άρα λοιπόν είναι μια ευκαιρία να πούνε στους πολίτες και στην Αυτοδιοίκηση κύριοι τι θέλετε να κάνετε, θέλετε να το κάνετε έτσι; Μάλιστα, η τεχνολογία υπάρχει, η τάδε, η μπήξε, η δείξε. Δε με ενδιαφέρει η τεχνολογία, εμάς δε μας ενδιαφέρει να είναι διαφανής η διαδικασία. Και ποια άλλη διαδικασία; Να συμμετέχει η Αυτοδιοίκηση, οι εργαζόμενοι και να είναι εκείνοι που διαχειρίζονται το σκουπίδι και όχι τα συμφέροντα που μεθαύριο θα ανεβάσουν τα κόστη κατά το δοκούν. Εκεί πρέπει να παρέμβει το κράτος. Αυτή είναι και η ομόφωνη απόφαση της ΤΕΔΚΝΑ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Και τώρα το λόγο έχει ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Λάμπρος Μίχος, Γραμματέας Εσωτερικών ΠΑΣΟΚ, Βουλευτής Β΄ Αθήνας.

Λ. ΜΙΧΟΣ: Αγαπητοί κυρίες και κύριοι, ήρθα με δική μου επιθυμία να εκπροσωπήσω εγώ το ΠΑΣΟΚ στη σημερινή συνάντηση.

Διαδέχομαι έναν φλογερό ρήτορα, το Δημήτρη Καλογερόπουλο, ο οποίος πρέπει να σας πω εξ αρχής ότι εξέφρασε κατά βάση τις ομόφωνες διαχρονικά θέσεις της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων τότε, τώρα θα είναι Περιφερειακή Ένωση Δήμων όπως ξέρετε, διανθισμένη βέβαια η ομιλία του με όλη εκείνη την πολύ χαριτωμένη φρασεολογία του Δημήτρη Καλογερόπουλου.

Κύριε Περιφερειάρχη, κ. Πρόεδρε της ΠΟΕ-ΟΤΑ, κ. Πρόεδρε της ΤΕΔΚΝΑ, πρέπει πρώτα απ' όλα να επαινέσω αν μου επιτρέπεται την πολύ αξιόπαινη, την αξιόλογη, τη σημαντική πρωτοβουλία να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος γι' αυτό το πολύ σημαντικό θέμα. Νομίζω ήταν αναγκαίο και να γίνει και είναι εξίσου αναγκαίο να συνεχιστεί, ώστε με σοβαρότητα και με πολλή ευθύνη να αντιμετωπίσουμε αυτό το πολύ σημαντικό θέμα.

Πρέπει εξ αρχής επίσης να ξεκαθαρίσω ότι οι θέσεις του κινήματός μας όλα αυτά τα χρόνια ήταν απολύτως ταυτισμένες, το υπογραμμίζω, με τις θέσεις που διατυπώνει η ΠΟΕ-ΟΤΑ και αυτές τις θέσεις θα προσπαθήσω ακριβολογώντας για να μη γίνουν παρεξηγήσεις να τις επαναδιατυπώσω.

Θέλω επίσης να σημειώσω μιας και το θέμα άνοιξε από τον κ. Καλογερόπουλο και σχετίζεται οπωσδήποτε με τις εξελίξεις στη διαχείριση των απορριμμάτων, ότι πιστεύουμε βαθύτατα στον πολύ σημαντικό ρόλο της εκλεγμένης της Αιρετής Περιφέρειας για την επιβίωση της Αττικής.

Πιστεύουμε ότι η σημαντικότερη λειτουργία αυτής της καινούριας δομής διοίκησης είναι να εξασφαλίσει τον κοινωνικό έλεγχο στην ανάπτυξη, διότι δυστυχώς παρατηρούμε την ανεξέλεγκτη επέμβαση του ιδιωτικού κεφαλαίου που χάριν του κέρδους καταστρέφει και το φυσικό και το πολιτιστικό και το κοινωνικό κεφάλαιο της Αττικής. Ενοχλεί κάποιον κάτι; Νομίζω ότι οι λέξεις που χρησιμοποιώ είναι πολύ συγκεκριμένες, για να μη γίνουν παρεξηγήσεις.

Και επίσης θέλω να σημειώσω συνέχεια αυτής της εισαγωγικής μου θέσης ότι στο λεκανοπέδιο δυστυχώς υπάρχουν περιοχές που γέρνουν κάτω από το βάρος των άπειρων προβλημάτων, όπως είναι η περιοχή της Δυτικής Αθήνας που είναι ο μοναδικός χώρος απόθεσης απορριμμάτων, εκτός όλων των άλλων περιβαλλοντικών επιβαρύνσεων και κοινωνικών επιβαρύνσεων.

Υπάρχει μια ακραία αποβιομηχάνιση, εκτεταμένη ανεργία, χαμηλές κοινωνικές υποδομές και όμως σηκώνουν και το βάρος αυτό το μεγάλο του ότι είναι η μόνη περιοχή απόθεσης του συνόλου των απορριμμάτων, όχι μόνο της Αττικής, θα έλεγα και της μισής Ελλάδας.

Ανέκαθεν λοιπόν εμείς και πρέπει να επαναδιατυπώσουμε την επιμονή μας πιστεύαμε στην ολοκλήρωση του περιφερειακού σχεδιασμού, ο οποίος βέβαια πρέπει να προσαρμοστεί στις καινούριες συνθήκες και στα νεότερα δεδομένα.

Συμφωνήσαμε σας είπα επανειλημμένως και με την ΤΕΔΚΝΑ στα ομόφωνα ψηφίσματά της και με την ΠΟΕ-ΟΤΑ και θέλω κυρίες και κύριοι Περιφερειάρχες και άλλοι εκπρόσωποι της Περιφερειακής και της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης και εκπρόσωποι κομμάτων και φορέων να πω ότι σταθερή θέση μας ήταν να χρησιμοποιηθούν κεφάλαια ευρωπαϊκά και κρατικά, ώστε να αποφευχθεί η είσοδος κατά το δυνατόν ιδιωτικών κεφαλαίων, η οποία θα αύξανε το κόστος διαχείρισης των απορριμμάτων.

Γι' αυτό λοιπόν οι υποδομές και οι εγκαταστάσεις θα έπρεπε να γίνουν στο απαραίτητο ελάχιστο μέγεθος, ώστε αν είναι δυνατόν να αποφευχθούν εισοδοι ιδιωτικών κεφαλαίων οι οποίοι θα εκτόξευαν το κόστος της διαχείρισης του σκουπιδιού. Είναι προφανές ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στη διαλογή στην πηγή, στη μηχανική επεξεργασία και στην ανακύκλωση, αυτός πρέπει να είναι απόλυτος και αδιαπραγμάτευτος στόχος μας.

Ταυτόχρονα πρέπει να αναζητήσουμε όλες τις σύγχρονες και πρωτοποριακές καθαρές λύσεις επεξεργασίας και διαχείρισης, που προσφέρει η τεχνολογική εξέλιξη κι εδώ πρέπει με έμφαση να πω κυρίες και κύριοι συμμετέχοντες ότι είμαστε απολύτως αντίθετοι σε προαποφασισμένες τεχνολογίες και κρατάμε αυτό που είπε ο Υπουργός των Εσωτερικών και νομίζω πριν λίγο το διατύπωσε και ο κ. Περιφερειάρχης, ότι και η αναζήτηση των τεχνολογιών και τα τεύχη δημοπράτησης θα έρθουν σε κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να ληφθεί όπως σωστά επισημάνθηκε και δε θέλω να μακρηγορήσω σε αυτό και για τα νοσοκομειακά και άλλα επικίνδυνα απόβλητα, καθώς υπάρχουν και περιοχές ανεξέλεγκτης απόθεσής τους στην Αττική. Θα πρέπει πριν ολοκληρώσω επίσης να σημειώσω τη σημαντική συμβολή στη διαχείριση των απορριμμάτων της κομποστοποίησης των οργανικών απορριμμάτων.

Τέλος, αγαπητοί κυρίες και κύριοι, πρέπει να πω ότι η επιβάρυνση δεν είναι μόνο όπως γνωρίζουμε περιβαλλοντική, δεν είναι μόνο κοινωνική, αλλά είναι και εισοδηματική. Γι' αυτό το λόγο λοιπόν και στην Τοπική Ένωση επιμείναμε, το ξαναλέω, στην όσο το δυνατόν πιο πειστική αποτύπωση των αναγκών ώστε να αποφευχθεί η είσοδος ιδιωτικών κεφαλαίων.

Δεύτερον, στην αναζήτηση των ενδεδειγμένων καθαρών και φτηνών τεχνολογιών και ξαναλέω ότι είμαστε αντίθετοι στις προαποφασισμένες τεχνολογίες και στη δέσμευση των αναδόχων σε κάθε περίπτωση για την αξιοποίηση την περαιτέρω των υπολειμμάτων της διαχείρισης.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Λ. ΜΙΧΟΣ: Θέλω να σας πω ότι όλα τα ακούω, αλλά απαντώ μόνο σε ότι με αφορά.

Και θα σας ξαναπώ ότι υπάρχει δέσμευση την οποία την επαναδιατυπώνω ότι δεν υπάρχουν προαποφασισμένες τεχνολογίες, θα είναι ανοιχτό το πεδίο αυτό και αυτό το θέμα και τα τεύχη δημοπράτησης θα έρθουν στη Βουλή για κοινοβουλευτικό έλεγχο, προς γνώσιν και όλων των άλλων κομματικών σχηματισμών.

Σας ευχαριστώ.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να παρακαλέσω αν είναι δυνατόν να προηγηθεί ο Δήμαρχος της Κερατέας, διότι πιστεύω ότι εδώ μας έχει φέρει ο αγώνας της Κερατέας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Βεβαίως και θα μιλήσει, αλλά σας παρακαλώ πολύ, υπάρχει μια διαδικασία και δε βοηθάτε έτσι. Υπάρχει μία ημερίδα η οποία προχωράει και προάγει το διάλογο, όλοι θα μπορούν να μιλήσουν, αλλά αφήστε να προχωρήσουμε και ο Δήμαρχος Λαυρεωτικής θα μιλήσει και όλοι θα μιλήσουν.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ένα λεπτό, δεν έχουμε αντίρρηση τα κόμματα, επειδή ήρθανε εδώ, να μιλήσουν οι Δήμαρχοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Το λόγο στο Δήμαρχο Λαυρεωτικής τότε, εφόσον τα κόμματα συμφωνούν βεβαίως.

Κ. ΛΕΒΑΝΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι, είναι γεγονός ότι μπορεί να χαλάμε λίγο το πρόγραμμα, αλλά σε κάθε περίπτωση πιστεύω επειδή έχουμε τρεις μήνες που βρισκόμαστε στα μπλόκα απέναντι σε πάνω από 400 Αστυνομικούς κάθε μέρα, νομίζω ότι πρέπει μετά τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας που τον ευχαριστούμε που μας κάλεσε σε αυτή την ημερίδα πρέπει να μας ακούσετε και να πάρουν θέση γι' αυτή την κατάσταση, το ότι τα ΜΑΤ είναι τρεις μήνες και γίνονται όλα αυτά που γίνονται και τα ξέρετε πολύ καλά από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ευτυχώς τις τελευταίες μέρες μας δείχνουν.

Να πάρετε θέση, δε νομίζω ότι χαλάμε κ. Πρόεδρε των εργαζομένων το πρόγραμμα, έτσι; Νομίζω ότι αυτή είναι η λογική σειρά. Γιατί να σας πω και κάτι; Αυτή η ημερίδα έγινε ακριβώς γιατί γίνεται αυτός ο αγώνας στην Κερατέα και γιατί την ίδια ημερίδα την Κυριακή την κάναμε και ήσασταν ομιλητής στο Τεχνολογικό Πάρκο Λαυρίου και μάλιστα ομιλητές ήταν

όλοι όσους θα ακούσετε από τους επιστήμονες σαφώς που θα μιλήσουν στη συνέχεια, ήταν όλοι εκεί και ίσως να είχαμε και το διπλάσιο κόσμο από αυτόν που υπάρχει εδώ σήμερα.

Φίλες και φίλοι, ολόκληρες δεκαετίες η ελληνική κοινωνία, οι κάτοικοι του λεκανοπεδίου παραμένουν όμηροι μίας εκστρατείας παραπλάνησης. Οι Κυβερνήσεις και η πλειοψηφία των μέσων ενημέρωσης αποσιωπούν τις τριτοκοσμικές μεθόδους με τις οποίες αντιμετωπίζεται εδώ και δεκαετίες το πρόβλημα, τις αστοχίες, τις υπέρογκες δαπάνες, τις καθυστερήσεις, προσπαθούν να ρίξουν όλα τα προβλήματα στους πολίτες που αντιστέκονται, χωρίς να αναγνωρίζουν τις μεγάλες ευθύνες που έχουν οι ίδιοι.

Αγωνιζόμαστε 15 χρόνια, αντιστεκόμαστε 80 ημέρες στις δυνάμεις καταστολής που εισέβαλαν στον τόπο μας στις 11 Δεκεμβρίου. Το Δημοτικό Συμβούλιο, η Συντονιστική Επιτροπή, οι κάτοικοι του Δήμου Λαυρεωτικής, όλοι μας συνεχίζουμε ενωμένοι με ένα στόχο, να σώσουμε την περιοχή μας. Οι θέσεις μας, όπως εκφράστηκαν και στην τελευταία απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι καθαρές, σταθερές και αταλάντευτες.

Και θέλω να επαναλάβω ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό μου κάποιες από τις θέσεις του Δημοτικού Συμβουλίου: Δηλώνουμε την αντίθεσή μας σε κάθε σχέδιο της Πολιτείας, για δημιουργία ΟΕΔΑ-ΧΥΤΑ ή οποιασδήποτε άλλης εγκατάστασης στον ιστορικό αρχαιολογικό χώρο του Οβριόκαστρου Κερατέας.

Απαιτούμε από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού και τις Αρχαιολογικές Υπηρεσίες Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και Νεότερων Μνημείων να μην επιτρέψουν τη συντέλεση του αρχαιολογικού εγκλήματος, καθόσον ο λόφος του Οβριόκαστρου βρίσκεται εντός των ορίων της κηρύξεως από την ίδια την Πολιτεία της Λαυρεωτικής ως αρχαιολογικός χώρος, ιστορικός τόπος και τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Άπαντες γνωρίζουν, έχουν όλα τα στοιχεία και μπορούν να εφαρμόσουν τους νόμους και το Σύνταγμα. Επιβάλλεται, έστω και την ύστατη στιγμή να πράξουν το καθήκον τους.

Συνεχίζουμε και εντείνουμε τις νομικές ενέργειες, ώστε να αναδειχθεί το παράνομο του έργου κάνοντας έκκληση στους δικαστικούς

λειτουργούς να μην ενδώσουν σε πολιτικές πιέσεις, αλλά να υπερασπίσουν το νόμο και να προασπίσουν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.

Καταγγέλλουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι το έργο δεν έχει ξεκινήσει και ούτε θα επιτρέψουν οι κάτοικοι της Λαυρεωτικής να ξεκινήσει, γιατί είναι παράνομο.

Καταγγέλλουμε τον αυθαίρετο και αντιδημοκρατικό τρόπο εντολής του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη κατά τα άλλα, για εισβολή των ΜΑΤ στον αρχαιολογικό χώρο του Οβριόκαστρου και την επιβολή βίας με τρόπο που θυμίζει άλλες εποχές, κατάλυσης της δημοκρατίας, καταστρατηγώντας κάθε δημοκρατική αρχή και κανόνα δικαίου που επιβάλλει, ότι τέτοια έργα θα πρέπει να βασίζονται σε νόμιμες ενέργειες και διαδικασίες και να έχουν σε κάθε περίπτωση την κοινωνική αποδοχή, όπως είπε και ο Γενικός Γραμματέας στην αρχή της Περιφέρειας.

Καταγγέλλουμε δημόσια την πρωτοφανή ωμή βία των αστυνομικών δυνάμεων και τον αντιδημοκρατικό και φασιστικό τρόπο που αντιμετωπίζουν τους κατοίκους-διαδηλωτές, ακόμα και μέσα στα σπίτια τους. Το δίκαιο δεν αντιμετωπίζεται με δακρυγόνα, απειλές, συλλήψεις και τρομοκρατία. Η συνεχιζόμενη άσκηση ωμής βίας από την εξουσία χαλυβώνει τη θέληση όλων μας.

Καλούμε άμεσα να αποχωρήσουν τα ΜΑΤ και οι εργολάβοι, να ελευθερωθεί η Λεωφόρος Αθηνών Λαυρίου και μόνον τότε θα αποχωρήσουν οι διαμαρτυρόμενοι κάτοικοι από τα μπλόκα.

Καλούμε την Κυβέρνηση και κάθε υπεύθυνο, ιδίως την Ελληνική Αστυνομία, να σεβαστούν και να εφαρμόσουν την 199 απόφαση του Ειρηνοδικείου Λαυρίου του 2010 και τη χθεσινή απόφαση την 30 του 2011, δικαστικές αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Λαυρίου που έχει κηρύξει παράνομο το έργο και επιτρέπει την ελεύθερη είσοδο των ιδιοκτητών στο Οβριόκαστρο.

Δηλώνουμε ότι εμείς θέλουμε να είμαστε παράγοντες επίλυσης του προβλήματος με θέσεις και προτάσεις και όχι παράγοντες του προβλήματος. Επιθυμούμε διάλογο και λύση άμεσα και καλούμε όλους, ιδίως τους Πολιτικούς οι οποίοι μας εκπροσωπούν στη Βουλή των Ελλήνων και προασπίζουν τους νόμους και το Σύνταγμα, να παρέμβουν και να εξευρεθεί λύση και διέξοδος.

Έως τότε, οι κάτοικοι της Λαυρεωτικής θα είναι στα μπλόκα του αγώνα και της αντίστασης, μέχρι να δικαιωθούν, γιατί υπερασπίζονται τον τόπο τους, τον δίκαιο αγώνα τους, την αξιοπρέπειά τους και τη νομιμότητα.

Καλούμε σε συμπάρασταση όλες τις κοινωνικές τάξεις, τα εργατικά και κοινωνικά σωματεία του τόπου μας, τους γειτονικούς Δήμους, τα κόμματα και κάθε φορέα. Κηρύσσουμε το Δήμο Λαυρεωτικής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, έως ότου αποκατασταθεί η έννομη τάξη και να σεβαστεί η Πολιτεία τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων. Είμαστε στους δρόμους από τις 11 Δεκεμβρίου το 2010 και δε θα υποχωρήσουμε εάν δε δικαιωθούμε.

Φίλες και φίλοι, πολλοί από σας θα λένε καλά, Δήμαρχε υπάρχει ένας περιφερειακός σχεδιασμός, όπως είπε και ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, από το 2003. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά με τον τρόπο που έγινε αυτός ο σχεδιασμός του 2011, ένας χώρος που υποδείχθηκε ειδικά στην Κερατέα κ. Γενικέ στις 30 Δεκεμβρίου του 1995 -υποδείχθηκε δυστυχώς αυτός ο χώρος- αυτόν τον ίδιο χώρο μελετήσανε, καμία άλλη μελέτη δεν έχει γίνει, τον συγκεκριμένο χώρο.

Θέλω επίσης να σας πω, δεν είμαστε από αυτούς που ο Δήμος ο δικός μας, οι δημότες τώρα με τον «Καλλικράτη», η ευρύτερη περιοχή της Λαυρεωτικής που δεν έχουμε πάρει κάθε πρωτοβουλία για τα δικά μας σκουπίδια, λειτουργεί ο μοναδικός ίσως σταθμός μεταφόρτωσης σταθερός.

Η προμήθειά του είχε γίνει από το 1993, τώρα τον στήσαμε που προς τιμήν του Γενικού Γραμματέα του κ. Λιακόπουλου μας έδωσε την άδεια να πηγαίνουμε τα σκουπίδια μας στο νόμιμο χώρο που είναι η Φυλή. Ο μοναδικός σταθμός πιστεύω μεταφόρτωσης σταθερός βρίσκεται στο Δήμο το δικό μας, μέσα στον βιολογικό.

Έχουμε προχωρήσει την ανακύκλωση στο 30% του συνόλου των σκουπιδιών, ανακυκλώσιμα υλικά που τα πηγαίνουμε στο ΚΔΑΥ στο Κορωπί. Ο Δήμος Λαυρεωτικής έχει δύο βιολογικούς καθαρισμούς, που λειτουργούν από το 1990 όταν ήμουνα επικεφαλής δημοτικής παράταξης, δύο βιολογικοί καθαρισμοί.

Ο βιολογικός καθαρισμός του Λαυρίου δέχεται κ. Γενικέ 240 βυτιοφόρα καθημερινά από την ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων και ένα

μέρος της Αθήνας θα έλεγα, από την Αγία Παρασκευή έρχονται αυτοκίνητα και αδειάζουν, με ότι συνεπάγεται, στον βιολογικό του Λαυρίου.

Λειτουργεί το μεγαλύτερο εργοστάσιο ηλεκτρικής ενέργειας η ΔΕΗ, με ότι συνεπάγεται και αυτό με τέσσερις πυλώνες υψηλής τάσης μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος, πράγμα που καταλαβαίνετε ότι έχουν καταστραφεί χιλιάδες εκτάσεις.

Το πιο σημαντικό που έχει αναδειχθεί και έμαθα κι εγώ τώρα τελευταία, γιατί είμαι από την Κερατέα, έμαθα τώρα που είμαι Δήμαρχος Λαυρεωτικής με τον «Καλλικράτη» ότι το Λαύριο έχει ένα τεράστιο πρόβλημα, η ευρύτερη περιοχή του Λαυρίου είναι μολυσμένη με αρσενικό και μόλυβδο.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε έχει κατέβει το ΙΓΜΕ και παίρνει δείγμα από τα δημοτικά σχολεία του Λαυρίου και τα πρώτα αποτελέσματα δείχνουν ότι το αρσενικό στα ούρα των παιδιών του 1^{ου} και 4^{ου} δημοτικού σχολείου είναι 30 φορές πάνω από το κανονικό, όπως και ο μόλυβδος.

Καταλαβαίνετε λοιπόν για μια περιοχή που σε αυτό που λέμε «ανάπτυξη» της Αθήνας έχει προσφέρει πάρα πολλά, δε χωράμε άλλο, δεν αντέχουμε άλλο κ. Γενικέ, αυτό που αντέχουμε είναι η πρότασή μας από το 2003 που δεν έγινε δεκτή τότε, δεν την έκανε δεκτή η τότε Υπουργός ΥΠΕΧΩΔΕ.

Τότε είχαμε πει να διαχειριστούμε γι' αυτό κάναμε και τον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο Λαυρεωτικής το 1996, να διαχειριστούμε τα σκουπίδια της Λαυρεωτικής, πέντε Δήμοι και τρεις Κοινότητες τότε, σήμερα οι δύο Καλλικρατικοί Δήμοι Σαρωνικός και Λαυρεωτική, να διαχειριστούμε τα σκουπίδια τα δικά μας, να συνεχίσει αυτός ο διάλογος, έχουμε χώρο συγκεκριμένο και μέθοδο σαφώς που θα επιλέξουμε εμείς.

Αυτό μπορούμε και μέχρι εκεί μπορούμε να φτάσουμε, σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας Κυριάκος Μητσοτάκης, υπεύθυνος για τον τομέα πολιτικής ευθύνης περιβαλλοντικής πολιτικής, Βουλευτής Β' Αθηνών έχει το λόγο.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Περιφερειάρχα, κ. Πρόεδρε, κ. Δήμαρχοι, με χαρά παραχώρησα τη θέση μου στο Δήμαρχο, για να ακούσω τις απόψεις του, διότι πραγματικά ο σκοπός αυτής της ημερίδας είναι να ακουστούν με νηφαλιότητα

όλες οι απόψεις, έτσι ώστε και να ενημερωθούμε καλύτερα και να παρουσιάσουμε κι εμείς τις σκέψεις μας σε εσάς που ενδιαφέρεστε πολύ για το πρόβλημα.

Κύριε Δήμαρχε επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μία προσωπική έκκληση σε εσάς και στους πολίτες της Κερατέας, οι οποίοι είναι σήμερα εδώ πέρα μαζί μας. Η χθεσινή μέρα, φίλες και φίλοι, ήταν μια εξαιρετικά δύσκολη ημέρα για την Ελληνική Αστυνομία. Χάθηκαν δύο νέα παιδιά, τα οποία έπεσαν πάνω στο καθήκον.

Θα σας παρακαλούσα τα πλαίσια των διαμαρτυριών σας να μην δαιμονοποιείτε το ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας, η Αστυνομία δέχεται πολιτικές εντολές, τη δουλειά της κάνει. Από κει και πέρα εάν θέλετε να κατηγορήσετε κάποιους να κατηγορήσετε τους Πολιτικούς Προϊστάμενους..

Άκουσα το δήμαρχό σας με πολύ μεγάλη προσοχή, θα σας ζητούσα να με ακούσετε και εσείς με την ίδια προσοχή που ακούσαμε τον δήμαρχό σας. Να κατηγορήσετε λοιπόν για το ρόλο της Αστυνομίας τους Πολιτικούς Προϊστάμενους, οι οποίοι ειρήσθω εν παρόδω δε βρίσκονται εδώ πέρα.

Διότι σήμερα κάνουμε ένα διάλογο, είμαστε όλοι εδώ πέρα σε μία δύσκολη και τεταμένη συγκυρία να ακούσουμε τις απόψεις σας και ενδεχομένως να δεχθούμε και τις αποδοκimasίες σας, γιατί αυτό σημαίνει δημοκρατικός διάλογος, αλλά κάποιιοι δεν είναι εδώ πέρα σήμερα, ο Υπουργός ο αρμόδιος δεν είναι εδώ πέρα σήμερα, η Υπουργός Περιβάλλοντος δεν είναι εδώ πέρα σήμερα. Αυτό λοιπόν οφείλω να το επισημάνω.

Διότι πρέπει να σας πω ότι ακούγοντας τον καλό φίλο και συνάδελφο και άξιο εκπρόσωπο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το Λάμπρο Μίχο, να κάνει τη δικιά του τοποθέτηση, πρέπει να σας πω ότι εγώ προσωπικά για τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης τελώ σε πλήρη σύγχυση, διότι έχω την εντύπωση ότι άλλες είναι οι θέσεις του ΠΑΣΟΚ και άλλες οι θέσεις της Κυβέρνησης.

Αλλά επειδή η Κυβέρνηση δεν είναι εδώ πέρα, να μας παρουσιάσει τις επίσημες θέσεις της, πέραν της παρουσίασης που έκανε ο

Γενικός Γραμματέας, οφείλω να επισημάνω αυτή τη βασική ασυνέπεια και ασυνέχεια.

Εδώ πέρα, φίλες και φίλοι, οι δικές μας θέσεις, οι θέσεις του δικού μου κόμματος, είναι πολύ ξεκάθαρες. Έγινε λόγος για το αν πρέπει ή αν δεν πρέπει να υπάρχει ανάμειξη ιδιωτικών κεφαλαίων, στο ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Εμείς δεν είμαστε αντίθετοι στα ιδιωτικά κεφάλαια και θέλω να είμαι απολύτως ξεκάθαρος, διότι κατάλαβα από τις θέσεις του εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ ότι εκεί υπάρχει ένα πρόβλημα. Αλλά καταλαβαίνω από την άλλη ότι η Κυβέρνηση δρομολογεί τα περιβόητα τεύχη δημοπράτησης προφανώς με την ανάμειξη του ιδιωτικού τομέα, διότι δεν υπάρχουν χρήματα σήμερα στα δημόσια ταμεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η δικιά μου λοιπόν έκκληση και είναι μία έκκληση που την κάνω όχι τώρα, την κάνω από το 2007 όταν με την ιδιότητα του Προέδρου της Επιτροπής Περιβάλλοντος ανοίξαμε το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων στην Αττική είναι: Επιτέλους ας αποσαφηνίσει η Κυβέρνηση μετά από 16 μήνες ποιες είναι οι πραγματικές προθέσεις της, σχετικά με τους περιβόητους διαγωνισμούς.

Τελειώστε κ. Γενικό Γραμματέα με αυτά τα τεύχη δημοπράτησης, δώστε τα επιτέλους στη δημοσιότητα να ξέρουμε ποιο θα είναι το κόστος για τους πολίτες, το οποίο σας ενδιαφέρει εξαιρετικά εσάς, ποιες τεχνολογίες προδιαγράφετε και ποιες αποκλείετε και αν θα υπάρξει και σε ποιο βαθμό συμμετοχή του κρατικού προϋπολογισμού στα έργα αυτά.

Διότι εδώ πέρα είναι σαφές ότι δεν είναι δυνατόν το κόστος της διαχείρισης των απορριμμάτων να εκτοξευθεί σε δυσθεώρητα ύψη κι εγώ συμφωνώ με την κεντρική σας λογική ότι όλη αυτή η διαδικασία πρέπει να είναι μειοδοτική, αλλά επειδή για το ζήτημα αυτό συζητάμε φίλες και φίλοι πάρα πολλά χρόνια και πραγματικά ο κόμπος έχει φτάσει στο χτένι, περαιτέρω καθυστερήσεις δεν μπορούν να δικαιολογηθούν.

Θέλω τώρα να έρθω στο ζήτημα της Κερατέας. Εγώ καταλαβαίνω, φίλες και φίλοι καταλαβαίνω διότι έχω επισκεφθεί το χώρο υγειονομικής ταφής «απορριμμάτων» στη Φυλή αρκετές φορές, την καχυποψία και την επιφυλακτικότητα των κατοίκων της Κερατέας. Το

καταλαβαίνω απόλυτα αυτό, διότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να δώσουμε την εντύπωση ως Πολιτεία ότι θα δημιουργήσουμε ένα αντίστοιχο περιβαλλοντικό πρόβλημα σε μία άλλη περιοχή της Ανατολικής Αττικής.

Γι' αυτό και είναι απολύτως σαφές ότι σε καμία περίπτωση και το έχουμε πει κι εμείς ως Νέα Δημοκρατία ότι δεν μπορούμε να δεχθούμε μόνο να προχωρήσει ένα έργο ΧΥΤΑ, χωρίς την ταυτόχρονη δημοπράτηση και του εργοστασίου μηχανικής ανακύκλωσης, έτσι ώστε να είναι βέβαιοι οι κάτοικοι, συμφωνούν ή διαφωνούν με αυτή τη λύση, που μπορεί να μη συμφωνούν καθόλου αλλά να είναι τουλάχιστον βέβαιοι ότι αυτό το οποίο θα γίνει θα πληροί περιβαλλοντικές προδιαγραφές, οι οποίες δεν είναι οι περιβαλλοντικές προδιαγραφές τις οποίες έχουμε σήμερα στο χώρο της Φυλής.

Εκεί πέρα λοιπόν κι εμείς ως Νέα Δημοκρατία θα είμαστε απολύτως κάθετοι, δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να δεχθούμε να γίνει το ένα έργο μόνο και το υπόλοιπο να παραπεμφθεί στις καλένδες, διότι εκεί θα συμφωνήσω και με το φίλο μου το Δήμαρχο του Αιγάλεω το Δημήτρη Καλογερόπουλο και τον Πρόεδρο της ΤΕΔΚΝΑ, ακριβώς από τέτοιες πρακτικές δυστυχώς έχει χάσει ο πολιτικός κόσμος την αξιοπιστία του και αγωνιζόμαστε σήμερα να πείσουμε τους πολίτες ότι αυτή τη φορά ενδεχομένως να πρέπει να κάνουμε τα πράγματα διαφορετικά από ότι τα κάναμε μέχρι σήμερα.

Εμείς, επειδή δε θέλω να μακρηγορήσω κ. Πρόεδρε, είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο κι είμαστε ανοιχτοί σε τεκμηριωμένες προτάσεις. Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον την παρουσίασή σας, δε συμφωνώ σε όλα αυτά τα οποία είπατε, είδα όμως ότι έχετε τεκμηριωμένες και μελετημένες θέσεις τις οποίες είμαι διατεθειμένος να συζητήσω και με απασχολεί ιδιαίτερα και θέλω να το τονίσω αυτό.

Διότι ασχέτως υλοποίησης του περιφερειακού σχεδιασμού όλοι ξέρουμε και το έχει πει και ο Γιάννης Σγουρός ότι τα έργα αυτά δεν πρόκειται να υλοποιηθούν πριν το 2013 ή πριν το 2014 ενδεχομένως. Λοιπόν τι θα γίνει στο μεσοδιάστημα;

Όλοι ξέρουμε ότι το κύτταρο της Φυλής αρχίζει και φτάνει στα όριά του κι ενδεχομένως σε ένα ενάμισι χρόνο να έχει γεμίσει, τι θα γίνει τότε

κύριοι; Τι θα γίνει τότε και ποια είναι τα σχέδια αυτή τη στιγμή της Κυβέρνησης για το ενδεχόμενο να βρεθούμε στην Αττική χωρίς κανέναν χώρο διαχείρισης των απορριμμάτων;

Αυτά λοιπόν είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να τα συζητήσουμε, εμείς είμαστε πάντα ανοιχτοί να συμμετέχουμε στο διάλογο, θα συμμετέχουμε και κοινοβουλευτικά στο διάλογο που θα γίνει κι εμείς συμφωνούμε με την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να φέρει το θέμα στη Βουλή αλλά κάνω μία πραγματική έκκληση και στους δύο εκπροσώπους της Περιφέρειας το ζήτημα αυτό να τελειώσει το συντομότερο δυνατόν.

Και βέβαια να μην αμελήσουμε, γιατί κι εκεί υπάρχει πολύ μεγάλη καθυστέρηση και ανοίγω μία παρένθεση, θα αναγνωρίσω και τις ευθύνες της δικιάς μας παράταξης στο γεγονός ότι δεν προχωρήσαμε κι εμείς την υλοποίηση του περιφερειακού σχεδιασμού, αλλά υπάρχει μια πολύ μεγάλη καθυστέρηση κ. Γραμματέα στο ζήτημα των επικίνδυνων αποβλήτων, πολύ μεγάλη καθυστέρηση.

Δεν είναι δυνατόν όλη η Ελλάδα να μην έχει έναν χωροθετημένο και ασφαλή χώρο διάθεσης επικίνδυνων αποβλήτων. Το αποτέλεσμα το ξέρουμε όλοι, η νομοθεσία δήθεν υποχρεώνει τις εταιρίες να εξάγουν τα επικίνδυνα απόβλητα, οι εταιρίες δεν το κάνουν και η περιβαλλοντική επιβάρυνση η οποία συντελείται είναι τεράστια.

Άρα κλείνω κ. Πρόεδρε λέγοντας ότι έχουμε πολλά ανοιχτά μέτωπα στο ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων, εμείς θα συνεισφέρουμε τις απόψεις μας, είμαστε πάντα ανοιχτοί στο δημόσιο διάλογο και κλείνω κάνοντας μία έκκληση στην Κυβέρνηση ότι με κατασταλτικά μέτρα το ζήτημα της Κερατέας δεν μπορεί να λυθεί.

Ας προσέλθουν εδώ πέρα οι αρμόδιοι Υπουργοί να κάνουν διάλογο, να μην φοβούνται και τις ενδεχόμενες αποδοκιμασίες, στα πλαίσια του λογικού πάντα, το τονίζω, του λογικού, αυτή είναι η πεμπουσία της δημοκρατίας, αλλά να προσέρχονται στο διάλογο και να φροντίσουν να δώσουν μία λύση σε ένα πρόβλημα το οποίο φίλες και φίλοι όπως και να το κάνουμε μόνο με τη βία δεν μπορεί να λυθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής και Βουλευτής Β΄ Αθήνας, έχει το λόγο.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι, πριν μπω στην ουσία του σήμερα θέλω να κάμω κάποιες υπενθυμίσεις.

Υπάρχουν εδώ αρκετοί παλαιότεροι, που γνωρίζουν το ιστορικό, τις συζητήσεις, αρχές δεκαετίας του '90, Υπουργός περιβάλλοντος Κατσιγιάννης, είχαν οριστεί, υπήρξε σχεδιασμός, τέσσερις χώροι υγειονομικής ταφής, εργοστάσιο ανακύκλωσης. Έπεσε η Κυβέρνηση, άλλαξε η Κυβέρνηση και δεν έγινε τίποτα. Ήταν Υπουργός ο Κατσιγιάννης, μετά ήταν ο Λαλιώτης.

Τι έλεγε το ΚΚΕ τότε; Έλεγε αυτός ο σχεδιασμός να συζητηθεί, να ξεκινήσει ενιαία όλος ο σχεδιασμός, να προχωράει ενιαία, να ολοκληρωθεί ενιαία και να λειτουργήσει με βάση τη λειτουργία του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμου και Κοινοτήτων, να μην υπάρξει καμιά ιδιωτικοποίηση στα σκουπίδια.

Δεν έγινε τίποτα και ποιος ευθύνεται; Ευθυνόμαστε γενικώς και αορίστως όλοι; Όχι, όχι, πως μπορεί να ευθυνόμαστε όλοι; Ποιος έχει το μαχαίρι, ποιος έχει το πεπόνι, ποιος αποφασίζει; Κατά συνέπεια πρέπει να είμαστε μετρημένοι όταν καταμερίζουμε ευθύνες.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ είχαν την Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια. Τα απορρίμματα όλα στα Λιόσια. Από τότε λέγανε το τάδε κύτταρο τελειώνει, τρεις μήνες, έξι μήνες, ένας χρόνος. Από τότε πέρασαν 17 και μπήκαμε στον 18^ο χρόνο και τώρα λέμε άντε κάνα δυο χρόνια ακόμα.

Και υπήρχαν τα αντισταθμιστικά, υπήρχε ο εκφυλισμός και υπάρχει δηλαδή μια αντίληψη οι άνθρωποι να συμβιώνουν με τα σκουπίδια, φτάνει να έχουν μεροκάματο, φτάνει να έχουν ζωή. Όχι, δεν είναι ζωή αυτή, αυτή είναι επιβίωση και υπάρχουν τεράστιες πολιτικές ευθύνες στις Κυβερνήσεις. Μιλάμε για ποιότητα ζωής, πράσινη ανάπτυξη. Ένα μέτρο και στις κουβέντες.

Δεύτερον, πολύ λίγους Δημάρχους βλέπω εδώ, που είναι οι πρώτοι Δήμαρχοι Αθήνας, Πειραιά και των άλλων μεγάλων Δήμων; Γιατί δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον για τα απορρίμματα; Γιατί; Λοιπόν τι είναι πρόβλημα; Ναι, έχουν τα Λιόσια. Λοιπόν εδώ είναι ένα ουσιαστικό ζήτημα. Εκλήθησαν προφανώς κ. Πρόεδρε και δεν ανταποκρίθηκαν.

Ήθελα να σημειώσω ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας παρακολουθεί συστηματικά όλες αυτές τις εξελίξεις στο κρίσιμο ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων και θεωρούμε ότι ο σχεδιασμός που υλοποιείται αποτελεί πολύ σοβαρή απειλή για τη δημόσια υγεία, για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων και ιδιαίτερα για τα προβλήματα των εργαζόμενων στα απορρίμματα.

Έχει αναδειχτεί σε παράγοντα συνεχούς υποβάθμισης του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής, αποτελεί όμως έναν πόλο προσέλκυσης του μεγάλου κεφαλαίου για επενδύσεις με κριτήριο τη μεγιστοποίηση των κερδών του και φυσικά όχι για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Ο τομέας διαχείρισης των απορριμμάτων αποτελεί ένα πεδίο επέκτασης των ιδιωτικοποιήσεων στον δημόσιο τομέα και εκχώρησης της λειτουργίας των εγκαταστάσεων διαχείρισής τους σε επιχειρηματικούς ομίλους κι αυτό έχει συμβεί προ πολλού στην Αττική τεμαχίζοντας δραστηριότητες και δίνοντάς τες στο μεγάλο κεφάλαιο.

Κι είναι ένας χώρος όπου αναπτύχθηκαν και αναπτύσσονται γοργά οι ελαστικές σχέσεις εργασίας. Οι παλαιότεροι θυμούνται το πενήνήμερο το οχτάωρο το σαραντάωρο, τις συλλογικές συμβάσεις, την κοινωνική ασφάλιση.

Δεν έπεσαν από τον ουρανό, δεν τις χάρισε ούτε η σοσιαλδημοκρατία, ούτε η χριστιανοδημοκρατία, ήταν αποτέλεσμα και συνέπεια σκληρών ταξικών αγώνων, συγκρούσεων και χύθηκε πολύ αίμα για το οχτάωρο. Κι όμως σήμερα στο όνομα της κρίσης, με πρόφαση την κρίση, ακυρώνονται αυτές οι εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις.

Και μας λέει το κράτος και η Κυβέρνηση: Δεν υπάρχουν χρήματα. Αλλά το μεγάλο κεφάλαιο φροντίζει και σε αυτή την περίοδο της κρίσης να καταθέτει εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ στις ελβετικές και άλλες τράπεζες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό λέμε ότι πολλά, πάρα πολλά χρησιμοποιούνται, όλα σχεδόν, ως πρόσχημα με την κρίση.

Βεβαίως όλη αυτή η διαδικασία προωθεί και την παραπέρα ένταση της ανταποδοτικότητας, για νέα χαράτσια για τους εργαζόμενους. Και δε νομίζω ότι μπορεί κανένας να πιστέψει ότι θα είναι περιορισμένες οι

δαπάνες. Ασφαλώς και θα είναι μειοδοτικός ο διαγωνισμός, πόσοι μειοδοτικοί διαγωνισμοί έχουν εκπτώσεις οι οποίες φτάνουν σε πολύ υψηλά ποσοστά και στο τέλος το έργο το πληρώνει ο λαός τριπλάσιο;

Παρακολουθούμε λοιπόν τις εξελίξεις και σε κεντρικό και σε τοπικό επίπεδο. Αιχμή του δόρατος τελευταία, σε ότι αφορά την κυβερνητική πολιτική, αναδείχθηκε η περίφημη προγραμματική σύμβαση μεταξύ του Ενιαίου Συνδέσμου, της πρώην Περιφέρειας Αττικής, τώρα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αντιπαράτεθηκε σε αυτήν την εξέλιξη, διότι παραχωρείτε στο κεφάλαιο φιλέτα 450 εκατομμυρίων ευρώ για την κατασκευή, καθώς και 3,5 δισεκατομμύρια περίπου για την 25ετή λειτουργία τεσσάρων μονάδων επεξεργασίας απορριμμάτων που θα χρηματοδοτηθούν στο μεγαλύτερο μέρος τους αν όχι στο σύνολό τους από το πενιχρό εισόδημα της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Γιατί διαιωνίζεται η διοχέτευση του 85% των απορριμμάτων στη Δυτική Αττική και για άλλα 30 περίπου χρόνια στο βεβαρημένο Θράσιο Πεδίο. Γιατί η ανακύκλωση ρίχνεται στην πυρά. Γιατί με την επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση του συνόλου της επεξεργασίας των απορριμμάτων της Αττικής μπαίνουν στο δρόμο της απόλυσης εκατοντάδες εργαζόμενοι στην Αττική άμεσα, με προοπτική χιλιάδες απολύσεις στο σύνολο της χώρας.

Και είναι κρίσιμο ζήτημα η εργασία των εργαζομένων σήμερα, βεβαίως πρόκειται για μια σύμβαση που στόχο έχει να δοθεί ζωτικός χώρος, να διοχετευθούν τα συσσωρευμένα κεφάλαια που υπάρχουν από τους επιχειρηματικούς ομίλους και να διοχετευθούν σε χρυσοφόρες επενδύσεις και φυσικά οι όποιες επενδύσεις θα αποδώσουν πολύ σύντομα και στο τριπλάσιο.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η έκδοση από το αρμόδιο Υπουργείο δύο αποφάσεων. Αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών ορίων, για την κατασκευή ισάριθμων μονάδων επεξεργασίας στην ΟΕΔΑ, δηλαδή πάλι απάνω στη Φυλή και στα Λιόσια. Πρόκειται για μονάδες που κατά την άποψή μας θα κατασκευαστούν και θα λειτουργήσουν στο πλαίσιο της παραπάνω προγραμματικής σύμβασης.

Η μια απόφαση αδειοδοτεί μονάδα που θα επεξεργάζεται 700 χιλιάδες τόνους απορριμμάτων το χρόνο, με τη μέθοδο της βιολογικής ξήρανσης, προκειμένου αυτά μετά την ξήρανσή τους και την αφαίρεση των αδρανών υλικών να οδηγούνται στην καύση.

Πρόκειται πέραν των άλλων για μια αναποτελεσματική μέθοδο και παράλληλα αυτό τείνει να κυριαρχήσει με ισχυρή κυβερνητική υποστήριξη από τη Νέα Δημοκρατία και τώρα από το ΠΑΣΟΚ σε όλη τη χώρα, αρχής γενομένης από την Αττική, Δυτική Μακεδονία Αχαΐα, Κρήτη, Ημαθία.

Ξεχωριστή επίσης θεωρείται η περίπτωση του Βόλου με εισαγόμενα σκουπίδια από την Ιταλία κι εδώ οι ειδικοί λένε μήπως θα έρθουν και τίποτα άλλα; Υπάρχει ήδη απόφαση που έχει δρομολογηθεί, με ενδιάμεση στάση για επεξεργασία αυτών των σκουπιδιών των ιταλικών στον Αστακό, προκειμένου να οδηγούνται για καύση στη Β΄ ΒΙΠΕ Βόλου, ένα εκατομμύριο τόνοι το χρόνο ως βιομάζα, ελαίω βέβαια ευρωενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας.

Εμείς καταθέσαμε ερώτηση στη Βουλή γι' αυτό, αλλά για πείτε μου την ήδη σήμερα βιομάζα τι την κάνουμε, βρέθηκαν αποδέκτες γι' αυτή τη βιομάζα; Δεν είναι τεχνικά τα ζητήματα, είναι καθαρά πολιτικά κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

Αλλά και ο άλλος προβλεπόμενος γίγαντας το δεύτερο ΕΜΑΚ λειτουργικής δυναμικότητας 400 χιλιάδων τόνων ανά έτος, κατά την άποψή μας δε χρειάζεται. Μια εγκατάσταση της μισής του δυναμικότητας θα μπορούσε για να επιτευχθούν υψηλά ποσοστά ανακύκλωσης και εκτροπής βιοδιασπάσιμου κλάσματος από τους ΧΥΤΑ, σε συνδυασμό και με κορμό ορθολογικά εκτεταμένα προγράμματα ανακύκλωσης με διαλογή στην πηγή.

Ένα τρίτο στοιχείο είναι η επίδειξη πυγμής. Είναι αλήθεια, για να περάσει μια κατά βάση αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική, αυτή πρέπει να συνοδεύεται από ΜΑΤ, από δακρυγόνα, από χημικά. Αυτό γίνεται σήμερα στην Κερατέα. Ζητήσαμε από την πρώτη στιγμή να αποσυρθούν οι δυνάμεις των ΜΑΤ, να γίνει συγκεκριμένη συζήτηση με τους φορείς της περιοχής, να διερευνηθούν όλες οι δυνατότητες, υπάρχουν περιθώρια.

Κι επειδή πάρα πολλές φορές έρχονται και μας λένε μα το είπε ο κ. καθηγητής, σήμερα δυστυχώς φτάσαμε στο σημείο πάρα πολλοί

επιστήμονες, τεχνικοί, καθηγητές, αυτές τις επιστημονικές τους γνώσεις αντί να τις βάζουν στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων τις βάζουν στην υπηρεσία του μεγάλου κεφαλαίου και κάτω από πολιτικές πιέσεις και επιλογές.

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με τέτοιες επιλογές, έχουμε εμπιστοσύνη στην επιστημονική γνώση, αλλά η επιστημονική γνώση θα πρέπει πάντα κατά την άποψή μας να συμβαδίζει με το λαϊκό συμφέρον κι όχι με τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Και είμαστε αντίθετοι για την Κερατέα, γιατί όλη αυτή η ιστορία στηρίζεται σε έναν αντιλαϊκό περιφερειακό σχεδιασμό διαχείρισης αποβλήτων, ο οποίος στο πλαίσιο των κοινοτικών κατευθύνσεων προωθεί την ιδιωτικοποίηση, δίνει προβάδισμα στην επικίνδυνη για την υγεία καύση και είναι σε βάρος της ανακύκλωσης.

Υπάρχουν πολλές, πάρα πολλές παρατηρήσεις και θα καταθέσουμε συγκεκριμένες προτάσεις για όλο το πρόβλημα. Θέλω να τελειώσω κ. Πρόεδρε και λέω λίγα παραπάνω, γιατί δεν είπε ο κ. Μητσοτάκης πολλά και η άποψη της Νέας Δημοκρατίας είναι μέσα στην κυρίαρχη πολιτική και θα εκφραστεί από πάρα πολλούς εδώ.

Εμείς δεν έχουμε πολλούς εκπροσώπους, εμείς θέλουμε να καλέσουμε το λαό της Αττικής να διεκδικήσει αγωνιστικά τη διαμόρφωση ενός κεντρικού σχεδίου ασφαλούς διαχείρισης των αποβλήτων από ενιαίο κρατικό φορέα με βάθρο τον δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα της διαχείρισης των αποβλήτων, με κεντρικούς δημόσιους πόρους και με προτεραιότητες τις παρακάτω:

Την πρόληψη παραγωγής απορριμμάτων, την προώθηση της ανακύκλωσης με διαλογή στην πηγή, την ορθολογική μεταφορά μέσω σταθμών μεταφόρτωσης, την ασφαλή λειτουργία των ΧΥΤΑ, την πλήρη αποκατάσταση των ανεξέλεγκτων χωματερών, τη μηχανική ανακύκλωση ενός μέρους του υπολειπόμενου ρεύματος των σύμμεικτων απορριμμάτων, την κατάλληλη χωροθέτηση των σχετικών υποδομών με ολοκληρωμένες μελέτες χωρίς άνωθεν παρεμβάσεις, όσο αυτό μπορεί να επιτευχθεί στις σημερινές συνθήκες και όλα αυτά με γνώμονα πάντα τις λαϊκές ανάγκες.

Η ανέγερση των απαραίτητων εγκαταστάσεων να γίνεται από ενιαίο κρατικό φορέα κατασκευών, που θα υλοποιεί όλα τα αναγκαία δημόσια έργα υποδομής, αντίστοιχη εξειδίκευση να γίνει σε περιφερειακό επίπεδο προβάλλοντας ιδιαίτερα για την Αττική την ανάγκη για το κλείσιμο του ΧΥΤΑ της Φυλής - Άνω Λιοσίων και την απαγόρευση κάθε νέας άλλης εγκατάστασης, καθώς και για την αναζήτηση νέων υποψήφιων χώρων και σε εκτός Αττικής περιοχές.

Και είναι επικίνδυνη η αντίληψη, λέγανε δεν μπορούν να φύγουν τα σκουπίδια από τον ενιαίο νομό και πάνε οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις στην Καρδίτσα και λένε Καρδίτσα και Τρίκαλα ένας φορέας, Κοζάνη Καστοριά Φλώρινα και Γρεβενά ένας φορέας διαχείρισης. Και η Πελοπόννησος να έρθει στην Αττική που λέει και ο Δήμαρχος. Δηλαδή χρειάζεται πολιτική βούληση.

Συνεπώς, κατά την άποψή μας, ο αγώνας για την προάσπιση των κατακτήσεων των εργαζομένων και το κέρδιμα νέων, δεν μπορεί να είναι ξεκομμένος από τους συνολικότερους κοινωνικοπολιτικούς αγώνες της εργατικής τάξης των λαϊκών στρωμάτων που πρέπει να στοχεύουν στην ανατροπή του συστήματος που αναπαράγει και επιδεινώνει τα προβλήματά τους στο δρόμο της πάλης για τη λαϊκή εξουσία και οικονομία.

Σε αυτό το πλαίσιο, κατά την άποψή μας, θα μπορούσε να υπάρξει επιστημονικός κεντρικός πανεθνικός σχεδιασμός, με γνώμονα τη συνδυασμένη ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, τη λαϊκή ευημερία.

Θα υλοποιείται ασφαλώς ένα πανελλαδικό σχέδιο ανάπτυξης, που θα στοχεύει στην ισόρροπη ανάπτυξη των περιφερειών της χώρας και των βασικών κλάδων της οικονομίας, στην κατοχύρωση των κοινωνικών δικαιωμάτων με την πλήρη κατάργηση της εμπορευματοποίησης των υπηρεσιών που πρέπει να τα υπηρετούν, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην ορθολογική αξιοποίηση των φυσικών πόρων προς όφελος του λαού.

Σε ένα τέτοιο πλαίσιο και η ολοκληρωμένη διαχείριση των αποβλήτων θα εξασφαλίσει τις καλύτερες προϋποθέσεις για τη βιώσιμη στην ουσία και όχι στα ψεύτικα τα λόγια υλοποίησή της.

Καλή επιτυχία στη δουλειά σας, καλούς αγώνες και καλό κουράγιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Παρακαλώ τον κ. Άδωνη Γεωργιάδη, εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ και Βουλευτή Β΄ Αθήνας, να πάρει το λόγο.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Περιφερειάρχα, κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Δήμαρχοι, κυρίες και κύριοι και η σημερινή ημερίδα, αλλά και ο τρόπος που συζητάμε όλα τα μεγάλα προβλήματα στην πατρίδα μας, πιστεύω ακράδαντα ότι είναι ένα δείγμα της παρακμής που περνάει ο τόπος.

Και θα ήταν πολύ χρήσιμο για όλους μας, εάν θα μπορούσαμε ετούτες τις κρίσιμες ώρες να βρούμε έναν τρόπο ως κοινωνία να συνεννοηθούμε, να αποκτήσουμε ξανά εμπιστοσύνη στην πολιτική και στη δημοκρατία μας και να λύσουμε τα μεγάλα προβλήματα.

Και το σημερινό πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων είναι ένα τεράστιο πρόβλημα που δε θα λυθεί κ. Περιφερειάρχα με εκατέρωθεν αντεγκλήσεις, ούτε θα λυθεί όμως για να μιλήσω και για το δικό μου σινάφι τους Πολιτικούς, εάν οι Πολιτικοί ερχόμαστε στις διάφορες ημερίδες και μιλάμε περίπου ως καραγκιόζηδες.

Και χρησιμοποιώ μία βαριά έκφραση, χωρίς να θέλω να ονοματίσω κάποιον, αλλά θα πρέπει κάποτε και αναφέρομαι στον κ. Περιφερειάρχη γιατί δε βλέπω άλλον από το ΠΑΣΟΚ εδώ τώρα μέσα, να συνεννοηθείτε σε αυτό το κόμμα που λέγεται ΠΑΣΟΚ τι ακριβώς εκπροσωπείτε και τι θέλετε να κάνετε.

Εγώ πραγματικά εξοργίστηκα ακούγοντας τον καλό συνάδελφο και αξιοπρεπέστατο τον κ. Μίχο να έρχεται εδώ και να κάνει μία ομιλία εντελώς αντίθετη με όλες τις αποφάσεις που έχει πάρει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και της εποχής του Σημίτη και της εποχής του Γιώργου Παπανδρέου.

Δηλαδή πώς να ζητήσουμε από τους πολίτες π.χ. της Κερατέας να μας εμπιστευθούν, όταν εμείς οι ίδιοι οι Βουλευτές που ερχόμαστε εδώ άλλα λέμε εδώ, άλλα λέμε στη Βουλή, άλλα λέμε στα Υπουργεία; Αυτό δεν μπορεί να γίνει και αν συνεχίζεται να γίνεται θα έχουν δίκιο όλοι οι πολίτες και να μας γιαουρτώνουν και να μας βρίζουν και τα πάντα, διότι οι ίδιοι ακυρώνουμε τον εαυτό μας.

Είναι δυνατόν να έχετε κυρίες και κύριοι ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και να μας λέει ότι θέλει κοινωνικό έλεγχο στη διαχείριση των απορριμμάτων και είναι κατά της συμμετοχής των ιδιωτικών εταιρειών και

λοιπά και λοιπά; Τότε τα MAT με ποιανού εντολή είναι και φυλάνε τα μηχανήματα στην Κερατέα, με δική μου εντολή είναι;

Και κάποτε θα πρέπει όλοι οι πολίτες κυρίες και κύριοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Και οι πολίτες να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Ψηφίζουμε ένα κόμμα, το «Χ» κόμμα. Εάν δεν μας αρέσουν αυτά που λέει και που κάνει ένα κόμμα, δεν το ξαναψηφίζουμε. Δεν μπορούμε να το ψηφίζουμε στην κάλπη και μετά να ερχόμαστε και να κάνουμε τα μύρια όσα εναντίον των αποφάσεων που παίρνει αυτό το κόμμα που μας το είχε πει εκ των προτέρων.

Θέλω λοιπόν να είμαι από την αρχή πάρα πολύ ξεκάθαρος, γιατί πιστεύω ότι στην πολιτική θα πρέπει να έχουμε λόγια ξεκάθαρα. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός όχι από εδώ, αλλά και από το βήμα της Βουλής και ο Πρόεδρος ο Γιώργος Καρατζαφέρης και ο συνάδελφός μου ο Μάκης Βορίδης σε επίκαιρη ερώτηση στον κ. Παπουτσή έχουμε καλέσει την Κυβέρνηση να αποσύρει τις δυνάμεις των MAT από την Κερατέα.

Πρέπει να σας πω κ. Περιφερειάρχα και πάλι απευθύνομαι αναγκαστικά σε σας, συγνώμη, αλλά δεν υπάρχει άλλος από τον πολιτικό χώρο που εκπροσωπείτε εδώ αυτή τη στιγμή, δεν μπορεί να βρεθεί λύση σε αυτό το τεράστιο ζήτημα που λέγεται διαχείριση των απορριμμάτων, μέσα από την κοινωνική έκρηξη και μέσα από τη σύγκρουση.

Ως πρώτο βήμα λοιπόν μιας προσπάθειας μιας Κυβερνήσεως Παπανδρέου να δώσει το χρόνο και το χώρο για να συζητήσουμε ψύχραιμα και σοβαρά το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων, πρέπει ει δυνατόν και σήμερα να φύγουν οι δυνάμεις των MAT από την Κερατέα, να ανοίξει ο δρόμος. Υπάρχει άλλωστε η δικαστική απόφαση και η χθεσινή η πρόσφατη, η οποία πλέον καθιστά σχεδόν παράνομη την παρουσία των MAT εκεί. Αυτή είναι μια ξεκάθαρη πολιτική θέση και ξεκινάω με αυτή και δε θέλω να γίνει καμία παρεξήγηση.

Θέλω επίσης να πω στους φίλους από την Κερατέα, τους οποίους έχω επισκεφθεί κι εγώ εκεί και ξέρουν όλοι ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στηρίζει και θα εξηγήσω στη συνέχεια γιατί αυτή την προσπάθεια που κάνουν.

Κακώς επιτίθεστε στα MAT, τα MAT κυρίες και κύριοι είναι εκτελεστικά όργανα μίας Πολιτείας, μίας Διοικήσεως. Εάν η Πολιτεία τους λέει

πρέπει να πάτε εκεί και να προστατεύσετε τα μηχανήματα, είναι υποχρεωμένα να πάνε εκεί και να προστατεύσουν τα μηχανήματα. Αν η Πολιτεία τους πει να σηκωθούν και να φύγουν, είναι υποχρεωμένα τα MAT να σηκωθούν και να φύγουν.

Δεν είναι δυνατόν σε αυτή τη χώρα να κατηγορούμε άλλους για άλλους, αυτός ο οποίος ευθύνεται γι' αυτό το οποίο συμβαίνει στην Κερατέα δεν είναι ο Αστυνομικός των MAT, είναι η Κυβέρνηση Παπανδρέου, αυτή είναι η πραγματικότητα και εκεί πρέπει να πάτε να ασκήσετε την πολιτική σας πίεση και τον αγώνα τον οποίον κάνετε.

Και το λέω ιδιαίτερα αυτό σήμερα, όπου είναι μία εξαιρετικά δύσκολη μέρα όχι για την Ελληνική Αστυνομία μόνο, αλλά για την ελληνική κοινωνία. Αυτά τα δύο παιδιά που χάθηκαν χθες είναι δύο δικά μας παιδιά, δεν είναι δύο ξένοι, είναι δύο δικά μας παιδιά που πέθαναν πάνω στο καθήκον.

Κι εγώ θα ήθελα και σας το ζητάω αν θέλετε και ως προσωπική χάρη, για να δείξουμε ότι μπορούμε σε αυτή τη χώρα να συνεννοηθούμε, να τηρήσουμε όλοι ενός λεπτού σιγή γι' αυτά τα δύο παιδιά που πέθαναν χθες. Αυτά είναι δύο δικά μας παιδιά. Δεν είμαστε εχθροί μεταξύ μας, δεν έχουμε χούντα στην Ελλάδα, στην Ελλάδα έχουμε δημοκρατία και πρέπει όλοι να καταλάβουμε το ρόλο μας και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Και θέλω να έρθω τώρα σε αυτό καθαυτό το κομμάτι της διαχείρισης των απορριμμάτων. Έχω εξηγήσει και προεκλογικά στον κ. Περιφερειάρχη αλλά το έχουμε πει πολλές φορές και στη Βουλή, όταν ξεκίνησε η συζήτηση όπου συμμετείχαμε εμείς πια ως κοινοβουλευτικό κόμμα για το θέμα της δημιουργίας ή όχι των ΧΥΤΑ στο Γραμματικό και στην Κερατέα, επειδή ήμασταν ένα κόμμα στο οποίο μας αρέσει να έχουμε όχι μόνο κριτική αλλά και προτάσεις και λύσεις για τα θέματα, μου ζήτησε ο Πρόεδρος μου να κάνω μία έρευνα για το τι κάνουν σε άλλες χώρες.

Μετά από αρκετή έρευνα ξέρετε κατέληξα σε ένα ταξίδι στο Μόντρεαλ του Καναδά, όπου εκεί εφαρμόζουν μία τελείως καινούρια τεχνολογία, που λέγεται «αεριοποίηση» πλάσμα και είδα πως κάνουν εκεί τη διαχείριση των απορριμμάτων μιας πολύ μεγάλης πόλεως, όπως είναι το Μόντρεαλ.

Και βλέπεις ένα κτίριο σα γραφεία ουρανοξύστη, ένα πολυτελέστατο κτίριο, που ούτε καταλαβαίνεις ότι πρόκειται περί εργοστασίου, όπου εκεί πηγαίνουν όλα τα απορρίμματα του Μόντρεαλ και κανείς δεν καταλαβαίνει τίποτα.

Δε λέω κατ' ανάγκην ότι αυτή είναι η τεχνολογία που θα έπρεπε να εφαρμόσουμε εδώ, αυτή είναι μια μεγάλη συζήτηση, όμως είναι βέβαιον και αυτό πια δε σηκώνει συζήτηση, ότι η τεχνολογία των ΧΥΤΑ είναι μια παρωχημένη τεχνολογία κ. Γραμματέα. Είναι σαν να πηγαίνεις σήμερα να πληρώνεις ως καινούργιο ένα αυτοκίνητο της δεκαετίας του '80 χωρίς καταλύτη.

Θα πήγαινε κανένας από εμάς να αγοράσει σήμερα ένα καινούργιο αυτοκίνητο τεχνολογίας του '80 χωρίς καταλύτη, ενώ ξέρει ότι σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχει βενζίνη σούπερ για να βάλει στο αυτοκίνητο στα πρατήρια; Δεν θα το έκανε κανείς για τον εαυτό του.

Αυτό που δεν θα έκανε κανείς μας για τον εαυτό του πάμε να το κάνουμε ως συλλογική κοινότητα για τη διαχείριση ενός τόσο μεγάλου προβλήματος, όπως είναι η διαχείριση των απορριμμάτων.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να αποσύρει τις δυνάμεις των ΜΑΤ, να ξεκινήσει ένας ευρύς δημόσιος διάλογος με ταχείες διαδικασίες, θα συμφωνήσω με τον κ. Μητσοτάκη και ως μέλος και του Περιφερειακού Συμβουλίου θα κάνω και μία έκκληση στον κ. Περιφερειάρχη.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο, η Περιφέρεια Αττικής αναλαμβάνει την ευθύνη, όπως όλες οι περιφέρειες, διαχείρισης των απορριμμάτων σε λίγους μήνες, 1/7. Θα πρέπει να έχουμε λόγο ως περιφέρεια να μην βρεθούμε προ προειλημμένων αποφάσεων, γιατί τότε ο ρόλος μας θα είναι παντελώς διακοσμητικός.

Θα πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτό το μεσοδιάστημα χωρίς συγκρούσεις και αλληλοκατηγορίες, αλλά με έναν νηφάλιο, ψύχραιμο διάλογο που θα καταλήξει σε συγκεκριμένη απόφαση, διότι πράγματι το πρόβλημα των απορριμμάτων είναι τεράστιο, πράγματι σε ένα με δύο χρόνια έχει δίκιο ο κ. Σγουρός που το έλεγε και προεκλογικά συνεχώς, ότι δεν θα χωράει η περιοχή της Φυλής, το κύτταρο άλλα απορρίμματα, άρα θα βρεθούμε ξαφνικά σε μία Αττική όπου δεν θα μπορούμε να διαχειριστούμε τα απορρίμματά μας.

Και θέλω κλείνοντας να πω το εξής. Η σημερινή ημερίδα είναι πάρα πολύ ωραία και συγχαίρω και τον Πρόεδρο της ΠΟΕ – ΟΤΑ για την πρωτοβουλία, είχαμε και έναν έντονο διάλογο εκεί στο Περιφερειακό Συμβούλιο, αλλά ξέρετε εγώ συνηθίζω να έχω και λίγο ένταση στη φωνή μου ορισμένες φορές, όμως πρέπει να πω ότι είναι ένα καλό πρώτο βήμα.

Όμως θα μου επιτρέψτε να σας πω, ότι είναι ένα μισό πρώτο βήμα. Η έννοια της διαχείρισης των απορριμμάτων δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο για την Αττική. Πρέπει αυτός ο διάλογος να έχει να κάνει με τη συνολική διαχείριση των απορριμμάτων στη χώρα. Εάν φέρ' ειπείν η Αττική δέχεται χιλιάδες τόνους απορριμμάτων από περιοχές έξω από την Αττική, πάλι θα βρεθούμε στο ίδιο πρόβλημα.

Πρέπει, λοιπόν, να σχεδιάσουμε με τις νέες τεχνολογίες μία διαχείριση των απορριμμάτων στη χώρα όπως κάνουν όλα τα άλλα πολιτισμένα κράτη της Ευρώπης. Δεν μπορεί να έχουν λύσει όλοι οι άλλοι τα προβλήματά τους και μόνο εμείς σ' αυτή τη χώρα να μην μπορούμε να συνεννοηθούμε και πρέπει μόνο να αναλώνουμε το χρόνο μας σε αλληλοκατηγορίες, σε συγκρούσεις, σε φασαρίες.

Θα κάτσουμε κάτω, θα βρούμε την ενδεδειγμένη λύση και πετάω και μία πρόταση στο τραπέζι κ. Περιφερειάρχα. Όταν θα καταλήξουμε σ' αυτή τη λύση που θα καταλήξουμε εν πάση περιπτώσει επειδή εγώ πιστεύω στη δημοκρατία και παρά το ότι ακούστηκε, δεν έχουμε Χούντα στην Ελλάδα, έχουμε Δημοκρατία, αλλά πρέπει να την κάνουμε καλύτερη τη Δημοκρατία μας.

Εγώ θα πρότεινα να ενεργοποιήσουμε το άρθρο που υπάρχει στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ, να πιέσουμε την Κυβέρνηση να εκδώσει τα σχετικά Προεδρικά Διατάγματα και να κάνουμε ει δυνατόν και το πρώτο μας δημοψήφισμα για το αν εγκρίνεται αυτή η λύση ή όχι. Και να πάμε παρακάτω για το μέλλον του περιβάλλοντος της Αττικής, της Ελλάδος, των παιδιών μας, αλλά με διάλογο, με συνεννόηση, με καθαρά χαρτιά. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Παρακαλώ τον Δήμαρχο Φυλής, τον κ. Μπουραϊμή, έχει ζητήσει το λόγο και όπως δώσαμε και σε άλλο Δήμαρχο με τη συναίνεση των

εκπροσώπων των κομμάτων, θα πει σύντομα ένα χαιρετισμό ο Δήμαρχος Φυλής.

Δ. ΜΠΟΥΡΑΪΜΗΣ: Κύριε Περιφερειάρχα, κύριοι Δήμαρχοι, κύριε Περιφερειάρχα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κύριοι βουλευτές, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων ζητώ συγνώμη από τον κ. εκπρόσωπο, δεν ξέρω τι εκπροσωπεί, που του πήρα μάλλον τη θέση ή τον καθυστερώ.

Με έκπληξη είδα ένα συνάδελφό μου Δήμαρχο, τον κ. Φιλίππου πριν, δεν είχα την τύχη να ακούσω τον κ. Περιφερειάρχη, ήρθα από τότε που μίλαγε ο κ. Μίχος ο βουλευτής, ότι λέει, ότι αυτή η ημερίδα έγινε για την Κερατέα. Έγινε – λέει – γιατί έκανε μια εκπομπή ο Λαζόπουλος ή τέλος πάντων γίνανε όλες αυτές οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις και ανάγκασε την ΠΟΕ – ΟΤΑ να κάνει αυτή την ημερίδα.

Είναι σίγουρο ότι δεν είναι έτσι κ. Μπαλασόπουλε, έτσι δεν είναι; Μάλιστα. Εγώ πιστεύω ότι δεν υπάρχει πρόβλημα Κερατέας, το πρόβλημα δεν είναι η Κερατέα ή η κάθε Κερατέα. Το πρόβλημα είναι διαχρονικό όσον αφορά την αντίληψη των απορριμμάτων, είναι διαχρονικό, αλλά και ταξικό ως εξής:

Εγώ περίπου έχω γεννηθεί την περίοδο που πήρε σάρκα και οστά ο ΧΥΤΑ στην περιοχή μου, στην ευρύτερη περιοχή με σημείο αναφοράς πρώτα τη Φυλή, μετά τα Άνω Λιόσια, δηλαδή περίπου πριν 50-55 χρόνια.

Από εκεί και μετά η αντιμετώπιση στη διαχείριση των απορριμμάτων ήταν όπως ακριβώς είναι σήμερα. Δηλαδή εμφανιζόμαστε κάπου είτε είμαστε εκπρόσωποι κομμάτων, είτε είμαστε εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και εκτός από κάποιες φωτεινές εξαιρέσεις κατά περιόδους, οι οποίες πολλές φορές έχουν και διαχρονική έτσι προσέγγιση, δεν ασχολούμαστε με το πραγματικό πρόβλημα.

Το πραγματικό πρόβλημα πρέπει να ξέρετε, ότι είναι το εξής. Θα προσπαθήσω να είμαι πολύ σύντομος και πάρα πολύ απλοϊκός στην προσέγγιση. Είναι ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν μία βασική και θα έλεγα αποκλειστική ευθύνη, να κάνουν αποκομιδή και διαχείριση.

Όταν ένας Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν έχει αυτή τη δυνατότητα, πρέπει όπως λέει το Σύνταγμα, αλλά και όπως λέει ο βασικός ο νόμος πλαίσιο για το περιβάλλον του 1986, πρέπει ουσιαστικά να συνενωθεί,

θα πρέπει να καταργηθεί ή να ενσωματωθεί σε άλλο Δήμο και αυτή μαζί ή όλοι μαζί ως μια ομάδα πριν τέλος πάντων έρθει η πολιτεία και κάνει έναν ενιαίο φορέα διαχείρισης, να διαχειρίζονται τα απορρίμματά τους.

Βέβαια κατά καιρούς οι αρμόδιοι δεν θέλανε ποτέ να ακούσουν το παραμικρό, δεν θέλανε να ακούσουν παραδείγματος χάρη το αυτονόητο. Δηλαδή ποιο; Ότι ενώ είχαμε ανεξέλεγκτες χωματερές στην Αττική, θέλαμε αυτές τις ανεξέλεγκτες να τις καταργήσουμε, θέλαμε δηλαδή να τις πάμε όλες ταξικά και στοχευμένα είτε στο Δήμο Φυλής, είτε στο Δήμο Άνω Λιοσίων, στο Δήμος Φυλής σήμερα.

Ενώ έπρεπε να κάνουμε το αυτονόητο, έπρεπε αφού η κοινωνία είχε συνηθίσει το ανεξέλεγκτο της διαχείρισης των απορριμμάτων και για το οποίο δυστυχώς δεν διαμαρτύρετο, και δεν διαμαρτύρεται ενδεχόμενα σήμερα, αλλά διαμαρτύρεται γι' αυτό που πραγματικά έχει υποχρέωση να κάνει, θα έπρεπε εκεί δίπλα από την ανεξέλεγκτη χωματερή μέχρι να αποφασίσει τέλος πάντων η Τοπική Αυτοδιοίκηση που είναι καθ' ύλην αρμόδια, η οποία δεν έτυχε να αποφασίσει ποτέ και αναγκάστηκε η Βουλή των Ελλήνων να πάρει αυτή την περιβόητη απόφαση αυτού του 3164, του περιβόητου περιφερειακού σχεδιασμού, έπρεπε δίπλα από εκεί, δίπλα από την ανεξέλεγκτη χωματερή να κάνει μία κανονική χωματερή, να κάνει ένα κανονικό ΧΥΤΑ, ο οποίος θα είχε όλες τις προδιαγραφές της επιστήμης.

Αλλά δεν ακούει κανένας τίποτα και κανέναν, δεν το κάνανε. Παραδείγματος χάρη τώρα ο Περιφερειάρχης, ο κ. Λιακόπουλος δεν άκουσε κανέναν, κάθισε λέει με τους τοπικούς παράγοντες της Κερατέας με τους οποίους δεν έχω τίποτα, ίσα - ίσα ως καταγωγή είμαστε και από την ίδια ιστορία, έχουμε το ίδιο DNA, και ως Αρβανίτες λέω δεν έχω τίποτα με τους ανθρώπους, κάθισε εκεί και αντί να τους πιέσει να κάνουν το αυτονόητο, να αυτοδιαχειριστούν, διότι ισχυρίζονται λέει από το 1995 ή από το 1986.

Εγώ έχω κρίσιμες αποφάσεις εδώ της ΤΕΔΚΝΑ που πάντα λένε περίπου τα ίδια πράγματα, ρίχνουν την μπάλα στην εξέδρα, ότι θα κάνουμε κάτι μετά από πέντε, μετά από δέκα, μετά από δεκαπέντε χρόνια.

Λοιπόν, πριν τους πάρει τα απορρίμματα και τα φέρει στο συνήθη ύποπτο χώρο που έρχονται σχεδόν όλα τα απορρίμματα της εγγυτέρας Ελλάδος, έτσι; Δηλαδή από την Νότια Πελοπόννησο κλπ., έπρεπε

εκεί να τους μάθει προπαίδια, να τους μάθει γράμματα, να κάτσουν δίπλα από την ανεξέλεγκτη χωματερή ή σε οποιοδήποτε χώρο αυτοί προτείνουν, οποιοσδήποτε χώρος, ούτως ή άλλως γιατί με τον κ. Ιατρού έχουμε κάνει και μια αντιπαράθεση παλαιόθεν ότι δήθεν δεν είχαν λείπει τη δυνατότητα, δεν τους δίνανε τη δυνατότητα δηλαδή να κάνουν το αυτονόητο, να διαχειριστούν τα απορρίμματα και αυτό είναι το μεγάλο ψεύδος, ότι ο περιφερειακός σχεδιασμός, αλλά και η νομοθεσία δίνει τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε να διαχειριστεί τα απορρίμματά του.

Κι αυτό εδώ οι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου πρέπει να το έχουν καλά στο μυαλό τους γι' αυτά που αποφασίζουν. Δηλαδή πρώτα θα πρέπει να κάνουμε το αυτονόητο. Αντί να τους βάλει να διαχειριστούν τα απορρίμματα τους, τα έφερε εκεί, τα έφερε στη Φυλή.

Και τώρα αφού εκείνοι τα έχουν φέρει στη Φυλή, κάνουν ανταρσία. Είναι και της μόδας τώρα, κάνουμε ανταρσία, κάνουμε κινητοποιήσεις, φωνάζουμε το Λαζόπουλο ή τον κάθε Λαζόπουλο και πουλάμε πνεύμα.

Και ενώ τα απορρίμματά μας που πρέπει να διαχειριστούμε τα πήγαμε στη χαβούζα της Φυλής, τα πήγαμε ταξικά, τα πήγαμε κάπου και βέβαια απαξιώνουμε και αυτή την πολιτική γιατί παίρνει δήθεν αντισταθμιστικά κλπ. Είναι άλλη ιστορία αυτή.

Πάμε όμως στη σημερινή κατάσταση για να είμαστε χρήσιμοι. Πρέπει να ξέρουν οι εκπρόσωποι του ελληνικού Κοινοβουλίου και των κομμάτων, αλλά και οι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ότι δεν υπάρχει τίποτα δεδομένο. Υπάρχει ένας περιφερειακός σχεδιασμός, υπάρχει δηλαδή ο 3164 ο οποίος σε ότι τον αφορά, έχει υλοποιηθεί μόνο κατά ένα μέρος.

Άρα, αν πραγματικά θέλουν να υλοποιήσουν τον περιφερειακό σχεδιασμό, πρέπει να τον υλοποιήσουν και τα υπόλοιπα μέρη. Τα υπόλοιπα μέρη πρέπει να ξέρετε ότι είναι στην Αθήνα και απορώ, εκτός αν πραγματικά είναι στο εξωτερικό ο άνθρωπος αυτός ή τουλάχιστον πρέπει να ήταν ο Αντιδήμαρχος, αυτοί οι μεγαλοπαραγωγοί σκουπιδιών, γιατί το πρόβλημα είναι εκεί, δεν είναι το πρόβλημα, γι' αυτό λέω ότι το πρόβλημα δεν είναι η Κερατέα ή το Γραμματικό ή η κάθε Κερατέα ή Φυλή.

Το πρόβλημα είναι εκεί που παράγονται τα απορρίμματα. Εκεί που παράγονται τα απορρίμματα, εκεί πρέπει να γίνεται η διαχείριση και μετά ως υπολείμματα μπορεί να πηγαίνουν οπουδήποτε.

Ο εκπρόσωπος των Αθηνών, ο εκπρόσωπος του Πειραιά λείπει, όπως επίσης λείπουν και απ' ότι βλέπω και οι εκπρόσωποι όλων των μεγάλων δήμων που παράγουν τα απορρίμματα, εκτός βέβαια από τον κ. Ασκούνη και άλλους εδώ Δημάρχους, τον κ. Πατούλη, οι οποίοι πραγματικά δείχνουν ενδιαφέρον.

Η υλοποίηση του περιφερειακού σχεδιασμού όπως έλεγα, πρέπει να γίνει στα υπόλοιπα μέρη. Ποια είναι τα υπόλοιπα μέρη; Είναι οι περιβόητοι σταθμοί μεταφόρτωσης. Τι είναι οι σταθμοί μεταφόρτωσης; Οι σταθμοί μεταφόρτωσης μπορεί να είναι η λύση. Μπορούσε να είναι η λύση. Αλλά υπάρχει τέτοια φοβικότητα στην Ελλάδα για το αυτονόητο, δηλαδή υπάρχει φοβικότητα γι' αυτό που είμαστε.

Διότι τα σκουπίδια πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν έρχονται από τον ουρανό ή δεν έρχονται από άλλον πλανήτη. Εμείς τα παράγουμε. Μιλάμε για αστικά απορρίμματα. Δεν μιλάμε για κάτι άλλο. Μιλάμε για οικιακά απορρίμματα.

Άρα, δηλαδή, αυτοί οι περιβόητοι σταθμοί μεταφόρτωσης μπορούσαν και πρέπει κατά τη γνώμη μου να έχουν και πρωτοβάθμια διαχείριση, έτσι ώστε να μην υφίσταται κανένα πρόβλημα σε κανένα μέρος της Αττικής και έτσι θα μπορούσαν να είχαν δημιουργηθεί ΧΥΤΥ τόσα χρόνια, θα έπρεπε να επεκταθεί η ανακύκλωση και δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα.

Και εδώ μπαίνει το ερώτημα είτε από τη δεξιά, είτε από την αριστερά. Γιατί υπάρχει το πρόβλημα. Και όσο καλοπροαίρετος να θέλεις να είσαι, λες ότι αφού υπάρχει ένα βασικό τσιτάτο ότι κάτω από κάθε θέμα υπάρχει μια οικονομική βάση, το πρόβλημα είναι οικονομικό. Το πρόβλημα έχει μια προσέγγιση οικονομικού συμφέροντος.

Διαφορετικά δεν μπορεί στην Ελλάδα να έχει γίνει αυτό το τραγικό που έχει γίνει, δηλαδή αυτό το περιβόητο ΟΕΔΑ. Δηλαδή τι έχουμε κάνει στην Ελλάδα; Έχουμε κάνει ολοκληρωμένη λέει διαχείριση απορριμμάτων. Δηλαδή εκεί που πρέπει να έχουμε το ΧΥΤΑ ή το ΧΥΤΥ, πρέπει να έχουμε και το εργοστάσιο, πρέπει να έχουμε και της Παναγίας τα

μάτια, πρέπει να έχουμε τα πάντα. Δηλαδή κάποια περιοχή η οποία έκανε το λάθος πριν 40, πριν 50 χρόνια, πρέπει αυτό το λάθος να το πληρώσει και για τα επόμενα 50 χρόνια.

Κλείνω για να μη σας τρώω το χρόνο με μια συγκεκριμένη πρόταση, η οποία συμπεριλαμβάνει το εξής μέσα της, ότι δεν θα πρέπει να λάβετε υπόψη σας ότι υπάρχει η Φυλή. Φυλή δυστυχώς δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει πρώτον, γιατί εμείς έχουμε δεσμευτεί όλα τα κόμματα που πήραμε μέρος στις εκλογές ότι όσον αφορά, βέβαια υπάρχουν διαφοροποιήσεις, όσον αφορά το ΧΥΤΑ ότι ο ΧΥΤΑ θα κλείσει, άρα πρέπει να λάβει υπόψη της η πολιτεία η οποία έχει παντού αυτιά παρότι είναι απύουσα, αλλά επαναλαμβάνω, πρέπει να λάβει υπόψη της ότι όσον αφορά ΧΥΤΑ ή ΧΥΤΥ στην περιοχή μας, μέχρι να τελειώσει βέβαια αυτός ο δημοπρατημένος ΧΥΤΑ, δηλαδή για ένα, δύο, τρία χρόνια, δεν πρόκειται να ξαναυπάρχει και δεν πρόκειται να ξαναυπάρχει γιατί είναι θεσμοθετημένη η περιοχή, περιβάλλεται από δύο ζώνες απολύτου προστασίας και βέβαια είναι και σημείο αναφοράς αρχαίων εκεί.

Η αρχαία Φυλή και το θέρετρο, το λέω ανοίγοντας μια παρένθεση για ένα δευτερόλεπτο, γιατί λένε οι φίλοι των άλλων περιοχών ότι είναι αρχαιολογικός χώρος κλπ. Είναι κλασικός αρχαιολογικός χώρος ο χώρος του ΧΥΤΑ. Άρα, πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι δεν θα υπάρχει ΧΥΤΑ.

Δεύτερον. Πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι για μας ο Ενιαίος Σύνδεσμος είτε γίνει διαβαθμιδικός, είτε δεν ξέρω εγώ τι άλλο μπορεί να γίνει, γιατί παίρνει συνεχώς παρατάσεις, δεν μπορεί να λειτουργεί με τη μορφή που λειτουργεί και βέβαια βασιζόμαστε και στους νόμους και στο Σύνταγμα. Δηλαδή δεν μπορεί ο δήμος με τη μορφή που έχει σήμερα, να μη ληφθεί υπόψη για τη λειτουργία που θα υπάρξει στο χώρο, για όσο καιρό υπάρχει στο χώρο. Και όταν λέμε θα ληφθεί υπόψη, θα ληφθεί ισότιμα.

Κλείνω και ζητώ συγγνώμη αν πραγματικά δεν ήταν χρήσιμα αυτά που σας είπα. Και τρίτον. Επειδή βρισκόμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το έχω πει και σε άλλες συναντήσεις και επειδή βέβαια η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα, υπάρχει όλη η τεχνολογία, υπάρχει όλη η διαδικασία, έχει ούτως ή άλλως συμβεί στις άλλες χώρες της Ευρώπης, βλέπε Ιταλία και άλλους. Μπορεί οποιοσδήποτε δεν μπορεί να διαχειριστεί τα απορρίμματά του, είτε βρίσκεται στην Αττική, είτε βρίσκεται στην άλλη Ελλάδα, επειδή πρέπει να

ξέρετε ότι για να γίνει δηλαδή κάτι νέο όπως π.χ. αυτό που λένε οι συνάδελφοι από την Κερατέα, χρειάζεται 5 χρόνια τουλάχιστον.

Γι' αυτό το χρόνο πάντως και για όσο χρόνο τέλος πάντων χρειαστεί, μπορούμε να εξάγουμε τα απορρίμματά μας, υπάρχουν χώροι διάθεσης στη Γερμανία και αλλού στην Ευρώπη.

Να ξέρετε ότι εμείς αυτό δεν θα το επιτρέψουμε αν δε γίνει, δεν θα επιτρέψουμε να συμβεί, δηλαδή να έρχονται ανεξέλεγκτα τα απορρίμματα στην περιοχή μας, για να εξηγούμαστε. Ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μπουραϊμή. Ο κ. Δρίτσας, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, βουλευτής Α' Πειραιά, εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Και να ετοιμάζεται ο εκπρόσωπος των Οικολόγων Πράσινων κ. Νίκος Μάντζαρης.

Θ. ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρίες και κύριοι, αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι, ευχαριστώ για την πρόσκληση εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Είναι μια πρωτοβουλία η οποία είναι τολμηρή. Γιατί είναι μία απόπειρα σύγκλισης προβληματισμών, απόψεων και προτάσεων από φορείς οι οποίοι πολλές φορές βρέθηκαν από κοινού να αντιμετωπίσουν τα ζητήματα της διαχείρισης των απορριμμάτων της Αττικής, αλλά τις περισσότερες φορές πορεύτηκαν με διαφορετικές πρακτικές, με διαφορετικούς ρόλους και με διαφορετικές στοχεύσεις.

Υπάρχει ένα ερώτημα, θα πετύχει η ημερίδα; Και εδώ θα ήθελα ευθύς εξαρχής να προτείνω ένα κριτήριο κατά τη γνώμη μου και κατά τη γνώμη του ΣΥΡΙΖΑ αυτή η πολύ σημαντική πρωτοβουλία σας θα έχει πετύχει πράγματι, έχουν ακουστεί ήδη και θα ακουστούν είμαι βέβαιος πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις, ιδέες, σχόλια, κριτικές, αλλά θα πετύχει κυρίως εάν εξασφαλίσει με το τέλος των συμπερασμάτων της, αλλά κυρίως με τη δυναμική που θα έχει παραχθεί απ' αυτή την ημερίδα, αν πετύχει δύο πράγματα.

Το ένα είναι να φύγουν άμεσα τα ΜΑΤ από την Κερατέα και αυτό όχι μόνο για χάρη των κατοίκων της Λαυρεωτικής και των αγώνων τους, όχι μόνο για χάρη του περιβάλλοντος, όχι μόνο για χάρη της δημοκρατίας, αλλά θα τολμήσω να πω και για χάρη των αστυνομικών, των ανδρών της αστυνομίας, των εργαζόμενων στην αστυνομία, που βρίσκονται όλους αυτούς

τους μήνες εκεί και υφίστανται και εκείνοι σε έναν ρόλο θύτη και θύματος τις συνέπειες των επιλογών της κυβέρνησης και της φυσικής ηγεσίας της αστυνομίας.

Το ένα που θα πρέπει να πετύχει είναι αυτό, να φύγουν τα ΜΑΤ από την Κερατέα. Και το δεύτερο κατά τη γνώμη μου είναι ο επανακαθορισμός των στόχων του περιφερειακού σχεδιασμού. Ήδη πλέον αυτό το ζήτημα δεν μπορεί να μένει στο απυρόβλητο. Ο περιφερειακός σχεδιασμός όπως έχει τεθεί, είναι βαρίδι αυτή τη στιγμή.

Θέλω να πω ότι για μια ακόμα φορά και να το αναδείξω αυτό γιατί δεν είναι μόνο βίωμα και συμπέρασμα της εμπειρίας των αγώνων για τη διαχείριση των απορριμμάτων και του πρωτοπόρου αγώνα των κατοίκων της Κερατέας, δεν είναι μόνο εδώ, είναι σε όλους τους τομείς των αγώνων για το περιβάλλον, το Ελληνικό και σε ένα σωρό, στον Πειραιά, στα Λιπάσματα, στη Λευκίμη, παντού, αλλά και σε άλλους τομείς όχι μόνο της διαχείρισης των απορριμμάτων, τομείς που αφορούν το σύνολο της κοινωνικής ζωής και των κοινωνικών αναγκών, είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία τουλάχιστον αυθεντική πολιτική, όπου παράγεται, παράγεται από τις κοινωνικές κινητοποιήσεις και όχι απ' τους υπεύθυνους φορείς του κράτους, της πολιτείας, όλων των βαθμίδων.

Ίσως δεν θα είχε γίνει και αυτή εδώ η ημερίδα τολμώ να πω, αν δεν υπήρχε ο αγώνας της Κερατέας. Στο Ελληνικό οι προτάσεις των δημάρχων, των κινητοποιημένων συλλογικοτήτων, των πανεπιστημιακών, δίνουν μια πολύ σοβαρή αναπτυξιακή, ανθρώπινη περιβαλλοντική και κοινωνικά δίκαιη λύση. Και όμως αγνοούνται, γιατί άλλα είναι τα κριτήρια εδώ και άλλα είναι τα κριτήρια εκεί.

Θέλω να μιλήσω κυρίως πολιτικά. Οι επιμέρους προτάσεις έχουν ήδη κατατεθεί, θα αναφερθώ και σε αυτές όσο γίνεται πιο συνοπτικά, αλλά νομίζω ότι εκεί πρέπει να επικεντρώσουμε πια τα ζητήματα που έχουμε να λύσουμε. Για να αποκαταστήσουμε και τη δημοκρατία σε αυτό τον τόπο, για να αποκαταστήσουμε όχι μόνο τη συμμετοχή της κοινωνίας και άρα και την ευθύνη της κοινωνίας και στα απορρίμματα και σε όλα τα ζητήματα, αλλά και στοιχειωδώς τις σχέσεις εκπροσώπησης.

Διότι βίωμα πια είναι ακριβώς αυτό, ότι άλλη πολιτική στάση έχουν τα κόμματα που κυβερνούν όταν είναι στην αντιπολίτευση και άλλη όταν είναι στην κυβέρνηση. Αυτό είναι κρίση της δημοκρατίας, είναι προσβολή για τους πολίτες, είναι αθλιότητα για το πολιτικό σύστημα, το οποίο πληρώνει βέβαια τις συνέπειες και αδίκως; Αδίκως, δεν έχει σημασία, συμπαρασύρει τους πάντες και τα πάντα. Και καταργεί και την αξία της πολιτικής και τη σημασία που έχει για τους κοινωνικούς αγώνες.

Φίλες και φίλοι, υπάρχει επίσης ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα σε αυτό που λέμε διαχείριση απορριμμάτων για την Αττική και πράγματι δεν μιλάμε μόνο για την Κερατέα, μιλάμε για όλη την Αττική. Υπάρχει το ζήτημα του στόχου και του προσανατολισμού και αυτό συμπυκνώνεται κατά τη γνώμη μου και κατά τη γνώμη του ΣΥΡΙΖΑ σε ένα πολύ κεντρικό ζήτημα.

Θέλουμε πολλά σκουπίδια ή λίγα σκουπίδια; Αυτό δεν είναι ένα θεωρητικό ερώτημα, αυτό δεν είναι ένα ουδέτερο ερώτημα. Είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό και κεντρικής στόχευσης ερώτημα. Τα πολλά σκουπίδια που σημαίνει και μοντέλο κατανάλωσης, που σημαίνει και το ένα και το άλλο, σημαίνει ισχυρή κερδοσκοπία.

Οι μεγάλες φαραωνικές κατασκευές, τα μεγάλα τεχνολογικά επιτεύγματα που ενεργοποιούνται για να αξιοποιηθούν από κεφαλαιουχικές συγκροτήσεις επιχειρήσεων που θέλουν να παρέμβουν σε αυτό το χώρο της διαχείρισης των απορριμμάτων, θέλουν πολλά σκουπίδια. Πρέπει να τρέφονται αυτά τα εργοστάσια της θερμικής επεξεργασίας, γι' αυτό και έχουμε ακούσει, ειπώθηκε και εδώ, ακόμα και πρωτοβουλίες και όχι μόνο σκέψεις, να εισάγονται και σκουπίδια από αλλού για να αξιοποιούνται στις δομές.

Δεν είναι τυχαίο που λείπει ο Δήμος Αθηναίων και ο Δήμος Πειραιά από εδώ. Είναι οι πρώτοι δήμοι και διαχρονικά τα τελευταία 10 χρόνια, με διαφορετικές δημοτικές αρχές, τις οποίες προσέγγισαν αυτά τα συμφέροντα, αυτές οι επιδιώξεις οι επιχειρηματικές. Διότι αν δεν εξασφαλιστεί το κρίσιμο μέγεθος του Δήμου της Αθήνας, του Δήμου Πειραιά, του Δήμου Περιστερίου, των μεγάλων πληθυσμιακών ενώσεων της Αττικής, δεν μπορούν να λειτουργήσουν αυτά τα εργοστάσια.

Είναι αυτή η κατεύθυνση. Πολλά σκουπίδια, παραγωγή σκουπιδιών. Σε άλλους τομείς όπως στον τομέα των ναρκωτικών, ακόμα και

ανθρώπινα σκουπίδια πρέπει να παράγονται. Εδώ θέλουμε απορρίμματα για να τραφεί αυτή η επιχειρηματική δραστηριότητα και να την πούμε ανάπτυξη. Και απ' την άλλη οι εργαζόμενοι, η ΠΟΕ-ΟΤΑ, η Κερατέα, η Λευκίμη, το Γραμματικό και έχουμε μόλις θα αναφερθώ σε αυτήν, μια πολύ σημαντική παρέμβαση των ελεγκτών δημόσιας διοίκησης, μόλις προχθεσινή για το Γραμματικό.

Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις, οι οικολογικές κινήσεις και τα κόμματα, τα κόμματα της Αριστεράς, λένε όχι, άλλη είναι η βασική στόχευση και άλλη είναι η βασική επιλογή. Όσο γίνεται λιγότερα παραγόμενα απορρίμματα. Η πολιτική όλο αυτό το διάστημα χαράχθηκε με την πρώτη επιλογή. Άλλοτε καθαρά, άλλοτε λιγότερο καθαρά, άλλοτε ευθέως, τις πιο πολλές φορές υποκριτικά και με ψευδώνυμα.

Αλλά η βάση του σχεδιασμού ήταν η πρώτη επιλογή, τα πολλά σκουπίδια. Γι' αυτό και η διαδικασία της ανακύκλωσης λειτούργησε στους περισσότερους δήμους πολύ καθυστερημένα, με πολύ αργούς ρυθμούς, προσχηματικά, με τεράστιες ελλείψεις, χωρίς βάρος, χωρίς φροντίδα, χωρίς χρηματοδότηση, χωρίς διαρκή ενημέρωση των πολιτών, χωρίς ευαισθητοποίηση.

Δεν είναι τυχαία αυτά. Δεν είναι οι πολίτες που δεν ξέρουν τι κάνουν. Διότι εγώ θα σας το πω πολύ καθαρά, είναι βίωμα επίσης και δικό μου και πολλών άλλων, στην ελληνική κοινωνία πράγματι έχουμε ανεκπαιδευτους πολίτες σε πολλά ζητήματα. Αλλά στο ζήτημα της ανακύκλωσης των προϊόντων και των συσκευών, των συσκευασιών και όλων αυτών, στο ζήτημα της οικολογικής διαχείρισης των απορριμμάτων, έχουμε δύο συμπεριφορές από δύο κοινωνικές κατηγορίες που είναι αξιοπρόσεκτες.

Οι μεγάλης ηλικίας άνθρωποι που έχουν ακόμα μνήμες και βιώματα από την εποχή που τίποτα δεν πέταγαν, ούτε το σπαγγάκι, ούτε το χαρτάκι, ούτε το κιβώτιο, ούτε τίποτα και απ' τα νέα παιδιά που είναι ευαίσθητοι δέκτες των μηνυμάτων μιας οικολογικά και κοινωνικά ισορροπημένης συμβίωσης ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα, που εκεί το θέμα γίνεται κρισιμότερο.

Γιατί έχουν αυτές οι δύο κοινωνικές κατηγορίες του πληθυσμού μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα, ευαισθητοποίηση, γιατί ακριβώς είναι δέκτες

που δεν έχουν συνηθίσει, οι μεν είχαν συνηθίσει σε κάτι άλλο και το έχασαν, οι δε νεότεροι δεν έχουν συνηθίσει σε αυτή την απαξιωτική για οτιδήποτε παράγεται και χρησιμοποιείται συμπεριφορά.

Οι άλλοι οι ενδιάμεσοι, έχουν μείνει απροστάτευτοι και ταυτόχρονα να γίνονται και αυτοί θύτες και θύματα επιλογών που δε δηλώνονται και που όμως υλοποιούνται. Είναι λοιπόν αυτός ο οικολογικός προσανατολισμός του περιορισμού των απορριμμάτων και δε θα μπω στις λεπτομέρειες, η μηδενική ποσότητα σκουπιδιών θα πρέπει να είναι ιδεατά ως στόχος.

Η επαναχρησιμοποίηση, η οικιακή κομποστοποίηση, η διαλογή στην πηγή, η ελαχιστοποίηση υπολειμμάτων, όλα αυτά και πολλά άλλα που έχουν προταθεί με συγκλίνοντα τρόπο και από κοινωνικές Οργανώσεις όπως η ΠΟΕ-ΟΤΑ και από πολιτικές δυνάμεις και από κινήσεις πολιτών και αποτελούν πραγματικά βιώσιμη λύση και μάλιστα με ελάχιστο συγκριτικά κόστος, έχουν αγνοηθεί.

Γι' αυτό, ο περιφερειακός σχεδιασμός δε μπορεί να μείνει όπως έχει, πρέπει να επαναξιολογηθεί και να επικαιροποιηθεί και να επανακαθορισθεί ριζικά επί τη βάση τέτοιου είδους στοχεύσεων και όχι επί τη βάση των όσων πραγματικά έχουν καθορισθεί αυτές οι επιλογές μέχρι τώρα. Είναι χρέος μας για το τώρα να επιλέξουμε τέτοιου είδους κατευθύνσεις και να τις ισχυροποιήσουμε. Και εδώ πρέπει να σχολιάσουμε και την παράμετρο χρόνος, γιατί έχει γίνει πολιτικό μέγεθος.

Μας λένε, αυτά για να γίνουν θέλουν πολλά χρόνια. Αιδώς Αργείοι! Δύο δεκαετίες τουλάχιστον έχουμε δει και μπροστά μας ακριβώς οι αδιέξοδες αυτές επιλογές θα μας δώσουν κι άλλη μία δεκαετία τουλάχιστον, έχουμε δει το αδιέξοδο αυτή της προοπτικής, έχουμε δει την κατάντια της φυλής, έχουμε δει την ιδιαίτερη επιβάρυνση της Δυτικής Αθήνας, έχουμε δει όλα τις συνέπειες αυτών των επιλογών. Δεν είναι θέμα χρόνου. Ο χρόνος υπάρχει αρκεί ν' αρχίσουμε σήμερα με σεβασμό στην κοινωνία, στην πολιτική που παράγει η κοινωνία μέσα από τους αγώνες της, τις διεκδικήσεις της, τις σκέψεις της, τις επεξεργασίες της και κοινωνία είναι η Κερατέα, κοινωνία είναι η ΠΟΕ-ΟΤΑ, το Γραμματικό και πολλά άλλα. Και η Φυλή βεβαίως είναι κοινωνία και υφίσταται όλα αυτά.

(διαλογικές συζητήσεις)

Θ. ΔΡΙΤΣΑΣ: Το μήνυμα του λόγου του ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτονόητο, δεν πρόκειται να κάνουμε τέτοιου είδους διαχωρισμούς. Δεν έχουμε ποτέ ευνοήσει ή ενισχύσει λογικές «όχι σ' εμένα, στον άλλον», προς θεού. Είναι άδικο αυτό.

Από αυτή την άποψη θέλω να ολοκληρώσω και να μακρηγορήσω άλλο με αυτή την αναφορά που έκανα κάποια στιγμή για το Γραμματικό. Ήδη οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος με έγγραφό τους με ημερομηνία 28/2/2011 προς το Υπουργείο και διάφορους φορείς και προς τους κατασκευαστές κάνουν παρέμβαση, διαπιστώνουν ειδικούς κινδύνους και σοβαρούς κινδύνους για το υπόγειο περιβάλλον και την κίνηση των νερών και τη μόλυνση των υπογείων υδάτων στην περιοχή του Γραμματικού και ζητούν ένα μακρύ κατάλογο μ' αυτή τους την απόφαση και την παρέμβαση, διαβεβαιώσεων, εγγυήσεων, εξηγήσεων για το έργο αυτό του Γραμματικού.

Είναι πράγματι υπόθεση όλης της Αττικής, η Κερατέα αντέδρασε έγκαιρα και σωστά, η Φυλή πρέπει να αντιδράσει, το Γραμματικό πρέπει να συνεχίσει και όλοι μαζί να προσανατολιστούμε σε εντελώς και ριζικά αντίθετες κατευθύνσεις απ' ό,τι έχουν γίνει οι μέχρι τώρα επιλογές.

Ευχαριστώ και καλή επιτυχία στην ημερίδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Ο εκπρόσωπος των Οικολόγων Πράσινων κ. Μάντζαρης έχει το λόγο.

N. ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ: Αγαπητοί εκπρόσωποι του ελληνικού Κοινοβουλίου, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των εργαζομένων, των πολιτών, θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε για την πρόσκληση και πολύ περισσότερο για τη διοργάνωση αυτής της ημερίδας, θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντική.

Όπως ξέρετε, ως Οικολόγοι Πράσινοι έχουμε καταθέσει μια ολοκληρωμένη πρόταση για τη διαχείριση των αστικών στερεών αποβλήτων στην Αττική, εδώ και αρκετό καιρό, την παρουσιάσαμε σε συνέντευξη Τύπου, διοργανώσαμε ένα στρογγυλό τραπέζι στις 26 του μηνός στο οποίο μάλιστα παρευρέθηκε και ο κ. Περιφερειάρχης, άκουσε τις προτάσεις μας, εξέφρασε τους προβληματισμούς του, κάθισε, και αυτό είναι προς τιμήν του, ν' ακούσει και τις απαντήσεις σε αυτές, και πιστεύουμε ότι αυτή είναι η νοοτροπία η οποία πρέπει να διέπει όλους μας όταν μιλάμε για ένα τέτοιο σοβαρό ζήτημα όπως είναι η διαχείριση των αστικών στερεών αποβλήτων.

Τι λέει η πρότασή μας: Θεωρούμε ότι δε χρειάζεται άλλος ΧΥΤΑ. Δε χρειάζεται άλλος ΧΥΤΑ στην Κερατέα ή στο Γραμματικό. Ακόμα όμως και να πιστεύαμε ότι η μοναδική λύση, μονοσήμαντα το πρόβλημα της διαχείρισης των αστικών αποβλήτων στην Αττική λύνεται με τη χωροθέτηση ενός ΧΥΤΑ σε Κερατέα και Γραμματικό, σε Κερατέα πιο συγκεκριμένα, δε θα δεχόμασταν με τίποτα ότι αυτό το πράγμα μπορεί να επιβληθεί με τη χρήση αστυνομικής βίας, με τη χρήση των ΜΑΤ.

Δεν είναι δυνατό το 2011 να γίνεται κάτι τέτοιο. Οπότε παρακαλούμε να ληφθούν εκείνες οι πρωτοβουλίες οι οποίες θα οδηγήσουν στην αποχώρηση των ΜΑΤ άμεσα από το χώρο της Κερατέας. Όλη αυτή η κατάσταση έχει δημιουργήσει μια πολύ μεγάλη στρέβλωση και πρέπει να σταματήσουμε να μιλάμε με στρεβλούς όρους για διαχείριση αποβλήτων στην Αττική.

Όμως κάτι πρέπει να γίνει και δε μπορούμε να είμαστε στρογγυλοί, δε μπορούμε να συζητάμε γενικά και αόριστα για διάφορες τεχνολογίες. Πρέπει να γίνουμε συγκεκριμένοι. Οι Οικολόγοι Πράσινοι έχουν μια συγκεκριμένη πρόταση-αντιπρόταση. Αντί για χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, προτείνουμε τρεις μεγάλες μονάδες κομποστοποίησης συνολικής δυναμικότητας 700.000 τόνων. Υπάρχουν ΠΕΣΔΑ, τρεις μονάδες κομποστοποίησης συνολικής δυναμικότητας 160.000 τόνων. Είναι τεράστια η διαφορά.

Πού θα μπουν: Θα μπουν στα Λιόσια, θα εκμεταλλευτούμε τον παλιό χώρο.

ΜΕΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

N. ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ: Στη Βορειοανατολική και στη Νοτιοανατολική Αττική επίσης...

(διαλογικές συζητήσεις)

ΜΕΛΟΣ: Κάνετε χωροθέτηση;

N. ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ: Όχι, δεν κάνουμε χωροθέτηση, αυτό θα το κάνουν οι ειδικοί. Προτάσεις κάνουμε. Πρέπει να χρησιμοποιούμε τους ήδη χρησιμοποιημένους χώρους. Στη Βορειοανατολική και στο Νοτιοανατολική Αττική, σε περιοχές όπου πληρούνται όλα τα κριτήρια και δεν ισχύουν κριτήρια αποκλεισμού όπως αυτά θα πιστοποιηθούν από Αρχαιολογικές και άλλες Υπηρεσίες.

Μιλάμε όμως για τρεις μεγάλες μονάδες κομποστοποίησης. Ζητάμε επίσης να προχωρήσει κάτι που δεν ακούστηκε, το σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης για το έντυπο χαρτί. Τεράστιες ποσότητες έντυπου χαρτιού καταλήγουν αυτή τη στιγμή στη Φυλή. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό καθώς το χαρτί είναι βιοαποδομήσιμο και δεν πρέπει να οδηγείται σε ταφή σε καμία των περιπτώσεων. Έχει αποδειχθεί ότι η ανακύκλωση χαρτιού είναι η καλύτερη λύση για τη διαχείριση του έντυπου χαρτιού με διάφορες μελέτες επιστημονικές, πολύ καλύτερη από την καύση, πολύ καλύτερη από την ταφή οπωσδήποτε.

Επίσης θέλουμε να ενισχυθεί η ανακύκλωση συσκευασιών. Είμαστε πίσω, είμαστε από τις λίγες χώρες που είμαστε πίσω, δεν έχουμε πετύχει τους στόχους του 2011. Έχουμε επίσης μπλε κάδους με τεράστιες ποσότητες υπολειμμάτων. Συγκεντρώνονται στους ΚΔΑΥ μας στην Περιφέρεια Αττικής κάτω από 150.000 τόνοι με δεδομένα του 2009. Μπορούμε πάρα πολύ καλύτερα. Πιστεύουμε ότι υπάρχει δυνατότητα μεγάλης βελτίωσης.

Αν κάνουμε αυτά τα πολύ βασικά βήματα από την αρχή, τα αρχικά βήματα, διότι δεν είναι το σχέδιό μας μόνο αυτά, μπορούμε να εκθρέψουμε πολύ μεγαλύτερες ποσότητες από τη Φυλή, άμεσα. Όλες αυτές οι ενέργειες έχουν μια βασική προϋπόθεση: Αυτό διαφοροποιεί και την πρότασή μας από τις υπόλοιπες προτάσεις: Η διαφορά είναι μία: Διαλογή στην πηγή.

Πρέπει να φύγουμε από τη λογική του σύμμεικτου, μιλάμε για 4 κάδους. Έναν κάδο για τα οργανικά, ξεχωριστό, έναν κάδο για τα υπολείμματα, έναν κάδο για το χαρτί και έναν κάδο για τις υπόλοιπες συσκευασίες. Φυσικά, ο ΠΕΣΔΑ όπως επικαιροποιείται τώρα, θα πρέπει να ενισχύσει τη συμμετοχή των Δήμων στη διαχείριση των απορριμμάτων τους, θα πρέπει να προωθήσει την οικιακή κομποστοποίηση, θα πρέπει να επιτρέψει τη δημιουργία μικρότερων μονάδων κομποστοποίησης ιδιαίτερα στους μεγάλους Δήμους.

Και φυσικά θα πρέπει να ενισχύσει την ανακύκλωση με κέντρα ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης. Σε όλα αυτά, η Περιφέρεια μπορεί να έχει έναν καταλυτικό ρόλο. Τι ακούμε πολλές φορές σχετικά μ' αυτή την πρόταση: «Μα αυτά τα πράγματα δε γίνονται στην Ελλάδα». Το πρώτο

πράγμα είναι ότι δε γίνονται, όταν μιλάμε για διαλογή στην πηγή, «αυτά τα πράγματα δε γίνονται στην Ελλάδα».

Παρουσιάζεται σχεδόν σα γενετικό κουσούρι, ότι δε μπορούμε εμείς να κάνουμε τέτοιου είδους πράγματα, είναι πάρα πολύ περίπλοκα. Όμως δεν είναι έτσι. Υπάρχουν αντιπαραδείγματα. Υπάρχει το αντιπαραδείγμα της Σύρου. Η Σύρος ήταν στο πουθενά σε ό,τι αφορά την ανακύκλωση και σε 2-2,5 χρόνια έφτασε σε επίπεδα πιο πάνω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15. Έλληνες είναι και αυτοί, μπόρεσαν να το κάνουν. Όταν υπάρχει πολιτική βούληση, όταν υπάρχει ενεργοποίηση των πολιτών, κάτι τέτοιο είναι εφικτό.

Το δεύτερο πράγμα το οποίο ακούμε πάρα πολύ συχνά, είναι πού θα μπουν οι τέσσερις κάδοι. Δεν υπάρχει χώρος. Μου είναι πάρα πολύ δύσκολο να πιστέψω ότι συζητάμε για υιοθέτηση, για εισαγωγή τεχνολογίας για καύση, για διαχείριση τέφρας, που είναι πολύπλοκες τεχνολογίες και έχουμε ως ανυπέρβλητο εμπόδιο στην εφαρμογή της διαλογής στην πηγή τη χωροθέτηση των 4 κάδων. Ας τους βάλουμε σε όσους περισσότερους μπορούμε.

Αυτό όμως που βρίσκω πιο εντυπωσιακό στην όλη κουβέντα και κριτική την οποία ακούμε, είναι το «η πρότασή σας δε μιλάει καθόλου για υπόλειμμα, τι θα κάνουμε το υπόλειμμα». Και τη βρίσκω εντυπωσιακή διότι εμπεριέχει μια παραδοχή αυτή η τοποθέτηση, η οποία λέει ότι κοιτάζτε να δείτε, όλες οι υπόλοιπες τεχνολογίες έχουν μηδέν υπόλειμμα. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει.

Η στοιχειομετρική καύση για παράδειγμα, και είμαι σίγουρος ότι ο κ. Καλογήρου αργότερα θα σας το εξηγήσει, θα το παρουσιάσει, διαφωνώ με τον κ. Καλογήρου, είναι καθ' όλα σεβαστά τα επιχειρήματά του, η γεωμετρική καύση αφήνει ένα υπόλειμμα, τέφρα δηλαδή, 25%. Αυτό είναι ένα σημαντικό υπόλειμμα. Αν μιλήσουμε για βιοξήρανση και κοιτάξουμε την ΑΕΠΟ, την Άδεια Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων στις 5 Ιανουαρίου, εδώ μιλάμε για υπόλειμμα 140.000 τόνων το οποίο θα οδηγείται σε ταφή, το λέει μέσα η ΑΕΠΟ.

Θα υπάρχει και το SRF στη συνέχεια, το οποίο όπως ξέρουμε όλοι θα καεί, δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική, δεν αντέχει στη λογική

εναλλακτική.. Και αυτό θ' αφήσει υπόλειμμα. Και αυτό θα οδηγηθεί σε ταφή. Άρα όλες οι τεχνολογίες έχουν υπόλειμμα. Επομένως αυτό το οποίο λέμε εμείς είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο. Θα πρέπει να μιλήσουμε με δυναμικότητες. Έχουμε αυτή τη στιγμή ένα πρόβλημα, 2,3 εκατομμυρίων τόνων σκουπιδιών στην Αττική. Θα πρέπει να συγκρίνουμε ολοκληρωμένα πλάνα διαχείρισης με διάφορα κριτήρια.

Ένα κριτή είναι τι υπόλειμμα παράγουμε, σίγουρα. Ένα άλλο είναι περιβαλλοντικά κριτήρια. Πρέπει να μιλήσουμε για διοξίνες και φουράνια, πρέπει να μιλήσουμε για μετρήσεις όχι μια φορά το χρόνο, γιατί ξέρουμε ότι αυτά κρίνονται σε start ups και start downs. Και αυτά είναι πολύ σημαντικά πράγματα.

Ένα άλλο πράγμα που πρέπει να μιλήσουμε, είναι το κόστος. Το κόστος εγκατάστασης, το κόστος λειτουργίας. Κόστος εγκατάστασης για μια μονάδα στοιχειομετρικής καύσης 700.000 τόνων μια και αυτή είναι η δυναμικότητας της μονάδας βιοξήρανσης στη Φυλή αλλά αν μιλούσαμε για στοιχειομετρική καύση, αυτό θα ήταν 350 εκατομμύρια ευρώ.

Το κλασικό επιχείρημα είναι «μα παράγουμε ενέργεια μ' αυτό το πράγμα, ανανεώσιμη κιάλας». Πρόχειροι υπολογισμοί δείχνουν ότι η ανανεώσιμη ενέργεια που θα παραχθεί θα είναι γύρω στις 175.000 MWh. Αυτό, μπορεί να παραχθεί διαφορετικά. Χωρίς καμία εκπομπή διοξίνων και φουρανίων. Πώς; Παράδειγμα, με αιολικά. Αυτό χρειάζεται 80 mw αιολικών. Αυτά κοστίζουν γύρω στα 100 εκατομμύρια ευρώ.

Αν συμπεριλάβουμε και στο κόστος 3 μεγάλων μονάδων κομποστοποίησης, τότε έχουμε διαχείριση 700.000 τόνων απορριμμάτων με λιγότερο από το 60% του κόστους εγκατάστασης μιας μεγάλης μονάδας καύσης δυναμικότητας 700.000 τόνων. Και το πιο σημαντικό είναι ότι το υπόλειμμα είναι πάρα πολύ μικρότερο αν μιλάμε για κομποστοποίηση προδιαλεγμένου οργανικού.

Ένα άλλο πράγμα το οποίο ακούγεται είναι ότι η ανακύκλωση και η καύση πηγαίνουν χέρι-χέρι και δίνεται συνήθως ένας πίνακας που δείχνει χώρες που έχουν υψηλά επίπεδα ανακύκλωσης και υψηλά επίπεδα καύσης. Είναι αλήθεια αυτό. Όμως δεν πρέπει να φτάνουμε σε γρήγορα συμπεράσματα. Υπάρχουν πολύ μεγάλες διαφορές ανάμεσα στις χώρες της

Ευρώπης και την Ελλάδα. Η πιο βασική είναι οι υποδομές. Εκεί υπάρχει καύση από την εποχή του Τρικούπη σε πάρα πολλές περιοχές.

Προϋπήρχε η καύση από την ανακύκλωση, την κομποστοποίηση και την ανακάλυψη διοξινών και φουρανίων. Εδώ είμαστε στο σημείο 0. Είναι άλλο πράγμα να θέλεις να υπερασπίσεις μια υποδομή και άλλο πράγμα να συζητάς για να τη φτιάξεις. Ένα άλλο πράγμα που είναι πολύ δεδομένο είναι ότι υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ καύσης και ανακύκλωσης σε ό,τι αφορά τα υλικά, ειδικά το χαρτί το οποίο έχει υψηλή θερμογόνο δύναμη.

Ας μιλήσουμε όμως και για την ENGAL. Είναι μια εταιρεία στο Βόλο η οποία έχει πάρει άδεια παραγωγής από τη ΡΑΕ για εργοστάσιο 100 Mw καύσης SRF το οποίο θα εισάγεται από την Ιταλία και τα σχέδια είναι για 800 Mw SRF το οποίο επίσης θα εισάγεται από την Ιταλία σε ποσότητα 7 εκατομμυρίων τόνων SRF. Όλη η Ελλάδα παράγει 5,5 τόνους. Εάν υιοθετήσουμε αυτά τα σχέδια, τότε θα μπορούμε σ' αυτό τον πίνακα και θα έχουμε περίοπτη θέση, 55% των απορριμμάτων μας θα διαχειρίζονται με καύση. Αυτό θέλουμε;

Αυτό είναι το ενεργειακό μίγμα το οποίο θέλουμε να πετύχουμε; Αυτό είναι το όραμά μας για το 20-20-20; Έχει πολύ μεγάλη σημασία η σειρά σε ό,τι αφορά τη διαχείριση απορριμμάτων. Πρέπει πρώτα να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουμε εκείνες τις ενέργειες για μείωση και επαναχρησιμοποίηση απορριμμάτων, τη μέγιστη δυνατή ανακύκλωση και τη μέγιστη δυνατή κομποστοποίηση και μετά να μιλήσουμε για το υπόλειμμα.

Να δούμε υπόλειμμα με συγκεκριμένη σύσταση και συγκεκριμένες δυναμικότητες και να δούμε στην Ελλάδα, όχι σε άλλο μέρος, αν αυτές οι δυναμικότητες μπορούν να στηρίξουν μονάδες καύσης.

Στο δια ταύτα: Πρέπει να ληφθούν πρωτοβουλίες να φύγουν τα ΜΑΤ. Αυτό είναι το πρώτο και κύριο. Δε νοείται διάλογος διαφορετικά. Το ΥΠΕΚΑ πρέπει αφού διαβουλευθεί με τους φορείς και τα κόμματα, να ξεκαθαρίσει το τοπίο σε ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο θ' απορροφάται και θα τιμολογείται η ενέργεια που προκύπτει από την καύση του βιοαποδομήσιμου κλάσματος απορριμμάτων. Πολύ σημαντικό αυτό.

Επικαιροποιείται ο ΠΕΣΔΑ αυτή τη στιγμή. Πρέπει να μιλήσουμε για ολοκληρωμένα πλάνα διαχείρισης. Θα πρέπει να συγκριθούν με

τεχνικοοικονομικά κριτήρια. Και σίγουρα μέσα σ' αυτές τις προτάσεις, πρέπει να ληφθεί και η ολοκληρωμένη και κοστολογημένη πρόταση των 4 Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων που μιλάει για 70 ευρώ τον τόνο.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ τον κ. Κικίλια για μια σύντομη παρέμβαση, είναι Περιφερειακός Σύμβουλος και εκπρόσωπος της μείζονος αντιπολιτεύσεως.

Β. ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Εγώ δεν έχω ειλικρινά να πω πολλά γιατί αντιλαμβάνομαι και ως γιατρός ότι είναι φύση αδύνατο ν' ακούει κανείς με προσοχή πάνω από μερικά λεπτά και ήδη έχει περάσει αρκετός χρόνος.

Θα πω ότι καλώς γίνεται η ημερίδα κ. Περιφερειάρχη, καλώς είναι όλοι εδώ πέρα, Τοπική Αυτοδιοίκηση, φορείς και κόσμος, όχι για να εκτονωθούν εδώ και να περάσουμε το δικό μας μετά. Όχι γι' αυτό το λόγο, γιατί πιστεύω ότι υπάρχουν φωνές εδώ πέρα υγιείς που πρέπει ν' ακουστούν ακόμα και αν δε συμφωνούμε μ' αυτές. Εμείς είχαμε άποψη και έχουμε άποψη για τον περιφερειακό σχεδιασμό, το είπαμε και προεκλογικά, ήταν κεντρική η πολιτική του κ. Περιφερειάρχη και της παράταξής του προεκλογικά να ολοκληρωθεί ο περιφερειακός σχεδιασμός, θεωρούσε ότι ήταν έτοιμος, πίστευε ότι τα πράγματα είναι ώριμα.

Εμείς θεωρούμε ότι τα σκουπίδια δεν είναι βρωμιά. Ότι τα σκουπίδια δεν είναι αυτά που σπρώχνουμε στην πίσω βρώμικη αυλή του γείτονα στη Δυτική Αττική ούτε ότι η Δυτική Αττική την οποία με ευθύνη όλων, και αυτών οι οποίοι θεωρούν εαυτούς πολιτικούς και έρχονται εδώ πέρα επικαλύπτοντας ο ένας τον άλλον, φτάσαμε στο σημείο να την έχουμε καταστρέψει. Καταστρέψαμε τη Δυτική Αττική, άντε να πάμε να καταστρέψουμε και την Ανατολική τώρα.

Αντίθετα θεωρούμε ότι τα σκουπίδιά είναι ανάπτυξη, είναι πηγή κέρδους. Είναι θέσεις εργασίας. Είναι δυνατότητα εκμετάλλευσης με την καλή έννοια, ακόμα και του RDF, του υπολείμματος για καύση στις τσιμεντοβιομηχανίες που δε συμβαίνει. Πολλά μπορεί να πει κανείς για το τι έχει γίνει ή δεν έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων και της κυβέρνησης από της οποίας την παράταξη προέρχομαι.

Αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι κ. Περιφερειάρχη, σωστά ο κ. Λιακόπουλος κάνει την προσπάθειά του. Εγώ δεν καταλαβαίνω, από τη

στιγμή που σύσσωμη η κυβέρνηση είπε ότι ο περιφερειακός σχεδιασμός, ο "Καλλικράτης", η ανάπτυξη, η Περιφέρεια, είναι όλα έτοιμα, γιατί δεν έχετε εσείς αρμοδιότητες και τις έχει εκείνος, και τις εξουσίες και τη δυνατότητα σ' ένα Περιφερειακό Συμβούλιο αλλά και με όλους τους φορείς που είναι εκλεγμένοι, που μέσα από μια διαδικασία τεράστια στην οποία μίλησαν για μια σύγχρονη μεταρρύθμιση για μικρούς Πρωθυπουργούς κτλ., γιατί εσείς δε χειρίζεστε αυτό το θέμα από σήμερα και πρέπει να περιμένουμε να το χειριστείτε αύριο, από 1/7, ενώ έλεγε ο "Καλλικράτης" από 1/1;

Γιατί πρέπει αυτούς τους ανθρώπους να τους δείξουμε για μια ακόμη φορά ότι τους φέρνουμε προ τετελεσμένων γεγονότων; Δεν έχει σημασία αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε. Εγώ είμαι έτοιμος ν' ακούσω τα πάντα. Και για τον περιφερειακό σχεδιασμό που καλώς ή κακώς όλοι εμείς καταλαβαίνουμε, ότι όταν ξεκίνησε να οριοθετείται πριν από 10-12 χρόνια, με τη συνυπογραφή δύο κυβερνήσεων κι έχουμε φτάσει 10-12 χρόνια μετά, είναι προφανές ότι χρήζει και νέας οπτικής γωνίας το οποίο πρέπει να το δούμε και πιθανών σημείων που είναι ελαττωματικά ή ελλιπή και πιθανής νέας χωροθέτησης αν χρειαστεί, που μπορεί να μη χρειαστεί κιόλας.

Αλλά την καχυποψία όλων την καταλαβαίνετε κ. Λιακόπουλε, είναι προφανής. Επαναλαμβάνω, είτε συμφωνούμε είτε δε συμφωνούμε. και να πάω κι ένα βήμα πίσω, στους αγαπητούς φίλους από την Κερατέα. Εγώ πήγα εκεί πέρα, τα είδα όλα. Και στη Δυτική Αττική πήγα και στο ΧΥΤΑ και το ΧΥΤΥ είδα το κύτταρο και τα πάντα. Είναι κάτι το οποίο μ' ενοχλεί, γιατί κι εγώ νέος άνθρωπος είμαι. Και απέναντι δυο νέα παιδιά σκοτώθηκαν.

Αντιλαμβάνομαι ότι όταν εσείς είστε 80 μέρες έξω απ' το σπίτι σας, έξω απ' τη ζωή σας, έξω απ' τους φυσιολογικούς ρυθμούς ζωής σας και βλέπετε έναν άλλον μ' ένα κράνος απέναντι και μια ασπίδα και καπνογόνα κτλ. Δεν είναι το ζητούμενο αυτό, τη μία κοινωνική ομάδα απέναντι στην άλλη. Δεν είναι η λύση αυτή. Και δε φταίνε όντως αυτοί οι άνθρωποι. Ναι, υπάρχει πολιτική εξουσία η οποία αποφασίζει και τους στέλνει ή δεν τους στέλνει.

Τη μία κοινωνική ομάδα απέναντι στην άλλη; Τι χειρότερο πράγμα για την ελληνική κοινωνία και γι 'αυτή τη χώρα.. Οι αγρότες απέναντι στους κατοίκους της Κερατέας και οι κάτοικοι της Κερατέας απέναντι στους φορτηγατζήδες και όλοι απέναντι στην Αστυνομία. Τι κρίμα.. Τι απογοήτευση.. Όχι έτσι. Σ' αυτούς που φταίνε.

Επαναλαμβάνω λοιπόν για να ολοκληρώσω, να μη σας ταλαιπωρώ: Εγώ θεωρώ ότι έπρεπε να ολοκληρωθεί η μεταρρύθμιση αυτή όπως προεκλογικά μας την είπε η κυβέρνηση, δε μπορώ να καταλάβω ο κ. βουλευτής σας τι ήρθε να μας πει σήμερα, ειλικρινά δηλαδή, δε μπορώ να καταλάβω πώς μέσα σ' ένα λεπτό διέγραψε τον κ. Λιακόπουλο και τον κ. Σγουρό μαζί κι αυτά τα οποία προσπαθούν να κάνουν ελαφρά τη καρδιά.

Εγώ θεωρώ ότι πρέπει οι αρμοδιότητες, έπρεπε από την 1/1 να εκχωρηθούν στην Περιφέρεια, η Περιφέρεια να μιλήσει με όλους τους αρμόδιους φορείς, να υπάρχει ενημέρωση πρώτα εκεί πέρα μέσα με τους Δημάρχους όλων των περιοχών και εν τοιαύτη περιπτώσει ειλικρινά και με ανοιχτά τα χαρτιά, να πούμε τι θέλουμε και τι δε θέλουμε. Έτσι δημιουργείται η εντύπωση ότι για 6 μήνες πιθανώς, εγώ δε λέω ότι είναι έτσι, έχω καλή πίστη και στον κ. Υπουργό Εσωτερικών και στον Περιφερειάρχη του εδώ πέρα Γραμματέα.

Αλλά δίνεται η εντύπωση ότι μαγειρεύουμε πράγματα και τα φέρνουμε έτοιμα μετά και μαγειρεμένα. Δε θεωρώ ότι είναι έτσι, ελπίζω ότι θα επικρατήσει η λογική και ότι πράγματι θα μπουν όλα τα χαρτιά πάνω στο τραπέζι και τελικά θ' αποφασίσουμε.

Δε θέλω να σας κουράσω άλλο, σας ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κικίλια, συνεχίζουμε με τον εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Συμμαχίας, τον κ. Λευτέρη Αυγενάκη, Βουλευτή Ηρακλείου.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΜΕΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Λ. ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Έχετε απόλυτο δίκιο, διότι όταν δεν τηρείται το πρόγραμμα, εδώ καλούμαστε να βάλουμε μια σειρά στη διαχείριση των απορριμμάτων...

Β. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, αλλά όταν μιλάει ο κάθε εκπρόσωπος μισή ώρα όταν ξέρει ότι πρέπει να βάλει έναν αυτοπεριορισμό, είναι φυσιολογικό το πρόγραμμα να πηγαίνει εκτός ορίων.

Λ. ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ας τηρούσατε το πρόγραμμα όπως μας το κοινοποιήσατε εξ αρχής.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Αυγενάκη έχετε το λόγο.

Β. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είχαμε μια Οργανωτική Επιτροπή που είπε ότι οι παρατάξεις της Περιφέρειας θα μιλήσουν στο τρίτο μέρος. Προς τι ο κ. Κικίλιας ανέβηκε και μίλησε τώρα; Εάν είχε το οποιοδήποτε πρόβλημα να έβαζε έναν ικανότατο συνάδελφό του. Δεν το καταλαβαίνω... Γιατί έχει κι επικοινωνιακά δεδομένα.. Εγώ δε θέλω να μιλήσω, θα έρθει η ώρα μου, αλλά η τάξη είναι τάξη!

Λ. ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι στο Κοινοβούλιο, κ. Περιφερειάρχα, κ.κ. Αντιπεριφερειάρχες. Περιφερειακοί Σύμβουλοι, φίλες και φίλοι εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης, στην Ελλάδα ημερησίας περίπου 15 τόνους απορρίμματα. Και να σημειώσω και να συμπληρώσω σ' αυτά που είπε ο Δήμαρχος Φυλής, είναι αστικά απορρίμματα, είναι δικά μας, δεν είναι άλλα. Και σχεδόν 5,5 εκατομμύρια τόνοι ετησίως ενώ στην Αττική έχουμε περίπου 6,5 με 7 τόνους απορριμμάτων, δηλαδή 2,5 εκατομμύρια τόνοι ετησίως.

Όστόσο η Ελλάδα παραμένει η χώρα με τις περισσότερες παράνομες χωματερές για τη λειτουργία των οποίων πληρώνουμε σημαντικά ευρωπαϊκά πρόστιμα.

Όσον αφορά την ανακύκλωση στους Δήμους της χώρας, γνωρίζετε ότι η κατάσταση δεν είναι βέλτιστη. Όχι μόνο γιατί οι ποσότητες που περισυλλέγονται δεν επαρκούν για να καλυφθεί ο ευρωπαϊκός στόχος του 2020, αλλά και γιατί η οικονομική επιβάρυνση των ΟΤΑ είναι ήδη μεγάλη. Μάλιστα σημειώνω ότι η Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης Α.Ε., έχει αιτηθεί την κατάργηση της οικονομικής ενίσχυσης που υποχρεούται να καταβάλλει προς τους Δήμους ώστε αυτοί να καλύπτουν ένα μέρος από το κόστος που πληρώνουν για να εκτελέσουν τις εργασίες συλλογής και μεταφοράς του περιεχομένου των μπλε κάδων των λεγομένων.

Τα χρήματα αυτά, φέτος λείπουν από τους ΟΤΑ ενώ προσθέστε τον έτσι κι αλλιώς περιορισμό των οικονομικών πόρων, που διατίθενται στους Δήμους μετά την εφαρμογή της διοικητικής μεταρρύθμισης, το λεγόμενο "Καλλικράτη".

Ως εκ τούτου, δεν είναι τυχαίο ότι πολλοί Δήμοι αδυνατούν πλέον να φέρουν εις πέρας τις δραστηριότητες της ανακύκλωσης. Τα στοιχεία αυτά είναι περισσότερο από ενδεικτικά ότι πρέπει να προχωρήσουμε με πολύ γοργά βήματα προς το μέλλον, δεν αρκεί να μείνουμε προσκολλημένοι σε

μεθόδους και πρακτικές διαχείρισης των απορριμμάτων που ανήκουν σε προηγούμενες δεκαετίες. Η συζήτηση γίνεται δυστυχώς με δεδομένα και με αναχρονιστικές μεθόδους, που προσπαθείτε να πείσετε κατοίκους διαφόρων περιοχών της Αττικής να δεχθούν δεδομένα τα οποία όμως ίσχυαν πριν 20-30 χρόνια.

Πιθανόν να είναι αποτέλεσμα της αδράνειας ή και της αδιαφορίας αν θέλετε, από επιχειρηματικότητα συμφέροντα ή και από έντονες τοπικές αντιδράσεις. Η χώρα μας διατηρεί πρακτικές της δεκαετίας του '80 και του '90, οι οποίες έχουν ήδη ξεπεράσει από τους περισσότερους Ευρωπαίους συναδέλφους μας. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στις ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες η ανακύκλωση και η κομποστοποίηση φτάνει στο 40% έως 60% ενώ στην Ελλάδα μόλις στο 23%.

Η ενεργειακή αξιοποίηση όμως, κυρίως, μέσω αποτέφρωσης, δηλαδή καύσης, φτάνει στις χώρες του ευρωπαϊκού βορά, από 30% έως 45% ενώ στην Ελλάδα είναι στο 0%. Αντίθετα, ενώ η ταφή των απορριμμάτων στις ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες κυμαίνεται από το 1% έως το 20%, στη χώρα μας αγγίζει το 77%. Ως Δημοκρατία Συμμαχία, τονίζουμε ότι τώρα πρέπει να κάνουμε το ποιοτικό άλμα. Τώρα οφείλουμε με προσοχή να καταγράψουμε αλλά και να ακολουθήσουμε τη σύγχρονη τάση της Ευρώπης που μιλά ξεκάθαρα για ενεργειακή αξιοποίηση των απορριμμάτων και τη χρήση νέων τεχνολογιών.

Αυτό πρέπει να είναι και το περιεχόμενο της ατζέντας του διαλόγου σε κάθε επόμενη συζήτηση. Και πρέπει να πάμε στην Ευρώπη του 20% χωρίς ενδιάμεσους σταθμούς, χωρίς μπαλώματα, αλλά και συμβιβασμούς που προσπαθούμε να περάσουμε και σήμερα. Με ορθολογική μελέτη, με αυστηρό προγραμματισμό. Να προχωρήσουμε σε βάθος πενταετίας, σε επανακαθορισμό των προτεραιοτήτων με βάση τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Δηλαδή ένα σχέδιο που θα έχει μια αρχή, θα έχει μια μέση αλλά και ολοκλήρωση, και αποτέλεσμα. Ως τότε εμείς δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι πρέπει να εφαρμοστεί ο υπάρχων περιφερειακός σχεδιασμός για τη διατήρηση των απορριμμάτων στην Αττική και βέβαια να εξετασθεί το ενδεχόμενο μεταφοράς αρμοδιοτήτων. Συζητάμε για ένα θέμα σε μια ημερίδα

που διοργανώνεται από την Περιφέρεια Αττικής χωρίς να έχει την αρμοδιότητα.

Κυρίες και κύριοι, θέση της Δημοκρατικής Συμμαχίας είναι ότι κάθε σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης απορριμμάτων, πρέπει να σχεδιάζεται με τρόπο ο οποίος θα εξασφαλίζει με σειρά προτεραιότητας τα παρακάτω:

1. Την ελαχιστοποίηση της παραγωγής απορριμμάτων με ενθάρρυνση της μείωσης της δημιουργίας.
2. Την επαναχρησιμοποίηση των υλικών.
3. Την ανακύκλωση των υλικών.
4. Την ανάκτηση ενέργειας με ειδικές εγκαταστάσεις, με παραγωγή ηλεκτρικής αλλά και θερμικής ενέργειας.

Υποστηρίζουμε ότι εφαρμόζοντας τις παραπάνω αρχές στη διαχείριση των απορριμμάτων, τα τελευταία όχι μόνο δε θ' αποτελέσουν επιβάρυνση για το περιβάλλον, αλλά θα μπορεί να θεωρηθούν ως μια πολύ σημαντική πηγή ενέργειας και μάλιστα σε μια εποχή που οι φυσικοί πόροι εξαντλούνται.

Λέμε λοιπόν το αυτονόητο, το οποίο προβλέπεται και ορίζεται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία: Υποχρεωτική, ενεργειακή αξιοποίηση των απορριμμάτων. Ως χώρα πρέπει να πάψουμε ν' αναζητούμε λύσεις με πεπερασμένες πρακτικές και να κάνουμε άλματα προς το μέλλον με τέτοιες μεθόδους. Σ' αυτή τη διαδικασία ο ιδιωτικός τομέας βεβαίως μπορεί και πρέπει να εμπλακεί παίζοντας ένα σημαντικό ρόλο. Μάλιστα, η πρόσφατη συμφωνία των ελληνικών βιομηχανιών που ασχολούνται με την ανακύκλωση αλλά και την ενεργειακή αξιοποίηση των αποβλήτων, να δημιουργήσουν δηλαδή το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών Ανακύκλωσης και Ενεργειακής Αξιοποίησης, αποτελεί μια πολύ θετική πρωτοβουλία κατά την άποψή μας.

Είναι δεδομένο ότι υλικά όπως το αλουμίνιο για παράδειγμα, μπορούν ν' αξιοποιηθούν σε υφιστάμενες μονάδες όπως είναι η βιομηχανία. Βεβαίως η χρήση εναλλακτικών καυσίμων στην τσιμεντοβιομηχανία όπως χρησιμοποιημένα λάστιχα, λυματολάσπη, απορρίμματα, έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση αέριων θερμοκηπίου αλλά και τη μείωση του κόστους παραγωγής.

Άλλος ένας τρόπος που αφορά τη δημιουργία ειδικών ενεργειακών σταθμών που θα εκμεταλλευτούν ενεργειακά αυτά τα προϊόντα διοχετεύοντάς τα είτε ως ηλεκτρική ενέργεια στο αστικό δίκτυο είτε ως θερμότητα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις, είτε ως τηλεθέρμανση σε πόλεις: Σημειώνω ενδεικτικά ότι από εγκαταστάσεις καύσης απορριμμάτων, μπορεί να παραχθεί το 10% της απαιτούμενης ηλεκτρικής ενέργειας μιας πόλης όπως είναι η Θεσσαλονίκη.

Κυρίες και κύριοι, ανακεφαλαιώνοντας, υποστηρίζουμε ότι η διαχείριση των απορριμμάτων είναι μια εξαιρετικά επείγουσα διαδικασία. Ένα πρόβλημα που δε μπορούμε πλέον να κλείνουμε τα μάτια. Για την κοινωνία μας είναι απαράδεκτες οι καθυστερήσεις στον περιφερειακό σχεδιασμό διαχείρισης απορριμμάτων, ιδίως στην Αττική αλλά και στην Πελοπόννησο, στο πρόγραμμα ανακύκλωσης και στο κλείσιμο των ανεξέλεγκτων χωματερών.

Μας καθηλώνει στην πιο αναχρονιστική επιλογή που είναι να συνεχίζουμε να θάβουμε τα αστικά απορρίμματα. Χρειάζονται γενναίες αποφάσεις, αλλά και τολμηρές λύσεις. Πρέπει άμεσα να προχωρήσει ο εγκεκριμένος σχεδιασμός και ταυτόχρονα ν' αναζητηθούν βιώσιμες λύσεις οι οποίες θα περιλαμβάνουν τις νέες τεχνολογίες στη διαχείριση των απορριμμάτων που συνδυάζουν την επεξεργασία τους με παραγωγή ενέργειας.

Ως Δημοκρατική Συμμαχία υπογραμμίζουμε ότι σε αυτή τη διαδικασία ο ιδιωτικός τομέας μπορεί και οφείλει να παίξει πρωτεύοντα ρόλο. Ωστόσο, η Αυτοδιοίκηση και τα συναρμόδια Υπουργεία που σήμερα απουσιάζουν πανηγυρικά, οφείλουν να δημιουργήσουν ένα ισχυρό θεσμικό πλαίσιο αλλά και ελεγκτικούς μηχανισμούς προκειμένου να τηρηθούν οι προδιαγραφές.

Διότι δεν είναι δυνατόν η διαχείριση των απορριμμάτων σε μια τοπική κοινωνία, να θεωρείται ποινή. Αντίθετα, αυτή μπορεί ν' αποτελεί μορφή οικονομικής δραστηριότητας που θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας με τη συνεργασία του ιδιωτικού τομέα και της Αυτοδιοίκησης, ενώ μέσω της ενεργειακής αξιοποίησης μπορεί και πρέπει να παράγεται ενέργεια.

Στο χέρι μας είναι να περάσουμε από την αντιμετώπιση του προβλήματος προς την ανάπτυξη μιας νέας οικονομικής ευκαιρίας που θα μειώσει τόσο το κόστος της παραγωγής, αλλά και θα συμβάλλει θετικά στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας. Σας ευχαριστώ.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Σειρά έχει ο εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, ο κ. Θέμης Δημητρακόπουλος.

Θ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Φίλες και φίλοι καλησπέρα. Εκ μέρους του Τομέα Πράσινων Πολιτικών και Οικολογίας Δημοκρατικής Αριστεράς, προτού αρχίσω θα ήθελα να κάνω μια παραίνεση. Στην επόμενη ημερίδα να προηγηθούν οι επιστήμονες και οι ειδικοί με τις εισηγήσεις τους γιατί αυτούς ερχόμαστε ν' ακούσουμε και αν περισσέψει χρόνος για εμάς τους πολιτικούς στο τέλος, έχει καλώς.

Δεν ανακαλύπτει, βέβαια, κανείς την Αμερική λέγοντας ότι το καυτό πρόβλημα των απορριμμάτων στην Περιφέρεια της Αττικής είναι μια ωρολογιακή βόμβα πάνω στην οποία καθόμαστε όλοι εμείς, οι κάτοικοι της Αττικής, και η οποία απειλεί να εκραγεί οσονούπω με ολέθριες συνέπειες για την οικονομία, τη δημόσια υγεία, το περιβάλλον, την πανίδα και τη χλωρίδα, ό,τι τελοσπάντων έχει απομείνει απ' αυτές, και βέβαια την ποιότητα ζωής.

Μια βόμβα που αν τελικά σκάσει, θα ανατινάξει κι ό,τι έχει απομείνει από τη λογική μας που αδυνατεί να συλλάβει το πώς, αν και γνωρίζαμε εδώ και χρόνια, και πολύ καλά, πού πάει το πράγμα, φτάσαμε, ή τέλος πάντων επιτρέψαμε είτε ανεχτήκαμε, να φτάσουμε μέχρι εδώ.

Πριν ωστόσο σκάσει στα χέρια μας αυτή η βόμβα, έχουμε ακόμη ελάχιστο χρόνο για να δώσουμε λύση στο υφιστάμενο αδιέξοδο, να ξεφύγουμε από ένα τέλμα που διαιωνίζεται, από αυτό το σκουπιδο-τέρας που θυμίζει τη Λερναία Ύδρα και τον άμοιρο τον Σίσυφο μαζί. Και αφού πρώτα, κατανοήσουμε και παραδεχτούμε ότι το ζήτημα της διαχείρισης των αστικών αποβλήτων όντως όζει – και όζει από πολλές απόψεις.

Είναι ένα ζήτημα για το οποίο υπάρχουν ευθύνες, ευθύνες πολιτικές αυτών που έστησαν καριέρες πάνω σε παρελκυστικές και καταστροφικές για το περιβάλλον αλλά και τον κοινωνικό ιστό τακτικές, ευθύνες κυβερνητικές που εστιάζονται κυρίως στη διαπλοκή, την αδιαφάνεια

και την εύνοια συγκεκριμένων επιχειρηματικών κέντρων όπως μοιάζει να συμβαίνει και σήμερα στην Κερατέα.

Ευθύνες υπουργικές που βαρύνουν τις εκάστοτε ηγεσίες και Υπηρεσίες των αρμοδίων υπουργείων, Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, ευθύνες αυτοδιοικητικές για ολιγωρίες, παραλείψεις και καθυστερήσεις, ευθύνες –όσο κι αν μικρότερες– και κάποιων ομάδων εργαζομένων στον τομέα της δημοτικής καθαριότητας που από καχυποψία και ελλιπή πληροφόρηση για τις προτεινόμενες λύσεις (όπως η ανακύκλωση) τις υπονόμισαν, ευθύνες τέλος και των τοπικών κοινωνιών που –μέσα στη γενικότερη ατμόσφαιρα της μικροπολιτικής αυθαιρεσίας, του ατελέσφορου πελατειακού κράτους, της συναλλαγής, μικρής ή μεγαλύτερης, με την κάθε λογής εξουσία, της κραυγαλέας ανεπάρκειας του κρατικού μηχανισμού να προτείνει τις βέλτιστες κοινωνικά λύσεις και να πείσει γι' αυτές, εκπαιδεύτηκαν και επαναπαύτηκαν στη νοοτροπία του «μακριά από την αυλή μας» κι όπου να 'ναι.

Σήμερα όμως, οι περισσότεροι από εμάς συνειδητοποιούμε ότι δεν πάει άλλο. Ότι τα χρονικά περιθώρια είναι θηλιά στο λαιμό μας και πολύ περισσότερο και χειρότερα, στο λαιμό των παιδιών μας που δεν χρωστάνε τίποτα για τη δική μας ανεπάρκεια. Ότι αν δεν δράσουμε άμεσα, συγκροτημένα και με σχέδιο, το παιχνίδι θα χαθεί οριστικά και το κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος που θα κληθούμε να καταβάλουμε θα είναι τεράστιο. Κι αυτό μέσα σε συνθήκες της χειρότερης κρίσης που βιώνει η χώρα μας στη νεότερη ιστορία της.

Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει ότι, εμείς τουλάχιστον, στη Δημοκρατική Αριστερά, θα συμφωνούσαμε με την παρωχημένη πρακτική της δημιουργίας και άλλων καμουφλαρισμένων ή μη χωματερών, είτε με την εφαρμογή της βιοξήρανσης, που απορρίπτεται από τους περισσότερους ειδικούς, ή με την επιβολή λύσεων με την καταστολή και την προκλητική παρουσία των ΜΑΤ επί μήνες, παρουσία που δυναμιτίζει το όποιο συναινετικό κλίμα και προκαλεί ανεπανόρθωτα ίσως ρήγματα στον κοινωνικό ιστό, όπως συμβαίνει δυστυχώς τον τελευταίο καιρό στην Κερατέα.

Με αποτέλεσμα ένα πρόβλημα που θα όφειλε να έχει λυθεί προ πολλού με άλλα μέσα και μεθόδους, να έχει οδηγήσει στη δημιουργία ενός δυναμικού κοινωνικού κινήματος που υποχρεώνεται, εξαιτίας της άκαμπτης

και ανάληψης στάσης της πολιτικής εξουσίας, να αμύνεται και να εναντιώνεται αντί να συνομιλεί και να συναινεί σε θετικές και συμφέρουσες για όλες τις πλευρές λύσεις, φτάνοντας έτσι σε αδιέξοδο και τέλμα προς ζημία και της τοπικής κοινωνίας και βέβαια του συνολικού πληθυσμού της Αττικής.

Τα ΜΑΤ δε μπορούν ούτε και επιτρέπεται να επιβάλλουν λύσεις στο τεράστιο ζήτημα της διαχείρισης των αστικών αποβλήτων της Αττικής αλλά και όπου αλλού στην επικράτεια.

Όμως σύγχρονες λύσεις που ξεπερνούν το πρόβλημα, που δεν απειλούν δημόσια και ιδιωτικά αγαθά, που δεν υπονομεύουν τη δημόσια υγεία και δεν καταστρέφουν το περιβάλλον και το τοπίο, υπάρχουν. Είναι ήδη ενσωματωμένες στη νομοθεσία των πιο προηγμένων στο συγκεκριμένο τομέα ευρωπαϊκών χωρών και θα τις ακούσουμε προφανώς από τους επιστήμονες ομιλητές στη συνέχεια της ημερίδας.

Το μέγα πρόβλημα, πρόβλημα πολιτικό πάνω απ' όλα, της διαχείρισης των αστικών αποβλήτων της Αττικής, αποτελεί ταυτόχρονα και μια ευκαιρία, μια πρόκληση, να εφαρμοστούν επιτέλους μοντέλα που θα συντελέσουν ώστε να αλλάξει η νοοτροπία ολόκληρης της κοινωνίας.

Γιατί η κοινωνία χρειάζεται εκπαίδευση, χρειάζεται σωστή και ειλικρινή ενημέρωση πάνω στις διάφορες λύσεις, λύσεις επιστημονικά τεκμηριωμένες, βιώσιμες, οικονομικές και φιλικές για το περιβάλλον, χρειάζεται πληροφόρηση για τις δυνατότητες εξοικονόμησης των νοικοκυριών μέσω των προγραμμάτων ανακύκλωσης και κομποστοποίησης οικιακών απορριμμάτων, για τις προοπτικές δημιουργίας νέων πράσινων θέσεων εργασίας στα πλαίσια της εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης διαχείρισης των αστικών αποβλήτων.

Θα χρειαστούν χρόνια φυσικά για να φτάσει η χώρα μας στο επίπεδο των πιο προηγμένων κρατών στον τομέα της διαχείρισης των αστικών αποβλήτων, όπου η ανακύκλωση πλησιάζει το 70% με 75% του συνολικού όγκου των σκουπιδιών. Δεν υπάρχει λύση-πανάκεια που από τη μια στιγμή στην άλλη θα καταργήσει το πρόβλημα. Ούτε γίνεται, εκεί που βρισκόμαστε, τεχνολογικά και όχι μόνο, 30 χρόνια πίσω, να πάμε ξαφνικά δεκαετίες μπροστά ως δια μαγείας.

Αυτό που απαιτείται είναι η συνολική αλλαγή νοοτροπίας ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας, με την κατάλληλη εκπαίδευση, τη συνεχή ενημέρωση, την ενθάρρυνση στη συμμετοχή στα διάφορα προγράμματα περιορισμού και διαλογής στην πηγή και ανακύκλωσης των οικιακών απορριμμάτων, την παροχή κινήτρων και τη θέσπιση αντικινήτρων για τους δημότες από τους Δήμους.

Χρειάζεται ακόμη η ενεργή και θετική ανάμειξη των επιχειρήσεων-παραγωγών ώστε να λειτουργεί αποδοτικά όλο το φάσμα της ανακύκλωσης. Με δυο λόγια είναι αναγκαία η εκπαίδευση όλων των εμπλεκόμενων φορέων και παραγόντων. Κι αυτή είναι μια διαδικασία που θα πάρει το χρόνο της.

Αν αρχίσουμε σήμερα, μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο – ή έστω μεθαύριο. Πρόκειται για ένα εγχείρημα πέρα για πέρα πολιτικό και το διακύβευμά του υπερβαίνει τους προφανείς οικονομικούς, κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς στόχους: Είναι ένα στοίχημα επιβίωσης για ολόκληρη τη Δημόσια Διοίκηση, για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, για την ελληνική κοινωνία, ένα στοίχημα που είμαστε υποχρεωμένοι να το κερδίσουμε.

Η Δημοκρατική Αριστερά είναι αποφασισμένη να συμμετάσχει ενεργά σε αυτό το εξαιρετικά ζωτικό, απαιτητικό αλλά και τόσο επείγον εγχείρημα.

Καλή επιτυχία στην ημερίδα και καλή δύναμη για τη δύσκολη και δύσβατη συνέχεια.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστούμε. Παρακαλούμε τον κ. Αλαβάνο, εκπρόσωπο του Μετώπου Αλληλεγγύης και Ανατροπής να πάρει το λόγο.

Α. ΑΛΑΒΑΝΟΣ: Θέλω να πω ότι ελπίζω ότι δε θα χρειαστεί να χρησιμοποιήσω ούτε το μισό χρόνο. Δεν υπάρχει κανένας λόγος εσείς να υφίστασθε τις συνέπειες μιας πολυδιάσπασης της Αριστεράς. Σκέφτομαι πριν δυο χρόνια, αντί για τρεις ομιλητές, ΣΥΡΙΖΑ, Δημοκρατική Αριστερά, Μέτωπο, θα υπήρχε ένας ομιλητής.

Επίσης γιατί έχω καλυφθεί σε μεγάλο βαθμό από πολλές τοποθετήσεις, ίσως περισσότερο απ' όλες από αυτήν του εκπροσώπου των Οικολόγων Πράσινων με μια ένσταση ίσως στο θέμα των εργοστασίων κομποστοποίησης και θα καλυφθώ σε πολύ μεγάλο βαθμό από εξαιρετικές

τοποθετήσεις που θα γίνουν. Και αναφέρω, επειδή τις ακούσαμε σε μια ημερίδα που έκανε η παράταξη της Ελεύθερης Αττικής του κ. Οικονομόπουλου, του καθηγητή της Κρήτης, που πιστεύω κάνει μια από τις πιο εμπειριστατωμένες προσεγγίσεις και του κ. Κυρκίτσου, του Προέδρου της Εταιρείας Ανακύκλωσης που δείχνει ότι υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο.

Μ' αυτή την έννοια θέλω να πω ότι η σημερινή ημερίδα, «Για μια βιώσιμη οικονομική και φιλική στο περιβάλλον διαχείριση των απορριμμάτων της Αττικής», είναι πολύ χρήσιμη και αξίζουν συγχαρητήρια στην Περιφέρεια, υπό προϋποθέσεις όμως. Είναι χρήσιμη εφ' όσον δε γίνεται σε συνθήκες υποκρισίας. Δηλαδή εάν όλα αυτά που γίνονται και όλα αυτά που ακούμε, σημαίνουν, όπως θα σημαίνουν, και το ξέρουμε όλοι μας, τη συνέχιση του περιφερειακού σχεδιασμού και όχι την ανατροπή του, την κατάργησή του ή έστω την επανεξέτασή του και την αναθεώρησή του, τότε δεν έχει νόημα, είμαστε χειρότεροι από τον Πόντιο Πιλάτο.

Και θέλω να πω εγώ και το λέω όχι κριτικά, γιατί είναι πολύ νέος ο Περιφερειάρχης και η περιφερειακή πλειοψηφία και αν θέλετε ειδικά από την Περιφέρεια Αττικής θα εξαρτηθεί τι θα είναι οι Περιφέρειες. Θα είναι ένας γραφειοκρατικός Οργανισμός υποταγμένος σε επιλογές ή θα μπορούν να διαμορφώνουν ή να συνδιαμορφώνουν τις επιλογές; Πιστεύω ότι από σήμερα δεν ανήκει στην αποκεντρωμένη Διοίκηση το θέμα.

Από 1^η Γενάρη ανήκει στην Περιφέρεια Αττικής και θέλω να πιστεύω ότι στο αυριανό Περιφερειακό Συμβούλιο θα μπορούμε να βγάλουμε ένα κοινό ψήφισμα όλων των παρατάξεων, που λέμε προχωράμε σε αναθεώρηση του περιφερειακού σχεδιασμού.

Δεύτερον: Να μη γίνονται αυτές οι συζητήσεις κάτω από τρομοκρατία. Και γίνονται κάτω από τρομοκρατία. Χτες διαβάζοντας την εφημερίδα «Έθνος», είδα και μου έκανε εντύπωση, δύο βιογραφικά σημειώματα εκτεταμένα ενός πολιτικού που μόλις τα διάβασα, αισθάνθηκα μια απέχθεια προς αυτόν τον πολιτικό. Ποιος ήταν αυτός ο πολιτικός: Ήμουν εγώ. Και σκέφτομαι, μήπως το παρακάναμε με την Κερατέα; Μήπως δεν πρέπει ν' αντιστεκόμαστε στα συμφέροντα που έχουν μεγάλες οικονομικές δυνάμεις;

Μήπως και μέσα σ' αυτή τη συζήτηση πρέπει ν' ακουστεί το όνομα του κ. Μπόμπολα ή δε θα το λέει κανείς; Πρέπει να μιλήσουμε με

ειλικρίνεια. Ναι, έχει τίμημα. Αλλά εμείς στην Αριστερά δε διστάζουμε ν' αναλάβουμε αυτό το τίμημα. Μέχρι και σε αναμορφωτήριο σχεδόν έλεγαν ότι έχω περάσει. Σχεδόν μέχρι εκεί έφταναν. Έχει τίμημα.

Αλλά εκεί αν θέλετε αναδείχνονται θεσμοί, πολιτικές δυνάμεις και συνειδήσεις. Και μ' αυτή την έννοια, δε μπορούμε να δεχθούμε εμείς σ' ένα τόσο μεγάλο ζήτημα να ισχύει και να επηρεάζει η διαπλοκή σε τέτοια έκταση αυτά τα ζητήματα.

Τρίτον: Μια προϋπόθεση είναι, και το λέω , επειδή ακούγονται πολλά ότι η Αριστερά παραβιάζει τη νομιμότητα κτλ. και πολλές παραινέσεις από τον κ. Πάγκαλο, από τον κ. Πεταλωτή, από τον κ. Παπανδρέου κτλ.. εφ' όσον ό,τι γίνεται καθημερινά θα σέβεται τη νομιμότητα. Και δε μπορεί, περιμένουμε σήμερα, να φύγουν τα ΜΑΤ από την Κερατέα μετά την απόφαση αυτή την οποία είχε το Ειρηνοδικείο. Δε μπορούμε να το καταλάβουμε αυτό.

Και βάζω ένα ερώτημα, γιατί όλοι συναισθανόμαστε και όλοι συμπάσχουμε με τα δυο παιδιά, θα πω κι εγώ αυτή τη λέξη που είπαν πολλοί ομιλητές εδώ πέρα, με τα δυο παιδιά που έχασαν τη ζωή τους. Της Αστυνομίας. Και μπαίνει το ερώτημα: Ποιος είναι ο ρόλος της Αστυνομίας;

Ακούστηκαν ήδη κριτικές, ότι καθυστέρησαν τα Εκατό, η Άμεση Δράση κτλ. Ο ρόλος της Αστυνομίας είναι να εξαντλείται ενάντια στις διαδηλώσεις και να φυλάει τα μηχανήματα του κ. Μπόμπολα από το λαό της Κερατέας ή να χτυπάει την εγκληματικότητα αν θέλετε, και να στηρίζει τα δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών;

Το τέταρτο σημείο και τέταρτη προϋπόθεση είναι να κινηθούμε, δε σας λέω ότι εγώ δέχομαι το μνημόνιο, δεν το δέχομαι, στη βάση της εξοικονόμησης πόρων. Γιατί; Γιατί ακούστε την τοποθέτηση του κ. Κυρκίτσου, γιατί εφ' όσον υπάρχει μία επιλογή η οποία είναι πολύ πιο σύγχρονη, η οποία έχει πολύ μεγάλη εξοικονόμηση πόρων, ακούστε τον κ. Οικονομόπουλο, η οποία χρειάζεται ένα κλάσμα των δαπανών που θα κάνουμε σήμερα που κόβουμε από παντού, γιατί να πάμε σ' αυτή την επιλογή που αν θέλετε είχε αποφασισθεί σε μια φάση πολυτέλειας και ζωής από δανεισμό;

Επομένως, η αίσθηση, η αντίληψη της εξοικονόμησης πόρων πρέπει να περάσει και στην Περιφέρεια. Λένε όμως, έχουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση και μου απάντησε ο κ. Σγουρός σε μια επιστολή που του είχα στείλει

«ξέρετε, δε μπορεί να γίνει αλλιώς, πρέπει ν' αρχίσουν τα έργα διότι θα υπάρξουν τα πρόστιμα ή θα χάσουμε πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δε μπορεί να είναι μοχλός καθυστέρησης στη χώρα μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταλάβει ότι είμαστε σε έκτακτες συνθήκες και πρέπει ν' αναθεωρήσει και τα πρόστιμα και όλα αυτά εφ' όσον κινηθούμε σε μια διαφορετική κατεύθυνση. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Μπορούμε να το δοκιμάσουμε. Ας πάει η κα Μπιρμπίλη, ας πάει ο κ. Ραγκούσης, ας πάει ο Πρωθυπουργός να πει «έκτακτη Συνθήκη, θέλουμε εξοικονόμηση πόρων στα σκουπίδια, δε θέλουμε μεγαθήρια, θέλουμε να βάλουμε τον πολίτη».

Γιατί αυτή η λύση που προτείνεται βάζει τον πολίτη ενεργά, ο οποίος καλύπτει ένα πολύ μεγάλο μέρος ενός κόστους, το οποίο είναι και οικονομικό και οικολογικό. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια θα μπορούσε να είναι πραγματικά χρήσιμη. Η εμπειρία, η προοπτική, είναι απαισιόδοξη και αισιόδοξη. Απαισιόδοξη, εάν συνεχίσουμε έτσι. Αισιόδοξη, αν μπορούμε να ενωθούμε όλοι μαζί. Και ο κόσμος της Κερατέας και ο κόσμος του Γραμματικού και ο κόσμος του Περάματος ή των Πατησίων ή οποιουδήποτε άλλου που θα ήξερε ότι θα μπορούσε να ήταν αυτός στην Κερατέα.

Και ο κόσμος της Φυλής, διότι η λύση αυτή της ανακύκλωσης, ας την πούμε έτσι, πρέπει να έχει και τη δέσμευση ότι πρέπει, μας δίνει τη δυνατότητα σε σύντομο διάστημα να κλείσουμε και με την υπόθεση της Φυλής και ν' αναζητήσουμε πολλαπλές και πολύ πιο ήπιες δυνατότητες διαχείρισης των υπολειμμάτων.

Με αυτή την έννοια, αν η λύση περάσει στα χέρια του λαού και μας έχει δώσει ένα δείγμα η Κερατέα, μπορεί κανείς να είναι αισιόδοξος. Ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Αλαβάνο.

ΜΕΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ο εκπρόσωπος του ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Άγγελος Χάγιος έχει το λόγο.

Α. ΧΑΓΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι θα είμαι σύντομος σεβόμενος το χρόνο της διαδικασίας και με αυτή την έννοια, δε θα επαναλάβω σημεία στα οποία συμφωνούμε και που σχετίζονται με τη δυνατότητα εφαρμογής

εναλλακτικού σχεδίου όπως αυτό διατυπώθηκε εν πολλοίς από τους εργαζομένους στην Ομοσπονδία τους και από τις περιβαλλοντικές Οργανώσεις. Γι' αυτό θα προχωρήσω κατ' ευθείαν σε μια παρατήρηση-σκέψη και σε τρεις ή τέσσερις συγκεκριμένες θέσεις, πείτε τις προτάσεις.

Η πρώτη σκέψη και παρατήρηση: Για πολλά χρόνια είχε αρχίσει μια βαθμιαία διολίσθηση από τις κυβερνήσεις με ευθύνη και των τοπικών αρχόντων στην παράδοση της αρμοδιότητας διαχείρισης των απορριμμάτων, της παραδοσιακής αρμοδιότητας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο κεντρικό κράτος και στα μεγάλα συμφέροντα. Αυτό εντάθηκε από το 1995.

Σήμερα, με την απόφαση της Γενικής Γραμματείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης και τη συνειδητή εκχώρηση, εκποίηση επιτρέψτε μου να πω, της αρμοδιότητας αυτής από τον Ενιαίο Σύνδεσμο των Δήμων και Κοινοτήτων Αττικής έχουμε και πραξικοπηματικά τη μετάθεση μιας αρμοδιότητας στο κεντρικό κράτος και η ερμηνεία είναι πολιτική κυρίες και κύριοι, δεν είναι διαχειριστική, χρόνοι, πιέσεις και πρόστιμα.

Και η πολιτική ερμηνεία είναι ότι είμαστε σε μια εποχή που για λόγους ανάταξης της κερδοφορίας των μεγάλων κατασκευαστικών ομίλων, δίνεται η δυνατότητα να επενδύσουν στα απορρίμματα. Αυτή είναι η επιλογή, μ' αυτή συγκρούεται η Κερατέα, μ' αυτή συγκρούονται στο Γραμματικό, μ' αυτή συγκρούονται οι εργαζόμενοι των ΟΤΑ που απειλούνται οι θέσεις εργασίας. Αυτό είναι κατά τη γνώμη μας το πολιτικό πρόβλημα, δεν το συνεχίζω για να μη σας κουράζω.

Με αυτή την έννοια, πήγε να περάσει αυτό και με διαδικασίες ούτε e-Government που λέμε εμείς οι τεχνοκράτες, ούτε «Διαύγεια» ούτε διαβούλευσης. Από κάτω από το τραπέζι. Και έσπασε ο διάολος το ποδάρι του, είχαμε τις αντιστάσεις των εργαζομένων στους ΟΤΑ, είχαμε το Γραμματικό και ήρθε και η μεγάλη ανατροπή, η πιο μεγάλη από τους «αρβανίτες», τους «χωρικούς», και τους «καθυστερημένους» της Κερατέας που δηλώνω κι εγώ το σεβασμό μου στον αγώνα τους.

Και χάλασε το παιχνίδι, αυτό έγινε Περιφερειάρχη. Το ζούμε γιατί ξέρουμε και είμαστε σ' αυτή την πιάτσα χρόνια και όχι μόνο ως πολιτικοί, επαγγελματίες, την ξέρουμε την πιάτσα. Και ξέρουμε τι λέμε. Πάμε παρακάτω για να μη σας κουράζω και σας παίρνω χρόνο.

Πρώτο σημείο, πρώτη θέση , πρώτη παρατήρηση: Ως συμπέρασμα αυτής της ημερίδας, εμείς θα προτείνουμε για άλλη μια φορά αύριο στο Περιφερειακό Συμβούλιο, το καταθέτουμε και σήμερα, να πάρει η Περιφέρεια, το Περιφερειακό Συμβούλιο, εδώ και τώρα, πολιτική απόφαση ότι ασκεί την αρμοδιότητα πολιτικά η οποία είναι από της 1/7 διαχειριστικά και επιχειρησιακά στην αρμοδιότητά της και ζητά από την κυβέρνηση την αποκεντρωμένη διοίκηση και από κάθε άλλη Αρχή, να παύσουν πάσης φύσεως εργασίες για ΠΕΣΔΑ κτλ.

Η αρμοδιότητα αυτή ή θα ασκηθεί από την περιφέρεια, το Περιφερειακό Συμβούλιο ή θα ασκηθεί με τρόπο ο οποίος θα είναι αντιλαϊκός και θα είναι ελεγχόμενος από πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα.

Να ζητήσει η Περιφέρεια, ως συμπέρασμα αυτής της ημερίδας, άμεσα την αποχώρηση όλων των δυνάμεων καταστολής από την Κερατέα. Εδώ και τώρα. Δε μπορεί να γίνει αλλιώς διάλογος.

Τρίτον: Να αναλάβει η Περιφέρεια προετοιμασία σχεδίου δράσης το οποίο μπορεί να χρηματοδοτηθεί στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ, θα πω παρακάτω, σχεδίου δράσης για μια συνολική παρέμβαση στον τομέα της ανακύκλωσης στην Περιφέρεια Αττικής σε συνεργασία με τους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ. Με ποιον φορέα μπορεί να γίνει αυτό; Μ' έναν δημόσιο φορέα. Μπορεί ν' αναμορφώσει τον Ενιαίο Σύνδεσμο, να μην κάνει αυτά που έκανε προσφάτως και να είναι αυτός ο δημόσιος φορέας ανακύκλωσης και να ζητήσει τη σχετική χρηματοδότηση. Και να φύγει η αρμοδιότητα και η ευθύνη της ανακύκλωσης από τις ιδιωτικές εταιρείες.

Η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Αττικής –έφυγε ο Καλογερόπουλος- θα έπρεπε να έρθει να μας πει τι έχει κάνει η ΤΕΔΚΝΑ, τι έχουν κάνει οι Δήμαρχοι, τι έχουν κάνει τα Δημοτικά Συμβούλια. Διότι δεν αρκεί να φωνάζουν να φύγουν τα ΜΑΤ, καλό είναι αυτό που το φωνάζουν, το θέμα είναι όταν εκχωρούν και αυτοί ή υποχωρούν στην αρμοδιότητα της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Κοιτάξτε κυρίες και κύριοι, εδώ και τώρα που γίνεται αναδιοργάνωση Υπηρεσιών των νέων Δήμων και υπάρχουν σχετικά σχέδια δράσης για αναδιοργάνωση της Υπηρεσίας της Πολεοδομίας, γι' αναδιοργάνωση των Κοινωνικών Υπηρεσιών, αναδιοργάνωση των Νομικών

Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, χρηματοδοτούμενα από εθνικούς και από πόρους του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Διοικητική Μεταρρύθμιση», δεν υπάρχει ένα σχέδιο αναμόρφωσης, εξυγίανσης και αναδιοργάνωσης Υπηρεσίας στους Δήμους, της Υπηρεσίας της Καθαριότητας.

Είναι τυχαίο αυτό; Ή είναι μια διολίσθηση να αδυνατίσουν, να αδρανήσουν, ν' απαξιωθούν και να περάσει και η συλλογή στους ιδιώτες κύριο μεθαύριο;

Η πρόταση επομένως προς τον κ. Καλογερόπουλο, τον Πρόεδρο, προς την ΤΕΔΚΝΑ μαζί με τα πολλά που είπες Πρόεδρε, ν' αναλάβετε την ευθύνη και να ζητήσετε εδώ και τώρα την αναδιοργάνωση των Υπηρεσιών και να φύγουμε κι από τα φαινόμενα αυτά τα απαράδεκτα που υπάρχουν σ' αυτές τις Υπηρεσίες με ευθύνη δημοτικών παρατάξεων, κομμάτων και τα γνωστά, να μην το συνεχίσω και πάμε σε κανέναν Εισαγγελέα. Μιλώντας και με την εμπειρία του Δήμου Αθηναίων 8 χρόνια, είμαι σε θέση να μιλήσω συγκεκριμένα γι' αυτά τα πράγματα.

Επομένως, πρέπει να υπάρξει τέτοιο σχέδιο, αναδιοργάνωσης και ανασυγκρότησης των Υπηρεσιών. Κοιτάξτε, τεχνικά μπορεί ν' αποδειχθεί και στη συνέχεια στο επόμενο τραπέζι που είναι τεχνικό το τραπέζι, ότι έτσι και αναδιοργανωθούν, αυτό έπρεπε να είχε γίνει εδώ και 10 χρόνια, οι Υπηρεσίες μ' ένα έκτακτο Σχέδιο Δράσης μέσα σ' έξι μήνες στο χρόνο επάνω κυρίες και κύριοι, μπορεί να μειωθεί ο όγκος των απορριμμάτων από 20 μέχρι 30% και στο δεύτερο χρόνο να μειωθεί στο 40% μέχρι 50% εάν γίνει από τις Υπηρεσίες διαλογή στην πηγή και εξοπλιστούν με 4 κάδους από έναν ενιαίο δημόσιου χαρακτήρα φορά που θα έχουμε στην περιφέρεια.

Είναι εφικτό, είναι ρεαλιστικό και κανένας δε μπορεί να το αμφισβητήσει, αποδεικνύεται τεχνικά αυτό. Και είναι πολιτική απόφαση η οποία πρέπει να παρθεί στη συγκεκριμένη περίπτωση και αυτό είναι που λείπει στη συγκεκριμένη περίπτωση, μια τέτοια απόφαση.

Τελειώνω διότι δε μπορώ να έχω αυταπάτες ούτε ως πολιτικός άνθρωπος ούτε ως κοινωνικός ούτε ως επιστήμονας σ' αυτή την κατάσταση. Είναι επιλογές πολιτικές. Μπορούν να ανατραπούν; Ναι, μπορούν ν' ανατραπούν. Με ποιο τρόπο; Με τη συζήτηση; Βοηθάει κι αυτή. Κυρίως είναι όλες οι δυνάμεις οι μαχόμενες στην Περιφέρεια Αττικής, εργαζόμενοι,

Γραμματικό, Φυλή, Δυτική Αττική, η ταλαίπωρη Δυτική Αττική, και μπροστά θα έπρεπε να βάλουμε τους Κερατιώτες και τη Λαυρεωτική, να γίνει ένα μέτωπό πάλης που θα θέσει πολιτικά το ζήτημα της αλλαγής αυτού του σχεδιασμού και εν τέλει μόνο μ' αυτό τον τρόπο μπορούμε να πάρουμε τη μπάλα και να τη φέρουμε από εκεί που μας έχουν στριμώξει τα ΜΑΤ και να την πάμε στο Μαξίμου, να την πάμε στο Υπουργείο Οικονομικών στον Παπακωνσταντίνου, εκεί που έχουν τις χρηματοδοτήσεις.

Διότι, ξέχασα να πω και μια κουβέντα, τη λέω, υπάρχουν πολλά λεφτά.. Είναι πολλά τα λεφτά κυρίες και κύριοι. Είναι πολλά τα δισεκατομμύρια. Είναι χοντρό το παιχνίδι. Είναι δισεκατομμύρια στο ΕΠΕΡΑ, στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλοντος, είναι στα ΠΕΠ μέσα, πολλά τα λεφτά. Είναι μερικά που είναι φανερά και πάνε γι 'αυτή τη δουλειά και άλλα τα οποία είναι κρυφά και τα παίρνουν οι εργολάβοι κι έρχονται στους Δημάρχους. Δε μας τα λένε αυτά Πρόεδρε οι Δήμαρχοι! Πάνε και τους βρίσκουν και τους λένε «έχω έτοιμη τη λύση, έχω συνεννοηθεί με τη χρηματοδότηση, δώσε μου το πακέτο και της συλλογής των απορριμμάτων».

Είναι πολλά τα λεφτά. Να μπουν όλα αυτά στο τραπέζι. Στο τραπέζι, διαφάνεια και εδώ είναι ο έλεγχος που πρέπει να κάνει η Περιφέρεια, η ΤΕΔΚΝΑ και πριν απ' όλα οι εργαζόμενοι και οι μαχόμενοι. Με αυτή την έννοια μπορούμε να πετύχουμε νίκη και σ' αυτό το μέτωπο.

Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Άγγελος Χάγιος δεν απευθύνθηκε επί προσωπικού, απλώς έκανε μια αναφορά τι έχει κάνει η Τοπική Ένωση όλο αυτό το διάστημα.

Αυτό που συζητάμε σήμερα, σαν Τοπική Ένωση που υποτίθεται ότι είναι όλοι οι συνάδελφοι από την Αττική, στο συνέδριο της ΤΕΔΚΝΑ από το 2007 το 2008 και το 2009 έχουμε τις ίδιες θέσεις. Όσο για το δημόσιο χαρακτήρα που μας λες φίλε μου Άγγελε, συμφωνούμε όμως εδώ δεν ψάχνουμε να βρούμε ποιος θα πάρει το πακέτο και ποιος δε θα το πάρει, δεν είναι το θέμα μας αυτό, το θέμα μας είναι να δώσουμε λύση για τα απορρίμματα της Αττικής αλλά με τη σύμφωνη γνώμη των πολιτών και των τοπικών κοινωνιών και πάντα με διαφάνεια.

Αυτό λέμε τόσον καιρό και όχι να έρχεται η πολιτεία από μόνη της ν' αποφασίζει και να διατάσσει. Αυτή είναι η διαφοροποίηση. Παράλληλα,

θέλω να πω το εξής: Κανένας Δήμαρχος δε μπορεί να κάνει τη διαδικασία να πει σε ιδιώτη «έλα πάρε τα σκουπίδια». Υπήρχαν Δήμοι που δεν είχαν Διεύθυνση Καθαριότητας, δεν είχαν υπαλλήλους. Σήμερα λοιπόν με τον "Καλλικράτη", που και αυτός έχει τα δεινά του, όποιος λέει ότι είναι Δήμαρχος αυτά τα 3,5 χρόνια για την επόμενη 5ετία θα είναι μαυρισμένος, θέλει λοιπόν μεγάλη προσπάθεια, να πούμε και την πραγματικότητα.

Κανείς δε μπορούσε να πάρει ιδιώτη και ως ΤΕΔΚΝΑ δε θέλαμε να έχουν ιδιώτες. Θέλαμε η καθαριότητα, η αποκομιδή, να έχει δημόσιο χαρακτήρα. Γι' αυτό παλέψαμε για τα βαρέα και ανθυγιεινά για τους εργαζομένους στην καθαριότητα. Άρα λοιπόν Άγγελέ μου, επειδή τώρα εξελέγης, καλέ μου Άγγελε, το έργο της Αυτοδιοίκησης είναι συγκεκριμένο, δεν έχουμε μασήσει τα λόγια μας. Και ούτε έχουμε εκφραστεί πολιτικά εν σχέσει με την ημέρα των εθνικών εκλογών που ψηφίζει ο καθένας το κόμμα του.

Για εμάς, το πρόβλημα των σκουπιδιών, της ανεργίας, των εργαζομένων, δεν έχει χρώμα ούτε ετικέτα. Έχει μόνο μία ετικέτα που λέγεται «Αττική». Άρα λοιπόν όποιος δήμαρχος πήγε να κάνει παιχνίδι για να κάνει πακετάκι όπως μου λες εσύ, ή για να παίξει, είναι υπόλογος. Αν συμβεί βεβαίως θα τον καταγγείλουμε και θα τον στείλουμε και στη σέντρα.

Υπόλογοι υπάρχουν σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, στην ουσία και η δική σου προσφορά Άγγελε αλλά και του κάθε εκλεγμένου είναι εθελοντική. Δεν κάνει εύκολα κανείς κάτι σήμερα με 15 ελέγχους. Αυτή είναι η διαφορά.

Γιατί μπαίνει η Αυτοδιοίκηση στη ζωή σου χωρίς να χρωστάς ένα ευρώ, γίνεσαι Δήμαρχος, τρως στη μούρη τα χρέη των προηγούμενων και γίνεσαι δακτυλοδουκτούμενος. Σε κυνηγάει ο καθένας για να πληρώσεις. Όταν δεν έχεις τη δυνατότητα στην αρχή φεύγεις από Δήμαρχος και έχεις λιγότερα απ' ότι είχες στην αρχή. Όλοι εμείς τη μυρωδιά του σκουπιδιού την τρώμε στη μούρη, και κατηγορούμαστε για αυτό όταν η πολιτεία δεν έχει δώσει λύση έως σήμερα. Στη γειτονιά που γεννηθήκαμε Άγγελε κάναμε μπάνιο στο Σκαραμαγκά, δεν υπάρχει Σκαραμαγκάς σήμερα, δεν υπάρχει τίποτα στις γειτονιές μας. Χάθηκαν όλα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, διακόπτουμε για 20 λεπτά.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ:

Οι τεχνολογίες στη Διαχείριση των Στερεών Αποβλήτων

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Α. ΓΑΚΗΣ

Π. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Β. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Β. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ): Κυρίες και κύριοι παρευρισκόμενοι σας παρακαλώ να καθίστε για να αρχίσει ο β΄ Κύκλος. Κατανοούμε ότι μετά το φαγητό είναι πιο δύσκολη η περίοδος.

Ο Β΄ Κύκλος αφορά την επιστημονική τεκμηρίωση όσον αφορά τις τεχνολογίες και τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων. Θα πάρουν το λόγο επιστήμονες και εκπρόσωποι φορέων και θα ακολουθήσει και Γ΄ Κύκλος όπου θα γίνουν παρεμβάσεις από διάφορους φορείς με θέσεις και προτάσεις.

Παρακαλώ τον κ. Οικονομόπουλο, Καθηγητή του Πολυτεχνείου της Κρήτης να πάρει το λόγο.

Κύριε Οικονομόπουλε.

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα κατ' αρχήν να ευχαριστήσω τους οργανωτές αυτής της ημερίδας για την πρόσκληση και να τους συγχαρώ για την πρωτοβουλία την οποία πήραν.

Το θέμα της ομιλίας μου θα είναι, τα προβλήματα τα οποία παρουσιάζουν οι περιφερειακοί σχεδιασμοί διαχείρισης απορριμμάτων και η διαμόρφωση μιας πιο ορθολογικής λύσης.

Ένας ορθολογικός σχεδιασμός θα πρέπει κατά τη γνώμη μου να διαμορφωθεί σε ενιαίο εθνικό επίπεδο. Είμαστε μια μικρή χώρα και θα πρέπει εκτός και πέρα από τους περιορισμούς που βάζουν τα διοικητικά όρια των Δήμων, των Νομαρχιών, των Περιφερειών να δούμε την κατάσταση ενιαία και να διαμορφώσουμε τις βέλτιστες λύσεις.

Και δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο από το τρίπτυχο: Πρόληψη, επαναχρησιμοποίηση – ανακύκλωση, ορθή χωροθέτηση των εγκαταστάσεων διαχείρισης των απορριμμάτων, των ΟΕΔΑ όπως λέγονται και επίσης επιλογή της σωστής μεθόδου επεξεργασίας.

Δεν θα πω τίποτα παραπάνω για την πρόληψη, επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση, μιας και ο κ. Κυρκίτσος εκπροσωπώντας τις Οικολογικές Οργανώσεις θα καλύψει το θέμα με μεγάλη επάρκεια.

Θα ήθελα να πάω στο δεύτερο πυλώνα του σωστού σχεδιασμού που η ορθή χωροθέτηση των ΟΕΔΑ και να αναφερθώ στο ότι υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα το οποίο έχει δημιουργηθεί με την επιλογή των θέσεων και αυτό το πρόβλημα ξεκινάει ότι η χωροθέτηση έγινε με βάση την ΚΥΑ 114218/97, η οποία βάζει πάρα πολύ χαλαρά κριτήρια αποκλεισμού που επιτρέπουν την επιλογή λίγο – πολύ οποιασδήποτε θέσης δεν πληροί αυτά τα κριτήρια αποκλεισμού και υποχρεούται ο μελετητής να διαλέξει δύο θέσεις και από εκεί να συγκρίνει την καταλληλότητα με βάση κριτήρια αξιολόγησης. Δηλαδή δεν είναι υποχρεωτικά οι θέσεις να πληρούν τα κριτήρια αξιολόγησης, απλά και μόνον κρίνεται η καλύτερη.

Εάν, λοιπόν, ξεκινήσει η επιλογή με χαλαρά κριτήρια και δεν είναι σωστή των δύο ή τριών θέσεων ή όσων θέσεων επιλέξουμε, ό,τι και να γίνει από εκεί και πέρα δεν μπορεί να βελτιώσει την κατάσταση.

Αποτέλεσμα αυτής της μεθοδολογίας είναι η επιλογή πολλών θέσεων που δεν είναι κατάλληλες. Αυτό επιτείνει τις αντιδράσεις των κατοίκων και βιώνουμε τα προβλήματα σε όλη την Ελλάδα και τώρα τελευταία και στην Αττική έντονα προβλήματα.

Στην Κρήτη έχοντας φτάσει σε ένα αδιέξοδο η Περιφέρεια ανέθεσε στο Πολυτεχνείο Κρήτης και στην ομάδα μου να βρούμε θέσεις κατάλληλες και εκεί ακολουθήσαμε μια διαδικασία που υπερκαλύπτει τη νομοθεσία. Είδαμε όλη την έκταση της περιοχής μελέτης, τους Νομούς Ρεθύμνου – Ηρακλείου και Λασιθίου, δεν εξαιρέσαμε ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο, βάλαμε όχι πλέον κριτήρια αξιολόγησης, αλλά κριτήρια αποκλεισμού, πάνω από 100 κριτήρια αποκλεισμού και υποχρεώθηκαν, οι θέσεις ήταν υποχρεωτικό να πληρούν όλα αυτά τα κριτήρια. Και χρησιμοποιήσαμε GIS με πάρα πολλά στοιχεία για να κάνουμε την επιλογή.

Δεν έχω χρόνο να σας δείξω λεπτομέρειες. Απ' αυτή τη διαδικασία, επίπονη διαδικασία επελέγησαν 23 θέσεις που πληρούσαν όλα αυτά τα κριτήρια. Στη συνέχεια κάναμε επισκέψεις για να βεβαιωθούμε και

από κοντά ότι δεν υπάρχει κάποιο κριτήριο που μας έχει ξεφύγει και δεν πληρούται σ' αυτή τη θέση. Και μας μείνανε απ' αυτή τη διαδικασία 13 εναλλακτικές θέσεις.

Στη συνέχεια αξιολογήσαμε αυτές τις 13 θέσεις σε σχέση με παραμέτρους οι οποίες δημιουργούν όχληση στην ευρύτερη περιοχή τους. Και διαλέξαμε τέσσερις (4) ιδιαίτερα κατάλληλες θέσεις. Για κάθε μία απ' αυτές τις εναλλακτικές θέσεις σχεδιάσαμε και βελτιστοποιήσαμε το σύστημα μεταφοράς, ούτως ώστε η κάθε θέση να συνοδεύεται και από το κόστος της μεταφοράς που θα διευκολύνει την Τοπική Αυτοδιοίκηση να κάνει τις επιλογές της.

Μπήκαμε μετά σε μία διαδικασία διαβούλευσης τεσσάρων μηνών με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με τους κατοίκους των θιγόμενων περιοχών, με τις αρμόδιες υπηρεσίες. Απ' αυτή τη διαδικασία εξαιρέθη μία θέση γιατί ήταν κοντά σε αρχαία και καταλήξαμε να έχουμε τρεις θέσεις με τις τοπικές κοινωνίες και την Τοπική Αυτοδιοίκηση να έχουν μία επιφυλακτική στάση αναμονής ενόψει του Περιφερειακού Συμβουλίου από το οποίο θα καλούντο να διαλέξουν μία θέση.

Η αίσθηση μου ήταν μετά απ' όλες αυτές τις επαφές ότι θα μπορούσαμε να φτάσουμε σε συναινετική λύση. Κι αυτό το τονίζω, γιατί είναι πάρα πολύ σημαντικό, εάν η Κρήτη ένα από τα πιο δύσκολα μέρη της Ελλάδος όσον αφορά το να πείσεις τους κατοίκους μπορεί να φτάσει σε συναινετική λύση, αυτό είναι δυνατόν σε κάθε περιοχή της Ελλάδος.

Όσον αφορά τώρα την ορθολογική επιλογή της μεθόδου επεξεργασίας. Μετά από ενδελεχή θεώρηση των απαιτήσεων που βάζουν οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στοιχείων κόστους καταλήξαμε στην χρήση της αερόβιας, την πρόταση μάλλον της αερόβιας μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας.

Είναι μια μέθοδος που εφαρμόζεται στα Χανιά. Τα απορρίμματα μετά από κάποιο διαχωρισμό στην πηγή, ό,τι απορρίμματα μένουν πηγαίνουν στην εγκατάσταση, η οποία έχει δύο μονάδες. Η πρώτη μονάδα είναι για διαχωρισμό υλικών. Εκεί διαλέγουμε τα ανακυκλώσιμα υλικά. Και καθαρίζουμε τα οργανικά από τα αδρανή, τα άχρηστα τα οποία πάνε στο ΧΥΤΥ.

Τα οργανικά προχωράνε στη Μονάδα Αερόβιας Βιοσταθεροποίησης προκειμένου να μας δώσουν εδαφοβελτιωτικό το οποίο είναι κατάλληλο για ανάπτυξη διαταραγμένων εδαφών.

Η όλη εγκατάσταση είναι πάρα πολύ απλή. Οι διαδικασίες αυτές είναι απλές. Εδώ στα Χανιά βλέπετε περνάνε τα απορρίμματα μπροστά από εργάτες σε μεταφορικές ταινίες, γίνεται η επιλογή των υλικών. Τα υλικά αυτά έχουν τέτοια τιμή που καλύπτουν ένα αρκετά μεγάλο μέρος του κόστους επεξεργασίας.

Εδώ βλέπετε το εσωτερικό της μονάδας που γίνεται αυτή η δουλειά της διαλογής, δεν δημιουργεί καμία όχληση έξω από το κτήριο. Και εδώ βλέπετε την Μονάδα Βιοσταθεροποίησης. Στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται μία πολύ μεγάλη σκάφη στην οποία τα απορρίμματα μένουν επί 4-5 εβδομάδες υπό συνεχή ανάδευση και παροχή αέρα, να έχουν αερόβιες συνθήκες, ούτως ώστε να βιοσταθεροποιηθούν και να μας δώσουν ένα υλικό το οποίο παρομοιάζει με το κομπόστ.

Εδώ είναι η αεροφωτογραφία της εγκατάστασης. Έχουμε τη διαλογή εδώ πέρα και την βιοσταθεροποίηση σ' αυτές τις δύο Μονάδες. Η Μονάδα αυτή μπορεί να σχεδιαστεί ούτως ώστε στο μέλλον να μπορεί να δεχτεί το ρεύμα από τα απόβλητα της κουζίνας κατευθείαν στη μονάδα βιοσταθεροποίησης και να δεχτεί ρεύματα ανακυκλώσιμων υλικών κατευθείαν στην Μονάδα Διαχωρισμού Υλικών, δηλαδή να δουλέψει και ως ΚΔΑΥ.

Μ' αυτό τον τρόπο μπορούμε να καλύψουμε και τις άμεσες ανάγκες τώρα που έχουμε πολλά σύμμεικτα απορρίμματα και τις ανάγκες του μέλλοντος που θα αρχίσουμε όλο και πιο πολύ να διαχωρίζουμε τα υλικά σε ανακυκλώσιμα, σε ρεύματα κλπ.

Τα πλεονεκτήματα από τη συνολική πρόταση που κάναμε είναι συμβατότητα με το γράμμα και με το πνεύμα των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απόλυτη συμβατότητα, χαμηλό κόστος, πολύ χαμηλότερο απ' αυτό που πάμε να κάνουμε και θα δείτε σύγκριση. Επεξεργασία δίχως αέριες εκπομπές και απόβλητα, δηλαδή τα εργοστάσια αυτά δεν παράγουν ρύπανση αέρα, νερών, μόνο αδρανή τα οποία πάνε σε ΧΥΤΥ.

Και ένα άλλο πολύ σημαντικό πλεονέκτημα για τις τοπικές κοινωνίες είναι ότι δημιουργούν πάρα πολλές θέσεις εργασίας. Για τα απορρίμματα της Ελλάδος σε εθνικό επίπεδο πάνω από 6.500 θέσεις.

Αντίθετα μ' αυτά τα οποία προκύπτουν από την ανάλυση και αυτές οι επιλογές έχουν τεκμηριωθεί σ' αυτό το βιβλίο το οποίο έχει εκδοθεί με χορηγία του Δήμου Κερατέας και της Ανατολικής Αττικής και διατίθεται δωρεάν, υπάρχει και στο internet και από την Κερατέα μπορεί να το πάρετε και υπάρχει στο internet σε PDF μορφή, μπορεί να το κατεβάσει κανείς μαζί με πολύ άλλο υλικό.

Θα ήθελα να αναφερθώ στα ΠΕΣΣΔΑ. Τα ΠΕΣΣΔΑ ξεκινάνε από λανθασμένες χωροθετήσεις των ΟΕΔΑ σε πολλές περιοχές, όχι όλες, που έχουμε τις έντονες αντιδράσεις που βιώνουμε. Και τους λόγους τους εξήγησα προηγουμένως, στην επιλογή της τεχνολογίας. Η τεχνολογία είναι η παραγωγή και η καύση SRF και RDF.

Η τεχνολογία αυτή, αυτό είναι που θα σας δείξω το διάγραμμα των μεθόδων επεξεργασίας που προωθούνται στην Αττική και αντίγραφο είναι λίγο – πολύ σε όλες τις άλλες περιφέρειες, η Αττική είναι η μαμά που κατευθύνει λίγο – πολύ τις εξελίξεις.

Τα απορρίμματα τα οποία απομένουν μετά την απόληψη των ανακυκλώσιμων οδηγούνται προς επεξεργασία. 950.000 τόνοι πάνε σε τρεις μονάδες βιολογικής ξήρανσης. Η βιολογική ξήρανση απορρίμματα δέχεται, απορρίμματα βγάζει, αλλά σε μια μορφή πιο εξευγενισμένη, σε μορφή όπως λέγεται SRF αφού έχει απαλλαγεί από τα μέταλλα και από κάποια αδρανή και έχει μειωθεί η υγρασία των απορριμμάτων από 35%-40% σε κάτω από 20%. Το τι θα γίνει ο SRF δεν μας το λέει ο σχεδιασμός ο υφιστάμενος.

Άλλοι 400.000 τόνοι απορριμμάτων οδεύουν προς αναερόβια μηχανική βιολογική επεξεργασία. Εδώ στη Μονάδα Μηχανικού διαχωρισμού αντί να παράγουμε ανακυκλώσιμα, Θεός ξέρει γιατί, παράγουμε RDF, το οποίο αυτή τη στιγμή το παράγουμε και το θάβουμε.

Τα οργανικά τα βιοσταθεροποιούμε με αναερόβια διαδικασία, η οποία παράγει πολύ ισχυρά υγρά απόβλητα, που ο διαχωρισμός είναι υγρή διαδικασία, παράγει υγρά απόβλητα που δύσκολα μπορούμε να τα διαχειριστούμε.

Και το ερώτημα είναι ότι απ' αυτή τη διαδικασία παράγουμε πολλές εκατοντάδες χιλιάδες τόνους δευτερογενών καυσίμων SRF και RDF. Τι το κάνουμε; Δεν το ξέρουμε. Για να μαντέψουμε τι το κάνουμε, επιστρατεύουμε την κοινή λογική. Από μια μονάδα βιολογικής ξήρανσης παράγονται όπως βλέπετε εδώ στο διάγραμμα μεγάλες ποσότητες SRF.

Εάν αυτές τις θάψουμε όπως γίνεται τώρα στο Ηράκλειο, τι κάνουμε; Ξεχωρίζουμε το SRF από τα άχρηστα και θάβουμε τα άχρηστα και εκεί που θάψαμε τα άχρηστα θάβουμε και το SRF που μόλις το έχουμε ξεχωρίσει. Με την πρώτη βροχή το SRF θα πάρει και την υγρασία και έχουμε δημιουργήσει τα απορρίμματα από τα οποία ξεκινήσαμε. Άρα αυτή η λύση κοστίζει πολύ χωρίς να κάνει τίποτα.

Ένας άλλος τρόπος είναι να τα πάμε στην τσιμεντοβιομηχανία. Αυτός είναι πολύ καλός τρόπος και αν είχαμε τη δυνατότητα θα συνέφερε η βιολογική ξήρανση και η διάθεση του SRF στην τσιμεντοβιομηχανία. Το πρόβλημα είναι ότι το σύνολο της τσιμεντοβιομηχανίας στην Ελλάδα μπορεί να δεχτεί μέχρι 125.000 τόνους SRF και αυτό του δημιουργεί προβλήματα και ούτε καν το παίρνει. Εμείς πάμε να παράγουμε εκατοντάδες χιλιάδες τόνους, άρα αποτελεί μια λύση ενός πολύ μικρού κομματιού.

Λέγεται ότι καλά θα τα πάμε στη ΔΕΗ να τα κάψουμε στους λέβητες. Αυτό δεν ισχύει, διότι μπορούμε να υποκαταστήσουμε για λειτουργικούς λόγους μόνο το 5% του λιγνίτη. Παρ' όλα αυτά αν το κάνουμε θα πρέπει να αναβαθμίσουμε τα συστήματα ελέγχου αερίων της ΔΕΗ στο επίπεδο των μονάδων καύσης απορριμμάτων.

Αυτό κοστίζει τρομερά και επίσης τρομερά ενεργοβόρο. Η καύση των απορριμμάτων μας δίνει τοξικά κατάλοιπα. Τα τοξικά αυτά κατάλοιπα στερεά θα αναμειχθούν με τις πολύ μεγάλες ποσότητες ιπτάμενης τέφρας. Θα δημιουργήσουμε επομένως ένα κολοσσιαίο πρόβλημα διαχείρισης ιπτάμενης τέφρας.

Γι' αυτούς και για άλλους λόγους η λύση το να τα πάμε σε λέβητες της ΔΕΗ δεν ισχύει, δεν πρέπει να συζητιέται. Άρα τι μένει; Νομοτελειακά από τη στιγμή που παράγουμε SRF ή και RDF πάμε σε μονάδες καύσης απορριμμάτων. Δεν υπάρχει άλλη λύση αξιοποίησης.

Με αυτές τις σκέψεις μπορούμε να συμπληρώσουμε το παζλ του σχεδιασμού που προωθείται αυτή τη στιγμή, δηλαδή το SRF και το RDF θα πάνε σε μια μονάδα καύσης ή σε κάποιες μονάδες καύσης θα παράγουν ενέργειες, αλλά θα βγάλουν και τοξικές εκπομπές και τοξικά κατάλοιπα.

Το ερώτημα εδώ που μπαίνει αν καταλήγουμε στην καύση. Γιατί να πάμε με όλο αυτό το περίπλοκο, το πολύ περίπλοκο σχήμα στην καύση και δεν πάμε κατευθείαν σε μονάδες καύσης, δεν το εισηγούμαι, αλλά εάν το κάναμε αυτό θα είχαμε το μισό κόστος. Και δεν βλέπω να υπάρχει και καμία περιβαλλοντική επίπτωση με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο.

Πολλά παράξενα συμβαίνουν στις αποφάσεις που προωθούνται. Με τις διαδικασίες οι οποίες προωθούνται, δημιουργούνται και κάποια προβλήματα, τα οποία είναι αρκετά σοβαρά. Ένα πρόβλημα είναι η ασυμβατότητα με την Οδηγία 98/2008. Όπως είναι γνωστό η περίφημη Οδηγία Πλαίσιο που βγήκε καθιστά υποχρεωτική μια ιεραρχία, η οποία στο ψηλότερο σημείο της προτεραιότητας είναι η πρόληψη, η επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση, η άλλου είδους ανάκτηση και η διάθεση. Διάθεση θα χρησιμοποιήσουμε μόνο και θα πάμε στη διάθεση αν δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο. Είναι υποχρεωτικό αυτό.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βάζει την καύση στο άλλου είδους ανάκτηση την κατηγορία υπό τη ρητή προϋπόθεση ότι μπορεί να γίνει με υψηλό βαθμό απόδοσης. Ο υψηλός βαθμός απόδοσης δεν επιτυγχάνεται εύκολα τουλάχιστον με δίχως τηλεθέρμανση, δηλαδή για να πετύχουμε αυτό το βαθμό απόδοσης θα πρέπει ένα μεγάλο ποσοστό της ενέργειας των καυσίμων να το εξάγουμε σαν θέρμανση και σαν τηλεθέρμανση δεδομένου, ότι η τηλεθέρμανση σε μεγάλο μέρος της Ελλάδος είναι τελείως αντισυμβατική επειδή έχουμε ήπιο κλίμα, οδηγούμαστε σε καύση με παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Ας πούμε δύο πράγματα παραπάνω γι' αυτό το θέμα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μας ορίζει ότι θα πρέπει να υπολογίσουμε το συντελεστή ενεργειακής απόδοσης απ' αυτήν εδώ την εξίσωση για μονάδες που παράγουν αποκλειστικά ηλεκτρική ενέργεια.

Η εξίσωση αυτή απλοποιείται στις περισσότερες περιπτώσεις σ' αυτήν εδώ την απλή σχέση, όπου πολλαπλασιάζουμε την παραγόμενη

ηλεκτρική ενέργεια επί 2,6 και την διαιρούμε με το 0,97 επί την ενέργεια που περιέχουν τα απορρίμματα. Αυτό θα πρέπει να είναι μεγαλύτερο από το 0,65 το κλάσμα για να είναι η καύση άλλου είδους ανάκτηση.

Θα δούμε οι μονάδες που παράγουν μόνο ηλεκτρική ενέργεια αν μπορούν να πετύχουν αυτό το βαθμό. Και επειδή τα οποιαδήποτε στοιχεία πω εγώ ή πει κάποιος άλλος είναι αμφισβητήσιμα θα αναφερθώ σε στοιχεία από το «BREF», το οποίο είναι μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2006. Σ' αυτή την έκθεση βασίστηκε αυτός ο τύπος εδώ της Οδηγίας 98/2008 και σε αυτή την έκθεση μας παραπέμπει η εφαρμογή του τύπου.

Επομένως αυτή η έκθεση είναι ό,τι πιο έγκυρο και ό,τι πιο επίσημο υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με την καύση των απορριμμάτων. Σύμφωνα μ' αυτή την έκθεση στην ενότητα 3.5.4.1 οι μονάδες καύσης των απορριμμάτων κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες: στις μονάδες με την υψηλότερη ενέργεια η καύση των σύμμεικτων απορριμμάτων που έχουν κατώτερη θερμογόνο δύναμη 10,44 MJoule/κιλό, παράγουν ανά τόνο απορριμμάτων που καίμε 0,644 Μεγαβατώρες ενέργεια.

Αυτή η ενέργεια, ένα περίπου 30% αυτής της ενέργειας καταναλίσκεται από το ίδιο το εργοστάσιο και επομένως η καθαρή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας είναι τα 0,458 Μεγαβατώρες.

Με βάση αυτά τα στοιχεία εάν αναλύσουμε μια μονάδα καύσης, η οποία χρησιμοποιεί το καύσιμο με την ποιότητα που είπαμε προηγουμένως έχει 22% απόδοση, παράγει πρωτογενώς 0,644 Μεγαβατώρες και εξάγει το 0,458 Μεγαβατώρες, βρίσκουμε ότι έχει ενεργειακή απόδοση 0,423 που είναι πολύ κατώτερο από το όριο το 0,65.

Εάν θέλουμε να δούμε τι γίνεται με τα δευτερογενή καύσιμα αν τα κάψουμε. Πάλι ανατρέχουμε στο «BREF» και εκεί μας λέει, ότι για πολύ σοβαρούς λειτουργικούς λόγους ο ατμός ο οποίος θα πάει στις ατμογεννήτριες να παράγει ηλεκτρική ενέργεια, δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 520 βαθμούς, διότι αρχίζει και δημιουργείται εντονότατη σκωρίαση των συστημάτων και ταυτόχρονα αρχίζουν τα εύκρατα υλικά να λειώνουν και να κολλάνε επάνω στα τούμπα.

Για να πετύχουμε αυτές τις ακραίες συνθήκες, 80 «Bar» και 500 βαθμούς Κελσίου μπορούμε να το κάνουμε με ειδικό σύστημα καύσης που

είναι αιωρούμενης κλίνης και να κάψουμε SRF ή RDF. Στην περίπτωση αυτή σύμφωνα με το «BREF» η απόδοση φτάσει στο 27%. Με το 27% απόδοση εκείνο το οποίο πετυχαίνουμε είναι όταν καίμε το SRF να έχουμε ένα συντελεστή 0,525 που είναι κι αυτός κατώτερος από το όριο του 0,65.

Αλλά αυτός ο τρόπος υπολογισμού του συντελεστή απόδοσης δεν είναι σωστός, είναι λανθασμένος, διότι η επεξεργασία των απορριμμάτων δεν ξεκινάει από την καύση του SRF. Η επεξεργασία των απορριμμάτων εδώ γίνεται σε δύο στάδια. Το πρώτο είναι η βιοξήρανση για να παράγουμε το SRF. Και το δεύτερο είναι η καύση του SRF. Εάν λάβουμε υπόψη την ενέργεια που απορροφάει η βιοξήρανση, τότε ο συντελεστής απόδοσης πέφτει κάτω από το 0,4% και είναι πολύ – πολύ χαμηλότερος από το 0,65.

Επομένως το συμπέρασμα είναι και διατηρώ μια επιφύλαξη αν τυχόν η τεχνολογία έχει προωθηθεί, αλλά εδώ έχουμε θερμοδυναμικούς κύκλους που περιορίζουν την απόδοση και έχουμε λειτουργικά όρια ότι δεν μπορεί να υπερβούμε, γιατί αρχίζει και λειώνουν τα υλικά και παύει να λειτουργεί ο λέβητας. Εν πάση περιπτώσει με μία μικρή επιφύλαξη η καύση του SRF, συγνώμη, είτε η απευθείας καύση, είναι η παραγωγή SRF και RDF δίχως τηλεθέρμανση επιτυγχάνει πολύ μικρούς συντελεστές απόδοσης πολύ κάτω από το 0,65.

Άρα η καύση θεωρείται σύμφωνα με την Οδηγία 98/2008 ως τελική διάθεση και δεν είναι επιλέξιμη. Αυτό τι σημαίνει; Ότι όλα τα ΠΕΣΔΑ, τα οποία εισηγούνται και είναι ΠΕΣΔΑ του '95 πριν από την Οδηγία και οδηγούν σε θερμική αξιοποίηση είναι άκυρα. Πρέπει να γίνει ένας ριζικός μετασχηματισμός.

Το θέμα της συμβατότητας είναι ένα. Ένα εξίσου σημαντικό θέμα και ιδιαίτερα σε μια χρεοκοπημένη χώρα, όπως είναι η Ελλάδα είναι το θέμα του κόστους. Εδώ βλέπετε το κόστος της μεθόδου που εισηγούμαστε, αερόβιας μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας, το κόστος ανά τόνο απορριμμάτων της καύσης και το κόστος μικραίνει όσο μεγαλώνει η δυναμικότητα της εγκατάστασης. Και εδώ είναι αυτό που πάμε να κάνουμε, βιοξήρανση και καύση.

Εάν τα λογαριάσουμε αναλυτικότερα κι αυτό τεκμηριώνεται στο βιβλίο που σας έδειξα προηγουμένως και σε δημοσιεύσεις σε έγκυρα διεθνή

περιοδικά μ' αυτό το οποίο εισηγούμαστε θα έχουμε 1,2 δις ευρώ επένδυση μέχρι το 2020. Μ' αυτό που πάει να γίνει θα απαιτηθούν πενταπλάσιες επενδύσεις 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θα έχουμε ένα κόστος διαχείρισης 88,00 € τον τόνο, ενώ θα έχουμε 206,00 € μ' αυτό που πάμε να κάνουμε, 2,2 – 2,3 φορές παραπάνω. Αυτό μεταφράζεται σε μία επιβάρυνση της ελληνικής κοινωνίας με πάνω από 800 εκατομμύρια € το χρόνο.

Όλα αυτά τα οποία πάμε να κάνουμε έχουν κάποιο παράδειγμα, υπάρχει κάποια χώρα η οποία τα εφαρμόζει; Θα ήταν περίεργο αν βρίσκαμε καμία χώρα. Εμείς με βάση στοιχεία του 2008 προωθούμε βιολογική ξήρανση γι' αυτές τις εγκαταστάσεις και σκοπεύουμε να επεξεργαστούμε περίπου 2 εκατομμύρια τόνους απορριμμάτων.

Μέχρι το 2008 δεν είχε ξεφύγει τίποτα. Τώρα αρχίζει και γίνεται μια παρόμοια διαδικασία αυτής της αναερόβιας μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας. Απ' όλα τα κράτη του κόσμου η βιοξήρανση χρησιμοποιείται μόνο σε έξι. Και χρησιμοποιείται σε ένα πάρα πολύ μικρό βαθμό. Δηλαδή κατά μέσον όρο μόνο το 1,19% των απορριμμάτων που παράγουν αυτά τα έξι κράτη πάνε για βιοξήρανση. Η βιοξήρανση έχει μια ζωή 20 ετών.

Εμείς πάμε στο 100% των απορριμμάτων και δεν ξέρουμε τι να τα κάνουμε τα απορρίμματα. Αυτοί πάνε στο 1,19% και μπορούν να τα αξιοποιήσουν παραδείγματος χάρη στην τσιμεντοβιομηχανία, παράγουν μικρές ποσότητες.

Επομένως το συμπέρασμα είναι ή ο κόσμος όλος δεν έχει τη δυνατότητα να καταλάβει αυτό που εμείς οι Έλληνες καταλαβαίνουμε το πόσο καλή είναι η βιοξήρανση ή έχουν πάρει θεόστραβο δρόμο.

Αν αυτά που είπα είναι άσχημα, ακούστε και λίγα ακόμα. Σκοπεύουμε να βάλουμε, από τη μία μεριά ξέρουμε ότι πάμε να βγάλουμε μεγάλες ποσότητες SRF – RDF, σε 1^η δόση 1,4 εκατομμύρια τόνους το χρόνο και αυτό θα αυξηθεί στα 2,5 και βάλει μέχρι να τελειώσει αυτή η διαδικασία. Το τι θα γίνει αυτό το SRF – RDF δεν το ξέρουμε, δεν ανακοινώνεται μέχρι τώρα.

Παράλληλα ξέρουμε ότι έχουν γίνει αιτήσεις για έξι μονάδες καύσης SRF συνολικής δυναμικότητας 700 MWATT. Αυτές οι μονάδες απαιτούν και πρέπει να τροφοδοτηθούν με 5 εκατομμύρια τόνους SRF το

χρόνο, που προέρχεται από τα απορρίμματα αυτό το SRF 20 εκατομμυρίων κατοίκων. Δηλαδή οι μονάδες αυτές θα έχουν τη δυνατότητα να κάψουν διπλάσια απορρίμματα απ' όσα παράγει η Ελλάδα.

Η μία απ' αυτές τις μονάδες έχει ήδη εγκριθεί στο Βόλο και θεωρεί το SRF σαν καθαρή βιομάζα. Το SRF αυτό το οποίο θα καίει θα το εισάγει από την Ιταλία, 700.000 τόνους το χρόνο, ήδη έχει κάνει συμφωνίες που προέρχεται από επεξεργασία «ΑΣΑ» 3 εκατομμυρίων κατοίκων.

Ο καθαρισμός του SRF κατά τον ανάδοχο, κατά τον επενδυτή θα γίνει στην NABIΠΕ Αστακού από τα πλαστικά, γιατί τα πλαστικά είναι αυτά τα οποία δημιουργούν διοξίνες και φουράνια. Αυτό όμως κατά τη γνώμη μου δεν είναι καθόλου εφικτό, το SRF έρχεται σε μορφή κονιορτοποιημένη και ο πλήρης διαχωρισμός είναι όνειρα θερινής νυχτός.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι αφού κατά τη γνώμη τους καίνε SRF η καύση θα γίνει χωρίς κανέναν έλεγχο τοξικών και χωρίς κανέναν έλεγχο των στερεών που παράγονται. Εδώ είναι από τη μελέτη τη «ΜΠΕ» αυτή δεν έχει εγκριθεί ακόμα οι περιβαλλοντικοί όροι, η «ΜΠΕ» όμως λέει ότι έλεγχος των απαερίων γίνεται σε έναν κονιοθάλαμο, δηλαδή τα απαέρια κάνουν ένα ζικ – ζακ και βγαίνουν από την άκρη και πάνε στην καμινάδα. Ούτε σακόφιλτρα, ούτε πλυντρίδες, ούτε ηλεκτρόφιλτρα, ούτε οτιδήποτε έχει ένα μοντέρνο εργοστάσιο καύσης. Αυτό εδώ χάμω είναι το συστημάκι ελέγχου αυτής της μονάδας.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι μ' αυτό τον τρόπο παραβιάζουμε όχι μόνο την Κοινοτική νομοθεσία για τα δικά μας τα απορρίμματα, αλλά την παραβιάζουμε και για τα απορρίμματα, καίγοντας τα απορρίμματα και της Ευρώπης και από πάνω επιδοτούμε τη λειτουργία αυτής της εγκαταστάσεως θεωρώντας ότι αυτή η εγκατάσταση είναι ΑΠΕ, η ΔΕΗ αγοράζει το ρεύμα 50% παραπάνω και διαχέει το κόστος σε όλους τους πολίτες.

Αυτό είναι μια μοναδική, δεν ξέρω εγώ τουλάχιστον άλλη πολιτική πουθενά αλλού δεν την έχω δει να γίνει. Ο ανορθολογικός τρόπος της επιλογής του SRF μας οδηγεί στον ολισθηρό τρόπο της καύσης με αυτό τον τρόπο που δεν διασφαλίζει ούτε την υγεία του κόσμου, ούτε το περιβάλλον, ούτε οτιδήποτε άλλο.

Το ερώτημα και μ' αυτό κλείνω είναι, τι πρέπει να γίνει; Αυτό το οποίο πρέπει να γίνει είναι πρώτον η άμεση κατάργηση των ΠΕΣΔΑ. Δεν είναι επειδή το λέω εγώ, είναι επειδή επιβάλλεται, έχουμε ασυμβατότητα με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουμε υπέρμετρο κόστος σε εποχή που η Ελλάδα καταρρέει οικονομικά, δεν μπορεί να ξοδεύουμε δισεκατομμύρια και να επιβαρύνουμε τον ελληνικό λαό με κόστος το οποίο δεν είναι υποχρεωμένος να πληρώσει, αφού μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο.

Υπάρχουν περιβαλλοντικά προβλήματα ιδιαίτερα με τον τρόπο που πάμε να κάψουμε τα απορρίμματα. Και υπάρχει η έλλειψη κοινωνικής αποδοχής που έχει σταματήσει την οποιαδήποτε πρόοδο. Είκοσι χρόνια αγωνίζεται η δημόσια διοίκηση να εξαλείψει τις χωματερές και ούτε αυτό έχει πετύχει. Άρα τι άλλο πρέπει να δει η δημόσια διοίκηση για να αποφασίσει ότι αυτά τα ΠΕΣΔΑ πρέπει να αλλάξουν ριζικά;

Το δεύτερο το οποίο πρέπει να κάνουμε άμεσα είναι να δώσουμε απόλυτη έμφαση στην πρόληψη, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση. Αυτό θα μας απαλλάξει από ένα μεγάλο ποσοστό απορριμμάτων και μάλιστα με κέρδος.

Ένα άλλο προφανές που πρέπει να κάνουμε είναι να χωροθετήσουμε τις ΟΕΔΑ είτε περιλαμβάνουν όλες τις εγκαταστάσεις, είτε μεμονωμένες εγκαταστάσεις με σωστό τρόπο και κυρίως με συναινετικές διαδικασίες αν θέλουμε να προχωρήσουμε. Η Κρήτη μας δείχνει το δρόμο.

Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε κατ' αρχήν υφιστάμενες ΟΕΔΑ, της Φυλής και Άνω Λιοσίων τουλάχιστον ως προς το μέρος των εγκαταστάσεων που υπάρχουν, αυτές δεν μπορεί να καταργηθούν, των Χανίων και εκεί υπάρχει εγκατάσταση, να δημιουργήσουμε μια νέα κεντρική ΟΕΔΑ στο Ρέθυμνο – Ηράκλειο – Λασιθί με βάση τη μελέτη που έχουμε κάνει και τις θέσεις που έχουμε υποδείξει.

Να δούμε τα λιγνιτωρυχεία της Μεγαλόπολης και Πτολεμαΐδος, εκεί μπορεί να δημιουργήσουμε πολύ μεγάλες ΟΕΔΑ, να αξιοποιήσουμε το κομπόστ το οποίο βγάζουμε, να δώσουμε θέσεις εργασίας, χωρίς να δημιουργούμε με πολύ φιλικές διαδικασίες και να έχουμε ένα απεριόριστο χρόνο ζωής αυτών των εγκαταστάσεων.

Και αν είναι δυνατόν, χωρίς να είναι υποχρεωτικό, να αναζητήσουμε τρεις με τέσσερις καινούργιες θέσεις στην Ηπειρωτική Ελλάδα για να μειώσουμε το κόστος της μεταφοράς.

Μπορούμε εκ παραλλήλου να δημιουργήσουμε ΣΜΑ. Ο Ενιαίος Σύνδεσμος έχει κάνει εξαιρετική δουλειά στο θέμα της μελέτης των ΣΜΑ, ξέρει τι πρέπει να κάνει, ξέρει που πρέπει να κάνει, ξέρει πόσο θα κοστίσουν, μπορεί αύριο να ξεκινήσει αυτή η διαδικασία. Μπορεί να ξεκινήσουμε διαδικασία άμεσα να χτίσουμε μονάδες αερόβιας μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας σε κάποιες απ' αυτές τις θέσεις τις οποίες έχουμε πει.

Επομένως η γνώμη μου είναι, ότι το να εφαρμοστεί το καινούργιο σχέδιο το οποίο λέμε είναι πολύ πιο γρήγορα εφαρμόσιμο απ' αυτό που πάμε να κάνουμε δεδομένου, ότι μιλάμε για επενδύσεις 1,2 δις έναντι 5,8 δισεκατομμυρίων ευρώ, μιλάμε για φιλικές διαδικασίες, μιλάμε για πολύ πιο αποδεκτές κοινωνικά διαδικασίες και επομένως αυτός είναι ο δρόμος που είτε τώρα, είτε στο μέλλον θέλουμε δεν θέλουμε θα ακολουθήσουμε.

Και σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Οικονομόπουλο. Το λόγο έχει ο κ. Ευστράτιος Καλογήρου, Σύμβουλος Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων. Θα παρακαλέσω μόνο τους ομιλητές να είναι μέσα στο χρόνο. Ήδη έπρεπε να έχει τελειώσει ο Β' Κύκλος των επιστημονικών παρεμβάσεων, υπάρχουν ακόμη 8 ομιλητές με αποτέλεσμα να έχουμε πέσει περίπου 2,5 ώρες έξω από τον προγραμματισμό που είχαμε.

Επειδή είναι δύσκολο για μας να κόβουμε έναν ομιλητή, ο οποίος έχει μια επιστημονική συνέχεια, θα ήθελα να υπάρξει ένας αυτοπεριορισμός για να μπορέσουμε να κοντρολάρουμε όσο γίνεται το χρόνο, διότι δεν είναι πρόθεσή μας να κόψουμε κανέναν ή να μειώσουμε εμείς παρεμβατικά το χρόνο. Σας ευχαριστώ πολύ.

Ε. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Ευχαριστώ πολύ την Περιφέρεια, την ΠΟΕ – ΟΤΑ και την ΤΕΔΚΝΑ για την πρόσκληση εκπροσωπώντας με την ιδιότητα του Προέδρου, δεν είμαι Σύμβουλος, εκπροσωπώ το Συμβούλιο Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων Ελλάδος, το οποίο έχει ιδρυθεί εδώ και τρία χρόνια, στο οποίο συμμετέχουν 50 περίπου καθηγητές πανεπιστημίου από ελληνικά και ξένα

πανεπιστήμια και η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία των Μονάδων Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων.

Η συνέργεια, το Συμβούλιο Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων, έχει την τεχνογνωσία να αναλάβει αν χρειαστεί την περιβαλλοντική παρακολούθηση των έργων WESTON ENERGY, δηλαδή τις εκπομπές καυσαερίων, τον έλεγχο εκπλυμάτων τέφρας πυθμένα και ιπτάμενης τέφρας.

Ήδη γίνεται κάποια ερευνητική μελέτη στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο από τον Καθηγητή τον Δημήτρη τον Τασιό και τον Κώστα τον Παγουλά για την πειραματική μελέτη σταθεροποίηση ιπτάμενης τέφρας, τα κρίσιμα σημεία δηλαδή της καύσεως αστικών στερεών αποβλήτων, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο καθώς και το Κολούμπια σε συνεργασία με τον Καθηγητή τον Νίκο το Θέμελη, βλέποντας και μελλοντικές τεχνολογίες ενεργειακής αξιοποίησης όπως αεριοποίηση πλάσματος.

Είναι ένα παγκόσμιο δίκτυο με εμπειρία στην Αμερική, στον Καναδά, στην Κίνα, στη Γερμανία, στη Βραζιλία και στην Ιαπωνία. Αυτή είναι η κατάσταση στην Ελλάδα, όπως αναφέρθηκε και πριν, 77% ΧΥΤΑ, 21% τα ΕΜΑΚ η ανακύκλωση και 2% περίπου η συμμετοχή κομποστοποίησης.

Αν εξαιρέσουμε και την αναερόβια χώνεψη που είναι μία τεχνολογία ενεργειακής αξιοποίησης, οι κύριες μέθοδοι θερμικής επεξεργασίας είναι η αεριοποίηση πλάσματος, η οποία είναι πολλά υποσχόμενη για το μέλλον, δεν έχει όμως εφαρμογή μέχρι σήμερα σε σύμμεικτα απορρίμματα κα σε μεγάλα τονάζ.

Είναι η αεριοποίηση η οποία επίσης έχει περιορισμένες εφαρμογές σε επιλεγμένα ρεύματα αποβλήτων μικρού τονάζ. Είναι όμως υποσχόμενες για το μέλλον. Η πυρόλυση δεν έχει επιτύχει σε σύμμεικτα απορρίμματα. Η καύση, η περί στοιχειομετρικής αναλογίας αποτέφρωση είναι η μόνη αποδεδειγμένη και δοκιμασμένη λύση με 800 μονάδες παγκοσμίως σε όλο τον κόσμο, 435 από τις οποίες μέσα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και είναι η μόνη τελική λύση διαχείριση με τα υπολείμματα βέβαια τέφρας πυθμένα και ιπτάμενης, η οποία παράγει παράλληλα και ηλεκτρική ενέργεια ή συμπαράγει θερμική και ηλεκτρική. Αυτή είναι η

κατάσταση σήμερα στην Ευρώπη, 432 μονάδες μόνο το 2008 αποτεφρώθηκαν περίπου 70 εκατομμύρια τόνοι απορριμμάτων δίνοντας ηλεκτρισμό για 13 εκατομμύρια κατοίκους και θέρμανση για 12 εκατομμύρια κατοίκους, υποκαθιστώντας πολλά εκατομμύρια τόνους ορυκτών καυσίμων.

Αυτή είναι η ιεραρχία με την οποία θα συμφωνήσω απόλυτα και με τον προηγούμενο ομιλητή, τον Καθηγητή τον κ. Οικονομόπουλο. Πρώτα πρέπει να γίνεται μείωση παραγωγής απορριμμάτων, ανακύκλωση στην πηγή, αναερόβια χώνεψη για προδιαλεγμένο όμως οργανικό κλάσμα, όχι αυτά που γίνονται στο ΕΜΑΚ στα Άνω Λιόσια, που όπως πολύ παραστατικά είπε και ο Καθηγητής επεξεργάζεται απορρίμματα το εργοστάσιο και παράγει απορρίμματα. Και μετά η ενεργειακή αξιοποίηση, που μπορεί να έχει μεγάλη ενεργειακή παραγωγή όπως θα σας δείξω.

Αυτές είναι περίπου οι μονάδες σε όλη την Ευρώπη. Με την καύση επιτυγχάνουμε μείωση του βάρους 75% έως 80% και μείωση του όγκου κατά 90%, ανακτούμε και κάποια μέταλλα από το SCRAP. Μπορούμε να έχουμε δυνατότητα συμπαραγωγής πολύ ψηλότερα και από 650 KW/τόνο, όπως στη Μονάδα του Άμστερνταμ που ο βαθμός απόδοσης και εδώ λίγο να διαφωνήσω αν μου επιτρέπεται με τον κ. Οικονομόπουλο είναι 30% ο βαθμός απόδοσης στη μεγαλύτερη μονάδα της Ευρώπης στο Άμστερνταμ που περίπου 1,5 εκατομμύριο τόνους αποτεφρώνει.

Αναφορικά με την ανακύκλωση επειδή ακούστηκαν πολλά προηγουμένως, η ανακύκλωση και η ενεργειακή αξιοποίηση έχουν μια αρμονική συνεργασία, πάνε πακέτο θα μπορούσα να πω εκλαϊκευμένα σε όλη την Ευρώπη.

Αν δούμε χώρες που έχουν υψηλά ποσοστά ενεργειακής αξιοποίησης, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ολλανδία, Σουηδία, Ελβετία έχουν και πολύ υψηλά ποσοστά ανακύκλωσης. Χώρες όπως η χώρα μας δυστυχώς όπου δεν υπάρχει ενεργειακή αξιοποίηση μέσω καύσης έχουν πολύ μεγάλα ποσοστά ΧΥΤΑ και πολύ μικρά ποσοστά ανακύκλωσης.

Επομένως ανακύκλωση και καύση, όπως αναφέρθηκε και από τον κ. Μάντζαρη, πέρα από το θέμα των υποδομών προηγουμένως, έχουν αρμονική συνεργασία. Θέλω λίγο την προσοχή σας και εδώ θα συμφωνήσω με τον καθηγητή τον κ. Οικονομόπουλο στη σύγκριση των τεχνολογιών, της

μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας, είτε της βιολογικής ξήρανσης και της ενεργειακής αξιοποίησης και των ΧΥΤΑ.

Αυτό που θέλω να καταλάβετε και θα το δείτε απ' αυτή τη διαφάνεια είναι ότι θα συμφωνήσω κι εγώ ότι αυτό που πάει να γίνει στη χώρα μας είναι κάτι πραγματικά πρωτόγνωρο, προσπαθεί να γίνει ένα πρώτο εργοστάσιο βιολογικής ξήρανσης, στην Αττική μάλλον, το οποίο θα παράγει μια μεγάλη ποσότητα SRF και κατόπιν θα χρειαστεί ένα δεύτερο εργοστάσιο, το ενεργειακή αξιοποίηση το πράσινο είναι η καύση για να καεί.

Άρα αυτό που λέει και ο κ. Οικονομόπουλος απ' ότι αντιλαμβάνομαι, αν είναι να καταλήξουμε στην καύση, γιατί να μην γίνει εξ αρχής εφ' όσον η καύση είναι απαραίτητη και είναι το μόνο εργοστάσιο που θα δώσει τελική λύση στη διαχείριση των απορριμμάτων σε οποιαδήποτε άλλη προεπεξεργασία.

Συγκρίνοντας τα κόστη ένα μέσο όρος του «gate Φ», αυτό εξαρτάται από το τονάζ, από τη δυναμικότητα, από τη θερμογόνο δύναμη, από πάρα πολλές παραμέτρους, αλλά ένας μέσος όρος μπορεί να είναι 60,00 είναι έως 80,00 € τον τόνο για την καύση. Η μηχανική βιολογική επεξεργασία αντίστοιχα μπορεί να έχει 60,00 € έως 80,00 € τον τόνο. Πρόσφατα πριν ένα χρόνο είχαμε στην Ημαθία αν θυμάμαι καλά όπου ο ανάδοχος εκεί έδωσε προσφορά για 87,00 € τον τόνο.

Εάν συγκρίνουμε και δούμε ότι θέλουμε και το δεύτερο εργοστάσιο, όπου υπάρχει ένα κόστος 40,00 € έως 80,00 € τον τόνο εκτιμώ 40,00 € αν μπορεί να υπάρχει μια συναποτέφρωση με τα όποια προβλήματα στην τσιμεντοβιομηχανία, όπως ανέφερε ο κ. Οικονομόπουλος, τότε το κόστος πάει 100,00 € έως 160,00 €.

Επομένως τα δύο εργοστάσια σαφέστατα έχουν και διπλάσιο κόστος σε σχέση με την απευθείας καύση, η οποία πια είναι πολύ κοντά όσο έχει φτάσει και ο ΧΥΤΑ. Βλέπετε ο ΧΥΤΑ είναι 42,00 € τον τόνο περίπου. Υπάρχει και ο νόμος 3851/2010 για το βιοαποδομήσιμο, αναφέρθηκε προηγουμένως αυτό.

Και θέλω την προσοχή σας εδώ, είναι 10 χαρακτηριστικά παραδείγματα πόλεων με πληθυσμιακή ιεραρχία. Δηλαδή η Σιγκαπούρη έχει 5 εκατομμύρια πληθυσμό περίπου όσο η Αθήνα, έτσι, το Βερολίνο κλπ.

Βλέπετε ότι όπου έχουμε υψηλά ποσοστά ανακύκλωσης έχουμε και υψηλά ποσοστά αποτέφρωσης και το υπόλειμμα για ΧΥΤΑ είναι ελάχιστο. Η κομποστοποίηση επίσης συμμετέχει σε αρμονική συνεργασία. Αλλά εμείς μιλάμε για κομποστοποίηση προδιαλεγμένου οργανισμού, όχι συμμείκτου.

Σε όλες αυτές τις πόλεις, λοιπόν, στο Βερολίνο, στη Βιέννη, στο Μόναχο, στον Κοπεγχάγη, στο Μάλμο της Σουηδίας, στη Ζυρίχη, στην Αμερική βλέπουμε πολύ μεγάλα ποσοστά ανακύκλωσης και αποτέφρωσης. Πρέπει να σας είναι ξεκάθαρο ότι αυτή είναι η πραγματικότητα σε όλη την Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Η πρόταση που είχε κάνει η «Συνέργεια για την Αττική» είναι να υπάρχει απευθείας μετά την ανακύκλωση βέβαια στην πηγή ό,τι μπορεί να ανακυκλωθεί ή ότι μπορεί να γίνει από τους κάδους, όλα τα υπολείμματα όχι όμως με εργοστάσιο βιολογικής ζήρασης, απευθείας να υπάρχει μια ενεργειακή αξιοποίηση 400.000 ή 700.000 ή αν μπορεί η μεγαλύτερη να συναποτεφρώσει και 300.000 ό,τι υπάρχει από RDF από υφιστάμενα ΕΜΑΚ, που μπορεί να δοθεί μία καθαρή διαθέσιμη ηλεκτρική ενέργεια για την μονάδα των 700.000 ας πούμε 400.000 περίπου Μεγαβατώρες ανά χρόνο σύμφωνα με τις νέες μονάδες που θα σας δείξω σύντομα και εξασφαλίζοντας έτσι ηλεκτρισμό για 250.000 περίπου κατοίκους, έχοντας σημαντική συμμετοχή δηλαδή υποκαθιστώντας ορυκτά καύσιμα.

Αυτή είναι μία σύγχρονη τυπική μονάδα καύσης. Βλέπετε με το μπλε την υποδοχή απορριμμάτων, ο θάλαμος καύσης, το σύστημα χημικού καθαρισμού των καυσαερίων, όπου κι εδώ θα συμφωνήσω με τον κ. Οικονομόπουλο, ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της μονάδας και ίσως και το σημαντικότερο κομμάτι και στο κόστος επένδυσης και λειτουργίας, το οποίο διασφαλίζει τις αέριες εκπομπές και την τέφρα πυθμένα και ιπτάμενη βέβαια, ώστε να είναι όλα μέσα στα όρια και ταυτόχρονα παραγωγή ηλεκτρισμού ή συμπαραγωγή.

Όσον αφορά το «R-1» θα μου επιτρέψετε να διορθώσω τον κ. Οικονομόπουλο, διότι αναφέρεται στο “BREF” του 2006, εν έτη 2011 όμως η Οδηγία 2008/98 λαμβάνει υπόψη στο άρθρο –αν θυμάμαι καλά απέξω- 38, παρ. 1 και τις κλιματικές συνθήκες που συζητείται ήδη σε όλη την Ευρώπη για τις νότιες χώρες και στις σύγχρονες μονάδες όπως θα σας δείξω έχουμε δυνατότητα να έχουμε «R-1» μεγαλύτερο του 0,65, ακόμη δηλαδή και για

αποκλειστική ηλεκτροπαραγωγή. Και το ίδιο μπορεί να γίνει για μια τέτοια μονάδα 300.000 τόνων το χρόνο ας πούμε που μπορεί να παράγει 25 MW ηλεκτρικό και να προσεγγίσει το «R-1» το 0,7 περίπου με βαθμό απόδοσης τουλάχιστον 26,5%.

Αυτό είναι και τα στοιχεία, θα ήθελα ο κ. Οικονομόπουλος αν είναι εδώ να την δει λίγο αυτή τη διαφάνεια, από την Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία των Μονάδων Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων. Βλέπετε ότι μπορεί να έχουμε δυνατότητα συμπαραγωγής, παραγωγής μόνο θερμότητας ή ηλεκτρισμού.

Εκεί που έχουμε το κίτρινο κυκλάκι βλέπετε, ότι έχουμε πάρα πολλές μονάδες που έχουν «R-1» μεγαλύτερο από το 0,65. Επομένως είναι ξεκάθαρο ότι μπορούμε να έχουμε ακόμη και αποκλειστική ηλεκτροπαραγωγή.

Όσον αφορά τις διοξίνες τα πράγματα έχουν αλλάξει από το παρελθόν, πράγματι σύμφωνα και με μια μελέτη από το Κολούμπια, παλαιότερα η συνεισφορά των διοξινών ήταν μεγαλύτερη από τις μονάδες καύσης, το 1987 ας πούμε ήταν το 63% και έχει πέσει στο 1% στις σύγχρονες μονάδες σε σχέση με άλλες πηγές.

Για παράδειγμα η Μονάδα στην Πρέσσια παράγει περίπου 2% του ορίου 0,1 που ορίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τις διοξίνες και όλα τα άλλα βαρέα μέταλλα είναι μέσα στα όρια της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Από τον Καθηγητή τον κ. Μπιλιτέφκσι που είναι παγκοσμίου φήμης και έχουμε τιμή να τον έχουμε ως μέλος μας στη «Συνέργεια» βλέπετε ότι οι εκπομπές διοξινών από σύγχρονα εργοστάσια καύσης είτε απορριμμάτων, είτε επικινδύνων αποβλήτων είναι στο 10% του ορίου κατά μέσο όρο, πολύ – πολύ λιγότερο απ' ό τι η ανοιχτή μη ελεγχόμενη καύση, εκλαϊκευμένα στα τζάκια δηλαδή πολλές φορές αν πετάξουμε ένα πλαστικό, πυροτεχνήματα και τις ανεξέλεγκτες καύσεις που συμβαίνουν στις χωματερές, όπως στο ΧΥΤΑ Ταγαράδων παλαιότερα είχε συμβεί και σε πάρα πολλούς ΧΑΔΑ. Το ίδιο συμβαίνει και με τις εκπομπές υδραργύρων οι οποίες έχουν ελαττωθεί πάρα πολύ. Και αντίστοιχα εδώ και από το Γερμανικό Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Όσον αφορά τώρα τα ευαίσθητα θέματα που είναι η τέφρα πυθμένα και η ιπτάμενη τέφρα, υπάρχει η οδηγία 2003/33 της Ευρωπαϊκής

Ένωσης βάσει των οποίων καθορίζουμε αν θα είναι η τέφρα αδρανής ή όχι. Συνήθως η τέφρα πυθμένα έχει χαμηλά όρια σε βαριά μέταλλα και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως υπόβαση αδρανών υλικών στη Γαλλία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στις ΗΠΑ, στην Ελλάδα βέβαια δεν υπάρχει σχετική νομοθεσία σε ωριμότητα ακόμη, ηχοπετάσματα, φράγματα ή ως πληρωτικό υλικό σε αναχώματα.

Η χειρίστη περίπτωση είναι στους ΧΥΤΥ και γι' αυτό και πράγματι χρειάζονται οι ΧΥΤΥ και εμείς το λέμε ξεκάθαρα σαν συνέργεια, έτσι η καύση δεν είναι η μαγική λύση που θα εξαφανίσει το σκουπίδι, αλλά είναι η πιο τελική λύση σε σχέση με όλες τις άλλες τεχνολογίες.

Άρα μπορεί να πάει ως ΧΥΤΥ ως υλικό επικάλυψης για μερική για μερική υποκατάσταση χώματος ημερησίας. Η ιπτάμενη τέφρα είναι το επικίνδυνο συνήθως απόβλητο που υφίσταται φυσικοχημική επεξεργασία, σταθεροποίηση, στερεοποίηση και μετά την αδρανοποίησή της μπορεί να έχει αυτές τις εφαρμογές όπως βλέπετε, μπορεί να είναι σε υλικά κατασκευών, ακόμα και αμμοχάλικο, αυτό συμβαίνει στην Ολλανδία, στην Νορβηγία ή εναλλακτικά να διατεθεί σε ειδική κυψέλη του χώρου Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων.

Μία χαρακτηριστική μονάδα στην Πορτογαλία, που έχει ένα Gate-F, μια που μιλάμε για Gate-F, είχε αναφερθεί σε πρόσφατο Συνέδριο και της ..., 50,00 € τον τόνο, παράγει ηλεκτρικό ρεύμα 25 MW ηλεκτρική ισχύ εξυπηρετώντας 150.000 κατοίκους σε μία έκταση μόλις 40 με 50 στρέμματα.

Και η ιπτάμενη τέφρα για να υπάρχει η κοινωνική συνοχή δεν μεταφέρεται με φορτηγά όπως γίνεται στην Ελλάδα σε άλλες θέσεις, αλλά αδρανοποιείται δίπλα από το εργοστάσιο σε μία έκταση μόλις 1,5 στρέμματα. Η τέφρα πυθμένα είναι αδρανής και οδηγείται στην οδοποιία.

Εδώ είναι μία μονάδα η οποία λειτούργησε στη Νάπολη της Ιταλίας. Η Νάπολη η οποία όλοι σας θα έχετε ακούσει ότι είχε πάρα πολλά προβλήματα στη διαχείριση των απορριμμάτων, κατέληξε σε καύση.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Λειτουργεί ακόμα;

ΕΥΣΤΡ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Βεβαίως, η μονάδα ξεκίνησε 14/1/2010 στη διάθεσή σας να σας δώσουμε στοιχεία να πάτε να την δείτε, ό,τι θέλετε δηλαδή. Και

θέλω να τονίσω ότι έχει μια θερμοκρασία στον παραγόμενο ατμό 500 βαθμούς και πίεση 90 bar.

Άρα ξεπερνάει τα 80 bar που ανέφερε πριν ο κ. Οικονομόπουλος και αυτή η μονάδα έχει ένα «R-1» μεγαλύτερο από το 0,65. Είναι μία μονάδα σε μία χώρα που έχει παρόμοιες κλιματικές συνθήκες με τη χώρα μας και παρόμοια σύσταση σκουπιδιού. Δηλαδή η Νάπολη έδωσε λύση στην Ιταλία πρόσφατα με καύση.

Αυτή είναι η τέφρα πυθμένα, το μέταλλο μάλλον που προκύπτει από την τέφρα πυθμένα, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί και επίσης να ανακτηθεί από εδώ. Και αυτή είναι μια άλλη μονάδα στην Πορτογαλία επίσης που έχει τρεις γραμμές και παράγει 50 MWatt ηλεκτρικής ισχύος με όλα τα υπερσύγχρονα συστήματα χημικού καθαρισμού καυσαερίων που είναι τα SSER τα SCRUBERS να μη σας κουράσω τεχνικά, φίλτρα ενεργού άνθρακα, ηλεκτροστατικά φίλτρα και σακόφιλτρα.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Στην Ελλάδα θα χρησιμοποιηθεί αυτό στο μέλλον;

Ε. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Πολύ σωστή ερώτηση και η απάντηση άμεσα σαν επιστημονικός φορέας, είναι ότι εμείς θα θέλαμε να βοηθήσουμε να προωθηθούν τέτοιες λύσεις στην Ελλάδα, μόνο όμως αν εφαρμοστούν ακριβώς ότι εφαρμόζονται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή με τα σωστά συστήματα χημικού καθαρισμού καυσαερίων, ώστε να ελέγχονται όλα αν οι εκπομπές και τα πάντα, όχι όπως γίνονται συνήθως κάποια άλλα έργα.

Εδώ είναι η επεξεργασία της τέφρας πυθμένα. Εδώ βλέπετε τέσσερις μονάδες στο Αμβούργο. Η Μονάδα αυτή που λέει «hazardous waste» είναι η μονάδα που στέλνουν τα επικίνδυνα απόβλητα πάρα πολλοί φορείς που ασχολούνται με αδειοδότηση επικινδύνων αποβλήτων στην Ελλάδα, στο Αμβούργο.

Υπάρχει μια μονάδα βιομάζας που καίει και υπολείμματα ξυλείας. Η MVB Unit 1 και 2 είναι μονάδα που καίει αστικά απορρίμματα και συμπαράγει θερμική και ηλεκτρική ενέργεια και είναι δίπλα σε μία συμβατική μονάδα λιγνίτη και φυσικού αερίου.

Οι εκπομπές είναι πάρα πολύ χαμηλές μέσα στα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξέχασα να σας πω, η Μονάδα στη Νάπολη της Ιταλίας

παράγει περίπου 91 MWatt ηλεκτρικά καθαρή ισχύ, 108 είναι η μικτή παραγωγή.

Συμπερασματικά για να σεβαστώ και το χρόνο των υπόλοιπων ομιλητών, εμείς σαν Συμβούλιο Ενεργειακής Αξιοποίησης Αποβλήτων Ελλάδος πιστεύουμε ότι πράγματι η ανακύκλωση στην πηγή, κομποστοποίηση διαλεγμένου, μετά βέβαια την μείωση της παραγωγής απορριμμάτων είναι το πρώτο σημαντικό βήμα.

Από εκεί και πέρα όμως πρέπει να καταλάβουμε ότι υπάρχει μια πολύ μεγάλη εμπειρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου σε πράσινες πρωτεύουσες της Ευρώπης, όπως είναι η Στοκχόλμη, όπως είναι η Κοπεγχάγη, όπως είναι το Παρίσι, όπως είναι η Βιέννη η λύση που έχει δοθεί μετά την ανακύκλωση είναι αυτή, είναι η καύση.

Αυτή η μονάδα σας παρακαλώ δείτε τη χωροθέτηση. Είναι μέσα στο κέντρο της πόλης. Θα τολμήσω να πω είναι μέσα στο Σύνταγμα, δηλαδή δεν θέλω να μιλήσω για χωροθέτηση, είμαι επιστήμονας, είναι Δοκτοράς Χημικός Μηχανικός και εκπροσωπώ έναν επιστημονικό φορέα, δεν είναι η θέση μου και θα συμφωνήσω με κάποια ερώτηση που άκουσα πριν να ορίσω χωροθέτηση.

Θέλω όμως να σας δείξω ένα παράδειγμα μιας χωροθέτησης. Μέσα στο Σύνταγμα τους οι Βιεννέζοι έχουν αυτή τη μονάδα. Αυτή είναι η μονάδα στη Δανία, αυτή είναι η μονάδα στην Ουψάλα της Σουηδίας ενδεικτικά. Για να μην μιλάμε μόνο για τη Δυτική Ευρώπη, μία μονάδα στη Βουδαπέστη δίπλα στα σπίτια κι αυτή. Κι αυτή είναι μία πρόσφατη μονάδα καύσης με παραγωγή ενέργειας στο Παρίσι, η οποία χωροθετείται μέσα στο Παρίσι μόλις 2,5 χιλιόμετρα από τον Πύργο του Άιφελ.

Ευχαριστώ και πάλι για την πρόσκληση και παραμένω στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Καλογήρου. Το λόγο έχει ο κ. Χαράλαμπος Ζιώγας, Πολιτικός Μηχανικός – Υγιεινολόγος. Θα κάνω πάλι έκκληση εγώ να παραμένω μέσα στο χρόνο, όσο και αν ξέρω ότι θα παραβιαστεί.

Χ. ΖΙΩΓΑΣ: Είναι βέβαια μεγάλη πρόκληση να μιλάς μετά τον κ. Καλογήρου γιατί θα πρέπει έτσι σου κεντρίζει το ενδιαφέρον να απαντήσεις. Δεν θα

παρασυρθώ, θα πω όμως, ότι παρ' όλα αυτά με όλα αυτά που μας έχει πει, το ποσοστό στα δημοτικά απορρίμματα, στα αστικά απορρίμματα, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, E-27 και E-15 αν θέλετε, γιατί υπάρχουν στοιχεία, παραμένει περίπου σταθερό, αυξάνει κατά λίγο 22% περίπου στο σύνολο των παραγομένων αστικών αποβλήτων. Κι αυτό το επιπλέον είναι η αύξηση που υπάρχει από μία περιορισμένη μικρή αύξηση που υπάρχει από μία περιορισμένη χρήση του RDF και του SRF σε τσιμεντοβιομηχανίες.

Πάμε τώρα για το θέμα που ήθελα να μιλήσω και που έχει σαν τίτλο: «Κρίσιμες πλευρές του ΠΕΣΔΑ Αττικής». Και επαναλήφθηκαν και εδώ ορισμένοι, ας μου επιτρέψετε, δεν θα πω μύθοι, βαθιά σταλαγμένες – λαθεμένες απόψεις, αντιλήψεις.

Όλοι μιλάμε, από όλους διαβάζω και μου κάνει εντύπωση, ότι το ΠΕΣΔΑ Αττικής ψηφίστηκε με νόμο το 2003. Καμία σχέση. Το 2003 με βάση έναν περιφερειακό σχεδιασμό που τότε με βάση την τότε Κοινή Υπουργική Απόφαση είχε συνταχθεί σε 1^ο και 2^ο στάδιο, έλεγε η τότε Κοινή Υπουργική Απόφαση 69728 ότι ολοκληρώνεται ο σχεδιασμός με την επιλογή χώρων ως κατάλληλων.

Και βγαίνει, λοιπόν, με την τροπολογία η Παπανδρέου η Βάσω αντί η Διοίκηση να προχωρήσει και να κρίνει κατάλληλους χώρους, το περάσανε μέσα από τη Βουλή, καθαρά αντισυνταγματική πράξη και ορίσανε κατάλληλους χώρους, τίποτε άλλο. Ορίσανε κατάλληλους χώρους.

Και δεν ορίσανε όπως λένε μερικοί δια νόμου προφανώς για να πουν, ότι παιδιά έτσι είναι τα πράγματα μην κουνιέστε, Κερατέα π.χ. ή Γραμματικό π.χ. ή Λιόσια – Φυλή π.χ., χωροθετήσανε μία σειρά χώρους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αυτός, λοιπόν, ο σχεδιασμός αντικαταστάθηκε πλήρως με πλήρως με τον σχεδιασμό που υπάρχει τώρα. Ο αναθεωρημένος σχεδιασμός με την απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας πια, όχι Περιφερειακού Συμβουλίου, έτσι έλεγε εκείνη απόφαση η 50910, αντικαταστάθηκε με τον αναθεωρημένο σχεδιασμό, ο οποίος είναι στα βασικά του σημεία παράνομος.

Τι εννοούμε παράνομος; Παραβιάζει καραμπινάτα τις προδιαγραφές που δίνει η Κοινή Υπουργική Απόφαση η 50910/2003 για το τι πρέπει να περιλαμβάνει ένας περιφερειακός σχεδιασμός. Λέει π.χ. ότι θα

πρέπει να προβλέπει συγκεκριμένους μεθόδους επεξεργασίας απορριμμάτων, να εκτιμά τα κόστη απ' αυτές τις μεθόδους και να προβλέπει συγκεκριμένα έργα, πράγμα τα οποία δεν υφίστανται.

Και είναι τραγικό, κυριολεκτικά τραγικό να μιλάμε για περιφερειακούς σχεδιασμούς, αλλά μετά να παραπέμπονται σε όλα τα ΠΕΣΔΑ να υπάρχει μία κατάληξη και να λέει: Ξέρετε, αυτό το ΠΕΣΔΑ δεν υπάρχει ξεχάστε το, κάντε το κομματάκια γιατί λέει ο κάθε φορέας, ο κάθε ΦΟΔΣΑ και τότε σε περιφέρεια υπήρχαν δεκάδες ΦΟΔΣΑ και υπάρχουν ακόμη, με δική του λέει τεχνοοικονομική μελέτη που θα κάνει θα επιλέξει αυτός αυτό που όφειλε κατά την Υπουργική Απόφαση να περιλαμβάνει το ΠΕΣΔΑ, δηλαδή να επιλέξει αυτός τι εγκαταστάσεις θα γίνουν, πόσες θα γίνουν, αρκεί λέει να πληρούνται οι διάφοροι στόχοι.

Και βεβαίως αυτό και εμείς το αντιληφθήκαμε με βάση στο πλαίσιο της σύνταξης της εκπόνησης της μελέτης της σχετικής του Τεχνικού Επιμελητηρίου του 2006, συμμετείχε και ο κ. Οικονομόπουλος, συμμετείχα κι εγώ και είδαμε ότι πραγματικά ήταν, απλά άνοιγε το παράθυρο για να μπουν τεχνολογίες οι οποίες χαρακτηρίζονταν ρητά και κατηγορηματικά Αδόκιμες με βάση τη μελέτη του ΠΕΣΔΑ.

Είδατε ξαφνικά όλοι έχουμε ξεχάσει ότι αυτό το ΠΕΣΔΑ, έστω αυτό το αναθεωρημένο που έχει ένα σωρό λάθη και παραλείψεις, έγινε με βάση μια μελέτη. Την ξεχνάμε αυτή τη μελέτη και περνάμε μετά σε μία μελέτη τεχνολογιών του 2008.

Και μάλιστα υπάρχει και ένα άλλο στοιχείο ότι για να βεβαιώνεται πλέον και να κατοχυρώνεται η αυτοκατάργηση του ΠΕΣΔΑ, λέει σε ένα σημείο, ότι ξέρετε σ' αυτό το ΠΕΣΔΑ μπορούν να μπουν και οποιαδήποτε άλλα έργα κρίνουν οι φορείς αρκεί να πληρούν τους στόχους του ΠΕΣΔΑ. Κι αυτό θα το κρίνει ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας με μία διαπιστωτική πράξη.

Όλα αυτά κατά ρητή παράβαση της νομοθεσίας για τη σύνταξη των ΠΕΣΔΑ. Άρα και πιστεύω ότι τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση επιβεβαιώνομαι, είχα γράψει το 2006 στα μέλη της Επιτροπής του ΤΕΕ, ότι αυτό ουσιαστικά είναι μια λευκή επιταγή στα χέρια του εκδότη της, δηλαδή του

Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής τότε, του κρατικού Γενικού Γραμματέα. Αυτό βέβαια έγινε και σε όλη την Ελλάδα.

Και ένα επίσης στοιχείο παράβασης βασικής το οποίο επισημάνθηκε πρόσφατα από δύο συναδέλφους στον Ενιαίο Σύνδεσμο μαζί με πολλές άλλες επισημάνσεις είναι ότι δεν έχει εκπονηθεί στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων δεδομένου, ότι με βάση αν δείτε εκεί τις ημερομηνίες κλπ. και η αναθεώρηση των περιφερειακών σχεδιασμών πρέπει να προηγηθεί στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Γι' αυτό, λοιπόν, για ποιον ΠΕΣΔΑ μιλάμε. Τώρα ας πάμε λίγο πιο βαθιά μέσα σ' αυτόν. Για ποιες τεχνολογίες μιλάμε; Το ΠΕΣΔΑ λέει ότι παίζουν μέσα όλες οι τεχνολογίες επεξεργασίας – αξιοποίησης. Σήμερα, λοιπόν, υποτίθεται με την αιτιολογία ότι υλοποιούμε αυτό τον ΠΕΣΔΑ, προχωρούμε ουσιαστικά για την βιολογική ξήρανση. Από τους 1.355 χιλιάδες τόνους σύμμεικτα απορρίμματα που απομένουν προς επεξεργασία αν αφαιρέσουμε τα 300.000 από το ΕΜΑΚ, οι 955.000 προβλέπονται με βιολογική ξήρανση. 700.000 στα Λιόσια και 255.000 από τη μέση Κερατέα – Γραμματικό.

Και να πούμε και κάτι άλλο, ότι ήδη οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων γι' αυτές τις μονάδες βιοξήρανσης είχαν εγκριθεί από το 2003, όταν δηλαδή ο τότε περιφερειακός σχεδιασμός δεν ήξερε καν τη λέξη βιολογική ξήρανση και εγκρίθηκαν μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων που προέβλεπαν την βιολογική ξήρανση ως όμως, προσέξτε, μέθοδο προεπεξεργασία προκειμένου να ενταφιάζονται στο ΧΥΤΑ. Έτσι προέβλεπαν το ΧΥΤΥ δηλαδή να ξηραίνουν τα απορρίμματα και μετά να τα πηγαίνουν να πιάνουν, τα είπε ο κ. Οικονομόπουλος τα υπόλοιπα.

Και αυτό δεν έχει αλλάξει. Αυτό δεν έχει αλλάξει, διότι λέγανε όταν πήγαν να εφαρμόσουν το σενάριο 4 το λεγόμενο, αυτή τη μελέτη τεχνολογιών είδαν ότι δεν μπορούσαν να το αλλάξουν, διότι το πακέτο που είχε πάει στην Ευρωπαϊκή Ένωση είχε εγκριθεί μ' αυτές τις μελέτες, μ' αυτές τις εγκεκριμένες ΜΠΕ.

Και πώς θα αλλάζανε την ΜΠΕ της Κερατέας ή του Γραμματικού, οπότε έπρεπε μετά να αλλάξουν και για το ΧΥΤΑ. Για να τα αφήσουν όλα αυτά εκεί πέρα, λοιπόν, τα αφήσανε όπως είχαν τότε.

Είναι όμως η βιολογική ξήρανση μέθοδος αξιοποίησης που λέει ο περιφερειακός σχεδιασμός; Προφανώς δεν είναι. Είναι μία μέθοδος προεπεξεργασίας, τι να αξιοποιήσει; Αξιοποίηση θα ήταν εάν συνοδεύονταν και από μία μονάδα, εκεί όμως ή παραπέρα, δεν έχει σημασία, που θα υποδέχονταν το παραγόμενο προϊόν.

Αν δούμε τι λέει και η 2008, μάλλον η οδηγία 98/2008, λέει μέσα “priority recuperation”. Δεν λέει ότι τα φτιάχνω, τα αφήνω εδώ πέρα και αν ποτέ μπορέσω και τα αξιοποιήσω, τα ανακτήσω τότε εντάξει, με την προοπτική ότι κάποτε μπορώ να τα αξιοποιήσω αυτό είναι μέθοδος αξιοποίησης. Εμ δεν είναι. Είναι μέθοδος διάθεσης και τίποτε άλλο, εφ’ όσον βεβαίως θα πάνε σε έναν ΧΥΤΑ, όπου το μόνο θετικό είναι ότι περιορίζονται κάπως οι εκπομπές βιοαερίου και τα στραγγίσματα δεν έχουν τόσο μεγάλο επιβαρυντικό οργανικό φορτίο.

Δεν θα μπω περισσότερο σ’ αυτό μια και με κάλυψε ο συνάδελφος ο Οικονομόπουλος. Αλλά κάτι άλλο και εδώ πραγματικά είναι να τρελαίνεσαι γιατί είναι μέσα και στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, είναι και στην μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την μονάδα βιολογικής ξήρανσης.

Καλύπτει η μονάδα αυτή τους στόχους του ΠΕΣΔΑ; Προφανώς και δεν τους καλύπτει. Δηλαδή εάν στην Αττική οι 1.355 και βάζουμε και 300.000 τόνους από το εργοστάσιο που δεν αξιοποιούνται όχι με ευθύνη του εργοστασίου που έχει βελτιστοποιηθεί και έχει ελεγχθεί για τα παραγόμενα προϊόντα και με την υπογραφή του κ. Μπιλιτέφσκι που αναφέρθηκε πριν, που ήταν από το Πολυτεχνείο της Δρέσδης που ήταν ανεξάρτητος σύμβουλος μαζί με το ΕΚΠΑ που εξετάσανε το εργοστάσιο, αλλά για λόγους άλλων πολιτικών επιλογών.

Αν, λοιπόν, προσθέσουμε κι αυτά που είναι αναξιοποίητα θα δούμε ότι 1.655 τόνοι σύμμεικτων απορριμμάτων αναμένουν μία επεξεργασία. Και η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων λέει ρητά και κατηγορηματικά ότι δεν μπορούμε να ακουμπήσουμε τις ποσότητες αυτές. Διότι πώς θα προχωρήσει μετά, οι μονάδες αυτές πώς θα τροφοδοτούνται.

Και εδώ να πούμε ότι σε αντίθεση με την βιολογική ξήρανση, η οποία απαιτεί οργανικό κλάσμα, να πλουτίσει και τη βιομάζα, αλλά το απαιτεί

το οργανικό κλάσμα για να μπορέσει να δουλέψει, μία μονάδα μηχανικής όπως αυτή που είναι στα Λιόσια, μηχανικής ανακύκλωσης και κομποστοποίησης κάλλιστα μπορεί να δουλέψει με πολύ μεγαλύτερες αποδόσεις, νομίζω ήταν και πρόταση των Οικολογικών Οργανώσεων σαν ένα ξεπέραςμα του προβλήματος, με προδιαλεγμένο οργανικό κλάσμα και μάλιστα με πολύ μεγαλύτερες ποσοτικά αποδόσεις και φυσικά ποιοτικά πάρα πολύ, άριστες θα λέγαμε, γιατί και από το σύμμεικτο σκουπίδι μετά από ορισμένες αλλαγές που γίνανε παράγει κομποστοϊδές να το πω έτσι υλικό, το οποίο είναι κατάλληλο για αρκετές χρήσεις.

Με την βιολογική ξήρανση, λοιπόν, όταν δεσμεύουμε 1.655.000 τόνους μαζί με το ΕΜΑΚ αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για ανακύκλωση. Και εγώ ένα εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης έχει τη δυνατότητα να διαχωρίζει και αυτό έχει μελετηθεί στο εργοστάσιο των Άνω Λιοσίων να διαχωρίζει, να μην παράγει RDF, να το περιορίσει σημαντικά και να διαχωρίζει τα πλαστικά και το χαρτί, μεγάλες ποσότητες ή να τροφοδοτεί κέντρο διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών με αυτό το υλικό πριν ακόμα τεμαχιστεί βέβαια, δεδομένου ότι η καθαρότητά του είναι πάνω από 98% καταλαβαίνουμε ότι δεν αντιστρατεύεται με την ανακύκλωση υλικών.

Μπορεί πραγματικά να πάρει μια τέτοια κατεύθυνση, χωρίς βέβαια να σημαίνει, ότι πρέπει να είναι αυτό το κύριο. Το κύριο νομίζω, συμφωνούμε στην πράξη πάρα πολύ ότι είναι η μεγιστοποίηση της ανακύκλωσης και μέσα εκεί, ανάκτηση υλικών είναι, ανακύκλωση είναι η κομποστοποίηση και μου κάνει εντύπωση γιατί μερικοί λένε ανακύκλωση ή κομποστοποίηση. Η κομποστοποίηση είναι 3^η στην πενταβάθμια κλίμακα και είναι ανακύκλωση και μάλιστα σε διάφορες οδηγίες και στην εθνική νομοθεσία αναφέρεται ως οργανική ανακύκλωση.

Μαθηματικά βέβαια είναι απολύτως αδύνατο να πετύχει η Οδηγία τους στόχους, τώρα το 2020 να επιτευχθούν οι στόχοι που το ΠΕΣΔΑ προφανώς τροποποιούμενο θα συμμορφωθεί μ' αυτούς τους στόχους για 50% ανακύκλωση των συνολικά, όχι πια υλικών συσκευασίας, των ανακυκλούμενων υλικών, το 50% στα οικιακά απορρίμματα πρέπει να ανακυκλώνεται.

Προς Θεού πώς θα το πετύχεις αυτό, όταν τα 2/3 των απορριμμάτων τα δεσμεύεις ως σύμμεικτα, για να κάνεις βιοξήρανση και να τα πας μετά, βέβαια μπαίνει μετά τι να τα κάνεις.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Καύση.

Χ. ΖΙΩΓΑΣ: Κι αυτό είναι ένα ζήτημα. Και το άλλο είναι το οποίο πάλι δεν καταλαβαίνω γιατί το ξεχνάμε, η Οδηγία, προσέξτε, είναι μία Οδηγία που πραγματικά προωθεί την καύση, η οδηγία 18, γιατί την αναβαθμίζει από διάθεση υπό όρους, την αναβαθμίζει σε ανάκτηση, παρ' όλα αυτά σχετικά με τα οργανικά απόβλητα όπως τα λέμε εμείς, συμπορεύεται με την Πράσινη Βίβλο για την αξιοποίηση των βιολογικών, έτσι τα λέει, βιολογικά εννοεί τα οργανικά που τα λέμε εμείς, που λέει, ότι επιβάλλεται στα κράτη – μέλη, είναι μία σύσταση αλλά που έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα, υποχρεωτικό με την έννοια της πολιτικής έτσι, η χωριστή συλλογή των οργανικών για και δεν σταματάει εκεί, προς ανακύκλωση, προς παραγωγή δηλαδή εδαφοβελτιωτικού υλικού.

Πώς διάολο όλα αυτά θα μπορέσουν να υλοποιηθούν έτσι όπως εφαρμόζεται χωρίς να το προβλέπει, το επαναλαμβάνω, αλλά έτσι όπως εφαρμόζεται, πάει να εφαρμοστεί ο περιφερειακός σχεδιασμός.

Για να δώσουμε, λοιπόν, μια απάντηση σε όλο αυτό το πράγμα, πρέπει να δούμε δύο πράγματα. Πρώτα – πρώτα ποιο είναι το κίνητρο και δεύτερο να δούμε και ορισμένα παραδείγματα για το πώς παίρνονται οι αποφάσεις.

Όσον αφορά το κίνητρο ειπώθηκε και σε ένα επίπεδο πολιτικό, αλλά νομίζω, ότι και από επιστημονικοτεχνική άποψη θα πρέπει να δούμε και το πολιτικό πλαίσιο κάτω από το οποίο παίρνονται οι αποφάσεις. Μας έχουν τρελάνει το μυαλό με την πράσινη ανάπτυξη. Φέρανε νόμος, άσε τον «Καλλικράτη», ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, όπου πάει κατά διαόλου η περιβαλλοντική προστασία, προσέξτε, μέχρι λέει και μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων εγκρίνονται αυτοδίκαια, αν περάσουν 60 μέρες και δεν τις εγκρίνει η υπηρεσία, αυτοδίκαια, το αντιλαμβάνεστε αυτό, το γράφει ο νόμος. Αυτοδίκαια, δηλαδή εντάξει, ό,τι πει είναι μέσα, περνάει, τελείωσε.

Όλα αυτά, λοιπόν, για ποιο λόγο; Να προσελκυστεί ο επενδυτής και να κάνει στον τομέα αυτό επενδύσεις τις οποίες βεβαίως θα τις

χρυσοπληρώσουμε όλοι μας όχι μόνο λόγω αυξημένου κόστους απορριμμάτων μέσα από τα ανταποδοτικά τέλη, αλλά και μέσα από την επιδότηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, γιατί συνέβη βέβαια κι αυτό, ότι πλέον και είναι ξεκάθαρο από το νόμο για τις ΑΠΕ, ότι το κομμάτι απ' όλες τις αντιστάσεις, δεν ξέρω αν τις εννοεί της ΡΑΕ ότι το κομμάτι το βιοδιασπάσιμο συμβάλει, θεωρείται βιομάζα κατά το μέρος αυτού. Δεν απαιτεί να είναι το σύνολο.

Να φέρουμε τώρα και ορισμένα παραδείγματα το πώς παίρνονται κάποιες αποφάσεις και μας τρελαίνουν όταν βγαίνουν και λέμε τι γίνεται, στα όργανα τα οποία τις παίρνουν. Ακούσαμε εδώ, λέμε πω – πω σε τι δημοκρατικό χώρο βρισκόμαστε, όλα δημόσια, συζητήσεις κλπ.

Ακούστε τώρα. Πώς επιλέχθηκαν αυτές οι τεχνολογίες; Υπήρχε η μελέτη του ΠΕΣΔΑ, η προηγούμενη μελέτη του ΠΕΣΔΑ μέχρι το 2003 που είπαμε πριν ότι ίσχυσε, του νεότερου, υπήρχε η μελέτη του ΤΕΕ, υπήρχε η μελέτη του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την οποία προσωπικά διαφωνώ, διότι θεωρώ ότι προώθησε, πριμοδότησε χωρίς επαρκή επιχειρήματα την καύση και ήταν η μόνη μελέτη.

Μα καμία απ' αυτές δεν μιλούσε για βιολογική ξήρανση. Πώς λοιπόν ξαφνικά γίνεται μια άλλη μελέτη, η οποία αν δείτε μέσα ορισμένα πράγματα, δεν έχω το χρόνο, τα έχω καταγράψει θεωρεί αδόκιμη ακόμα τη μέθοδο αυτή, διότι λέει δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί σε ευρεία κλίμακα, μιλάμε δηλαδή σε ένα βαθμό που να θεωρείται ευρεία κλίμακα, 100-150- 400 μονάδες καύσης, δεν ξέρω πόσες μονάδες ανακύκλωσης, πόσες χιλιάδες χώροι υγειονομικής ταφής, την θεωρεί αδόκιμη και το λέει.

Και επισημαίνει μάλιστα, ότι θα υπάρχει πρόβλημα στην απορρόφηση των προϊόντων γιατί ακόμη η αγορά δεν έχει και το ξέρουμε αυτό, το έχουμε ζήσει με το RDF από τη μονάδα του εργοστασίου, διότι ακόμα η αγορά είναι εντελώς παρθένα στο χώρο αυτό. Και μάλιστα αυτό δεν το λέω εγώ, αυτό το λένε οι δύο πλέον αρμόδιες υπηρεσίες και του ΥΠΕΚΑ και του Υπουργείου Εσωτερικών και η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών εκφράζει σοβαρότατες επιφυλάξεις και λέει, ότι σταματήστε τα αυτά, έτσι λίγο, αλλά η ουσία είναι αυτή, βρισκόμαστε σε μεταβατικό στάδιο και θα πρέπει να δούμε τις εξελίξεις μέχρι να καταλήξουμε. Και έχουμε επίσης και κάποια άλλα στοιχεία.

Και όπως χωρίς καν, αν είναι δυνατόν, ο φορέας ο αρμόδιος, δηλαδή το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου να συζητήσει και να πάρει απόφαση πετάξανε αυτές τις τεχνολογίες μέσα από τις πρώτες προγραμματικές συμβάσεις τις οποίες δώσανε για να υπογράψει ο Σύνδεσμος, η Διοίκηση του ΕΣΔΚΝΑ με τον τότε Περιφερειάρχη.

Και μην μας πουν, ότι δεν συνεδριάσανε γιατί η Ομοσπονδία το Δεκέμβρη έκανε κάποιες κινητοποιήσεις, γιατί αυτό το θέμα έμπαινε γραπτά από το 2005 από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, όταν διαφαίνονταν και υπήρχαν υποψίες για το που το πήγαιναν, να συνέλθει το Διοικητικό Συμβούλιο και να συζητήσει πάνω στις τεχνολογίες που θα εφαρμοστούν και δεν κάνανε τίποτε. Και ξαφνικά μας πετάνε τη βιολογική ξήρανση.

Άλλο σημείο. Το είπαμε αυτό για τις ΜΠΕ του Γραμματικού και Κερατέας. Παντελής αγνόηση, αν δείτε την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων της Μονάδας Βιολογικής Ξήρανσης και του άλλου μεγαθήριου των 400.000 τόνων Μηχανικής Ανακύκλωσης που δεν χρειάζεται τόσο μεγάλο, κομποστοποίησης και μάλιστα με αναερόβια επεξεργασία του οργανικού κλάσματος, θα δείτε ότι θετική γνωμοδότηση υπό επιφυλάξεις αναφέρεται μόνο σε μία περίπτωση.

Από τους υπόλοιπους καμιά δεκαριά φορείς απλά λέει, παίρνοντας υπόψη το τάδε, το τάδε, το τάδε χωρίς να το χαρακτηρίζει θετική και πώς μπορείς να χαρακτηρίσεις θετική π.χ. αυτά τα δύο που σας είπα πριν. Και αναφέρει ως αρνητική, στην ουσία ήταν ομόφωνα αρνητική η απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δυτικής Αττικής.

Και η Νομαρχία Αθηνών, να το πούμε κι αυτό, στην οποία το πήγαν τελευταία στιγμή, σου λέει Αθήνα είναι, τι θα πούνε όχι, το πρόβλημά τους θα τους λύσουμε, τελικά είδαν οι άνθρωποι τι συμβαίνει και αποφασίσανε ότι να μην πάρουν απόφαση, συγγνώμη για την έκφραση, τους το γυρίσανε κατά πρόσωπο να το πω έτσι πιο απλά.

Ένα άλλο θέμα. Αυτό, η δραματική απομείωση του χώρου του ΧΥΤΑ. Δεν ξέρω αν είναι ο χώρος 5 εκατομμύρια κυβικά, αλλά εάν δείτε μέσα στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων οι υπολογισμοί που γίνονται για να

πούνε, ότι προλαβαίνει να λειτουργήσουν αυτές οι δύο μονάδες πριν γεμίσει ο ΧΥΤΑ κυριολεκτικά θα τρελαθείτε.

Μιλάει ότι θα υπάρχει συμπίεση 85% και πράγματι μια τέτοια συμπίεση σε έναν ΧΥΤΑ μπορεί να επιτευχθεί, αν γίνονται με συμπιεστικά μηχανήματα, με συμπίεση επί του πρανούς κατά λεπτές στρώσεις κλπ. Αλλά με τον τρόπο που γίνεται τώρα, όπου λόγω του τεράστιου φορτίου που δέχεται, λόγω του φαινομένου των τσιγγάνων και οικονομικών μεταναστών που εκεί πέρα δεν αφήνουν τα μηχανήματα να λειτουργήσουν, λόγω του ότι προτιμήθηκε ακόμα και τη λειτουργία του ΧΥΤΑ ουσιαστικά να την παραδώσουν σε ιδιώτες για να σπρώχνουν τα σκουπίδια, αυτή η συμπίεση αποκλείεται – αποκλείεται μαζί με κάποιες καθιζήσεις να ξεπεράσει το 0,65.

Και εν πάση περιπτώσει να μην σας ταλαιπωρώ η διάρκεια του ΧΥΤΑ αυτού είναι δύο χρόνια, προσέξτε, με την παραδοχή ότι απομένουν 12 εκατομμύρια κυβικά, δεν μπορώ να το ελέγξω, είναι μόνο για 2 χρόνια και 3 μήνες και με υλικό επικάλυψης 15% όταν η απόφαση περιβαλλοντικών όρων του ΧΥΤΑ λέει τουλάχιστον 20%. Και αν πάρουμε υπόψη μας και το υλικό επικάλυψης που είναι 2,5 μέτρα υλικό, καταλαβαίνετε ότι είναι λιγότερο από δύο χρόνια.

Στα δύο χρόνια τι θα προλάβουν να γίνουν: η διαβούλευση, τα τεύχη δημοπράτησης, ο διαγωνισμός, η κατασκευή του εργοστασίου; Αντί να σκεφτούν τι θα γίνουν τα απορρίμματα, προσπαθούν να πείσουν.

Αυτό που ειπώθηκε, ένα πράγμα θα πω όσον αφορά τα σκουπίδια της Ιταλίας, δεν θα πω περισσότερα, απλά είναι κι αυτό ένα στοιχείο για το πώς παίρνονται οι αποφάσεις. Εγκρίνει η ΡΑΕ δίνει άδεια ηλεκτροπαραγωγής όταν η ίδια σε έγγραφό της προηγούμενα έλεγε, ότι δεν θα δώσω καμιά άδεια αν δεν πάρω απόφαση από το ΥΠΕΚΑ λογίζονται βιομάζα ή όχι, δεν πήρε ακόμα τέτοια απάντηση, παρ' όλα αυτά έδωσε.

Έδωσε για σκουπίδια από την Ιταλία 7 εκατομμύρια τόνοι μεταξύ των οποίων και της Νάπολης, εγώ δεν ξέρω αν με την μονάδα που αναφέρθηκε καλύπτεται το σύνολο των απορριμμάτων της Νάπολης, αλλά μέσα και από την αλληλογραφία που υπάρχει, γιατί δεν ήταν να πάνε στον Αστακό. Θα πάνε στον Αστακό λέει, έτσι και θα πάρουν από εκεί να βγάλουν την καθαρή βιομάζα.

Επομένως δεν μιλάμε πλέον για ένα εκατομμύριο, μιλάμε για πολύ περισσότερα. Και τι θα τα κάνουν από τον Αστακό αυτά που θα πετάνε; Τι θα τα κάνουν; Πού θα χωροθετηθεί; Τίποτα, δεν τους ένοιαξε καθόλου τι θα γίνουν όλα αυτά, απλά εγκρίνανε να πάρουν την απόφαση. Και προβλέπονταν αρχικά στην Ελευσίνα, υπήρχε σύμβαση με την ΤΡΑΙΝΟΣΕ να μεταφέρονται πάλι στο Θριάσιο Πεδίο για να πάνε μετά όπου ήταν τότε να πάνε.

Έχουμε και ένα τελευταίο για να δείτε πως παίρνονται οι αποφάσεις, ότι ξαφνικά προχθές στην Εκτελεστική Επιτροπή του Συνδέσμου, έρχεται ένα θέμα που λέει, προσέξτε. Θέμα ημερήσιας διάταξης «Υποβολή συζήτησης επί προτάσεως και λήψη απόφασης». Θέμα στην ημερήσια διάταξη, συζήτηση επί προτάσεως, ποιος την έκανε, τι αφορά; Τίποτα. Και λήψη απόφασης.

Και η πρόταση ξέρετε ποια ήταν, έτσι πάλι ξαφνικά; Καύση του RDF στη χωματερή, εκεί στο ΧΥΤΑ, δοκιμαστική στην αρχή, αεριοποίηση μάλιστα με τη μέθοδο της αεριοποίησης, ναι το ξέρω κ. Μπουραϊμή και ξέρω και την παρέμβαση που κάνατε. Ναι, γι' αυτό τα λέω κα Ασημακοπούλου.

Θέλω να πω, λοιπόν, το δέον γενέσθαι. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, σε τι κλίμα βρισκόμαστε ανοιχτού διαλόγου κλπ. και σε τι επίπεδο αξιοπιστίας. Εγώ δεν ξέρω, μπορεί να είμαι και λίγο, αλλά μας διαβεβαίωσε ο κ. Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ότι τελικά οι τεχνολογίες θα είναι ανοιχτές, δεν θα κλειστούν.

Και βέβαια εγώ ρωτάω, εντάξει, ακυρώστε τη ΜΠΕ, αφού εγκρίθηκε, βγήκε απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για συγκεκριμένες μονάδες με συγκεκριμένες αποδόσεις, με συγκεκριμένες τεχνολογίες, με όλα συγκεκριμένα. Ε, πώς θα παίξουν οι διάφορες τεχνολογίες, όταν είναι σαφέστατες οι προδιαγραφές;

Να είμαστε λίγο πιο συγκεκριμένοι και πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε και πιο αξιόπιστοι στα θέματα αυτά. Το ΠΕΣΔΑ Αττικής ειπώθηκε και ξέρω κι εγώ ότι είναι έτσι, τελεί υπό αναθεώρηση. Ε, μα πως είναι δυνατόν να τελεί υπό αναθεώρηση το ΠΕΣΔΑ, ήδη έχουν περάσει έξι χρόνια από το Φλεβάρη του 2006, 5 χρόνια, πώς είναι δυνατόν να τελεί υπό αναθεώρηση και να παίρνονται αποφάσεις για το 65% των υπολειπομένων για 1.355.000

τόνους να παίρνονται αποφάσεις τώρα. Τι υπό αναθεώρηση είναι, τι θα αναθεωρηθεί δηλαδή;

Θέλω να πω, ότι όσον αφορά το δέον γενέσθαι τα είπα, καλύπτομαι, ειπώθηκαν από παντού και από την Ομοσπονδία και από άλλους. Για το ΕΜΑΚ είπα, ότι υπάρχει μια πολύ ουσιαστική διαφορά με την βιολογική ξήρανση ...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Ζιώγα έχετε μισή ώρα, πρέπει να πάτε πιο γρήγορα, είναι μισή ώρα ο χρόνος που μιλάτε, διπλάσιος του κανονικού, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Χ. ΖΙΩΓΑΣ: Τέλειωσα – τέλειωσα. Θέλω να πω, ένα λεπτό μόνο, για το ρόλο των επιστημόνων. Ειπώθηκε και από εκπρόσωπο κόμματος νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σοβαρός, πάρα πολύ σημαντικός, δεν είμαστε μόνο τεχνοκράτες, δεν είμαστε καν τεχνοκράτες, πρέπει να είμαστε κοινωνικά όντα και εμείς, έχουμε ευθύνη, έχουμε λόγο.

Το παράδειγμα δύο συναδέλφων στο Σύνδεσμο που στείλανε στη μόνιμη επιτροπή περιβάλλοντος επιφυλάξεις, συγκεκριμένες παρατηρήσεις, απόψεις για τα τεκταινόμενα είναι πολύ σημαντικό. Και επίσης θα πρέπει και εμείς οι ίδιοι όταν βλέπουμε, ότι κάπου και αφορά και μένα προσωπικά τα νεότερα δεδομένα, προηγούμενες απόψεις που είχαμε τις θέτουν εκτός, θα πρέπει να έχουμε το θάρρος και να βλέπουμε την πραγματικότητα και όχι να κινούμαστε με βάση παλιές απόψεις τις οποίες είχαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Ζιώγα. Ο κ. Συριόπουλος είναι εδώ πέρα; Ο κ. Συριόπουλος είναι ο Αντιπρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητήριου, παρίστατο εδώ πέρα για να μιλήσει, αλλά επειδή φύγαμε εκτός χρόνου υπήρξε αναγκαιότητα να είναι σε κάποια επιτροπή της Βουλής, στην οποία παρίσταται στο Προεδρείο και γι' αυτό απεχώρησε.

Παρακαλώ τον κ. Κατρή Αθανάσιο, εκπρόσωπο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Ανακύκλωσης και Ενεργειακής Αξιοποίησης να έχει το λόγο. Και σας παρακαλώ μην βγαίνετε τόσο πολύ έξω από το χρόνο, υπάρχουν πολύ ομιλητές ακόμη, δεν μπορεί να καλύψουμε μέσα σ' αυτό το χρόνο που ο καθένας διαχειρίζεται όλους τους ομιλητές.

A. ΚΑΤΡΗΣ: Εκ μέρους του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Ανακύκλωσης και Ενεργειακής Αξιοποίησης θα ήθελα να χαιρετίσω κι εγώ τη σημερινή ημερίδα. Πράγματι είναι μία ενδιαφέρουσα ημερίδα, έχουν τεθεί πάρα πολλά θέματα.

Η δική μας σκοπιά είναι αρκετά διαφορετική απ' αυτή την προηγούμενων ομιλητών. Θα μου επιτρέψετε, δεν είχα σκοπό βεβαίως να απαντήσω στα όσα ελέγχθηκαν, δεν ήξερα καν τις εισηγήσεις, έχω μία λίγο διαφορετική παρουσίαση. Εν πάση περιπτώσει μέσα στη ροή της δικής μου παρουσίασης θα προσπαθήσω για να φωτίσουμε και από όλες πραγματικά τις σκοπιές τα ζητήματα να δώσουμε κάποιες διαφορετικές θέσεις.

Όλες οι εγκαταστάσεις και όλες οι φωτογραφίες που θα δείτε προέρχονται από εγκαταστάσεις και δουλειές που έχουν κάνει τα μέλη του δικού μας Συνδέσμου και οι θέσεις που αναπτύσσουμε είναι θέσεις που έχουν προκύψει από πρακτική εμπειρία και δεν είναι θέσεις από κάποια βιβλιογραφία ή από πληροφορίες που μας έφτασαν στα αυτιά.

Η Αττική παράγει 2.400.000 τόνους απορρίμματα το χρόνο. Απ' αυτά τα απορρίμματα περίπου 200.000 τόνοι πηγαίνουν στα ΚΔΑΥ, στα Κέντρα Ανακύκλωσης και 200.000 περίπου τόνοι πηγαίνει στο μοναδικό εργοστάσιο σύμμεικτων απορριμμάτων που είναι το ΕΜΑΚ στα Άνω Λιόσια. Η δυναμικότητά του είναι αρκετά μεγαλύτερη, αλλά για λόγους οικονομικούς αδυναμίας του Συνδέσμου στην παρούσα φάση δουλεύει σε χαμηλότερη δυναμικότητα.

Έτσι 2 εκατομμύρια περίπου τόνοι καταλήγουν στο ΧΥΤΑ της Φυλής. Ο ΧΥΤΑ είναι γνωστό σε όλους μας δεν θα αναλύσω εδώ περισσότερο ποια είναι τα πλεονεκτήματα και ποια τα μειονεκτήματά του. Εν πάση περιπτώσει όμως θα πρέπει, στα μειονεκτήματα θα ήθελα να σταθώ σε τρία ειδικά πράγματα που σπανίως τα λαμβάνουμε υπόψη μας.

Το ένα είναι που αφορά το κόστος λειτουργίας και κατασκευής ενός ΧΥΤΑ, πόσο κοστίζει δηλαδή στην κοινωνία ένας ΧΥΤΑ. Ένα πράγμα που δεν λαμβάνεται υπόψη είναι το κόστος κατασκευής, μέχρι σήμερα καλύπτεται από δαπάνες από επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα δεύτερο είναι ότι καταναλώνεται γη πολύ γρήγορα, η οποία έχει μια τεράστια αξία ιδιαίτερα στην περιοχή της Αττικής.

Και το τρίτο κόστος είναι το κόστος της μεταφροντίδας, αφού θα κλείσει δηλαδή ο ΧΥΤΑ, έχουμε την υποχρέωση να το διαχειριζόμαστε για αρκετά χρόνια που μπορεί να φτάσουν και τα 15 μετά. Αυτά τα κόστη αν τα προσθέσουμε στο κόστος λειτουργίας θα δούμε ότι το πραγματικό κόστος από τη λειτουργία ενός ΧΥΤΑ είναι πραγματικά κι αυτό πάρα πολύ σημαντικό.

Τι επιβάλλει η Ευρωπαϊκή νομοθεσία; Η ευρωπαϊκή νομοθεσία επιβάλλει πρώτα απ' όλα το κλείσιμο των ΧΑΔΑ, τον περιορισμό του βιοαποδομήσιμου κλάσματος των απορριμμάτων που οδεύει προς ταφή και τρίτο την ανάκτηση και την ανακύκλωση των υλικών συσκευασίας και των συναφών προϊόντων.

Επίσης η ευρωπαϊκή νομοθεσία το είπαν και άλλοι ομιλητές έχει καταλήξει σ' αυτή την πυραμίδα ως προς τις αρχές διαχείρισης των στερεών απορριμμάτων. Στην τελευταία θέση βρίσκεται η τελική διάθεση. Η διάθεση δηλαδή προς ταφή σε ΧΥΤΑ.

Εάν κοιτάξουμε τις τρεις τελευταίες ενότητες έχουμε να κάνουμε με την ανακύκλωση, την ανάκτηση και την ενεργειακή αξιοποίηση και την τελική διάθεση.

Πράγματι η ανακύκλωση προέχει της ενεργειακής αξιοποίησης. Και προέχει διότι παραλαμβάνουμε έτοιμα υλικά, χημικές ενώσεις που αν τις κάψουμε θα τις διαλύσουμε, θα τις κάνουμε απλά στοιχεία και ενώ αν μπορούσαμε να τις ανακτήσουμε και να τις ανακυκλώσουμε, καταναλώνουμε πολύ λιγότερη ενέργεια και καταναλώνουμε και σώζουμε πρωτογενείς παραγωγικές πηγές.

Εάν συγκρίνουμε την ανάκτηση ενέργειας και την τελική διάθεση, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση τοποθετεί πιο ψηλά την ανάκτηση ενέργειας; Είναι ένα σημείο που πρέπει να το προσέξουμε. Όταν ένα υλικό που δεν μπορούμε να το ανακυκλώσουμε, το οδηγήσουμε σε ταφή, αυτό το υλικό παράγει ρύπους, παράγει διοξείδιο του άνθρακα και μεθάνιο.

Το μεθάνιο και αν ακόμα το συλλάβουμε και το κάψουμε μετατρέπεται σε διοξείδιο του άνθρακα. Εάν αντί να το οδηγήσουμε σε ταφή, το οδηγήσουμε σε ενεργειακή αξιοποίηση, συμβαίνει ότι αντικαθιστούμε εκείνη τη χρονική στιγμή συμβατικό καύσιμο το οποίο όταν θα καιγόταν θα έκλυε κι αυτό διοξείδιο του άνθρακος.

Επομένως συνολικά η ποσότητα του διοξειδίου του άνθρακος που εκλύεται στην ατμόσφαιρα με την ενεργειακή αξιοποίηση είναι μικρότερη απ' αυτή που συμβαίνει όταν θάβουμε έναν προϊόν.

Στις σύγχρονες κοινωνίες υπάρχουν τρία είδη εγκαταστάσεων. Η μία εγκατάσταση που υποδέχεται τα απόβλητά μας είναι αυτή που παραλαμβάνει τα υλικά ανακύκλωσης, αυτό που εμείς στην Ελλάδα έχουμε ως μπλε κάδο και τα ξεχωρίζει στα διάφορα επιμέρους συστατικά τους, ούτως ώστε να αποκτήσουν αξία για να μπορέσουν να μπουνε ξανά στην παραγωγική διαδικασία.

Εδώ αυτό που πρέπει να παρατηρήσουμε για την Αθήνα σήμερα είναι ότι οι εγκαταστάσεις οι οποίες κατασκευάστηκαν από μέλη του Συνδέσμου μας έχουν μία δυναμικότητα 320.000 τόνους, ενώ ο μπλε κάδος ο οποίος συγκεντρώνει ποσότητες μόλις 200.000 τόνων.

Έχουμε δηλαδή και είναι πρωτοφανές αυτό για τη χώρα μας ένα *over capacity*, μια δυναμικότητα που δεν καλύπτεται. Είναι πράγματι ένας παραλογισμός στέλνουμε προϊόντα στο ΧΥΤΑ, ενώ θα μπορούσαμε με μία καλύτερη διαχείριση να αξιοποιούσαμε τις εγκαταστάσεις τις οποίες έχουμε κατασκευάσει.

Ένα πρώτο πρόβλημα στο οποίο πρέπει να σκύψουμε και παραπέρα δεν είναι μόνον, ότι είναι 200.000 τα απορρίμματα τα οποία πηγαίνουν αντί για 300.000, είναι και το ότι μέσα σ' αυτά τα απορρίμματα από αναλύσεις που έχουμε κάνει με την ΕΑ, βρίσκουμε ότι το υπόλειμμα το οποίο βρίσκεται μέσα είναι της τάξης του 32%. Σημαίνει ότι 32% συν τις όποιες ατέλειες από την διαχείριση καταλήγει ξανά στο ΧΥΤΑ, δηλαδή από τους 200.000 τόνους, καταλήγει ξανά στο ΧΥΤΑ περίπου 60.000 με 70.000 τόνοι αφού έχουν περάσει από τα ΚΔΑΥ.

Άρα χρειάζεται μια επικοινωνιακή πολιτική, χρειάζονται περισσότεροι κάδοι, χρειάζεται να πείσουμε τον κόσμο να ανακυκλώνει και να ανακυκλώνει σωστά.

Η δεύτερη κατηγορία είναι η κατηγορία των μονάδων κομποστοποίησης προδιαλεγμένων οργανικών αποβλήτων. Τα πράσινα δηλαδή απορρίμματα και τα απορρίμματα της κουζίνας μας, αυτά θα μπορούσαν να γίνουν ένα εξαιρετικό κόμποστ.

Υπάρχει μονάδα αυτή τη στιγμή στην Αθήνα που θα μπορούσε να αποδεχτεί τέτοια υλικά; Πράγματι υπάρχει το ΕΜΑΚ. Το ΕΜΑΚ θα μπορούσε να είναι η αφητηρία να πάρει προδιαλεγμένο σκουπίδι. Άρα θα μπορούσαμε σύντομα να ξεκινήσουμε μία εκστρατεία, να βάλουμε και τον τρίτο κάδο δίπλα μας που να συγκεντρώνει προδιαλεγμένο υλικό και το οποίο μπορούμε να το οδηγήσουμε εκεί και παράλληλα να κάνουμε τις ενέργειες για να δημιουργήσουμε και τις μονάδες προδιαλεγμένου υλικού.

Φτάνουν αυτές οι δύο μονάδες; Οι φίλοι μας οι Οικολόγοι απ' ότι άκουσα θεωρούν λίγο – πολύ ότι φτάνουν αυτές οι δύο μονάδες, το ΚΔΑΥ δηλαδή και η Μονάδα Κομποστοποίησης. Εμείς από την εμπειρία μας λέμε, ότι αυτές δεν φτάνουν. Κι αυτό δεν είναι αυθαίρετο.

Στην πιο ανεπτυγμένη περιβαλλοντικά χώρα που είναι η Γερμανία, να σας φέρω ένα παράδειγμα. Το παράδειγμα του Όσαμπρουκ όπου εκεί λειτουργούμε μία μονάδα, την κατασκευάσαμε και την λειτουργούμε μία μονάδα. Η μονάδα αυτή έχει δυναμικότητα και λαμβάνει κάθε χρόνο, υποδέχεται κάθε χρόνο 100.000 τόνους σε μία περιοχή όπου ζουν 300.000 κάτοικοι.

Τι σημαίνει αυτό; Αυτό δεν το υλικό είναι ένα υλικό το οποίο προσομοιάζει με το σύμμεικτο σκουπίδι. Τι σημαίνει αυτό; Ότι 300 κιλά ανά κάτοικο οι Γερμανοί που είναι εκπαιδευμένοι, οι Γερμανοί που ζουν στην επαρχία εκεί και άρα είναι πολύ πιο εύκολο το σύστημα της ξεχωριστής, της διαλογής στην πηγή, παίρνουν, έχουν ένα 60% το οποίο είναι σύμμεικτο σκουπίδι.

Και το σύμμεικτο αυτό σκουπίδι καταλήγει σε μια μονάδα.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

A. ΚΑΤΡΗΣ: Καλά, εντάξει, θα μας τα πείτε, θα μας τα πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Τώρα αν μπορούμε σε διάλογο αντιπαράθεσης, απ' ότι καταλαβαίνετε δεν είναι δυνατόν να γίνει, μα με συγχωρείτε, δεν μπορεί να κάνουμε αντιπαράθεση, με συγχωρείτε τώρα, είναι δυνατόν;

A. ΚΑΤΡΗΣ: Εάν ξέρετε καλύτερα από εμένα το τι παραλαμβάνει κάθε μέρα η Μονάδα μου ...

(Διαλογικές Συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να μην διακόπτετε τον ομιλητή, θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ, δεν θα κάνουμε αντιπαράθεση τώρα εταιρειών.

A. ΚΑΤΡΗΣ: Αυτό το σύμμεικτο σκουπίδι δεν έχει σημασία αν είναι 50% ή αν είναι 60%, οι Γερμανοί έχουν εκτός από τα διαφορετικά συστήματα, έχουν τα “green points”, έχουν τα εμποροβιομηχανικά σκουπίδια συλλέγονται ξεχωριστά, υπάρχει ένα πολύ ανεπτυγμένο σύστημα με πάρα πολλές εναλλακτικές. Παρόλα αυτά σας λέω ότι σύμμεικτο σκουπίδι, το οποίο συγκεντρώνεται εκεί είναι αυτής της τάξης.

Τι μπορούμε να κάνουμε μ’ αυτό το σύμμεικτο σκουπίδι; Ή θα το πάμε σε μια μονάδα μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας ή θα το πάμε σε μία μονάδα καύσης, όπως καλά είπε και ο κ. Καλογήρου.

Ο κ. Καλογήρου μας είπε για τις μονάδες καύσης, εγώ θα μιλήσω περισσότερο για τις μονάδες βιολογικής επεξεργασίας. Οι μονάδες καύσης όντως είναι μονάδες οι οποίες είναι αναγνωρισμένες, παράγουν αποτέλεσμα. Υπάρχουν όμως δίπλα σ’ αυτές τις μονάδες και οι μονάδες μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας.

Εδώ εγώ θα φέρω δύο παραδείγματα. Είναι η μονάδα μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας που παράγει καύσιμο, Dry Stabilat το λένε οι Γερμανοί και είναι αυτό που εσείς ονομάσατε βιοξήρανση λίγο πριν εδώ και είναι και η μηχανική βιολογική επεξεργασία η οποία παράγει ανακυκλώσιμα υλικά και κόμποστ.

Είναι το παράδειγμα της Κύπρου από τη δική μας εμπειρία. Ας δούμε πρώτα τη μονάδα Dry Stabilat. Είναι η μονάδα που βλέπετε στη φωτογραφία, είναι μέσα στον αστικό ιστό της πόλης, είναι μία μονάδα 100.000 τόνων. Θα δούμε πολύ γρήγορα είναι η μονάδα υποδοχή, είναι ο βιοαντιδραστήρας μέσα στον οποίον συντελείται η βιολογική ξήρανση.

Τι θα πει αυτό; Θα πει ότι μέσα σε μία εβδομάδα μέσα σε ένα κλειστό σύστημα η μάζα των απορριμμάτων μειώνεται κατά 30%. Εάν έχουμε δηλαδή 100 τόνους στο τέλος της βιολογικής διεργασίας αυτής θα πάρουμε 70 τόνους.

Το κύριο υλικό το οποίο έχει φύγει είναι νερό, περίπου το 90% με 95% είναι το νερό το οποίο αποβάλλεται με τη μορφή της εξάτμισης. Είναι

μία διεργασία η οποία γίνεται σε ένα κλειστό πλήρως αυτοματοποιημένο σύστημα χωρίς παρεμβάσεις ανθρώπινου παράγοντα στο ευαίσθητο σημείο που γίνεται η βιολογική αυτή διεργασία.

Τα υγρά απόβλητα συγκεντρώνονται στο βιολογικό που βλέπουμε στη φωτογραφία, καθαρίζονται και χρησιμοποιείται το νερό στον Πύργο ψύξης και εξατμίζεται μ' αυτό τον τρόπο. Δεν μένει υγρό απόβλητο στο τέλος αυτής της διεργασίας καθόλου.

Οι δε οσμές καίγονται καταλυτικά σε ένα σύστημα "Lara" το οποίο επιτυγχάνει τις αυστηρές γερμανικές προδιαγραφές, έτσι αν περάσει κανένας έξω από το εργοστάσιο δεν θα αντιληφθεί ότι πρόκειται για εργοστάσιο απορριμμάτων.

Μετά την βιολογική αυτή επεξεργασία οδηγείται το υλικό σε διαχωρισμούς. Η καινούργια γενιά των εργοστασίων αυτών περιλαμβάνει και οπτικούς διαχωρισμούς για να μπορέσουμε να βγάλουμε από το καύσιμο τα βαριά πλαστικά. Τα βαριά πλαστικά που μέσα από τη βιολογική αυτή επεξεργασία που σας ανέφερα προηγούμενα δεν έχουν αλλοιωθεί. Αυτά θα μπορούσαν να πουληθούν και πωλούνται ως ανακυκλώσιμα υλικά.

Επίσης γίνεται ο διαχωρισμός των μετάλλων που για τη Γερμανία να στοιχείά μου είναι ότι είναι γύρω στο 4,5% με 5%. Βγαίνει το αδρανές υπόλειμμα το οποίο είναι της τάξης του 15% και είναι το μικρότερο υπόλειμμα το οποίο μπορεί να παρουσιαστεί από κάθε τεχνολογία που έχουμε υπόψη μας.

Το υπόλοιπο γίνεται πράγματι ένα καύσιμο υλικό το οποίο για τη μονάδα του Osnabruck καταλήγει στο Αμβούργο στη μονάδα της Holcim, όπου αξιοποιείται ενεργειακά. Πρέπει δε να σας πω ότι αυτή τη στιγμή οι συνθήκες στη Γερμανία είναι τέτοιες, όπου είναι ένα πολύ περιζήτητο υλικό. Μας ζητάνε να κάνουμε όσο γίνεται πιο μακροχρόνιες συμβάσεις, διότι υπάρχει τεράστια έλλειψη υλικών αυτή τη στιγμή στη τσιμεντοποιεία αλλά και στις άλλες ενεργειακές μονάδες.

Έχει πράγματι αξία αυτή η θεώρηση, γιατί ακούσαμε πολλές αμφιβολίες. Εγώ πιστεύω πως έχει και θα σας πω το γιατί. Το ενεργειακό υλικό αυτό που παράγεται το SRF, ισοδυναμεί ένας τόνος τέτοιου υλικού με 350 κιλά πετρελαίου. Ποια είναι η αξία του; Ποια θα ήταν η αξία αυτού του

υλικού; Τι σημασία μπορεί να έχει για τη τσιμεντοβιομηχανία για παράδειγμα; Μια βιομηχανία που μπορεί να το αξιοποιήσει. Ότι θα υποκαταστήσει συμβατικές πηγές ενός τόσο μεγάλου κόστους.

Οι βιομηχανίες του τσιμέντου που συμμετέχουν στο Σύνδεσμό μας λένε ότι αν δεν κάνουν υποκατάσταση των συμβατικών καυσίμων τους σε σύντομο χρονικό διάστημα μέχρι το 2013 οπότε θα επιβάλλονται τα πρόστιμα για τα CO₂, το Klínger, θα τους στοιχίζει ακριβότερα από ότι να το εισαγάγουν από τρίτες χώρες από τη Αίγυπτο ή από την Τουρκία που δεν έχουν αυτή την υποχρέωση. Γι' αυτούς είναι ένα must να υποκαταστήσουν τα συμβατικά καύσιμα, όπως έχει γίνει σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη με εναλλακτικά καύσιμα.

Στην υπόλοιπη Ευρώπη σας λέω ότι αυτή τη στιγμή τα συμβατικά καύσιμα έχουν υποκατασταθεί κατά 75% στη Γερμανία, κατά 90% στην Ισπανία.

Να περάσουμε σε μια σύντομη ματιά της μονάδας βιολογικής επεξεργασίας της μονάδας της Λάρνακας. Η μονάδα αυτή προσομοιάζει θα έλεγα εξωτερικά τουλάχιστον με τη μονάδα που μας έδειξε ο Καθηγητής ο κ. Οικονομόπουλος. Έχει τη δυνατότητα δηλαδή να πάρει 3 ξεχωριστά ρεύματα, το σύμμεικτο σκουπίδι, το οργανικό σκουπίδι και να το κάνει κομπόστα και τον μπλε κάδο και να τον λειτουργήσει ως ΚΔΑΥ.

Όμως έχει δυο τεράστια τεχνολογικά πλεονεκτήματα που δεν τα έχει καμία άλλη μονάδα στον κόσμο και εμείς είμαστε περήφανοι, όπως περήφανοι είναι και οι φίλοι μας από την Κύπρο και βλέπω εδώ τον Πρόεδρο του φορέα της Λάρνακας, διότι τη μονάδα αυτή την έχουν επισκεφθεί από τότε που ξεκίνησε τη λειτουργία της από τον Απρίλιο έως σήμερα περίπου 150 αντιπροσωπείες από όλο τον κόσμο.

Ποιο είναι το καινούργιο στοιχείο; Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι η μηχανική διαλογή γίνεται με τελείως μοντέρνα συστήματα οπτικών διαχωρισμών, τεχνολογίας δηλαδή η οποία ακτινοσκοπεί τα σκουπίδια αφού έχουν διαχωριστεί σε διάφορα ρεύματα ανάλογα με το μέγεθός τους, αφού τα ακτινοσκοπήσει προσδιορίζει ακριβώς τη θέση του επιζητούμενου υλικού στον ιμάντα και την κατάλληλη στιγμή με ένα φύσημα το εκτρέπει από εκεί και το οδηγεί σε ανακύκλωση. Με αυτό τον τρόπο μπορούμε και ξεχωρίζουμε όχι

απλώς πλαστικό χαρτί μέταλλα, ξεχωρίζουμε τις διάφορες κατηγορίες των πλαστικών, PP, PET, High Density πολυαιθυλένιο, Low density πολυαιθυλένιο, οποιοδήποτε υλικό μπορούμε να του προσδιορίσουμε το φάσμα, μπορούμε να το ξεχωρίσουμε και να το βγάλουμε και να το ανακυκλώσουμε ξεχωριστά.

Είναι κάτι πράγματι πάρα πολύ εντυπωσιακό. Το ίδιο συμβαίνει και με το χαρτί. Όλο το χαρτί δεν βγαίνει σαν μία μάζα, το χαρτόνι έχει άλλο φάσμα, μπορούμε να το ξεχωρίσουμε. Το λευκό χαρτί έχει άλλο φάσμα, μπορούμε να το ξεχωρίσουμε. Τα υπόλοιπα χαρτιά που είναι χαμηλότερης αξίας έχουν άλλο φάσμα κι αυτά μπορούμε να τα ξεχωρίσουμε. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό χαρακτηριστικό αυτής της μονάδας.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι ότι κι εκεί έχουμε χρησιμοποιήσει τον πραγματικά πολύ προηγμένο τεχνολογικά βιολογικό αντιδραστήρα της Herhof όχι όμως στην κατεύθυνση στην βιοξήρανσης, αλλά στην κατεύθυνση της παραγωγής compost.

Έτσι αυτό το κουτί εκεί έχει δυο δυνατότητες: από τη μία εφόσον οι συνθήκες της αγοράς μας επιτρέπουν να παράγουμε compost, να παράγουμε compost. Εάν οι συνθήκες της αγοράς αλλάξουν και χρειαζόμαστε καύσιμο, green coal όπως το λέμε, διότι αυτό είναι μία καθαρή βιομάζα, μπορούμε να εκτρέψουμε τη διαδικασία και να το κάνουμε να το ξηράνουμε.

Ξέρουμε ότι η μονάδα που μας παρουσίασε ο Καθηγητής ο κ. Οικονόμοπουλος ήταν προς την κατεύθυνση αυτή, όμως είναι αρκετά παλαιότερης τεχνολογίας. Οι φίλοι μας από τα Χανιά έχουν έρθει στη Λάρνακα, έχουν δει την καινούργια τεχνολογία και θέλουν να την ενσωματώσουν. Και έχουν κάνει τη μελέτη τους για να γίνει η αναβάθμιση αυτής της μονάδας.

Μια τρίτη τεχνολογική λύση, μια πολύ σύγχρονη τεχνολογική λύση που υπάρχει στη Γερμανία αυτή τη στιγμή, δεν έχει βγει από τα σύνορα της Γερμανίας. Είμαστε μία από τις τρεις εταιρείες στη Γερμανία που την εφαρμόζουμε. Είναι η ξηρή αναερόβια χώνευση. Σωστά είπε ο Καθηγητής προηγουμένως ότι το πρόβλημα της αναερόβιας χώνευσης είναι τα πολλά υγρά, τα οποία δημιουργεί. Αυτό το πρόβλημα έχει επιλυθεί με την dry anaerobic.

Σήμερα όλες οι μονάδες στη Γερμανία προδιαλεγμένου υλικού ακόμη κι αυτές που είχαν κατασκευαστεί με τη μέθοδο της αερόβιας κομποστοποίησης αλλάζουν, γίνεται ξηρά αναερόβια χώνευση και παραγωγή βιοαερίου και παραγωγή compost μετά. Αυτά τα εργαλεία ωστόσο που περιγράψαμε λίγο πριν βιοξήρανση που τόσο την αντιπαθούν ορισμένοι φίλοι μας εδώ, κομποστοποίηση μηχανική διαλογή προς ανακύκλωση, αναερόβια χώνευση, σε εμάς στο ΣΕΒΙΑΝ μας δίνει τη δυνατότητα παίζοντας να δημιουργήσουμε ένα μίγμα τεχνολογιών, το οποίο θα έχει τη δυνατότητα να προσαρμοστεί κάθε φορά στις ιδιαίτερες συνθήκες μιας πόλης και μιας χώρας, έτσι, που να ανταποκρίνεται και να πετυχαίνει το καλύτερο αποτέλεσμα.

Εάν δηλαδή για παράδειγμα σε μια πόλη έχει απομαστευτεί όλο το υλικό ανακύκλωσης, έχει αξία; Η αξία του να βγάλουμε ανακυκλώσιμα υλικά πια είναι πολύ περιορισμένη. Όμως στις χώρες της Νότιας Ευρώπης όπου η ανακύκλωση δεν έχει κάνει τα βήματα που έχει κάνει στη βόρεια Ευρώπη, στις χώρες της Ασίας, στη Ρωσία όπου δώσαμε μια προσφορά πετυχημένα πριν από λίγο καιρό έχει μεγάλη αξία να μην ξηράνεις, να μην κάνεις βιολογική ξήρανση και να οδηγήσεις όλο το υλικό σε καύση. Έχει αξία πριν να εφαρμόσεις αυτή την τεχνολογία, να πάρεις ό,τι μπορείς να πάρεις.

Και μετά έχεις δυο επιλογές: είτε να το κάνεις compost, είτε να το κάνεις βιομάζα, ξηρή βιομάζα και να το κάψεις.

Για την Αττική ανεπιφύλακτα θα πρότεινα ότι η λύση δεν είναι η καύση. Γιατί; Γιατί πρώτα απ' όλα για τους λόγους που ανέφερα στην εισήγησή μου στην αρχή, ανακυκλώνεται μόλις το 6% των απορριμμάτων. Εάν καίγαμε το σύνολο των απορριμμάτων θα καίγαμε πραγματικά προϊόντα τα οποία έχουν τεράστια αξία.

Επιπλέον πολύ σωστό είναι το ερώτημα που ετέθη από πάρα πολλούς από εσάς: εάν πούμε ότι παράγουμε καύσιμο τι θα το κάνουμε αυτό το καύσιμο; Εμείς στο ΣΕΒΙΑΝ έχοντας τις τρεις μεγάλες βιομηχανίες τσιμέντου μέλη μας, κάναμε μια εκτίμηση ποιες είναι οι δυνατότητές τους όχι για να φτάσουμε στο ποσοστό αναπλήρωσης που είναι στη Γερμανία το 75%, αλλά για να πάμε από το 0 στο 30% που το πέτυχε η Ρουμανία, που το πέτυχε η Πολωνία τα τελευταία χρόνια.

Έχουμε κάνει υπολογισμό με την τσιμεντοβιομηχανία ότι το τονάζ που μπορεί να δεχτεί, είναι 1 εκ. τόνοι. 1 εκ. τόνοι υπερκαλύπτει την Αθήνα, υπερκαλύπτει και τη Θεσσαλονίκη θα έλεγα και είναι μια σημαντική δυναμικότητα. Έχει κι ένα άλλο πλεονέκτημα: δεν αφήνει τέφρα.

Το δεύτερο, υπάρχει μια δεύτερη δυνατότητα που να τη συγκρίνουμε με την απ' ευθείας καύση του απορρίμματος, νομίζω ότι δεν υπάρχει σύγκριση. Εάν πάμε σε ενεργειακό σταθμό RDF ή SRF κατ' αρχήν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τεχνολογία ρευστοποιημένης κλίνης. Αυτό σημαίνει ότι πάμε από το 23 στο 28 με 30% απόδοση. Σημαίνει όμως και κάτι άλλο, ότι σε αυτό το σταθμό μπορούμε να καίμε όχι μόνο αυτό το καύσιμο, αλλά μπορούμε να καίμε και καθαρή βιομάζα, μπορούμε να καίμε και ξηραμένη λάσπη, μπορούμε να καίμε και μια σειρά από άλλα προϊόντα.

Επιπλέον ποιο είναι το πιο σημαντικό από την εμπειρία μας σας λέω στην Ευρώπη. Αυτοί οι σταθμοί δεν γίνονται στο πουθενά εκεί που έχουμε να πάμε το σκουπίδι μας. Θα γίνουν δίπλα σε βιομηχανία που μπορεί να πάρει θερμότητα. Επομένως το 28 με 30% ενεργειακή απόδοση από τον ηλεκτρισμό θα γίνει πάνω από 65% γιατί θα μπορέσουμε να απομαστεύσουμε και την εκλυόμενη θερμότητα και αντί να ρίξουμε στην ατμόσφαιρα, όπως θα κάναμε με μια μονάδα καύσης, να την αξιοποιήσουμε ενεργειακά και άρα να πάρουμε από το καύσιμό μας το maximum που μπορούμε να πάρουμε.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι τεχνολογίες αυτές έχουν τις λιγότερες εκπομπές σε διοξείδιο του άνθρακος. Έχουν πολύ μικρότερο κόστος επένδυσης από το κόστος επένδυσης που έχει μία μονάδα μαζικής καύσης και οδηγεί σε πολύ χαμηλότερο τέλος για το δημότη.

Εδώ ακούσαμε πράγματα για τα οποία αν εμείς τα είχαμε θα ήμασταν ευτυχείς, ότι το «Gate Fee» είναι 240 ευρώ, μα δεν έχουμε πουθενά στον κόσμο και λειτουργούμε αρκετές τέτοιες μονάδες τέτοια «Gate Fee». Για πλήρη αυτοχρηματοδότηση, με πολύ μικρή δυναμικότητα 55.000 τόνων η προσφορά μας στην Ημαθία είναι 97 ευρώ και περιλαμβάνει και την καύση του RDF δεν τη φορτώνουμε σε κανέναν κ. Ζιώγα.

Η επένδυση που έγινε στην Κύπρο από το Κυπριακό κράτος πήραμε 40 εκ. επενδύσαμε άλλα 25 εκ. διότι δεν έφταναν τα 40 και η τιμή που

δώσαμε στην προσφορά μας ήταν 55 ευρώ τον τόνο. Που τα βρίσκουμε τα 240;

Για την Αττική. Με τη μέθοδο που εμείς έχουμε στο μυαλό μας θα μπορούσαμε να παράγουμε 120.000 τόνους χαρτί, 140.000 τόνους πλαστικού, 40.000 τόνους σιδήρου, 8.000 τόνους αλουμινίου, 20.000 τόνους γυαλί, 400 με 500 χιλιάδες τόνους δευτερογενές καύσιμο και 400 με 500 χιλιάδες τόνους compost και 24.000 κυβικά μέτρα την ώρα βιοαέριο. Όλα αυτά είναι πολύ σημαντικά πράγματα και ξέρετε τι κάνουν;

Δημιουργούν μια δευτερογενή βιομηχανία, δημιουργούν την πράσινη οικονομία. Γιατί με το χαρτί αυτό θα συντηρηθεί μια χαρτοβιομηχανία, με το πλαστικό αυτό θα ανοίξουν τρεις βιομηχανίες πλαστικού, με το σίδηρο αυτό θα δουλέψουν τα χαλυβουργεία μας, με το δευτερογενές αυτό καύσιμο θα επιζήσουν τα τσιμεντοποιεία μας. Αυτά είναι πάρα πολύ σημαντικά πράγματα, θα προσφέρουν χιλιάδες θέσεις εργασίας και θα προσφέρουν τεράστια τεχνογνωσία και πραγματικά είναι ένα βήμα ανάπτυξης γι' αυτό τον τόπο.

Εγώ πιστεύω ότι οι απόψεις μας και με τους φίλους μας τους οικολόγους και με τον κ. Οικονομόπουλο δεν είναι μακριά. Απλώς δεν βρεθήκαμε ποτέ να συζητήσουμε. Εγώ πρώτη φορά άκουσα αυτά τα πράγματα που έλεγαν εδώ. Δεν υπήρξε ανταλλαγή πληροφοριών, έλειπαν κάποια στοιχεία του παζλ και βγαίνουν αυθαίρετα συμπεράσματα. Γι' αυτό τι χρειάζεται; Μια ήρεμη συζήτηση, μια καλοπροαίρετη συζήτηση. Με τους οικολόγους δεν μας χωρίζει τίποτε. Εγώ είμαι διατεθειμένος και στο Σύνδεσμο μου να φέρω το θέμα. Εάν θέλουν, να κάνουμε μια πρότυπη μονάδα κομποστοποίησης 20.000 τόνων. Υπάρχει Δήμος που θέλει να το κάνει αυτό; Αύριο το πρωί να το ξεκινήσουμε, θα είναι η πιο πρότυπη μονάδα, να τη δουν όλοι. Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτε.

Ένα τελευταίο θέμα γιατί ακούστηκε με την Κερατέα. Η εταιρεία μου η LEKTOR δεν έχει καμία σχέση με το έργο. Είναι λάθος να χρησιμοποιείται το όνομά της. Καμία σχέση. Ούτε θέλουμε να έχουμε, ούτε έχουμε, ούτε θα έχουμε στο μέλλον με την Κερατέα. Η Κερατέα είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι θέλει. Να συνεννοηθεί και να βρει το δρόμο της.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Ελεύθερη είναι; Υπό κατοχή είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μην κάνετε τέτοιες παρεμβάσεις τώρα. Έχουμε που έχουμε το πρόβλημα, κάνετε και παρεμβάσεις δεν γίνεται δουλειά.

A. ΚΑΤΡΗΣ: Τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Κατρή. Ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών ο κ. Αρβανίτης Γιώργος έχει τον λόγο.

Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Να ευχαριστήσω κατ' αρχήν για την πρόσκληση εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Ελλήνων Χημικών και να μου επιτρέψετε ένα εισαγωγικό σχολιασμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θα μας επιτρέψετε μια μικρή διακοπή, προσήλθε ο κ. Καμίνης ο Δήμαρχος του Δήμου Αθηναίων. Κύριε Αρβανίτη συνεχίστε.

Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Από το πρωί ακούμε διάφορες προσεγγίσεις οι οποίες είναι ενδιαφέρουσες, αλλά είναι και πολύ διαφορετικές. Αναρωτιέται κανείς αν η διαφορετικότητα αυτή οφείλεται σε άγνοια του ζητήματος –νομίζω πως όχι- νομίζω πως οι διαφορετικές προσεγγίσεις οφείλονται κυρίως σε αλλοίωση των βασικών χαρακτηριστικών της ιεράρχησης των μεθόδων επεξεργασίας των απορριμμάτων.

Πρέπει να ξαναγυρίσουμε στα βασικά για να μπορέσουμε να ξεκαθαρίσουμε τι μας λένε και γιατί μας το λένε.

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών πέρα από δογματισμούς, αγκυλώσεις και τις όποιες εξαρτήσεις προσπάθησε να καταγράψει ακριβώς ποια είναι η επιστημονική και θεσμική αξιολόγηση και ιεράρχηση των διαφόρων μεθόδων. Αυτό που κρύβεται πολλές φορές από το Δημόσιο διάλογο, ή που διαφεύγει, είναι ότι η ιεράρχηση αυτή είναι συγκεκριμένη και πρέπει να ακολουθεί κατά γράμμα. Η ιεράρχηση αυτή λοιπόν προέκυψε από δεκαετίες επιστημονικών ερευνών, τις οποίες διεξήγαγε η διεθνής επιστημονική κοινότητα, άρα είναι πέρα κάθε αμφισβήτησης.

Και κατέληξε σε μια συγκεκριμένη νομολογία τόσο στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη νέα Οδηγία τη 2008/98 καθώς και στα μέλη – κράτη.

Ποια είναι αυτή; Τα ακούσαμε από το πρωί. Μείωση, πρόληψη, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, προφανώς συμπεριλαμβάνεται η

κομποστοποίηση και λιπασματοποίηση, θερμική επεξεργασία όλες οι μορφές της, διάθεση.

Πρώτη λοιπόν είναι η μείωση πρόληψη. Πρέπει να μειώσουμε τις ποσότητες των απορριμμάτων τις οποίες παράγουμε, πρέπει να υλοποιηθούν συγκεκριμένες πολιτικές και δράσεις, που να στοχεύουν σε αυτή την κατεύθυνση. Δεν νομίζω ότι υπάρχει καμία διαφωνία από κανέναν μέσα σε αυτή την αίθουσα γι' αυτό. Έγινε κάτι όμως; Όχι. Δίνεται η λύση μόνο με αυτή την προτεραιότητα; Όχι. Ένα μέρος όμως της ποσότητας και της παραγωγής των απορριμμάτων θα αντιμετωπιστεί.

Δεύτερη προτεραιότητα: επαναχρησιμοποίηση. Η προσπάθεια να επαναχρησιμοποιήσουμε υλικά χωρίς να καταλήγουν άχρηστα πλέον για διαχείριση απορριμμάτων, δεν μας λύνει το πρόβλημα. Αυτή η λύση δίνει από μόνη της ή σε συνδυασμό με την προηγούμενη λύση του ζητήματος συνολικά; Πάλι όχι. Πρέπει όμως να προστεθεί στα προηγούμενα ποσοστά για να μειώσουμε το πρόβλημα.

Τρίτη λύση, αρχίζουμε και φτάνουμε πλέον στις επεξεργασίες: ανακύκλωση όσων απορριμμάτων μπορούν να ανακυκλωθούν. Έχουμε: χαρτιά, πλαστικά, γυαλιά και βέβαια έχουμε και το οργανικό υλικό το οποίο μπορεί να ανακυκλωθεί οργανικά προς compost. Η διαδικασία της κομποστοποίησης δεν είναι μια διαδικασία που είναι καινούργια, όπως βλέπετε ακόμη και σε ανασκαφές σε νεολιθικούς οικισμούς στους Σουμερίους πριν από 6.000 χρόνια δηλαδή το 4000 π.Χ. βρέθηκαν τάφροι για αποθήκευση οργανικών υλικών που οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν, για να τα διαθέσουν στη γεωργία τους.

Την ξέρανε τη διαδικασία, την κάνει η φύση κάθε μέρα, μέσα από τους μικροοργανισμούς που δουλεύουν, τους καθημερινούς εργάτες.

Άλλωστε η βιολογική διεργασία είναι αυτή που μέσω της βιολογικής χημικής ενανθράκωσης παράγει συγκεκριμένα ορυκτά καύσιμα. Άρα είναι επιβεβαιωμένη αυτή η συγκεκριμένη μέθοδος.

Δεν μπορούν να δώσουν όλα αυτά μια λύση, αλλά μπορούν να αντιμετωπίσουν ένα πάρα πολύ μεγάλο μέρος του προβλήματος ώστε να έχουμε να διαχειριστούμε με τους άλλους τρόπους, το υπόλοιπο.

Είναι σαφές ότι η θερμική επεξεργασία δεν είναι απαραίτητη, για το ποσό το οποίο μπορεί να αντιμετωπιστεί με τις προηγούμενες προτεραιότητες.

Ενεργειακή αξιοποίηση. Η υιοθέτηση όπως είπαμε της ενεργειακής αξιοποίησης των απορριμμάτων θα προϋποθέτει την πλήρη αποτυχία των τριών προηγούμενων προτεραιοτήτων, άρα δεν μπαίνει σε συζήτηση σε ποια κατεύθυνση πρέπει να πάμε. Πρέπει να πάμε προς την κατεύθυνση της ανακύκλωσης και της κομποστοποίησης. Απέτυχε; Η απάντηση είναι όχι.

Η ενεργειακή αξιοποίηση όμως των υλικών θα πρέπει να γίνεται με πολύ προσοχή. Η βιομηχανία έχει συγκεκριμένες ενεργειακές ανάγκες, έχει ανάγκες να υποκαταστήσει τα συμβατικά της ορυκτά καύσιμα, να μειώσει τις συνολικές αέριες εκπομπές, τσιμεντοβιομηχανία ακούστηκε πριν. Όμως η τσιμεντοβιομηχανία είχε μια συγκεκριμένη σύμβαση για απορρόφηση του RDF που παράγεται στο εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης στα Άνω Λιόσια. Τηρήθηκε αυτή η σύμβαση; Γιατί δεν τηρήθηκε; Γιατί δεν έβγαιναν περιβαλλοντικοί όροι για τη μονάδα στο Μηλάκι επί χρόνια; Πως είμαστε σίγουροι ότι το SRF θα έχει μια διαφορετική τύχη που ακούσαμε πριν από αυτή την οποία είχε το RDF;

Και η πέμπτη και τελευταία διάθεση η οποία είναι βέβαια συμπληρωματική των υπολοίπων τεσσάρων, αυτό γιατί σωστά ειπώθηκε από όλους ότι ό,τι και να κάνουμε ένα μέρος από τα απορρίμματα το ανόργανο μέρος, που δεν μπορεί να ανακυκλωθεί, θα πρέπει να καταλήξει σε ένα χώρο υγειονομικής ταφής των υπολειμμάτων.

Επίσης στην τελευταία θέση κατατάσσεται και η καύση χωρίς να ανακτάται συγκεκριμένη ενέργεια που ορίζει ο 208. Εδώ βλέπουμε σχηματικά παραστατικά τις πορείες που μπορεί να έχουν τα διάφορα κλάσματα των απορριμμάτων, βλέπουμε ότι έχουμε τη συλλογή την προεπεξεργασία ακούσαμε και γι' αυτό προσφάτως, την επεξεργασία και την τελική διάθεση. Επιλογές υπάρχουν, δρόμοι υπάρχουν, πεδίο δόξης λαμπρό. Η επιστήμη πάντως έχει κάνει το χρέος της.

Υπάρχει συσχέτιση των μεθόδων διαχείρισης με την Πράσινη Ανάπτυξη; Κάτι που ακούστηκε και πριν. Για να εξεταστεί η σχέση των

μεθόδων διαχείρισης των απορριμμάτων με την Πράσινη Ανάπτυξη, χρειάζεται να είναι ξεκάθαρο τι εννοούμε με τον όρο «Πράσινη Ανάπτυξη». Άλλοι το θεωρούν κομματικό τους τσιφλίκι, άλλοι έχουν χρωματικές ή ποδοσφαιρικές αντιμετωπίσεις, η ανάπτυξη όμως είναι πράσινη όταν στηρίζεται στην ενιαία και αδιαίρετη τριάδα των βασικών της πυλώνων: της οικονομικής ανάπτυξης, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Πρέπει να υπάρχει η σχέση και των τριών πυλώνων. Δεν μπορούν να αγνοείται έστω ο ένας από τους τρεις. Και εδώ ξεκαθαρίζω ότι η οικονομική ανάπτυξη δεν ταυτίζεται με την οικονομική μεγέθυνση. Η κοινωνική δικαιοσύνη δεν ταυτίζεται με την κοινωνική συνοχή, παραδείγματος χάριν η διανομή κάποιου παραγόμενου πλούτου σε αναλογία 60% επιχειρηματικά κέρδη, 40% μισθοί φόροι που εξασφαλίζει κάποιες θέσεις εργασίας μπορεί να συμβάλλει στην κοινωνική συνοχή, αλλά δεν είναι κοινωνική δικαιοσύνη. Η προστασία του περιβάλλοντος αφορά το περιβάλλον ως σύνολο και όχι στην προστασία ενός στοιχείου ή μέρους ή τμήματός του.

Και εδώ φτάνουμε στο τρίτο θεμελιώδες δεδομένο: η έννοια του εξωτερικού κόστους. Είναι το χρηματικό ποσό που πρέπει να καταβάλλεται για την αντιμετώπιση των κοινωνικο-περιβαλλοντικών επιπτώσεων ενός προϊόντος, έργου ή μιας διαδικασίας. Στο εξωτερικό κόστος ενσωματώνονται όλα τα είδη, για παράδειγμα γι' αυτό που μιλάμε η κλιματική αλλαγή, η δημόσια υγεία, οι επαγγελματικές ασθένειες.

Η αποσιώπηση του εξωτερικού κόστους κατά την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική αξιολόγηση των μεθόδων διαχείρισης απορριμμάτων αποτελεί θεμελιώδες έλλειμμα στην επιστημονική προσέγγιση.

Όπως είπαμε υπάρχουν οι τρεις πυλώνες: οι οικονομικοί, οι κοινωνικοί και οι περιβαλλοντικοί. Ξεκινώντας από τη μείωση διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν θετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις διπλές, τριπλές οικονομικές (η δυνατότητα μείωσης των τιμών, αποφυγή περιττών εξόδων με όφελος στους καταναλωτές και η αποφυγή του εξωτερικού κόστους) και τα παραπάνω οικονομικά, περιβαλλοντικά οφέλη εκ των πραγμάτων κατανέμονται με Δίκαιο τρόπο. Υπάρχει και κοινωνική δικαιοσύνη στη μέθοδο της μείωσης της πρόληψης.

Στην επαναχρησιμοποίηση ισχύουν τα ίδια για τα περιβαλλοντικά με προηγουμένως, υπάρχουν τετραπλές θετικές οικονομικές επιπτώσεις με τη δυνατότητα εξοικονόμησης εισοδήματος για τους πολίτες, την αποφυγή του εξωτερικού κόστους, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Τα παραπάνω οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη εκ των πραγμάτων κατανέμονται κοινωνικά δίκαια επίσης.

Η ανακύκλωση. Μονότονο να επαναλάβω, συμπεριλαμβανομένης της κομποστοποίησης έχει κι αυτή τις ίδιες διπλές θετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Οι θετικές οικονομικές επιπτώσεις είναι επίσης μεγάλες και καταλήγουν σε συγκεκριμένα οφέλη, για παράδειγμα αναφέρεται ότι είναι 95% περίπου για το αλουμίνιο η ανακύκλωση φέρνοντας εξοικονόμηση και υλικών πρώτων υλών, αλλά και χρημάτων και ότι το κόστος επεξεργασίας κυμαίνεται περίπου στα 55 ευρώ τον τόνο. Αυτή είναι μελέτη του ΤΕΕ το 2006 νομίζω.

Όσον αφορά τη θερμική επεξεργασία σε όλες τις μορφές της αφ' ενός υπάρχουν κάποιες θετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις λόγω του ότι δεν καταλήγουν στο ΧΥΤΑ σε χωματερές τα απορρίμματα, αλλά υπάρχουν συγκεκριμένες αρνητικές επιπτώσεις στη δημιουργία αέριων ρύπων που δεν παράγονται από άλλες μορφές επεξεργασίας, όπως είναι οι διοξίνες και τα φουράνια που είναι τοξικές ενώσεις που προκαλούν τερατογενέσεις, καθώς και πολυαρωματικών ενώσεων που είναι καρκινογόνες.

Παρά την υπάρχουσα τεχνολογία αντιρύπανσης και την όποια πρόοδο έχει γίνει, δεν υπάρχει καμία εγγύηση για 100% απόδοση ούτε βέβαια για την αποφυγή κάποιου ατυχήματος. Εδώ να προσθέσω ότι είναι χαρακτηριστικό, καταγράφεται σε μελέτη της UNEP για τις διοξίνες και τις φουράνες το 1999 ότι η καύση των απορριμμάτων είναι υπεύθυνη για το μεγαλύτερο ποσοστό παγκόσμια για τις εκπομπές διοξίνων και φουρανίων.

Οι οικονομικές επιπτώσεις αυτής της μεθόδου είναι αρνητικές και είναι πάρα πολύ μεγάλες. Το συνολικό κόστος επεξεργασίας το οποίο εμείς έχουμε καταγράψει είναι 150 έως 225 ευρώ τον τόνο το οποίο είναι πολλαπλάσιο σε σχέση με το αντίστοιχο κόστος της ανακύκλωσης. Αυτό βέβαια όταν ο φορέας είναι το Δημόσιο. Αν προσθέσουμε στα παραπάνω ποσά και τα κέρδη των επιχειρήσεων, φτάνουμε στα 240 ευρώ τον τόνο. Πάλι ομάδα εργασίας το ΤΕΕ.

Αποκρύπτεται ότι το εξωτερικό κόστος το οποίο είναι υπολογιζόμενο σε ευρώ ανά KWh παραγωγικής ενέργειας με αυτή τη μέθοδο είναι ίδιο με το εξωτερικό κόστος παραγωγής ενέργειας από λιγνίτη. Πολύ σημαντικό στοιχείο, που πάλι δεν επισημάνθηκε προηγουμένως.

Η τέταρτη μέθοδος οδηγεί σε οικονομικά, περιβαλλοντικά βάρη, τα οποία πληρώνουν οι πολίτες δια μέσου των ιδιαίτερα αυξημένων δημοτικών τελών και φόρων. Δεν ξέρω αν στην εποχή που ζούμε οι πολίτες μπορούν να λάβουν και αυτό το δυσβάστακτο βάρος.

Η πέμπτη μέθοδος με τους χώρους υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων έχει τις γνωστές αρνητικές επιπτώσεις. Ένα στοιχείο που ξεσηκώνει βέβαια και τους περιοίκους είναι η απαξίωση της γης, η πτώση του βιοτικού επιπέδου, καθώς επίσης και η μεγάλη κυκλοφοριακή φόρτιση.

Ο συγκεκριμένος σχεδιασμός των συγκεκριμένων ΠΕΣΔΑ έγινε στην περίοδο που η ελληνική κοινωνία ζούσε την περίοδο την πολυτέλειας της ευμάρειας, όπου όλα ήταν εύκολα, διότι όλα ήταν δανεικά. Δεν είχε ληφθεί η βαθιά οικονομική κρίση που βιώνουμε στη χώρα μας και η σοβαρή επίδραση στην κατανάλωση.

Από τα στοιχεία του IOBE τα επίσημα στοιχεία για το 2010 των προβλέψεων κιάλας παρουσιάζονται –τα βλέπουμε δίπλα- υπάρχει συνεπαγόμενη μείωση της κατανάλωσης της τάξεως του 20%. Αυτή όπου έχει γίνει αντίστοιχη μελέτη, έχει μειώσει δραστικά και τις ποσότητες των παραγόμενων απορριμμάτων. Εδώ άκουσα ότι τα απορρίμματα που καταλήγουν στο ΧΥΤΑ των Άνω Λιοσίων είναι 2.400.000 τόνοι. Αυτά τα νούμερα είναι αναντίστοιχα με τις διεθνείς ευρωπαϊκές έρευνες, δεν παρουσιάζεται η κάμψη η οποία θα έπρεπε να παρουσιαστεί μετά από την εισαγωγή της Ελλάδας στην ύφεση.

Στις παρούσες συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής αστάθειας θα ήταν μεθοδολογικό λάθος να μην αποφασίσουμε κάποιες τεχνολογίες για τα επόμενα 25 χρόνια. Τι προτείνουμε όμως. Αυτό που προτείνω ουσιαστικά είναι να προχωρήσουν οι δράσεις, οι μέθοδοι διαχείρισης οι οποίες δεν έχουν αντιρρήσεις. Πρέπει να πάρουμε πολιτικές και δράσεις για τη μείωση και την πρόληψη, για την επαναχρησιμοποίηση, για την ανακύκλωση

συμπληρωματικά σιγά - σιγά με την ενεργειακή αξιοποίηση και τη διάθεση των υπολειμμάτων. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Αρβανίτη. Θα παρακαλέσουμε το Δήμαρχο Αθηναίων τον κ. Καμίνη να κάνει μια παρέμβαση και τον ευχαριστούμε για την παρουσία του.

Γ. ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε. Να μου συγχωρήσετε την παρεμβολή μου σε αυτή την ενότητα, αλλά το ένα στραβό φέρνει το άλλο. Εγώ είχα προγραμματίσει πολύ διαφορετικά το χρόνο μου, υποτίθεται ότι θαμίλαγα πολύ νωρίτερα οπότε επειδή ελληνοπρεπώς καθυστερήσαμε πάρα πολύ – έτσι το έλεγε ο Καθηγητής μου ο Αριστόβουλος Μάνεσης- θα μου συγχωρήσετε αυτή την ανωμαλία να παρεμβάλλομαι σε μια ενότητα όταν θα έπρεπε να ακολουθήσει η εισήγησή μου. Αλλά είναι μια πάρα πολύ σύντομη εισήγηση είναι κάποιες γενικές σκέψεις, πως βλέπω το Δήμο της Αθήνας στο θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Το τι κάνουμε με τα σκουπίδια μας, το πώς δηλαδή διαχειριζόμαστε τα απορρίμματά μας δεν είναι απλώς ένα θέμα αισθητικής. Είναι θέμα που συνδέεται καθοριστικά με το καθημερινό πολιτισμό μας, την ποιότητα της ζωής στις πόλεις, την προστασία του περιβάλλοντος, την οικονομική βιωσιμότητα των Δήμων, το ύψος των δημοτικών τελών.

Στην πραγματικότητα ακόμη δεν ξέρουμε τι να τα κάνουμε τα σκουπίδια μας. Παράγουμε ολοένα και μεγαλύτερους όγκους απορριμμάτων, τα οποία στη συνέχεια προσπαθούμε απεγνωσμένα να απομακρύνουμε από τους δρόμους των πόλεών μας και ει δυνατό να τα ρίξουμε στις αυλές των άλλων.

Τουλάχιστον σε ό,τι αφορά την Αθήνα, το σύστημα πάσχει σε όλα του τα στάδια. Είναι παρωχημένο, αναποτελεσματικό, κυριολεκτικά πρωτόγονο αν κριθεί με τα σύγχρονα δεδομένα της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Η παραγωγή απορριμμάτων είναι ανεξέλεγκτη, αστόχαστη, εντελώς αδιάφορη για τον προβληματισμό που έχει αναπτυχθεί διεθνώς και στη χώρα μας σχετικά με τη βιώσιμη διαχείριση της ενέργειας και των πρώτων υλών.

Η αποκομιδή είναι ανορθολογική, υποταγμένη όχι στις ανάγκες της πόλης και των πολιτών αλλά σε ιδιοτελείς πελατειακές σχέσεις, που τους δυο αυτούς μήνες καταβάλλουμε μεγάλες προσπάθειες να εξυγιάνουμε. Αλλά και η διάθεση των απορριμμάτων είναι απηρχαιωμένη και επιπλέον μη βιώσιμη.

Οι ΧΥΤΑ όχι μόνο είναι ένας παρωχημένος τρόπος διαχείρισης των απορριμμάτων διάθεσης, αλλά οι χώροι που υπάρχουν δεν επαρκούν πλέον για την υποδοχή των απορριμμάτων της Αττικής. Για χρόνια πολλά κράτος, Τοπική Αυτοδιοίκηση και πολίτες μεταθέτουν απλώς τις ευθύνες ο ένας στον άλλον. Είναι μια κατάσταση αδιέξοδη, χωρίς προοπτική, που μας εκθέτει σε ευρωπαϊκό επίπεδο και κάνει ολοένα και πιο δύσκολη την επίτευξη των εθνικών στόχων για τη διαχείριση των απορριμμάτων.

Δεν φταίει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, δεν είναι ανεπαρκές, ενσωματώνει στο εθνικό Δίκαιο και όλες τις σχετικές ευρωπαϊκές οδηγίες. Αυτό που απουσιάζει είναι η πολιτική βούληση και το σθένος να προχωρήσουμε σε σύγχρονες και βιώσιμες λύσεις ακολουθώντας, αν θέλετε, και το παράδειγμα πλήθους Δήμων και Περιφερειών στην Ευρώπη.

Θέλω σε αυτό το σημείο να είμαι απολύτως σαφής. Το υπάρχον σύστημα δεν σηκώνει γιατρεία, δεν επιδέχεται διόρθωση ή βελτίωση. Πρέπει να αναποδογυρίσουμε το τραπέζι! Να σκεφτούμε αλλιώς για το σύνολο του προβλήματος και να υιοθετήσουμε ένα άλλο πρότυπο.

Από την προεκλογική περίοδο είχαμε δεσμευτεί να προχωρήσουμε επιτέλους και στην Αθήνα αποφασιστικά και οργανωμένα προς μια βιώσιμη διαχείριση των απορριμμάτων με άξονες την πρόληψη, την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση με διαλογή στην πηγή και την κομποστοποίηση. Μόνο έτσι μπορούμε να επιτύχουμε τη δραστική μείωση των απορριμμάτων που καταλήγουν στην υγειονομική ταφή, να αποσυμφωρήσουμε και τις περιοχές που φιλοξενούν ΧΥΤΑ.

Στο Δήμο Αθηναίων η ανακύκλωση των συσκευασιών, δεν ξεκίνησε με τον σχεδιασμό και τη σοβαρότητα που η πρόκληση αυτή απαιτούσε. Είναι χαρακτηριστικό ότι 4,5 χρόνια τώρα ο Δήμος δεν έχει υπογράψει ακόμη σύμβαση με την Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης. Οι μπλε κάδοι δεν τοποθετήθηκαν με σχέδιο στους δρόμους,

δεν επαρκούν για την εξυπηρέτηση των κατοίκων, ενώ ποτέ δεν πραγματοποιήθηκαν οργανωμένες και αποτελεσματικές εκστρατείες για την ενημέρωση της κοινής γνώμης.

Είναι στις προτεραιότητές μας η υπογραφή σύμβασης με την Εταιρεία Ανακύκλωσης και η σταδιακή τοποθέτηση με οργανωμένο τρόπο επαρκούς αριθμού μπλε κάδων. Πρέπει επίσης να κάνουμε και το έχουμε προγραμματίσει αντίστοιχες εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης στα σχολεία, αλλά και πόρτα – πόρτα, καθώς κι άλλες δράσεις όπως ένα πιλοτικό πρόγραμμα οικιακής κομποστοποίησης που σχεδιάζουμε.

Από τον 1^ο μήνα στη δημοτική Αρχή έχω ζητήσει επίσημα από την Εταιρεία Ανακύκλωσης να μας διαθέσει επιπλέον μπλε κάδους, κάτι, που μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει δυνατό. Χωρίς να φταίει η εταιρεία ανακύκλωσης. Θεωρώ αδιανόητο ο μεγαλύτερος Δήμος της χώρας να επιθυμεί να διατίθεται, να ζητεί να επεκτείνει την ανακύκλωση και αντί να ενθαρρύνεται να συναντά εμπόδια στην προσπάθειά του. Η υπόθεση δυστυχώς έχει κολλήσει στον Εθνικό Οργανισμό Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών κι άλλων προϊόντων.

Εμείς έχουμε δηλώσει έτοιμοι να διπλασιάσουμε τους μπλε κάδους στην Αθήνα μέσα σε ένα διάστημα δυο μηνών. Δεν είναι πολυτέλεια η ανακύκλωση και ιδιαίτερα σε καιρούς οικονομικής κρίσης. Είναι πολιτική που ωφελεί τους Δήμους από κάθε άποψη και οικονομικά. Με το Νόμο 3854/2010 οι Δήμοι χρεώνονται μόνο για τις ποσότητες των απορριμμάτων τους που οδηγούνται σε ταφή. Επομένως κάθε τόνος που ανακυκλώνεται και εκτρέπεται από τους ΧΥΤΑ ισοδυναμεί με εξοικονόμηση δαπάνης για το Δήμο.

Δεν χαιρετίζουμε απλώς την θετική αυτή ρύθμιση για την προώθηση της ανακύκλωσης, θα θέλαμε και να τη δούμε να εφαρμόζεται από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δηλαδή από τις 23 Ιουνίου της περασμένης χρονιάς. Είναι άδικο να συνεχίζουν να τιμωρούνται οι Δήμοι που πρωταγωνιστούν στην ανακύκλωση. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και σας εύχομαι καλή συνέχεια στις εργασίες σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πολύ κ. Δήμαρχε. Πραγματικά ήσασταν συντομότατος. Ο μόνος που ήταν σύντομος! Θα αποχωρήσετε επειδή έχετε ειλημμένη υποχρέωση, σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για την παρουσία σας.

Γ. ΚΑΜΙΝΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θα παρακαλέσω τον κ. Λουκάκο Ανδρέα εκ μέρους του Συνδέσμου Εταιρειών Γραφείων Μελετών, να έρθει στο βήμα.

Α. ΛΟΥΚΑΚΟΣ: Έτσι όπως πέρασε η ώρα σε λίγο πρέπει να είμαι σε κάποια σύσκεψη για άλλο θέμα, ζητώ συγνώμη δεν πρόλαβα να περάσω την παρουσίαση στο Ιατσορ πιστεύω ότι λέγοντάς τα προφορικά θα βοηθήσω τον προβληματισμό.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με μια εισαγωγική παρατήρηση, η οποία νομίζω ότι με τη συζήτηση που γίνεται τείνει να είναι κοινός τόπος. Ολοκληρωμένη διαχείριση απορριμμάτων σημαίνει ότι οπωσδήποτε θα ανακυκλώσω και πράγματι αυτοί οι οποίοι λένε και ήταν αρκετοί σήμερα, ότι με βάση την 98/2008 δηλαδή την τελευταία Οδηγία για τα απόβλητα, η ανακύκλωση οργανικών με τη μορφή της κομποστοποίησης είναι ανακύκλωση, έχουν δίκιο.

Ένα βασικό στοιχείο είναι ότι πρέπει να ανακυκλώσω. Ένα δεύτερο βασικό στοιχείο είναι ότι πρέπει να ελαχιστοποιήσω την ταφή. Για να ελαχιστοποιήσω την ταφή, κατά την ταπεινή μου άποψη πρέπει οπωσδήποτε να κάνω και ενεργειακή αξιοποίηση και ό,τι και να γίνει θα έχω κι ένα υπόλειμμα το οποίο θα πάει για ταφή. Μιλάμε για την ποσότητα που υπάρχει στο καθένα από όλα τα ρεύματα, πόσο ανακυκλώνω πόσο αξιοποιώ ενεργειακά, πόσο θάβω και τι ποιότητας. Διότι προφανώς και εκείνοι οι οποίοι λένε ότι μετά από μία θερμική επεξεργασία το υπόλειμμα που θα πρέπει να ταφεί έχει άλλα χαρακτηριστικά και χρειάζεται άλλη διαχείριση, επίσης έχουν δίκιο.

Η δύσκολη δουλειά του καθενός μελετητή είναι ότι σε ένα πραγματικό κόσμο με δεδομένα συγκεκριμένα σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους, πρέπει να συνθέσει όλα αυτά και να δώσει απαντήσεις. Η διαχείριση των απορριμμάτων κατά την άποψή μου και το έχω πει πολλές φορές, είναι κοινωνική μηχανική. Είναι μια επιστημονική προσέγγιση η οποία

δεν μπορεί να υλοποιείται ερήμην της ανάγνωσης των κοινωνικών και οικονομικών δεδομένων.

Υπάρχει μια πραγματικότητα σήμερα που λέει ότι έχει υπάρξει μια συγκεκριμένη διαδρομή, ο ομιλών έχει μια εμπλοκή ως μελετητής σε αυτή τη διαδρομή ποτέ δεν θα την αρνηθώ και δεν έχω και κανένα πρόβλημα να αναγνωρίσω και τα όποια σφάλματα μπορεί να υπάρχουν μέσα σε αυτή τη διαδρομή, υπάρχει μια διαδρομή η οποία ξεκινάει περίπου από το 2001 και φτάνει μέχρι σήμερα.

Ποια βήματα έχουν γίνει σε αυτή τη διαδρομή; Νομίζω ότι το είπε πολύ παραστατικά ο κ. Μπουραϊμης το πρωί. Πρακτικά η μόνη σοβαρή εξέλιξη που υπήρξε σε αυτή τη διαδρομή, ήταν ότι αξιοποιώντας τα ιστορικά δεδομένα που είχαν δημιουργηθεί στη Δυτική Αττική -και συμφωνώ απολύτως και επιτρέψτε μου θα είναι η μοναδική πολιτική παρέμβαση που θα κάνω- με ταξικά χαρακτηριστικά αυτά τα δεδομένα, πήγαμε περισσότερα σκουπίδια.

Μα κι αυτός ο άθλιος ο κατάπτυστος ο προς απόρριψη ΠΕΣΔΑ που προφανώς έχει προβλήματα, που προφανώς πρέπει να επικαιροποιηθεί με την 98/2008 και πολύ σωστά έχει ξεκινήσει αυτή η πρωτοβουλία από τις αρμόδιες Αρχές, έχουμε συνειδητοποιήσει χωρίς να υποτιμώ καθόλου ούτε τους φίλους από το Γραμματικό, ούτε τους φίλους από την Κερατέα για τις αντιδράσεις τους, είναι λογικό ότι αντιδρούν.

Γιατί; Γιατί ζούμε σε ένα αναξιόπιστο κράτος το οποίο δυσκολεύεται να πείσει τον κάθε πολίτη –κι αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που έχει ο κάθε επιστήμονας, ο κάθε τεχνικός, ο κάθε μελετητής όταν πρέπει να καταθέσει τις προτάσεις του. Καταθέτει τις προτάσεις του, έχοντας στο νου ένα ευνοούμενο κράτος. Ναι, αλλά πρέπει όλοι να βάλουμε ένα λιθαράκι αυτό να αλλάξει και νομίζω ότι η στιγμή του "Καλλικράτη" είναι μια ιστορική στιγμή, γιατί δημιουργεί νέα δεδομένα και για την Αυτοδιοίκηση και για τη σχέση με τους πολίτες και για τη σχέση με την κεντρική Διοίκηση και αυτή η ιστορική στιγμή συνδυάζεται και μια άλλη μεγάλη ιστορική στιγμή: την ανάγκη εφαρμογής του νέου θεσμικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ανάγκη εφαρμογής της 98/2008, που βάζει συγκεκριμένους στόχους και για ανακύκλωση και επίσης το 2020 που δεν είναι μακριά -και θα εξηγήσω γιατί- είναι μια χρονιά, στην οποία θα κριθεί η χώρα μας και για το έχει πετύχει για την εκτροπή από την ταφή των οργανικών αποβλήτων και για το τι έχει

πετύχει για την ανακύκλωση όχι πλέον μόνο των συσκευασιών, αλλά πράγματι -το άκουσα το πρώι τουλάχιστον από δυο ομιλητές και είναι σωστό- για το σύνολο των ανακυκλώσιμων υλικών.

Έλεγα λοιπόν προ ολίγου ότι είναι απολύτως κατανοητές πιστεύω στον κάθε πολίτη οι αντιδράσεις είτε των κατοίκων της Κερατέας, είτε των κατοίκων του Γραμματικού, είτε των κατοίκων σε μια άλλη περιοχή, βέβαια εδώ επιτρέψτε μου να πω ως πολίτης της Αττικής ότι αυτή η κατανόηση πρέπει να συνδυάζεται με ένα μεγάλο ευχαριστώ στους κατοίκους της Δυτικής Αττικής. Αλλά είναι μια άλλη συζήτηση που ξεχνιέται.

Είναι κατανοητή, αλλά να δούμε τα συγκεκριμένα νούμερα: από τα απορρίμματα που εκτιμάται ότι θα παράγονται στην Αττική το 2020 που δεν είναι πολύ περισσότερα από αυτά που παράγονται σήμερα, οδηγούνται σε μονάδες επεξεργασίας περίπου το 68% των απορριμμάτων αυτών. Από αυτά το 57% θα εξακολουθεί να πηγαίνει στη Δυτική Αττική. Από 5,5% θα πηγαίνει στις δυο μονάδες της Ανατολικής Αττικής.

Εδώ υπάρχει μια παρανόηση που από εμένα είναι απολύτως κατανοητή και σε αυτό το σημείο θεωρώ ότι πρέπει και οι κάτοικοι του Γραμματικού και οι κάτοικοι της Κερατέας να ζητήσουν αποσαφήνιση. Για το Γραμματικό έχει ειπωθεί από πολιτικά χείλη της σημερινής Κυβέρνησης ότι οι χώροι αυτοί προφανώς είναι χώροι οι οποίοι θα λειτουργήσουν ως χώροι υπολειμμάτων, άρα τα απορρίμματα που θα οδηγούνται εκεί, τελικά δεν θα είναι το σύνολο των εισερχομένων. Σε αυτό υπάρχει πράγματι μια αμφιλεγόμενη ανάγνωση των εγκεκριμένων περιβαλλοντικών όρων.

Η ανακύκλωση μπορεί να βοηθήσει; Προφανώς και αναντιρρήτως. Προφανώς και μπορεί να βοηθήσει και μάλιστα σκεπτόμενος κανείς με ορίζοντα το 2020 έχει περίπου 10 χρόνια για να επιτρέψει η κοινωνία, οι αρμόδιοι φορείς όλοι οι εμπλεκόμενοι η ανακύκλωση να βοηθηθεί και να πάει πολύ καλύτερα.

Απλώς θα πω ένα νούμερο για να μείνει: εάν πετύχουμε το 50% ανακύκλωσης των συσκευασιών χωρίς τη βοήθεια μονάδων επεξεργασίας, όπως αυτές που έδειξε ο κ. Κατρής, όπως αυτή που έδειξε ο κ. Οικονομόπουλος, το καταφέρουμε ως κοινωνία μόνο με διαλογή στην πηγή το 50% των συσκευασιών, το 50% του έντυπου χαρτιού και το 20% των

οργανικών, τότε αυτό το οποίο έχουμε πετύχει είναι ότι έχουμε καταφέρει να αξιοποιήσουμε με ανακύκλωση το 27% των αστικών απορριμμάτων.

Πρέπει κάτι να κάνουμε και για το υπόλοιπο 73%. Και εδώ να συζητήσουμε προφανώς άνθρωποι όπως ο κ. Κυρκίτσος θα πει και είναι λογικό ότι «μπορούμε να κάνουμε ακόμη καλύτερη ανακύκλωση», κάποιος άλλος θα πει κάτι άλλο και τα λοιπά. Ο ρόλος των μελετητών είναι άχαρος στο εξής σημείο: προσπαθεί να κάνει μια κοινωνικο-οικονομική ανάγνωση της στιγμής την οποία θα εφαρμοστεί η μελέτη και να προτείνει. Ευτυχώς ή δυστυχώς -εγώ λέω ευτυχώς- οι μελετητές μόνο προτείνουν, δεν αποφασίζουν. Και λέω «ευτυχώς» για την κοινωνία διότι δεν ξέρω κανέναν μελετητή, συμπεριλαμβανομένου του ομιλούντος, να έχει εκείνη τη δύναμη την ψυχική αν θέλετε, να πάρει τις αποφάσεις.

Οι μελετητές προτείνουν με βάση επιστημονικά, τεχνικά κριτήρια μέσα σε δεδομένες στιγμές για δεδομένα προβλήματα.

Θα πω ένα απλό παράδειγμα και θα το πω θετικά. Από το 1993 και μετά κάθε συζήτηση περί διαχείρισης απορριμμάτων εντός της Αττικής, είχε μια σταθερά: δεν θα βγουν απορρίμματα εκτός Αττικής. Αυτό τεχνικά είναι σωστό. Ακούσαμε έναν έγκριτο Καθηγητή, τον φίλο τον κ. Οικονομόπουλο προ ολίγου να λέει ότι δεν είναι σωστό τεχνικά. Να σας πω κάτι; Τεχνικά μπορεί να έχει δίκιο, κοινωνικά και πολιτικά είναι σωστό; Κατά την ταπεινή μου άποψη είναι σωστό.

Άρα ο τρόπος με τον οποίο πρέπει τελικά να καταλήγεις σε αποφάσεις δεν είναι μόνο το τεχνικά βέλτιστο. Ξαναλέω είναι κοινωνική μηχανική διαχείριση των απορριμμάτων. Πρέπει να παίρνεις υπόψη λοιπόν όλα τα δεδομένα. Πάμε παρακάτω.

Κύριε Ιατρού έχετε απόλυτο δίκιο, θα σας πω δυο πράγματα εδώ. Αυτό που λέτε για την Αθήνα και τον Πειραιά επιστημονικο-διαχειριστικά έχει δύο αναγνώσεις. Μία ανάγνωση είναι ότι πράγματι με την αρχή της εγγύτητας δεν θα έπρεπε να πηγαίνουν στη Φυλή. Γιατί στη Φυλή θα πηγαίνουν και στη Φυλή θα συνεχίσουν να πηγαίνουν. Με την αρχή όμως της αυτάρκειας του συστήματος διαχείρισης που επίσης υπάρχει στην 98/2008 το πιθανότερο είναι ότι πρέπει να πηγαίνουν κάπως όπως η Φυλή, με την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει επεξεργασία και τα λοιπά.

Εάν μιλάμε για αναθεώρηση περιφερειακού σχεδιασμού σε μια προοπτική που να προβλεφθούν περισσότερες αποκεντρωμένες μονάδες αν κατά την ταπεινή μου άποψη και με το σημερινό ΠΕΣΔΑ επιτρέπονται αποκεντρωμένες μονάδες και νομίζω το άκουσα από τον κ. Λιακόπουλο να το λέει το πρωί. Το θέμα δεν είναι αν μπορούν να γίνουν περισσότερες αποκεντρωμένες μονάδες, προφανώς και μπορούν να γίνουν και συμβάλλουν στο ίδιο αποτέλεσμα: στην ελαχιστοποίηση της ταφής.

Όμως ξαναλέω: υπάρχει η αρχή της εγγύτητας που διαβάζεται πάντα σε συνεργασία με την αρχή της αυτάρκειας. Αλλά κ. Ιατρού το λέω με όλη την εκτίμηση και το σεβασμό απέναντί σας το πρόβλημα που εντοπίζετε για τον Πειραιά και την Αθήνα έχετε δίκιο, αλλά είναι ένα πρόβλημα που θα έπρεπε να ακουστεί σε αυτή την αίθουσα από άλλα χείλη.

Συνεχίζω. Μπορεί να υπάρξει καλύτερη διαχείριση των οργανικών; Κατά την ταπεινή μου άποψη ναι. Τη στιγμή που υπήρξαν οι μελέτες, εκτιμήθηκε ότι περίπου το 10% των οργανικών μπορούν να τύχουν διαχείρισης με χωριστή συλλογή, κομποστοποίηση και τα λοιπά. Έχω την αίσθηση -αυτή δεν είναι επιστημονική είναι πιο πολύ αίσθηση ενός πολίτη είναι κοινωνική- ότι με τη δυναμική που έχει αναπτυχθεί το τελευταίο καιρό για διάφορους λόγους υπέρ της κομποστοποίησης ναι, μπορούμε να πάμε σε καλύτερα.

Αυτός ο πολύ κακός που υπηρετεί συμφέροντα, που δεν ξέρω τι άλλο κάνει σχεδιασμός, προβλέπει δυο μονάδες την υπάρχουσα το ΕΜΑΚ και άλλη μια μονάδα 400.000 τόνων η οποία δεν είναι μονάδα –νομίζω το άκουσα από τον κ. Ζιώμα- αναερόβιας στο σύνολό της, αναερόβια είναι για ένα συγκεκριμένο κομμάτι λιγότερο του 50% μετά τη διαλογή. Το υπόλοιπο οδηγείται για αερόβια επεξεργασία.

Επίσης θα θυμίσω κάτι ακόμη. Η μελέτη τεχνολογιών αυτή η μελέτη σκοπιμότητας στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Ζιώγας για την Ανατολική Αττική πρότεινε μονάδες αναερόβιας επεξεργασίας παραγωγής βιοαερίου και υλικού τύπου compost έχοντας ακριβώς κατά νου ότι η Ανατολική Αττική έχει κάποια χαρακτηριστικά που τα προγράμματα διαλογής στην πηγή οργανικού, μπορούν να προχωρήσουν πιο γρήγορα.

Το αν αυτό είναι αυτό το οποίο θα επιθυμούσαν οι φίλοι από την Κερατέα, είναι κάτι, που μπορεί να συζητηθεί. Αλλά για να ξεκαθαρίσουμε τι έχει ειπωθεί σε κάθε μελετητική φάση και η μελέτη τεχνολογιών είναι μια μελέτη μεταγενέστερη από πολλές άλλες που ακούστηκαν εδώ πέρα μέσα.

Πάμε τώρα στο περίφημο θέμα της βιοξήρανσης. Πραγματικά η μελετητική ομάδα στην οποία συμμετείχα και φέρω όλο το μερίδιο ευθύνης που μου αναλογεί, για τη μεγάλη μονάδα της Αττικής για τη μονάδα των 700.000 τόνων πρότεινε τη μέθοδο της βιοξήρανσης πράγματι. Γιατί. Για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Διότι εκτιμώντας στοιχεία από προηγούμενες μελέτες που υπήρχαν και στον Ενιαίο Σύνδεσμο και αλλού, υπήρχε αν δεν κάνω λάθος μία πολύ σημαντική μελέτη του κ. Ζιώγα σε σχέση με τη δυνατότητα αξιοποίησης βελτιωτικού εδάφους στην Αττική, αλλά κι άλλα δεδομένα εκτίμησε ότι για να επιτευχθεί με ασφάλεια η εκτροπή οργανικού από την ταφή, πρέπει να έχει σοβαρή συμμετοχή στο μίγμα διαχείρισης η ενεργειακή αξιοποίηση.

Και ενεργειακή αξιοποίηση πλην του βιοαερίου που το είπαμε πριν, είναι δυο πράγματα: ή θα πρότεινε κανείς καύση κλασική, προσωπικά δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι η καύση οδηγεί ούτε σε κατσίκες με πέντε πόδια, ούτε σε αγελάδες με τρία κέρατα, όμως είναι μια μέθοδος η οποία είναι πιο κάτω στην ιεράρχηση και δεν είναι αυτό το βασικό. Το βασικό είναι ότι εκτιμήσαμε σε εκείνη τη φάση ότι θα δημιουργούντο περισσότερες εντάσεις από αυτές αν δεν προτεινόταν η καύση.

Και πάμε παρακάτω, η βιοξήρανση υπερτερεί της καύσης κυρίως σε ένα σημείο. Αν αυτό αναιρεθεί, το λέω εγώ που είμαι από τους συνυπογράφοντες της μελέτης, καταργείται το πλεονέκτημά της. Ποιο; Αυτό που ακούσατε από τον κ. Κατρή, ότι στη συνέχεια κατά βάση η αξιοποίηση του δευτερογενούς καυσίμου θα είναι με συναποτέφρωση, άρα θα έχουμε αντικατάσταση άλλων πηγών ενέργειας και άρα θετική συνεισφορά στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και ούτω καθ' εξής, που για την ελληνική οικονομία σημαίνει κατά βάση τσιμεντοβιομηχανία.

Στη φάση που είχε γίνει η συγκεκριμένη μελέτη είχαν γίνει συγκεκριμένες επαφές με τους ανθρώπους της τσιμεντοβιομηχανίας, κάποιους είδα και σήμερα εδώ στην αίθουσα και είχε εκτιμηθεί ότι η ποσότητα

η συγκεκριμένη από την Αττική μπορεί να απορροφηθεί σε συνδυασμό πολύ περισσότερο με μονάδες βιομάζας και τα λοιπά.

Αν αυτή την υπόθεση εργασίας την καταργήσει κανείς, δηλαδή αν η ελληνική πολιτεία την καταργούσε για κάποιο λόγο, τότε πραγματικά τα δεδομένα αλλάζουν. Όμως η μελέτη έγινε με συγκεκριμένα δεδομένα και συνεχίζω. Τα τελευταία χρόνια έχουν κατασκευαστεί μονάδες βιοξήρανσης χωρίς σε καμία περίπτωση να εννοώ και δεν πιστεύω να υπάρχει κανείς μελετητής που να εννοεί ότι είναι η μοναδική μέθοδος και πάνω σε αυτή πρέπει να στηριχθεί όλο το μοντέλο διαχείρισης απορριμμάτων στην Ελλάδα.

Ανοίγω μια παρένθεση όμως για να πω το εξής: μονάδες βιοξήρανσης έχουν κατασκευαστεί στο Λονδίνο, στο Τρίερ στη Γερμανία, στη Βαλέντσια στην Ισπανία. Θέλω να φαντάζομαι ότι αυτές οι μονάδες δεν κατασκευάστηκαν υπό την πίεση συγκεκριμένων συμφερόντων, όπως κατά κόρον ακούγεται στην Ελλάδα. Το αν βλέπουμε μειονεκτήματα στην τεχνολογία, υπάρχουν προφανώς όπως στη κάθε μία τεχνολογία και πρέπει να συζητηθούν. Εγώ σας ανέδειξα ένα βασικό μειονέκτημα, το οποίο δεν κρύφτηκε ποτέ από κανέναν. Ήταν μία από τις παραμέτρους συζήτησης, μια από τις παραμέτρους σχεδιασμού.

Συνεχίζω. Δεν υπάρχει κανένας περιφερειακός σχεδιασμός για να βγω λίγο από την Αττική, να απαντήσω σε κάτι που είπε ο κ. Οικονομόπουλος -και δεν αναφέρομαι μόνο σε περιφερειακούς σχεδιασμούς που έχει υπογράψει ο ομιλών, μιλώ και για περιφερειακούς σχεδιασμούς που έχουν υπογράψει άλλοι συνάδελφοι όσο μπορώ να γνωρίζω- ο οποίος μονοσήμαντα να προκρίνει όπως έχει ακουστεί τη συγκεκριμένη τεχνολογία. Δεν υπάρχει κανένας τέτοιος σχεδιασμός.

Ο ομιλών έχει πρόσφατα υπογράψει δυο στην Ανατολική Μακεδονία και στην Πελοπόννησο, νομίζω της Πελοποννήσου είναι και στο Internet, σας καλώ όσους ενδιαφέρονται, είναι και φίλοι που δραστηριοποιούνται στην Πελοπόννησο στον τομέα των απορριμμάτων στην αίθουσα και μπορούν να το επιβεβαιώσουν, δεν προκρίνει καμία μέθοδο βιοξήρανσης. Αναφέρεται σε μεθόδους οι οποίες είναι αποδεκτές με βάση τα δεδομένα τα τεchnο-οικονομικά, με βάση τη νομοθεσία, καταγράφει όλα τα συν και τα πλην και περιλαμβάνει και αυτή τη μέθοδο. Διότι είναι μια υπαρκτή

μέθοδος. Κατά την ταπεινή μου άποψη σε ορισμένες περιπτώσεις όπως ήταν τα δεδομένα της Αττικής, ήταν η καλύτερη.

Τι μπορεί να γίνει σήμερα. Νομίζω ότι σε πολλά πράγματα με πρόλαβε ο κ. Λιακόπουλος. Ίσως έχει αρχίσει να λειτουργεί σιγά - σιγά ως τεχνοκράτης το λέω θετικά. Ένα πράγμα που σίγουρα μπορεί να γίνει είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει μια δημοπράτηση η οποία να είναι ανοιχτή στο σύνολο των τεχνολογιών.

Θα ρωτήσει κάποιος «Μα, η τεχνολογία η οποία έχει περιβαλλοντικούς όρους δεν έχει ένα πλεονέκτημα;». Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, ναι, έχει ένα πλεονέκτημα. Για τον κάθε επενδυτή φαντάζομαι ότι έχει ένα πλεονέκτημα. Όμως δεν είναι το μόνο στοιχείο το οποίο θα ζυγίσει. Για παράδειγμα, όταν υπάρχει σε μια ημερίδα σαν τη σημερινή ή σε πολλές άλλες εκδηλώσεις, συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις, συγκεκριμένες επιστημονικές απόψεις οι οποίες λένε κάτι άλλο, αυτό δεν δημιουργεί ένα κοινωνικό κλίμα; Δεν ενδιαφέρεται ο κάθε επενδυτής αυτό το οποίο θα κάνει να πιάσει τόπο;

Άρα υπάρχουν κι άλλες παράμετροι εκτός από τους περιβαλλοντικούς όρους οι οποίοι συνεκτιμούνται για να υπάρξει και να οδηγηθούμε σε μια λύση.

Υπάρχουν κατά τη γνώμη μου βελτιώσεις που σχετίζονται με αυτό το οποίο είπα εισαγωγικά ότι πιθανότατα δημιουργείται μια νέα, μια καλύτερη δυναμική για τη διαλογή στην πηγή των βιολογικών αποβλήτων και την επεξεργασία τους. Όλα αυτά και πολλά άλλα που δεν θα τα πω για να μην μακρηγορήσω, είναι πράγματα που μπορούν να αξιοποιηθούν.

Κατά την άποψή μου πρέπει να υπάρξουν κι άλλες δυο βασικές παράμετροι. Η μία είναι και νομίζω ότι κι αυτό ακούστηκε, πρέπει να υπάρξει μια ευρύτατη διαβούλευση επιστημονική, τεχνική, πολιτική σε όλα τα επίπεδα σε σχέση με το διαγωνισμό αυτό. Είναι ένας από τους μεγαλύτερους διαγωνισμούς διαχείρισης απορριμμάτων προφανώς ο μεγαλύτερος που έχει γίνει στην Ελλάδα και είναι ένας από τους μεγαλύτερους που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη. Προφανώς πρέπει να τύχει άλλης διαχείρισης και μεταχείρισης από τη συντεταγμένη πολιτεία, σε σχέση με οτιδήποτε άλλο έχει γίνει στη χώρα μας μέχρι σήμερα.

Και επίσης πρέπει κατά τη γνώμη μου να υπάρξει μια υποστήριξη και στις τρεις περιοχές και δεν μιλώ μόνο για τα θέματα ανταποδοτικών και τα λοιπά, σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα παρακολούθησης με επιστήμονες της δικής τους επιλογής για την εξέλιξη όλων αυτών των πραγμάτων.

Εγώ κλείνω με το εξής. Το κρίσιμο ερώτημα είναι το εξής: θέλουμε ως κοινωνία να πάμε σε μια σύγχρονη διαχείριση των απορριμμάτων ή θέλουμε να μείνουμε σε μια τριτοκοσμική κατάσταση με ΧΑΔΑ και με χώρους υγειονομικής ταφής ακόμη κι αν λειτουργούν καλά; Θέλω να πιστεύω ότι οι περισσότεροι απαντάμε το πρώτο, ότι θέλουμε να πάμε σε μια τέτοια κοινωνία. Και αν το απαντάμε ως κοινωνία, θα το απαντήσει σίγουρα και η συντεταγμένη πολιτική και στο επίπεδο της κεντρικής Διοίκησης και στο επίπεδο της Αυτοδιοίκησης.

Και κλείνω με ένα τελευταίο. Αλλάζει κάτι με την κρίση; Προφανώς αλλάζει. Και πιστεύω ανεξάρτητα από την πραγματική πραγματικότητα που λέω μερικές φορές καθ' υπερβολή, ότι ένας από τους λόγους που η άποψη περί προδιαλογής οργανικών χωριστή συλλογή έχει κερδίσει τόσο έδαφος, είναι γιατί έχει πείσει -ξαναλέω: δεν είμαι βέβαιος αν αυτό στην πραγματική πραγματικότητα είναι έτσι, αλλά θα το δούμε- ότι είναι πιο οικονομική.

Το λέω, για να πω το εξής: είναι προφανές ότι στην τελική απόφαση το οικονομικό κριτήριο πρέπει να παίζει καθοριστικό ρόλο. Και αυτό σημαίνει κατά την ταπεινή μου άποψη δυο πράγματα: μεγιστοποίηση του ΕΣΠΑ για τη χρηματοδότηση των έργων για να μπορέσει να είναι μικρότερη η συμβολή του ιδιωτικού τομέα και δεύτερον να παίζει το κόστος λειτουργίας καταλυτικό ρόλο με ένα πολύ υψηλό συντελεστή στην αξιολόγηση. Ευχαριστώ και συγνώμη αν μακρηγόρησα.

Για μια βιώσιμη και φιλική στο περιβάλλον διαχείριση
των απορριμμάτων της Αττικής
02/03/2011

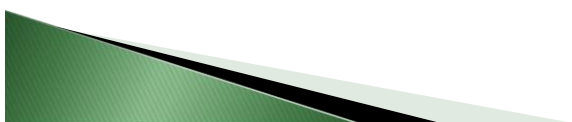
Ολοκληρωμένη Διαχείριση στερεών αποβλήτων στην Αττική

Ανδρέας Λουκάτος
Χημικός DEA Περιβαλλοντολόγος
Γενικός Γραμματέας ΣΕΓΜ

Περιεχόμενα

- ▶ Γενικό πλαίσιο διαχείρισης στερεών αποβλήτων
- ▶ Εργαλεία και μέσα ολοκληρωμένης διαχείρισης
- ▶ Δεδομένα για την Αττική
- ▶ Αττική: Πώς προχωράμε στην επόμενη ημέρα
- ▶ Κρίσιμα ερωτήματα
- ▶ Συμπεράσματα

2

Γενικό πλαίσιο

- ▶ Οδηγία 2008/98
 - Ιεράρχηση διαχείρισης αποβλήτων
 - Πρόληψη / Μείωση
 - Προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση
 - Ανακύκλωση
 - Άλλου είδους ανάκτηση (πχ ανάκτηση ενέργειας)
 - Διάθεση
 - Υποπροϊόντα
 - Αποχαρακτηρισμός αποβλήτων
- ▶ Οδηγία 99/31
 - Επεξεργασία αποβλήτων πριν την ταφή
 - Μείωση βιοαποδομήσιμων ΑΣΑ σε ΧΥΤ

3

Εργαλεία & Μέσα ΔΣΑ

- ▶ Σχέδια & στόχοι μείωσης
 - ▶ Προγράμματα έως 12/12/2013
- ▶ Στόχοι για επαναχρησιμοποίηση & ανακύκλωση
 - ▶ Στόχοι 2011
 - ▶ 50% κβ ανακύκλωση για χαρτί, μέταλλα, πλαστικά, γυαλί
- ▶ Στόχοι για εκτροπή οργανικού κλάσματος από την ταφή
- ▶ Σχεδιασμός δράσεων & έργων
 - Συλλογή / μεταφορά
 - Ανακύκλωση
 - Ανάκτηση ενέργειας
 - Διάθεση υπολειμμάτων
 - Χωροθέτηση υποδομών

4

Εργαλεία & Μέσα ΔΣΑ

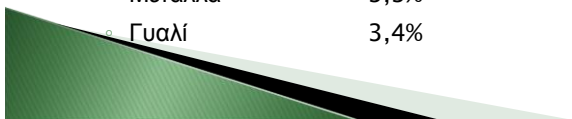
- ▶ Φορείς διαχείρισης
- ▶ Οικονομικοί πόροι
- ▶ Τιμολογιακή πολιτική
- ▶ Πρόγραμμα / διαδικασίες ενημέρωσης
- ▶ Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δράσης

5

Πραγματικά δεδομένα στην Αττική

- ▶ 2008: 2 εκ περίπου t/y ΑΣΑ
- ▶ 2013: 2,1 εκ περίπου t/y ΑΣΑ
- ▶ 2020: 2,3 εκ περίπου t/y
- ▶ Σύσταση
 - Ζυμώσιμα 43,6%
 - Χαρτί – χαρτόνι 28,1%
 - χαρτί συσκευασίας 5,9%
 - έντυπο χαρτί 9,1%
 - λοιπά χαρτιά 9,8%
 - χαρτόνι συσκευασίας 3,3%
 - Πλαστικά 13,0%
 - Μέταλλα 3,3%
 - Γυαλί 3,4%

6

Πραγματικά δεδομένα στην Αττική

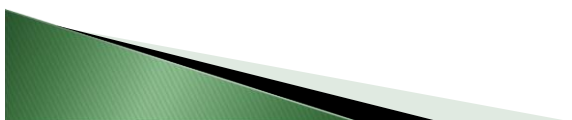
- ▶ Περιφερειακός Σχεδιασμός με 3 ΟΕΔΑ
 - 57% σε ΜΕΑ ΟΕΔΑ Δυτικής Αττικής (85%)
 - 5,5 % σε ΜΕΑ κάθε ΟΕΔΑ Ανατολικής Αττικής (7,5%)
 - 32% εκτός ΜΕΑ
 - **Για σύγκριση: ανακύκλωση με ΔσΠ του 50% συσκευασιών, 50% έντυπου χαρτιού και 20% οργανικών αποβλήτων = 27% των ΑΣΑ**
- ▶ ΕΜΑΚ Άνω Λιοσίων (250 χιλ t/y)
- ▶ Ανακύκλωση υλικών συσκευασίας (μπλε κάδοι, ΚΔΑΥ κλπ)
- ▶ ΧΥΤ Φυλής
- ▶ Υπό κατασκευή ΧΥΤ Γραμματικού

7

Πραγματικά δεδομένα στην Αττική

- ▶ Παραγωγή ΒΑΑ
 - 2013: 1,5 εκ t/y περίπου
 - 2020: 1,67 εκ t/y περίπου
- ▶ Προς επεξεργασία: ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ των ΑΣΑ
- ▶ Προς εκτροπή ΒΑΑ:
 - 2013: 930 χιλ t/y περίπου
 - 2020: 1,27 εκ t/y περίπου

8

Προτεινόμενες ΜΕΑ

- ▶ ΜΕΑ Φυλής (700.000 t/y)
- ▶ ΕΜΑ ΙΙ (400.000 t/y)
- ▶ ΜΕΑ Γραμματικού (127.500 t/y)
- ▶ ΜΕΑ Κερατέας (127.500 t/y)
- ▶ 3 ΜΕΑ για προ-διαλεγμένα οργανικά (συνολικά 160.000 t/y)
- ▶ Επιτυγχάνεται
 - Επεξεργασία 1,7 εκ t/y ΑΣΑ περίπου
 - Εκτροπή 1 εκ t/y ΒΑΑ περίπου

9

Πώς προχωράμε στην επόμενη μέρα;

- ▶ Ενίσχυση ανακύκλωσης
- ▶ Εκτροπή οργανικού κλάσματος από ταφή
 ολοκληρωμένο σχέδιο για αξιοποίηση
- ▶ Τιμολογιακή πολιτική
 - Χρέωση με το βάρος των απορριμμάτων
 - Τέλος ταφής ?
- ▶ Συνεργασία με ιδιωτικό τομέα ?

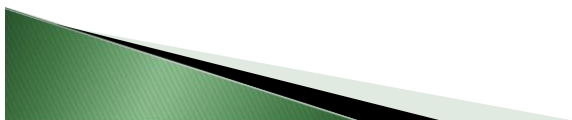

10

Κρίσιμα ερωτήματα

- ▶ Αλλάζει κάτι λόγω της οικονομικής κρίσης;
- ▶ 3 ΟΕΔΑ: Ναι ή όχι;
- ▶ Οργανικά: Αρκεί η ανακύκλωση ή χρειάζεται ενεργειακή αξιοποίηση;
- ▶ Ενεργειακή αξιοποίηση: Με ποια χαρακτηριστικά;

- ▶ **Ποιος θέλει λύση στο πρόβλημα;**

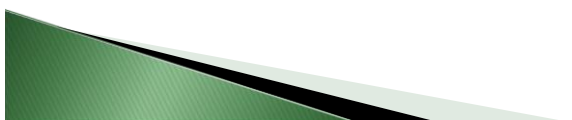
11

Συμπεράσματα

- ▶ 3 αναγκαίες κινήσεις
 - Ολοκληρωμένο σχέδιο για αξιοποίηση αποβλήτων:
 - πρόσκληση σε όλες τις γνωστές και δοκιμασμένες τεχνολογίες
 - Ενίσχυση ανακύκλωσης
 - Καθοριστικός ρόλος του λειτουργικού κόστους (gate fee)
 - Μεγιστοποίηση αξιοποίησης πόρων ΕΣΠΑ
 - Μεγάλη βαρύτητα προσφερόμενου gate fee στον διαγωνισμό (πχ 70%)
 - Διαβούλευση για την οριστικοποίηση των τευχών δημοπράτησης

- ▶ Και με την κοινωνία και με την τεχνολογία

- ▶ Πολιτική αποφάσεων και όχι αναβολών

12

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Λουκάκο. Ο κ. Δημήτρης Παπαϊωάννου Καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο έχει τον λόγο.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας. Θα προσπαθήσω να μην σας κουράσω πολύ και θα μπω κατ' ευθείαν στο θέμα.

Προσπάθησα επί αρκετές ημέρες να δώσω έναν ορισμό τι είναι ο «ΠΕΣΣΔΑ». Το αποτέλεσμα ήταν αποτυχία, δεν κατάφερα και πάρα πολλά πράγματα. Εκείνο που συνειδητοποίησα, ότι ο ΠΕΣΣΔΑ είναι ένα κυλιόμενο και αυτοσχεδιαζόμενο σύστημα το οποίο ακόμη και σήμερα μέχρι τις 20 Ιανουαρίου προωθείται και αλλάζει.

Θα πω όμως τι δεν είναι ο ΠΕΣΣΔΑ. Ο ΠΕΣΣΔΑ είναι ένα σύστημα χωροταξικά αποτυχημένο, προβλέπει μια στρεβλή χωροθέτηση δυο περιφερειακών ΧΥΤΑ, δεν έχει εναρμόνιση με τους υποτιθέμενους σταθμούς μεταφόρτωσης και οι περιφερειακοί ΧΥΤΑ Κερατέα και Γραμματικό, χωροθετούνται με μια λογική του όπου έχουμε χώρο, δηλαδή μου θυμίζει το ανέκδοτο ότι ο μεθυσμένος που ψάχνει το κλειδί του κάτω από το φως και τον ρωτάει ο χωροφύλακας «γιατί ρε παιδί μου ψάχνεις εδώ το κλειδί σου;» και λέει «γιατί εδώ έχει φως». Εδώ βρήκαμε χώρο, εδώ πήγαμε. Ανεξάρτητα από εγγύτητα με αστικά κέντρα, πυκνότητα πληθυσμού, ελαχιστοποίηση διαδρομών, οδούς επικοινωνίας, κοινωνική συναίνεση.

Μια εικόνα όσο χίλιες λέξεις. Αυτό που ονομάζουμε Δυτική Αττική και Φυλή, είναι κεντρική Αττική. Θα δείτε παραδείγματος χάριν εδώ η Αττική αρχίζει από εδώ, κάνει γύρα – γύρα εδώ, φτάνει εδώ και πάει μέχρι εδώ. Η Δυτική Αττική δεν έχει χώρο επίσημο μέχρι στιγμής. Όταν ο Λαλιώτης το '94 κάλεσε μια σειρά από γνωστούς, φίλους και ειδικούς και κάλεσε και την ταπεινότητά μου, είπαμε ότι δεν είναι σωστό να τα παίρνει όλα τα Λιόσια, να κάνουμε λοιπόν ένα γύρο από χωματερές τότε και συστήματα διαλογής γύρω - γύρω στην Αττική. Δεν έγινε. Έγινε κουτσό.

Η Φυλή έχει κεντροβαρική απόσταση από τους τόπους παραγωγής απορριμμάτων γύρω στα 18 χλμ., το Γραμματικό έχει 40 χλμ., η Κερατέα η δύστυχη έχει 45 χλμ. Και λες έλεος! Τι κάνουμε εκεί πέρα; Αφού απέτυχε το σύστημα. Να είχαμε τη Μάνδρα, να είχαμε τον Αυλώνα να το καταλάβω, να πάρουν όλοι από γύρω – γύρω, σήμερα είναι ένα κουτσό πράγμα το οποίο απομένει η άκρη του, η οποία είναι και ασήμαντη.

Εδώ δείχνω για να καταλάβουμε επί τίνος πρόκειται, εδώ παραδείγματος χάριν που κινείται το Βρυόκαστρο, από εδώ αριστερά είναι η Κερατέα και δεξιά κατηφορίζει από το Δασκαλιό προς το Λαύριο. Αυτός είναι ο χώρος στον οποίο φιλοδοξούν να λύσουν το πρόβλημα της Αττικής και αυτό είναι το Βρυόκαστρο σε μεγαλύτερη ακόμη... το οποίο είναι μια μικρή κοιλαδίτσα χώρα τα αρχαιολογικά και χώρια τα υπόλοιπα. Έλεος δηλαδή. Δεν λύνεται το πρόβλημα της Αττικής, απλώς επιταχύνεται ένα κοινωνικό πρόβλημα.

Τι θέλω να πω; Ας τα αφήσουμε αυτά τα πράγματα, ας ξεχάσουμε τις δυο χωματερές και ας επικεντρωθούμε τι θα κάνουμε με τα Λιόσια και τη Φυλή και θα σας δείξω αργότερα τι εννοούμε με Λιόσια και Φυλή, γιατί είναι πάρα πολύ ενδιαφέρουσα τοποθεσία με πάρα πολύ ειδικές χρήσεις γης τις οποίες εάν όλοι βοηθήσουμε, μπορεί να αξιοποιηθεί πάρα πολύ καλά.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Θα το πούμε κι αυτό. Τώρα τι προβλήματα έχει ο ΠΕΣΔΑ. Θεωρητικά από τον ΠΕΣΔΑ δεν αποκλείεται καμία τεχνολογία, υπάρχει ένας προφανής φαβοριτισμός μέσω σιωπηλών και κάτω από το τραπέζι ενεργειών, που προωθεί την καύση. Στην πράξη ο ΠΕΣΔΑ έτσι όπως είναι, είναι αναχρονιστικός για τους λόγους ότι παραβαίνει την Οδηγία 2008 με τη γνωστή ιεραρχία και τις συστάσεις της να προηγείται η χουμποποίηση κι όλα αυτά τα πράγματα.

Εδώ όμως υπάρχει μια περίεργη ορολογία. Η χωματερή μετονομάζεται σε αναερόβιο αντιδραστήρα, από επίσημα κείμενα του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η χουμποποίηση λιπασματοποίηση, βιοσταθεροποίηση. Η δε καύση, απαλύνεται με τον όρο βιοξήρανση. Εγώ πιστεύω ότι υπάρχει κάποια σχέση ορολογίας και ιδεολογίας.

Οι αλλαγές στην ορολογία προσπαθούν να υποβαθμίσουν το ρόλο της λιπασματοποίησης ως της υπέρτατης διαδικασίας επαναφοράς των χουμικών στον κύκλο της ζωής και τον κάνουν μια απλή σταθεροποίηση των οργανικών. Δεν είναι κύριοι. Είναι η ζωή. Η χουμποποίηση είναι η ζωή η ίδια.

Προσπαθούν να εξιδανικεύσουν την αθλιότητα της υγειονομικής ταφής και το δείχνω, λέγοντάς την ότι είναι παραγωγή βιοαερίου. Αυτό το

ιδανικό διάγραμμα το οποίο παρουσιάζει το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν υπάρχει στον κόσμο. Τι είναι αυτό το πράγμα; Δηλαδή λίγο πολύ αυτό που βλέπετε και ακούτε για τη χωματερή των Λιοσίων είναι αυτό που δείχνει ο πίνακας. Υπάρχει τέτοιο πράγμα πουθενά, που παράγει βιοαέριο, που παράγει ενέργεια, που βοηθά τη χώρα; Τίποτε δεν είναι. Κάνουν 20 χρόνια να τη θάψουν σε 20 μέρες έχει φύγει όλο το βιοαέριο και μετά λένε θα παράγουμε βιοαέριο όταν την καλύψουμε.

Και πάνε βέβαια να υψώσουν την καύση, η οποία κατά την άποψή μου είναι αν όχι μειούμενη, τουλάχιστον σταθεροποιημένη με τον όρο βιοξήρανση. Και επανέρχομαι: εάν με τον όρο βιοξήρανση εννοείται το πρώτο στάδιο της χουμοποίησης, της υψηλής θερμοκρασίας δηλαδή να το πω με απλά λόγια για τους άρχοντες εδώ, ότι εάν βάλεις τα σκουπίδια μέσα σε ένα κλειστό χώρο και τα αερίζεις επαρκώς, τότε σε λίγη ώρα θα ανεβεί η θερμοκρασία τους 70 βαθμούς. Οι 70 βαθμοί είναι μια εξώθερμη βιολογική αντίδραση, η οποία διαρκώς χάνει σε νερό. Εάν αυτό χρησιμοποιείτε τη βιολογία της χουμοποίησης για να ξηράνετε, τότε είναι αποδεκτό. Αυτό που είπε και ο προηγούμενος ομιλητής που γίνεται τη βιοξήρανση σαν κεντρικό κορμό μεταξύ της χουμοποίησης και τελικής παραγωγής του SRF. Αν είναι έτσι ναι, εδώ δεν έχουμε δει καμία τεχνολογία βιοξήρανσης. Είναι ξήρανση με συμβατικές μεθόδους βιολογικού κλάσματος το οποίο τελικά την ονομάζουμε βιοξήρανση. Είναι παιχνίδι. Είναι παιχνίδι με τις λέξεις.

Να πούμε για τη νομιμότητα της σημερινής κατάστασης. Στις 22/2/1911 εξέπνευσε ο ΠΕΣΔΑ Αττικής. Υπάρχει ένα εξαιρετικά τεκμηριωμένο κείμενο δυο μηχανικών του ΕΣΔΑ και τους συγχαίρω γι' αυτό το πράγμα, εμένα με φώτισε πάρα πολύ. Αυτό ούτε λίγο ούτε πολύ λέει το εξής: κύριοι τα έργα που χωροθετείτε βασίζονται στο ΠΕΣΔΑ. Ο ΠΕΣΔΑ είναι στρατηγικό σχέδιο για όλη την Αττική, απαιτεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Τέτοια μελέτη ούτε διανοηθήκατε ποτέ να κάνετε, ούτε έχετε κάνει μέχρι τώρα, με παρένθεση ότι στις 20 Ιανουαρίου ο κ. Γενικός Γραμματέας ανέθεσε επείγοντως σε δυο μελετητές με 15.000 ευρώ το να γίνουν στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τον ΠΕΣΔΑ. Μελέτες των 150.000 δίνονται με 15.000 με ό,τι κι αν σημαίνει αυτό το πράγμα.

Η Υπουργός έρχεται και εγκρίνει μια μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για ένα έργο το οποίο δεν περιλαμβάνεται στο ΠΕΣΔΑ αλλά

θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στο ΠΕΣΔΑ ο οποίος ΠΕΣΔΑ δεν έχει μελέτη στρατηγική περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Πως γίνεται αυτό το πράγμα;

Ερωτώ το εξής: η Διεύθυνση Χωροταξίας και η ΕΠΕ του ΥΠΕΧΩΔΕ οι οποίοι έχουν τυραννήσει το πανελλήνιο για ένα μικρό μόλο για μια μικρή πλατεία, η οποία λένε δεν περιλαμβάνεται στον περιφερειακό σχεδιασμό ή στο χωροταξικό σχεδιασμό, έρχονται να καταπιούν την κάμηλο και να πουν ότι το έργο της βιοξήρανσης το οποίο δεν περιλαμβάνεται στον περιφερειακό σχεδιασμό, δεν το λένε αυτό το πράγμα και αποδέχονται τα πάντα. Σας λέω, έχουν κόψει δεκάδες έργα. Πως τώρα δεν το βλέπουν αυτό το πράγμα, όταν δεν υπάρχει περιφερειακός σχεδιασμός, δεν υπάρχει μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Ερωτώ: παρασύρθηκε η Υπουργός;

Θα πω το εξής, επανέρχομαι και λέω υπάρχουν δυο αναθέσεις επείγουσες μελετών. Στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για το ΠΕΣΔΑ, ο ΠΕΣΔΑ έχει λήξει, προκηρύσσεται μελέτη για ένα ΠΕΣΔΑ που έχει λήξει, προκηρύσσεται στο εξάμηνο της μεταβατικής Διοίκησης. Ερωτώμαι: υπάρχει συμφωνία της αιρετής περιφερειακής Αυτοδιοίκησης; Ο κ. Γιάννης Σγουρός το ξέρει αυτό το πράγμα, ότι έχουν ανατεθεί αυτές οι δυο μελέτες με 15.000 ευρώ, αντί ενός μεγαλύτερου ποσού και ρωτάμε και τον λόγο γιατί τόσο φτηνά;

Ένα συμπέρασμα. Ένας φτωχός και ατελέσφορος ΠΕΣΔΑ. Το σύστημα κλείνει σε μια ατελέσφορη διαδικασία. Υπάρχει ασύμμετρη, αναπιολόγητη και χωρίς κοινωνική συναίνεση των δυο ΧΥΤΑ. Αμφιλεγόμενο και παραμελημένο υποκατάστατο της ανακύκλωσης στην πηγή το σύστημα των μπλε κάδων, πάμε προς κατάργηση; Τι γίνεται;

Οι μπλε κάδοι έχουν γεμίσει με σκουπίδια. Κατάργηση της ιεραρχίας και υιοθέτηση προτεραιότητας των τελευταίων στη σειρά και υποτίμηση και αγνόηση όλων των προγραμμάτων κοινωνικής ανακύκλωσης. Τίποτε από αυτά δεν βοηθιέται και δεν υπάρχει κανένα οικονομικό εργαλείο αυτή τη στιγμή, το οποίο θα κατευθύνει και θα στρέψει την κοινωνία προς τη διαχείριση των σκουπιδιών.

Τι απομένει από το ΠΕΣΔΑ; Ένα κύτταρο στη Φυλή γιατί καταλαβαίνουμε ότι δεν περπατάει το θέμα της Κερατέας, ούτε βέβαια και του

Γραμματικού. Ένα εργοστάσιο ανακύκλωσης και κάποιες μονάδες οι οποίες προγραμματίζονται βιοξήρανση, βλέπε καύσεις.

Περνώ κατ' ευθείαν σε προτάσεις. Το γενικό πλαίσιο έχει τρεις βασικές και απλές αρχές. Ο ΠΕΣΔΑ απέθανε, ας αναστήσουμε ένα νέο ΠΕΣΔΑ με οποιοδήποτε άλλο όνομα, με βάση τρία χαρακτηριστικά: χωροθεσία. Δυστυχώς ή ευτυχώς με μεγάλη λύπη όλοι οι δρόμοι καταλήγουν στη Φυλή. Όλοι έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωσή τους να στέλνουν τα κατάλοιπά τους στο κεντρικό, δεν μπορεί κανένας Δήμος να αποκλείεται επειδή δεν μας αρέσει η φάτσα του στο Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. Έχει δικαίωμα και έχει υποχρέωση να τα στέλνει.

Δεύτερον, τεχνολογία. Δεν καίμε ποτέ βιομάζα, κάπτε RDF, κάπτε οτιδήποτε σας αρέσει. Δεν καίμε βιομάζα. Να το πω έτσι: είναι αμάρτημα, είναι πολύ κακό πράγμα να καις το οργανικό υλικό. Το οργανικό υλικό σε μια χώρα σαν την Ελλάδα έχουμε υποχρέωση να το ξαναβάλουμε στο έδαφος, να το ξανακάνουμε λίπασμα.

Κατά τα άλλα να τηρηθεί η ιεραρχία της 98/2008 και όταν εξαντληθούν όλα, ευχαρίστως και η καύση να έρθει να το αναλάβουν οι ιδιώτες, να παράγουν ρεύμα και να επιδοτηθούν και εμείς να τους πούμε συγχαρητήρια.

Οικονομία. Δυο αρχές: ο ρυπαίνων πληρώνει ο ανακυκλώνων αμείβεται.

Και ερχόμαστε σε προτάσεις. Να δημιουργηθεί κατ' αρχήν ένας νέος φορέας διαχείρισης των απορριμμάτων. Ο Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. τέλειωσε, μπορώ να πω και συγχαρητήρια ή οτιδήποτε άλλο, όμως τέλειωσε. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι δημοσιεύτηκε ήδη η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στη Γενική Γραμματεία. Θα προτιμούσαμε να είναι στην Περιφέρεια αυτό το πράγμα και ελπίζουμε όλα αυτά να γίνονται με τη συναίνεση της Περιφέρειας. Το ελπίζουμε και το θέλουμε πάρα πολύ γιατί είμαστε υποστηρικτές, εγώ προσωπικά και υποστηρικτής όλων αυτών και της σημερινής κατάστασης.

Δυστυχώς θα περιοριστεί ο ΧΥΤΥ, ΧΥΤΑ τον λέμε ή ΧΥΤΥ όπως θέλουμε, στη γεωγραφική περιοχή μεταξύ Λιοσίων και Φυλής και βιομηχανικής περιοχής Ασπροπύργου, θα σας τη δείξω αργότερα ποια είναι

αυτή, αυτός έχει κεντροβαρική τοποθέτηση στην Αττική, έχει καλύτερη εναρμόνιση ...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Όχι άλλα στη Δυτική Αττική!

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Θα τα πούμε στη συνέχεια. Και λόγω μεγαλύτερης εναρμόνισης ...

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Σας παρακαλώ καλά πήγαμε μέχρι τώρα, σας παρακαλώ κάντε λίγο ησυχία. Θα σας παρακαλέσω να συνεχίσει ο ομιλητής.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Η συνέχεια είναι η ακόλουθη: οργάνωση της περιοχής με αντισταθμιστικά οφέλη ...

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να κάνετε λίγο ησυχία.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: ... Της περιοχής Λιοσίων και να γίνει ένα σύγχρονο κέντρο υποδοχής και ανακύκλωσης καταλοίπων και το κυριότερο εκείνο που δεν έχει πει κανείς μέχρι τώρα ότι γι' αυτή τη χωματερή πρέπει να υπάρχει ένα πρόγραμμα ανάκτησης της δυναμικότητας. Δηλαδή όχι τα θάψαμε και τα ξεχάσαμε, μπορεί να επιδοτηθούν εταιρείες ιδιώτες να έρθουν να πάρουν το προϊόν, να το διυλίσουν, να το καθαρίσουν και να το διαθέσουν όπου νομίζουν καλύτερα.

Αυτό συναρτάται με την εγκατάσταση μεγάλου αριθμού περιφερειακών κέντρων προδιαλογής στην πηγή και όταν λέω «μεγάλου αριθμού» όχι κατ' ανάγκη προγραμματισμένων από την Περιφέρεια, με πρωτοβουλίες των Δήμων. Κάθε Δήμος, κάθε δυο Δήμοι αν θέλει ο Δήμος παραδείγματος χάριν Λαυρεωτικής και ο Δήμος Σαρωνικού και ο Δήμος Καλυβίων να πάρουν και να φτιάξουν ένα κοινό σύστημα, να το κάνουν. Κανένα πρόβλημα.

Ήθελα να κάνω μερικούς ποσοτικούς υπολογισμούς αλλά θα τους περάσω πολύ γρήγορα. Εδώ σας δείχνω μια φωτογραφία ποιο είναι το σύστημα που λέγεται, αυτό που λέμε Φυλή. Υπάρχει ένα σημείο εδώ που είναι τα Λιόσια, υπάρχουν τα διάφορα κύτταρα εδώ όπως βλέπετε, υπάρχει κι ένα κομμάτι εδώ που δεν είναι στη Φυλή είναι πολύ πιο μακριά στον Ασπρόπυργο. Έχει 100 εκ. κυβικά μέτρα χωρητικότητα. Για όσους λένε ότι η

Φυλή σε 2 χρόνια τελειώνει, εγώ θα πρότεινα ένα υπερμοντέρνο κέντρο ανακύκλωσης στο σημείο αυτό.

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μα δεν είναι δυνατό! Σας παρακαλώ! Δεν αποφασίζει η ημερίδα τι θα γίνει. Σας παρακαλώ, είναι δυνατό τελευταία στιγμή να κάνουμε ...

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Σας παρακαλώ πάρα πολύ να τελειώσει ο ομιλητής. Δεν είναι δυνατό τώρα να γίνεται αυτή η ιστορία. Κύριε Παπαϊωάννου συνεχίστε και ολοκληρώστε σας παρακαλώ. Δεν αποφασίζει η ημερίδα τι θα γίνει, κατάθεση απόψεων είναι η ημερίδα.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Μια πρόταση κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Δεν αποφασίζεται τίποτε εδώ. Σας παρακαλώ.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Μια πρόταση κάνουμε στην οποία επιμένουμε κιόλας, αλλά επειδή όλοι κεντρίζουν, κανένας δεν έχει πρόταση γι' αυτό στην Ελλάδα δεν γίνεται τίποτε. Στην Κύπρο πήγαν στη Λάρνακα το έκαναν αμέσως, κανείς δεν φώναξε.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Μπορώ να συνεχίσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Δήμαρχε σας παρακαλώ βοηθήστε τη διαδικασία και κ. Παπαϊωάννου αν θέλετε ολοκληρώστε γιατί ήδη έχουμε κουραστεί όλοι, είναι εκνευρισμός αυτή η ώρα, σας παρακαλώ βοηθήστε τη διαδικασία.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Έχω να πω κάτι για τα διοικητικά εργαλεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Εμείς λογοκρισία δεν κάνουμε σε κανέναν. Δεν μπορούμε να κάνουμε λογοκρισία.

Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Όσον αφορά τα διοικητικά εργαλεία. Θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας Οργανισμός διαχείρισης απορριμμάτων πλέον στα πλαίσια της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. Να μεταβιβαστεί το ταχύτερο δυνατό στους εκλεγμένους εκπρόσωπους των 5 εκ. Δεν μπορούν να γίνονται πράγματα πλέον εκτός των εκλεγμένων.

Πέρα αυτού όμως πρέπει να γίνει η σύσταση ενός μεγάλου συμβουλευτικού Φόρουμ, αποτελούμενο από τους περιφερειακούς συμβούλους, τους εκπρόσωπους των Δήμων, φορείς που συμμετέχουν, φορείς παροχής τεχνολογίας και μη κερδοσκοπικές Οργανώσεις που ασχολούνται περισσότερο από 10 χρόνια στον τομέα των απορριμμάτων και βέβαια και κάποιους εκπρόσωπους που ακούσατε εδώ οι οποίοι ήταν ειδικοί στα θέματα των σκουπιδιών.

Το Φόρουμ δεν είναι ένα στολίδι κι ένα θέατρο, είναι ένα επίσημο βήμα για ζυμώσεις, για προτάσεις που θα κρατά αναμμένη τη δάδα της διαφάνειας. Αν υπήρχε το Φόρουμ ορισμένα πράγματα δεν θα είχαν περάσει τώρα εδώ πέρα και δεν θα είχαμε φτάσει στην πλήρη ανατροπή του ΠΕΣΔΑ.

Εγώ θέλω να δώσω μια οικονομική διάσταση που τη θεωρώ και πάρα πολύ σημαντική. Πιστεύω ότι πρέπει να μπει πέρα των υπολοίπων ένα ανταποδοτικό τέλος για τη διάθεση των απορριμμάτων –λέω για παράδειγμα- ας είναι 25 ευρώ ο τόνος, πέρα των 40-45 που στοιχίζει ήδη το 6% δηλαδή του τέλους και τα λοιπά των ΟΤΑ που πάει για τα σκουπίδια, πέρα από αυτό το πράγμα.

Πρέπει να μπει ένα ανταποδοτικό τέλος ανακύκλωσης ας πούμε 25 ευρώ για κάνουμε κάποιους υπολογισμούς. Αυτό θα μας δώσει 60 εκ. ευρώ στη τσέπη της Περιφέρειας. Από εκεί και πέρα να κοιτάξουμε να επιδοτήσουμε οτιδήποτε ανακυκλωμένο προϊόν υπάρχει, δηλαδή μέταλλα, γυαλιά, χαρτιά, RDF και το χουμικό λίπασμα. Το μεγαλύτερο μέρος θα πάει σε αυτά. Περισσεύει ένα μέρος που είναι η επιδότηση της εξυγίανσης της χωματερής και της ανάπλασης όλου του τόπου, που υφίσταται τα δεινά των 2 εκ. αυτή τη στιγμή τόνων σκουπιδιών.

Επιμένω ότι η καύση δεν πρέπει να επιδοτηθεί για δυο λόγους. Πρώτον επειδή επιδοτείται το RDF για την καύση, εγώ δεν είμαι υπέρ του να καεί το αποξηραμένο κλάσμα δηλαδή το μέσο βιοξήρανσης προκύπτον, παρά μόνο το RDF και δεύτερον η καύση μπορεί να επιδοτηθεί από την πίσω πόρτα από το τέλος των ΑΠΕ το οποίο είναι 90 ευρώ θεωρητικά, αλλά αν βγάλουμε το βαθμό απόδοσης και το βαθμό ανανεωσίμων, μπορεί πραγματικά να φτάσει μέχρι 70 ευρώ τον τόνο. Όποιος κάψει μπορεί να πάρει και μέχρι 100 ευρώ να τα κάψει και να πάει στο καλό. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Σας ευχαριστώ. Ο τελευταίος από τους τακτικούς ομιλητές είναι ο κ. Κυρκίτσος Φίλιππος Πρόεδρος της Οικολογικής Εταιρείας Ανακύκλωσης.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Καλησπέρα σε όλους. Να ευχαριστήσω τους οργανωτές για το κάλεσμα και γι' αυτή την εκδήλωση, καταλαβαίνουμε όλοι ότι είναι πάρα πολύ σημαντική. Βλέπουμε τα προβλήματα, βλέπουμε ότι οι τοπικές κοινωνίες πραγματικά έχουν αγανακτήσει από τη μακροχρόνια επιβάρυνση της ύπαρξης χωματερών στην περιοχή τους και έχουν απόλυτο δίκιο και νομίζω ότι και οι δημότες του λεκανοπεδίου και οι Δήμοι θα πρέπει να αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους, όπως κι εμείς οι απλοί πολίτες τις δικές μας ευθύνες.

Στη δική μου παρουσίαση θα παρουσιάσω κάποια πράγματα σε σχέση με την ενεργειακή αξιοποίηση, που δεν ακούστηκαν, θα παρουσιάσω την πρότασή μας των τεσσάρων περιβαλλοντικών Οργανώσεων και θα απαντήσω σε διάφορα ερωτήματα τα οποία μας έχουν τεθεί για να γίνουν όλα πιο κατανοητά.

Πραγματικά έχει τεθεί σήμερα για άλλη μια φορά το ερώτημα «Μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων με θερμική επεξεργασία, με εναλλακτική διαχείριση ή χρειάζονται και τα δύο;». Θα ήθελα να πω κατ' αρχήν στο βασικό ερώτημα που τίθεται από την ενεργειακή αξιοποίηση, που λέει «Μα, ό,τι και να κάνουμε με την ανακύκλωση, όσο και καλύτερα να ανακυκλώσουμε, θα μείνει ένα μικρό υπόλειμμα. Αυτό ας το κάψουμε».

Και ερωτώ εγώ: εάν δούμε τις ποσότητες, βάλουμε τα νούμερα κάτω του ΠΕΣΔΑ της πρότασης που αυτή τη στιγμή είναι κυρίαρχη για την Αττική, θα δούμε ότι υπάρχουν δυο ΕΜΑΚ το υπάρχον και το δεύτερο 700.000 τόνους, 25% δημιουργεί υπολείμματα εκτός από το RDF που θα πάει να καεί. Η βιοξήρανση δημιουργεί άλλο ένα 15% υπολείμματα που θα πάνε να θαφτούν. Από την καύση του SRF και του RDF δημιουργούμε επίσης υπολείμματα τα οποία είναι και αρκετά επικίνδυνα και ένα μεγάλο μέρος από αυτά είναι και τοξικά. Άρα θέλουμε και χώρο ταφής τοξικών.

Αν βάλουμε τα νούμερα κάτω θα δούμε ότι οι ποσότητες μετά από το ΠΕΣΔΑ, είναι της τάξης των 400 με 500 χιλιάδων τόνων, υλικά, που θα προκύψουν είτε μετά την καύση είτε ως υπολείμματα από αυτές τις μονάδες, που πρέπει να καούν.

Η πρόταση η δική μας που στηρίζεται στο τρίπτυχο: πρόληψη – ανακύκλωση – κομποστοποίηση, μπορεί σχετικά γρήγορα μεσοπρόθεσμα σε βάθος μιας δεκαετίας να φτάσουμε στα υπολείμματα αυτά των 400 με 500 τόνους, και να μπορούμε να συνεχίσουμε και παραπέρα, να τα μειώσουμε κι άλλο. Ενώ με βάση το ΠΕΣΔΑ άμα φτιάξουμε αυτές τις μονάδες αυτής της δυναμικότητας, πάντα θα έχουμε 400 με 500 χιλιάδες τόνους υπολείμματα και πολλά από αυτά είναι επικίνδυνα. Άρα ας σταματήσει παρακαλώ το επιχείρημα ότι ό,τι και να γίνει ...

(Διαλογικές συζητήσεις)

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συγνώμη κ. Κυρκίτσο, θα ήθελα να παρακαλέσω λίγο ησυχία, φτάσαμε στον τελευταίο ομιλητή και νομίζω ότι χρειάζεται να τον ακούσουμε με προσοχή.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ας δούμε λιγάκι την θερμική επεξεργασία, δεν θα επαναλάβω αυτά που ακούστηκαν. Η θερμική επεξεργασία και η καύση έχει περιβαλλοντικά προβλήματα, όσο αν πράγματι το αναγνωρίζω ότι την τελευταία εικοσαετία έχει βελτιωθεί πάρα πολύ διότι διαπιστώσαμε το πρόβλημα των διοξινών είναι πάρα πολύ μεγάλο, άρα πήραμε μέτρα και έγιναν τεράστιες επενδύσεις στα εργοστάσια καύσης και μείωσαν τις εκπομπές τους. Παρ' όλα αυτά συνεχίζουν να βγάζουν διοξίνες, η ανακύκλωση δεν βγάζει και το επισημαίνω.

Υπάρχουν προβλήματα με την τοξική στάχτη. Χρειαζόμαστε χώρο ταφής τοξικών. Δεν υπάρχει στην Ελλάδα. Δεν μπορούμε να χωροθετήσουμε ένα ΧΥΤΑ. Φανταστείτε να πάμε στην Κερατέα και να τους πούμε «Ξέρετε, θα φτιάξουμε κι ένα ΧΥΤΑ τοξικών εδώ» τι έχει να γίνει!

Υπάρχουν επιπτώσεις στην υγεία, η καύση σπαταλά ενέργεια. Αν δείτε πολύ ενδεικτικά διότι ένα επιχείρημα «ανακτούμε ενέργεια» η ανακύκλωση εξοικονομεί πολύ περισσότερη ενέργεια και δεν το λέει κανείς. Ναι, ανακτούμε ενέργεια με την καύση. Η ανακύκλωση είναι πολύ καλύτερη όμως. Είναι με τι το συγκρίνουμε και υπάρχουν όλα τα στοιχεία και μπορώ να σας τα δώσω, ανάλογα το υλικό πόσο μπορεί να εξοικονομηθεί.

Μια άλλη παράμετρος της ενεργειακής αξιοποίησης που δεν ακούστηκε τίποτε. Είμαστε σε οικονομική κρίση, υπάρχει ανεργία, υπάρχει φτώχεια και δεν βλέπουμε τις θέσεις εργασίας που δημιουργούνται από τις

διάφορες τεχνολογίες. Είναι μια παράμετρος που νομίζουμε πρέπει να την καταθέσουμε και να τη λάβουμε σοβαρά υπόψη μας.

Η ταφή και η καύση 10.000 τόνων δημιουργούν μία θέση εργασίας. Αν πάμε κομποστοποίηση 4 θέσεις, αν πάμε κέντρα διαλογής 10 και ούτω καθ' εξής. Ανάλογα το υλικό που διαχειριζόμαστε με ανάκτηση ανακύκλωση, μπορούμε να φτάσουμε μέχρι και 296 θέσεις εργασίας για 10.000 τόνους υπολογιστών που μπορούμε να ανακυκλώσουμε.

Άρα αυτή είναι η βάση της Πράσινης Ανάπτυξης. Εγώ όταν άκουγα το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά για Πράσινη Ανάπτυξη, εγώ στα στερεά απόβλητα αυτό εννοούσα.

Το θέμα του κόστους. Ακούσαμε τον κ. Κατρή να λέει ότι το κόστος στην Κύπρο είναι 55 ευρώ, όμως από τα 65 εκ. της επένδυσης τα 40 είναι επιδότηση. Στο ΕΜΑΚ που έχει αποσβεστεί το ΕΜΑΚ έχει πληρωθεί από την πολιτεία, η σύμβαση που έγινε με την κοινοπραξία που ανέλαβε τη λειτουργία είναι 89 ευρώ συν ΦΠΑ. Ο πυρολυτικός αποτεφρωτήρας που συμμετέχει και η LEKTOR από ό,τι ξέρω στα νοσοκομειακά στα Άνω Λιόσια χρεώνει 2.200 ευρώ τον τόνο, αν ξέρω καλά. Ενώ στην Ευρώπη χρεώνουν 600 με 800 ευρώ τον τόνο. Γιατί αυτές οι διαφορές;

Άρα το κόστος θα πρέπει να το ξαναδούμε, διότι ακούγονται πολλά περί κόστους, αλλά είναι πολλά θέματα μέσα που θα πρέπει να βάλουμε κάτω πως είναι η επένδυση, πόσο αποσβένεται, από πού χρηματοδοτείται και πάρα πολλά θέματα για να καταλήξουμε πόσο είναι.

Η δική μας η θέση είναι ότι με βάση το σημερινό ΠΕΣΔΑ το κόστος το «Gate Fee» θα φτάσει τα 180 ευρώ τον τόνο. Και βέβαια γιατί θα φτάσει 180 όταν 89 είναι το ΕΜΑΚ για παράδειγμα; Συν ΦΠΑ πάει 110. Είναι γιατί μια ποσότητα θα πρέπει να μπει και να πληρωθεί στο ΕΜΑΚ, μια άλλη θα πληρωθεί στη βιοξήρανση με ένα αντίστοιχο ποσό. Θα βγάλουν υπολείμματα που θα πρέπει να πάνε να καούν με ένα άλλο ποσό και επίσης μην ξεχνάμε ότι όταν θα επιδοτηθούν από ΑΠΕ ο τόνος του ΣΑΠΕ επιδότησης υπολογίσαμε ότι θα φτάσει τα 57 ευρώ τον τόνο. Όταν θα πάει το SRF να καεί, θα επιδοτηθεί από το νόμο ΑΠΕ 57 και ακριβώς αυτός είναι ο λόγος που ακούγεται ότι θα είναι φτηνή η διαχείριση.

Διότι προβλέπεται από την όλη διαχείριση ένα πολύ μεγάλο μέρος του κόστους να πάει μέσω του νόμου για τις ΑΠΕ. Όμως τέλος ΑΠΕ πληρώνουν οι Έλληνες πολίτες μέσα από το λογαριασμό τους. Είναι κόστος διαχείρισης απορριμμάτων, θα πρέπει να το προσθέσουμε στον τόνο και όχι να το αφαιρούμε, επειδή επιδοτείται από αλλού.

Μην ξεχνάμε ότι αυτά τα λεφτά που θα δίνουμε μέσω ΑΠΕ για την καύση του SRF τα αφαιρούμε από αιολικά και από φωτοβολταϊκά και από άλλες επενδύσεις στις ήπιες μορφές ενέργειας. Βλέπετε τα κόστη, να μην σας ταλαιπωρώ, η βιοζήρανση με βάση τη βιβλιογραφία το είπε και ο κ. Οικονομόπουλος εμείς το ψάξιμο που έχουμε κάνει από όλη τη βιβλιογραφία εδώ και χρόνια, είναι ότι αν γίνει από ιδιωτικό φορέα κυμαίνεται από 198 – 290 ευρώ. Δεν θα είναι αυτό το «Gate Fee», διότι δεν πηγαίνει όλη η ποσότητα για βιοζήρανση και καύση, έχουμε και σκέτη ταφή, έχουμε και ΕΜΑΚ έχουμε πολλές δραστηριότητες, έχουμε και ανταποδοτικά. Αν τα βάλουμε κάτω όλα αυτά και υπολογίσουμε το μέσο «Gate Fee» που θα προκύπτει είναι τα 180 που λέμε.

Αντίστοιχα η κομποστοποίηση, ακόμη και η πιο ακριβή κομποστοποίηση με κλειστά συστήματα και τα λοιπά δεν ξεπερνά τα 80 ευρώ τον τόνο με μια πολύ μεγάλη εμπειρία σας μιλάω από τη Γερμανία που λειτουργούν πάνω από 1.000 μονάδες κομποστοποίησης.

Τι σημαίνει 180 ευρώ «Gate Fee» για την Αττική για τους Δήμους; Πόσο θα ανέβουν τα δημοτικά τέλη; Θα ανέβουν κατά μέσο όρο 60 με 80% η τελική τιμή των δημοτικών τελών, για να μπορέσουμε να πάμε από τα 40-42 ευρώ που θα είναι για το '10 ο τόπος που στοιχίζει στη Φυλή, να πάει 180.

Βέβαια μην ξεχνάμε ότι το 2011 προβλέπουμε να πάει 65 ευρώ ο τόπος λόγω και της λειτουργίας και του ΕΜΑΚ. Και βέβαια η καύση έχει και μια ιστορία, με τη Ζάκυνθο μην σας κουράζω και στην Αθήνα ξαναπαίχτηκε το '85 και στη Ρόδο παίζεται τώρα, προσπαθούν γενικώς να γίνουν εργοστάσια καύσης, τα οποία βέβαια εγκαταλείπονται στην Αμερική.

Φτάσαμε σε ένα pick τη δεκαετία του '90 με 190 μονάδες και σήμερα πέφτουν, είναι μια τεχνολογία που πολλοί του χώρου το

παραδέχονται ότι είναι σε κάμψη στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ευρώπη έχει μια σταθερότητα. Αντίθετα η ανακύκλωση και η κομποστοποίηση αυξάνει.

Για δε τους αποτεφρωτήρες βέβαια είναι οριστικό το τέλος διεθνώς, οι πυρολυτικοί αποτεφρωτήρες έχουν εξαφανιστεί σχεδόν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τι κάνουμε λοιπόν; Όταν σχεδιάζουμε ένα ΠΕΣΔΑ θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας τις οδηγίες τις οποίες πρέπει να επιτύχουμε και τους στόχους: ανακύκλωση, η Οδηγία για τα οικοδομήσιμα, η νέα Οδηγία για την ανακύκλωση 50% μέχρι το 2020 και από εκεί και πέρα αφού δρομολογήσουμε τα εργαλεία για τις εξελίξεις και τους τρόπους για να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους, τότε πάμε να δούμε την τελική διαχείριση.

Εδώ με το ΠΕΣΔΑ δεν ακολουθήθηκε καθόλου αυτή η διαδικασία. Κατ' ευθείαν σχεδιάζουμε μονάδες τελικής διαχείρισης. Από το πρώι είμαι εδώ και πραγματικά και από τους εκπρόσωπους και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης το 95 μην πω το 99% της συζήτησης είναι σε ποια μονάδα και που θα θάψω. Όλοι μας δείχνουν το τριγωνάκι της ιεραρχίας και κανείς δεν μιλάει το πρώτο τριγωνάκι την πρόληψη. Τίποτε για την πρόληψη παιδιά στο ΠΕΣΔΑ θα βάλουμε; Τίποτε για την επαναχρησιμοποίηση; Τίποτε για την ανακύκλωση; Αυτά τι είναι; Μόνο για να τα βάζουμε στους νόμους για να λέμε ότι υπάρχουν;

Πρέπει να προτείνει περιφερειακός σχεδιασμός που δεν λέει πως θα υλοποιήσουμε όλη την ιεραρχία, δεν ξανάγινε. Ή που θα πάμε το SRF μετά; Δεν ξανάγινε! Δυστυχώς τέτοιους ΠΕΣΔΑ έχουμε! Και βέβαια υπάρχει η νομοθεσία ο 2939 που έχουμε εναρμονιστεί και πολλές άλλες Υπουργικές Αποφάσεις και Προεδρικά Διατάγματα για τα υπάρχοντα και βέβαια υπάρχουν και πολλά ακόμη να γίνουν που εμείς έχουμε προτείνει.

Πρόληψη λοιπόν. Θα πρέπει να δούμε κάποια πράγματα για την πρόληψη. Εμείς έχουμε κάνει συγκεκριμένες προτάσεις, παλεύουμε χρόνια επιτέλους η χρέωση να γίνει με τόνο στη χωματερή. Επιτέλους. Το αυτονόητο σε όλο τον πλανήτη των προηγμένων, που θέλουμε να μοιάσουμε εμείς Μεσαίωνα 6%, περίπου νταβατζιλίκι.

Είτε βγάζει 1.000 τόνους ο Δήμος σου, είτε βγάζει 100.000 θα πληρώσει 6%. Κανένα κίνητρο για να μειώσει. Ευτυχώς πέρασε ο νόμος και

όλο αναβολές να εφαρμοστεί στο ποτέ. Δεν ξέρω, εγώ περιμένω να δω πότε θα εφαρμοστεί. Το περιμένω. Έχουμε προτείνει επίσης αυτό που γίνεται με τον τόνο τώρα η χρέωση, να μεταφερθεί και στους πολίτες. Η χρέωση στα δημοτικά τέλη. Όχι με τα τετραγωνικά, δεν είναι σωστό. Έχω μεγάλο σπίτι πληρώνω πολλά λεφτά, έχω μικρό σπίτι πληρώνω λίγα. Από πού κι ως πού; Δηλαδή αν μας έλεγαν το νερό να το πληρώσουμε με τα τετραγωνικά τι θα λέγαμε; Ή το ηλεκτρικό ρεύμα; Σωστό είναι; Όχι. Είναι ανταποδοτικό το τέλος και πρέπει να το συνδέσουμε.

Υπάρχει ένα πρόγραμμα σε εξέλιξη με το Δήμο Ελευσίνας και έχουμε βγάλει πολύ σημαντικά συμπεράσματα από την εφαρμογή και πολύ σύντομα θα είμαστε έτοιμοι να δημοσιοποιήσουμε αυτά τα πορίσματα και με δυνατότητες να εφαρμοστούν και σε πολλούς άλλους Δήμους.

Αποφυγή παραγωγής. Οι Γερμανοί είχαν 86% ανακύκλωση συσκευασιών και δεν μπορούσαν εύκολα να το αυξήσουν, έβαλαν τέλος εγγυοδοσίας στις μιας χρήσης συσκευασίες, 25 λεπτά. Ο πολίτης πλήρωνε 25 λεπτά για να αγοράσει το προϊόν κι αν επέστρεφε τη συσκευασία στο αρμόδιο κέντρο για την ανακύκλωση θα έπαιρνε τα 25 λεπτά του πίσω και έτσι είδαμε την ανακύκλωση να ανεβαίνει κι άλλο.

Εργαλεία λοιπόν. Είναι το μυαλό μας που το διαθέτουμε. Εάν το διαθέταμε να σκεφτούμε και προτάσεις και να δούμε τι γίνεται στην Ευρώπη, θα είχαμε σκεφτεί κι εμείς πολλές προτάσεις. Υπάρχει τεράστια εμπειρία στα θέματα της πρόληψης. Με το ΦΠΑ μπορούμε να παίξουμε, με κίνητρα, αντικίνητρα, η επαναχρησιμοποίηση δεν αφορά μόνο τις συσκευασίες αφορά και ηλεκτρικές συσκευές και πολλά άλλα.

Η οικιακή κομποστοποίηση, ένας κάδος στο σπίτι μας μπορεί να εκτρέψει μισό τόνο από τα απορρίμματά μας, χωρίς κόστος για τους Δήμους. Κάνει 50 ευρώ αυτός ο κάδος και μπορεί να λειτουργεί για πάρα πολλά χρόνια. Ή ένας κάδος μπαλκονιού.

Πάμε να δούμε τα θέματα της διαχείρισης. Η πρόταση των οικολογικών Οργανώσεων είναι να βάλουμε παντού τέσσερις κάδους. Ένας κάδος για το χαρτί. Ο μπλε κάδος ο σημερινός έχει το 80% χαρτί, είναι κρίμα να το πηγαίνουμε στο ΚΔΑΥ να το διαλέγουμε για να το πάμε για ανακύκλωση. Εάν μπει ξεχωριστός, μπορεί μέχρι και 5% προσμίξεις να έχει,

δεν έχει πρόβλημα η χαρτοβιομηχανία μπορεί να πάει κατ' ευθείαν στην χαρτοβιομηχανία και να ανακυκλωθεί και έτσι απελευθερώνουμε πάρα πολύ χώρο στα υπάρχοντα ΚΔΑΥ. Μπορεί να πενταπλασιάσουν τη δυναμικότητα και την εξυπηρέτηση του πληθυσμού.

Ο δεύτερος κάδος για τα υπόλοιπα ανακυκλώσιμα: μέταλλα, πλαστικά, γυαλί. Εκεί πάμε στο ΚΔΑΥ τα διαλέγουμε και πάμε για ανακύκλωση. Ο τρίτος κάδος για τα οργανικά και με πολύ χαρά πραγματικά είδα αρκετούς ομιλητές σήμερα να αρχίζουν να το βλέπουν θετικά επιτέλους τον κάδο για τα οργανικά. Εάν τα οργανικά τα εκτρέψουμε σε ένα κάδο, μετά πλέον δεν έχει νόημα να τα κάψεις. Αυτονόητα τα πας στην κομποστοποίηση. Και τυχαίνει η μονάδα κομποστοποίησης τότε των προδιαλεγμένων οργανικών, να είναι και η πιο φτηνή, να έχει και τα λιγότερα προβλήματα, να έχει και τη μεγαλύτερη κοινωνική αποδοχή και να μας λύνει πρόβλημα.

Άρα όσο πιο πολύ διαχωρίσουμε τα υλικά στην πηγή, τόσο πιο λίγα θα είναι τα προβλήματα μετά. Και βέβαια επειδή δεν πιστεύουμε ότι η λειτουργία των τριών κάδων θα λειτουργήσει από την πρώτη μέρα 100% για τους πολίτες δεν λέμε τέτοιο πράγμα, λέμε και τέταρτος κάδος για τα υπολείμματα. Όποιος δεν θέλει να συμμετέχει στη διαλογή ή δεν μπορεί για κάποιο λόγο, ή δεν έχει πειστεί ακόμη, τότε θα τα βάζει στον τέταρτο κάδο και θα πληρώνει και περισσότερα δημοτικά τέλη γιατί είπαμε να συνδεθούν με τα κιλά τα δημοτικά τέλη.

Και βέβαια προχωράμε και παρακάτω: να ελαχιστοποιηθούν τα υπολείμματα. Έχουμε κάνει πολύ συγκεκριμένες προτάσεις στο ΥΠΕΧΩΔΕ, να βελτιστοποιηθούν τα υπάρχοντα συστήματα, τα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης τα υπάρχοντα για να αυξήσουν τη δυναμικότητά τους. Δίνουμε μάχη μέσα στον ΕΟΕΣΔΑΠ, να πείσουμε για αυτονόητα πράγματα πολλές φορές.

Ακούσατε το Δήμαρχο Αθηναίων να λέει «θέλω να διπλασιάσω τους κάδους μου και ο ΕΟΕΣΔΑΠ να μην παίρνει απόφαση». Το θεωρώ απαράδεκτο. Και βέβαια έχουμε προτείνει κι άλλα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης να γίνουν.

Πρώτον για τα ΑΕΠ που προχώρησε, δεύτερον για το έντυπο χαρτί που ήταν έτοιμο επί ΠΑΣΟΚ από το 2004 έμεινε στα συρτάρια επί Νέας

Δημοκρατίας και τώρα πάλι δεν το βγάζουμε. Είναι έτοιμο το Προεδρικό Διάταγμα ή ΚΥΑ όπως θέλετε πέστε το για το έντυπο χαρτί που θα συνδυαστεί με τον κάδο για το χαρτί, για τα έπιπλα, για τον ρουχισμό, για υποδήματα, στρώματα, επικίνδυνα οικιακά που δεν υπάγονται πρέπει να τα μαζεύουμε ξεχωριστά, ογκώδη, λάδια κουζίνας. Έχει αναπτυχθεί επιχειρηματικότητα και τα μαζεύει γιατί συμφέρει. Γιατί να μην το κάνουν και οι Δήμοι να κερδίσουν κι αυτοί;

Για τα οργανικά επίσης ο τρίτος κάδος για τα οργανικά θα μπορούσε να συνδυαστεί με ένα σύστημα για τα οργανικά και οι βιομηχανίες τροφίμων να επιδοτήσουν αυτό το σύστημα και να λειτουργήσει με δημόσιο ή όποιο άλλο χαρακτήρα επιλέξουμε.

Υπάρχουν προτάσεις για τα φάρμακα. Καδάκια παντού στα φαρμακεία και να διαλέγουμε τα λήγοντα ή τα μη λήγοντα και να πηγαίνουν πίσω στα Νοσοκομεία και να λειτουργούν σε πολλά επίπεδα.

Και βέβαια αυτό που γίνεται σε όλη την Ευρώπη: κέντρα ανακύκλωσης ή τα πράσινα σημεία όπως λέγονται. Έχουμε προτείνει για την Αττική να γίνουν 25 κέντρα και βέβαια και σε όλη την Ελλάδα.

Θα σας δείξω μερικές εικόνες μόνο από τέτοια κέντρα στην Ευρώπη: ανακύκλωση υπολογιστών, μόνο πλυντήρια παίρνει αυτή η μονάδα και μπορείς να πας να πάρεις ό,τι ανταλλακτικό θέλεις με 1 ευρώ παίρνεις το ανταλλακτικό σου ενώ σήμερα αν σου χαλάσει θέλεις 500 ευρώ και μετά παίρνεις καινούργιο. Θέσεις εργασίας, Μουσεία φτιάχνουν, ηλεκτρικές συσκευές, στέρεα, τα πάντα, εδώ είναι για οθόνες. Να ένα κέντρο ανακύκλωσης που μπορεί ο πολίτης να πάει μόνος του να αφήσει τα υλικά του στο κατάλληλο κοντέινερ και να πάνε για ανακύκλωση όλα τα υλικά, ό,τι μπορούμε να φανταστούμε.

Θα πει κάποιος «Μα καλά ο Έλληνας θα πάει σε ένα κέντρο με το αυτοκίνητό του;» βεβαίως. Κάναμε καμπάνια με το ΣΚΑΪ είναι η δεύτερη χρονιά που το κάναμε, καλέσαμε τον κόσμο να έρθει σε συγκεκριμένα σημεία να μας φέρει την ηλεκτρική του συσκευή και πραγματικά ήταν συγκινητικό να έρχεται ο κόσμος με τα αυτοκίνητά του και να μας κουβαλάνε ψυγεία, ογκώδεις συσκευές και να τα φορτώνουν μόνοι τους μέσα στα κοντέινερ. Ο κόσμος θέλει! Η Αυτοδιοίκηση και η πολιτεία θα μπορέσει να ανταποκριθεί;

Τα κέντρα ανακύκλωσης θα δώσουν αυτή τη λύση για κοινά υλικά, φελλούς μαζεύουν, ρούχα, παπούτσια, επικίνδυνα οικιακά, λάμπες, μόνοι τους οι πολίτες τα βάζουν σε ειδικά δοχεία με τα σήματα πάνω, έρχεται όλη η οικογένεια με τις γραβάτες και τα αυτοκίνητά τους Σαββατοκύριακα για να αφήσουν τα υλικά τους.

Μελέτη η οποία έγινε για την Κύπρο αναφέρει προσπάθειες που έχουν γίνει στην Ευρώπη που μιλάνε για 20 μέχρι και 30% εκτροπή υλικών από τέτοια κέντρα. Εγώ δε λέω να φτάσουμε τόσο υψηλά στην Ελλάδα, ένα 5% δεν μπορούμε να το πετύχουμε μέσα σε 5 χρόνια; Εγώ λέω ότι μπορούμε.

Ειδικές μονάδες για άτομα με ειδικές ανάγκες που δεν μπορούν να σηκώσουν βάρος, δημιουργούνται μέσα από δημοτικές επιχειρήσεις, δημιουργούνται εκθέσεις όπου πωλούνται όλα αυτά τα υλικά σε απίστευτα χαμηλές τιμές και τα κάνουν οι Δήμοι αυτά. Στο Δήμο Φρανκφούρτης είναι αυτό το κέντρο και πωλούνται τα πάντα εκεί.

Θα πει κάποιος «Πως θα γίνουν όλα αυτά;». Με ενημέρωση. Σαφώς οι πολίτες θα πρέπει όλοι μας οι δημότες να πάρουμε απόφαση ή θα πληρώνουμε υπέρογκα ποσά ή θα συμμετέχουμε όλοι με δουλειά, με εργασία, με διαλογή, να τα διαλέξουμε για να μειωθεί το κόστος. Πρέπει ως δημότες να αποφασίσουμε τι θέλουμε. Και εδώ θα πρέπει να γίνουν πολλά προγράμματα ενημέρωσης. Όλα όσα ξέρουμε για ενημέρωση παίζουν. Βέβαια εκείνο το οποίο λείπει είναι ενημέρωση στα σχολεία και πόρτα – πόρτα ενημέρωση όπου έχουμε δει ότι έχουν πολύ μεγάλο αποτέλεσμα.

Και από εκεί και πέρα τα υπολείμματα τι τα κάνουμε. Ο τέταρτος κάδος σαφώς πάει στο ΕΜΑΚ όπου εκεί μπορούμε να ανακτήσουμε πολλά άλλα υλικά, να κάνουμε και compost και τα υπολείμματα μπορούν να πάνε τότε εάν έχουν θερμογόνο δύναμη και αξία, τότε δεν έχουμε αντίρρηση να πάνε σαν εναλλακτικό καύσιμο στην τσιμεντοβιομηχανία, διότι μας κατηγορούν ότι είμαστε κατά της ενεργειακής αξιοποίησης. Όχι. Θα μπορούσε να πάνε μέχρι την ποσότητα που μπορεί να πάρει η τσιμεντοβιομηχανία ή ενδεχομένως η παραγωγή ενέργειας, αλλά δεν τηρούνται οι προδιαγραφές εκεί.

Άρα εάν τηρούνται οι προδιαγραφές της νομοθεσίας τότε θα μπορούσαμε να το δούμε και βέβαια εάν δεν υπάρχει κοινωνική αναταραχή σε περιοχές που είναι πολύ επιβαρημένες.

Τα οργανικά βέβαια του τρίτου κάδου πάνε για κομποστοποίηση και βέβαια η κομποστοποίηση έχει και πολλές άλλες πλευρές. Είναι η οικιακή κομποστοποίηση, είναι και οι μηχανικοί κομποστοποιητές, μια εξέλιξη τεχνολογική πολύ πρόσφατη όπου φανταστείτε ένα κοντέινερ που μπαίνει στο Νοσοκομείο, σε Στρατόπεδα, σε ξενοδοχεία, σε εστιατόρια πολύ μικρότερα, ένα μικρό κουτάκι ένας μηχανικός κομποστοποιητής μπορεί να μετατρέψει του εστιατορίου όλα τα οργανικά σε compost, θα πρέπει να δοκιμάσουμε τέτοια εργαλεία.

Προχθές ήμασταν στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Εξαρτάται από το μέγεθος. Για 1.000 κατοίκους μπορεί να φτάσει 70-80 χιλιάδες ευρώ. Άρα καταλαβαίνετε ότι μπορούμε να εξυπηρετήσουμε κι ένα απομακρυσμένο οικισμό, μόνος του να εξυπηρετείται και όχι να πηγαίνει ο κεντρικός Δήμος να στέλνει απορριμματοφόρα με τεράστια κόστη μεταφοράς. Αυτά τα εργαλεία θα τα βάλουμε στον ΠΕΣΣΔΑ; Εμείς λέμε ναι, πρέπει να μπουν στο ΠΕΣΣΔΑ μια και πάμε για επικαιροποίηση.

Και βέβαια μπορεί να είναι μικρές, μεγαλύτερες, κλειστές, ανοιχτές, ανάλογα την περιοχή μονάδες, ακόμη κι αναερόβια χώνευση δεν είμαστε αντίθετοι. Όμως επειδή η αναερόβια χώνευση με παραγωγή ενέργειας είναι πολύ πιο ακριβή από την ανοιχτή και κλειστή κομποστοποίηση, λέμε ότι θα πρέπει να συνδυάζεται με συνδιαχείριση και οργανικών από βιομηχανικά απόβλητα, από σφαγεία κι άλλα απόβλητα για να έχει νόημα η ακριβή επένδυση.

Κοστολογήσαμε την πρότασή μας για όλη την Ελλάδα το έχουμε καταθέσει 1.376.000, 68% είναι από δημόσιες επενδύσεις, αν το διαιρέσουμε σε 5 χρόνια φτάνουν τα λεφτά του ΕΣΠΑ για να χρηματοδοτείται. Δεν χρειάζεται να μπουν ιδιώτες. Το ποσοστό των ιδιωτών είναι τα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης που προβλέπεται από το νόμο.

Άρα η πρόταση η δική μας μπορεί να υλοποιηθεί πολύ φτηνά. Θέλει 537 μονάδες σε όλη την Ελλάδα για να υλοποιηθεί. Άρα θα πρέπει και ως κοινωνία να αποδεχτούμε τέτοιες μονάδες που θα γίνονται παντού και μέσα στην πόλη μας και δίπλα στο σπίτι μας.

Στην Αττική το κόστος το έχουμε κοστολογήσει 323 εκ. και μόνο το 38% είναι δημόσιοι πόροι. 122 εκ. χωρίς το δεύτερο ΕΜΑΚ. Είμαστε ανοιχτοί και στο δεύτερο ΕΜΑΚ εάν δούμε ότι δεν συμμετέχει πολύ ο κόσμος στη διαλογή, είμαστε ανοιχτοί να γίνει και το δεύτερο ΕΜΑΚ για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα. Δεν έχουμε αυταπάτες.

Όμως ακόμη και με το δεύτερο ΕΜΑΚ τα 122 εκ. που λέμε θα γίνουν άλλα 50 γιατί τόσο εκτιμάμε ότι μπορεί να φτάσει με βάση και τις τιμές που ακούστηκαν. Άρα μιλάμε για 170 εκ. ένα ποσό που υπάρχει μέσα από τους ευρωπαϊκούς πόρους.

Και βέβαια κλείνοντας να πω ότι έχουμε γραπτώς υποβάλλει και δεν θα σας αναφέρω... Όλα αυτά που σας είπα τα έχουμε υποβάλλει να μπουν σαν αλλαγές στο ΠΕΣΔΑ της Αττικής και η οικιακή η οποία δεν λέμε ότι θα λύσει το πρόβλημα 2% λέμε κατ' αρχήν και τα κέντρα και τα ΣΕΔ και όλα τα έχουμε προτείνει και πως πρέπει να αλλάξουν οι τεχνολογίες.

Θα πρέπει να έχουμε το θάρρος εάν δούμε ότι με αυτές τις τεράστιες μονάδες δημιουργούνται αδιέξοδα και με τις χωροθετήσεις που γίνονται, να έχουμε το θάρρος σαν πολιτεία να πούμε ναι, αλλάζουμε τον περιφερειακό σχεδιασμό. Μην ξεχνάμε ο περιφερειακός σχεδιασμός η σύλληψή του έγινε τη δεκαετία του '90 και έγινε νόμος το 2003. Έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια από τότε και έχουν συμβεί πάρα πολλά που θα πρέπει να τα ενσωματώσουμε.

Και κλείνοντας θα ήθελα να πω μια παρατήρηση περί ανοιχτών διαγωνισμών και τεχνολογιών, θα ήθελα να ακούσω μια απάντηση από τον κ. Λιακόπουλο πως φτάσαμε να εκδώσουμε περιβαλλοντικούς όρους για την βιοξήρανση και να λέμε ανοιχτές τεχνολογίες. Δηλαδή πως ξέφυγε αυτό και βγήκαν περιβαλλοντικοί όροι;

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου) ... το κόστος είναι ίδιο το δικό σας και το δικό μας.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Χαίρομαι. Μακάρι να είναι ίδιο.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου) Μπορεί και λίγο παραπάνω. Όπως επίσης χαίρομαι που κι εσείς συμφωνείτε για το 38% της δημόσιας δαπάνης και το υπόλοιπο από άλλα.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Μόνο που λέμε ότι θα είναι από τα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου) Χαίρομαι πολύ πάντως, μου άρεσε πολύ η κουβέντα, είναι η πρώτη φορά που σας ακούω, μόνο το όνομα άκουγα στο «Ποντίκι» δεν ήσασταν τόσο αναλυτικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Λιακόπουλε, θα κλείσετε εσείς στο τέλος.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Επίσης μια τελευταία παρατήρηση. Ο σημερινός ΠΕΣΔΑ θα συμφωνήσω με τους προλαλήσαντες, παράγει τόσο πολύ SRF και RDF που πραγματικά δεν φτάνουν τα τιμηντάδικα να το πάρουν. Άρα η καύση είναι αναγκαία για να μπορέσει να υλοποιηθεί και μην ξεχνάτε ότι τα προβλήματα της χωροθέτησης του ΧΥΤΑ θα είναι πολλαπλάσια αν προσπαθήσουμε να χωροθετήσουμε μια μονάδα καύσης του SRF και του RDF. Το πείραμα στη Θήβα είναι ενδεικτικό, θα υπάρξει μεγάλη κοινωνική αντίδραση και πραγματικά θέλει και χρόνια να υλοποιηθεί. Ποιος πιστεύει ότι η βιοξήρανση θα γίνει σε 3-4 χρόνια; Το θεωρώ λιγάκι δύσκολο και να πούμε ότι ξεκινάμε σήμερα.

Αντίθετα οι μονάδες κομποστοποίησης πραγματικά σε 2 χρόνια μπορεί να λειτουργούν αν το αποφασίσουμε. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Κυρκίτσο, ήταν ο τελευταίος τακτικός ομιλητής. Ελπίζω ότι οι Παρατάξεις από την Ομοσπονδία δεν θα θελήσουν να πάρουν το λόγο γιατί μπορούμε να τα συζητήσουμε ξανά και ξανά, για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε τη διαδικασία. Τη διαδικασία θα την αναλάβει η κα Ζερβάκη για να φτάσουμε στο τέλος.

Γ΄ ΚΥΚΛΟΣ:

Οι απόψεις – θέσεις – προτάσεις των εκπρόσωπων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (αιρετοί και εργαζόμενοι)

**ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Η. ΖΕΡΒΑΚΗ
Κ. ΑΣΚΟΥΝΗΣ
Ι. ΤΣΟΥΝΗΣ**

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να πούμε ότι έχουν ήδη δηλώσει κάποιοι ότι θέλουν να μιλήσουν, θα τους δώσουμε τον λόγο μαζί με όσους άλλους το ζητήσουν. Θα σας διαβάσω ποιοι μας έχουν δηλώσει και ανάλογα θα μας πουν και οι υπόλοιποι. Κατ' αρχήν ο Δήμαρχος Ελευσίνας ο κ. Αμπατζόγλου, από την Παράταξη των Οικολόγων Πράσινων στην Περιφέρεια ο κ. Κώστας Διάκος, από το Δήμο Φυλής ο επικεφαλής της Παράταξης «Ενότητα πολιτών» ο κ. Σάββας Σάββας, από το Δήμο Λαυρεωτικής ο κ. Σταύρος Ιατρού και ο κ. Δημήτριος Δαμάσκος. Αυτούς έχω μέχρι στιγμής. Είναι κάποιος άλλος που θέλει να μιλήσει; Και ο κ. Δημαράς και ο κ. Χάρδας, ο κ. Δημόπουλος Ιωάννης επίσης

Να πω κάτι ακόμη. Όποια Παράταξη, όποιο φυσικό πρόσωπο θέλει να περιλάβουμε κάποια εισήγηση στα πρακτικά ευχαρίστως να συνεννοηθούμε και να μας τα στείλει αύριο με e-mail. Το λέω αυτό γιατί ο Δήμαρχος Ιλίου ο κ. Νίκος Ζενέτος επειδή είχε ανειλημμένη υποχρέωση μας άφησε την εισήγηση που θα έκανε τώρα, σε χαρτί και θα μας τη στείλει αύριο και ψηφιακή.

N. ZENETOS: Κυρίες και κύριοι, η σημερινή Ημερίδα που διοργανώνεται από την Περιφέρεια Αττικής την ΤΕΔΚΝΑ και την ΠΟΕ-ΟΤΑ, σχετίζεται με μια περίοδο που τα περιβαλλοντικά προβλήματα, με πρώτο αυτό των κλιματικών αλλαγών βρίσκονται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος όλο και περισσότερων πολιτών. Είναι πραγματικά αξιόπαινη η πρωτοβουλία των τριών φορέων γιατί μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην ενημέρωση και την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση για διαχείριση των απορριμμάτων Αττικής με τρόπο φιλικό προς το περιβάλλον. Θα έλεγα δε πως το ζητούμενο σήμερα είναι ακριβώς η

συμφιλίωση της οικονομικής ανάπτυξης με την προστασία του περιβάλλοντος, με άλλα λόγια η επαναοριοθέτηση της Βιώσιμης Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι, η διαχείριση των αστικών απορριμμάτων είναι παγκοσμίως ένα από τα πιο σημαντικά περιβαλλοντικά προβλήματα, ιδιαίτερα στις αναπτυγμένες οικονομικά κοινωνίες.

Στην πατρίδα μας η βίαια αστικοποίηση, η άναρχη και απρογραμμάτιστη ανάπτυξη των μεγάλων αστικών κέντρων, ως αποτέλεσμα κυρίως της εσωτερικής μετανάστευσης, μαζί με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων, έχουν οδηγήσει στην αύξηση του όγκου των απορριμμάτων.

1. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ – Η ΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ο υπερκορεσμός του ΧΥΤΑ Α. Λιοσίων και Φυλής είναι ζήτημα που εδώ και χρόνια επισημαίνει η Αυτοδιοίκηση της περιοχής μαζί με την αυτονόητη αδικία που συνιστά η **ταξική** επιλογή μετατροπής της Δυτικής Αθήνας σε πίσω αυλή ολόκληρου του λεκανοπεδίου Αττικής.

Είναι προφανές ότι οποιοσδήποτε έσχατες λύσεις δημιουργίας νέων κυττάρων στο σημερινό ΧΥΤΑ, το μόνο που επιτυγχάνουν είναι να παρατείνουν την υπάρχουσα ζοφερή πραγματικότητα, κατά μικρά χρονικά διαστήματα, χωρίς να απαντούν στο ζήτημα της ολοκληρωμένης διαχείρισης των απορριμμάτων της Αττικής.

Όταν η χωρητικότητα ενός Χ.Υ.Τ.Α. εξαντλείται, όταν η δημιουργία νέων Χ.Υ.Τ.Α. καρκινοβατεί, τότε οδηγούμαστε εξ' ανάγκης σε τέτοιες έσχατες λύσεις που αντικειμενικά διαιωνίζουν την απaráδεκτη εικόνα υποβάθμισης της Δυτικής Αθήνας.

Σημαντικές ευθύνες, για το σημερινό αδιέξοδο, φέρουν αναμφισβήτητα όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις αλλά και η ίδια η Αυτοδιοίκηση.

2. ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΑΔΙΕΞΟΔΟΥ

- α.** Μετρήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από το Πανεπιστήμιο Αθήνας έδειξαν ότι το υπέδαφος της Δυτικής Αττικής αποτελεί πλέον μια υπόγεια περιβαλλοντική βόμβα, αφού σε μια τεράστια περιοχή 15 και πλέον

- χιλιομέτρων που εκτείνεται από την Ελευσίνα και τον Ασπρόπυργο έως τη Φυλή και το Μενίδι, τα επίπεδα μόλυνσης του υπεδάφους και των υπόγειων υδάτων είναι τέτοιας έκτασης που δεν επιτρέπουν να πραγματοποιηθούν ούτε γεωτρήσεις, ούτε καλλιέργειες. Πρέπει εδώ να σημειώσουμε, για να είμαστε δίκαιοι, ότι μερίδιο ευθύνης γι' αυτήν την κατάσταση φέρει και ο τρόπος λειτουργίας πολλών μεγάλων και μικρότερων βιομηχανικών μονάδων παραγωγής του Θριασίου.
- β.** Σύμφωνα με τις ίδιες έρευνες, η οικολογική ισορροπία ολόκληρου του Σαρωνικού κόλπου κρέμεται κυριολεκτικά σε μια λεπτή κλωστή μετά τον εντοπισμό τοξικών και βαρέων μετάλλων, λίγα μέτρα κάτω από τον πυθμένα της θαλάσσιας περιοχής του Ασπροπύργου. Αν αυτά ανέβουν προς τα πάνω και εκβάλλουν στον πυθμένα της θάλασσας, τότε ολόκληρος ο Σαρωνικός απειλείται με νέκρωση και οικολογική καταστροφή.
- γ.** Η μη εξάπλωση της ρύπανσης προς τα ανατολικά οφείλεται αποκλειστικά στην ύπαρξη του Ποικίλου Όρους που με τα ιδιαίτερα μορφολογικά και γεωλογικά του χαρακτηριστικά λειτουργεί στην ουσία ως φυσικό ανάχωμα που εμποδίζει την επέκταση της καταστροφικής υπόγειας ρύπανσης.
- δ.** Το μέλλον προδιαγράφεται ακόμη πιο δυσοίωνο και εφιαλτικό αν κανείς λάβει υπόψη του το γεγονός ότι ο όγκος των αποβλήτων αυξάνεται χρόνο με το χρόνο με ρυθμούς γεωμετρικής προόδου.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι είναι πια επείγουσα ανάγκη όχι μόνο η υλοποίηση του Περιφερειακού Σχεδιασμού και η λειτουργία νέων Χ.Υ.Τ.Α. στην Αττική αλλά και η επεξεργασία και η υλοποίηση μιας Ολοκληρωμένης Στρατηγικής Διαχείρισης των Αστικών Απορριμμάτων ώστε με τη χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών να οδηγηθούμε σταδιακά σε μια σημαντική μείωση του όγκου των απορριμμάτων.

3. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Η διαχείριση των απορριμμάτων αποτελεί πανευρωπαϊκό πρόβλημα όλων των σύγχρονων κοινωνιών. Σήμερα, στον μέσο Ευρωπαίο πολίτη αντιστοιχεί περίπου μισός τόνος αποβλήτων κατ' έτος.

Στην Ευρώπη, οι περισσότερες χώρες έχουν προχωρήσει στο επόμενο βήμα- μετά τους Χ.Υ.Τ.Α: στους Χώρους Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων (Χ.Υ.Τ.Υ.)

Το ολοκληρωμένο πλέον σύστημα διαχείρισης στηρίζεται στην ανακύκλωση και σε άλλες πρακτικές διαχείρισης (διαλογή στη πηγή, φιλικές συσκευασίες) με σκοπό τη δραστική μείωση των απορριμμάτων που θα κατέληγαν σε ταφή.

Ενδεικτικά:

- Στη Γαλλία το 70% περίπου των αστικών απορριμμάτων τυγχάνει επεξεργασίας προκειμένου να ανακυκλωθεί και να επαναχρησιμοποιηθεί.
- Στη Μεγάλη Βρετανία περίπου το 20% ανακυκλώνεται ή επαναχρησιμοποιείται.
- Στην Σουηδία: ανακυκλώνεται το 25% των απορριμμάτων
- Στη Δανία οι δήμοι είναι αυτοί που έχουν αναλάβει τη διαχείριση και ανακύκλωση του 50% των απορριμμάτων τους.

(Στοιχεία από παλαιότερη εισήγηση της κυρίας Αθανασίας Κατσούλα)

Σύμφωνα με την οδηγία -πλαίσιο της Ε.Ε. για τα απόβλητα, οι μέθοδοι διαχείρισης των αστικών απορριμμάτων ιεραρχούνται με κριτήρια την επίδρασή τους όσον αφορά την προστασία της δημόσιας υγείας και τη συμβολή τους στην υποστήριξη μιας Στρατηγικής της Βιώσιμης Ανάπτυξης.

Στην ιεράρχηση αυτή προηγούνται:

- Οι αρχές της ΠΡΟΛΗΨΗΣ (ΜΕΙΩΣΗΣ) και της ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ των απορριμμάτων,
- Ακολουθεί η αρχή της ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ
- Έπεται η ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
- Και μόνο ως εσχάτη λύση κατατάσσεται η ΚΑΥΣΗ.

4. ΓΙΑ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Η ευρωπαϊκή εμπειρία διδάσκει πως μια Ολοκληρωμένη Στρατηγική Διαχείρισης των Αστικών Απορριμμάτων στηρίζεται ουσιαστικά σε τρεις Πυλώνες:

α. Ανακύκλωση,

β. Επαναχρησιμοποίηση,

γ. Σταθεροποίηση και μείωση του συνολικού όγκου των αποβλήτων.

Η αποτελεσματικότητα μιας τέτοιας στρατηγικής εξασφαλίζεται με την ικανοποίηση κριτηρίων για την προστασία της δημόσιας υγείας, με το σεβασμό της ιεράρχησης που προβλέπει το πλαίσιο των κοινοτικών οδηγιών για τη διαχείριση των απορριμμάτων και ασφαλώς με τη συνεισφορά της σε ένα βιώσιμο αναπτυξιακό μοντέλο που σέβεται το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

5. Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΙΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Κυρίες και κύριοι, σε Σε όποιο μετερίζι και αν λειτουργεί ο καθένας και η κάθε μια από εμάς, στους Δήμους, στην Περιφέρεια, στον Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α., στο οικολογικό κίνημα, στο συνδικαλιστικό κίνημα, οφείλουμε να εργαστούμε με σοβαρότητα και αίσθημα ευθύνης:

α. Για την υλοποίηση του Χωροταξικού Σχεδιασμού.

β. Για την εκτεταμένη εφαρμογή και επέκταση σύγχρονων μεθόδων διαχείρισης των απορριμμάτων με αναφορά στην ανακύκλωση, στην επαναχρησιμοποίηση, στην κομποστοποίηση των οργανικών απορριμμάτων και την ενεργειακή αξιοποίηση μη ανακυκλούμενων υλικών.

γ. Για την κατασκευή Μονάδων Ανάκτησης Υλικών Διαλογής στην πηγή.

δ. Για τη σταδιακή αντικατάσταση των χώρων Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (Χ.Υ.Τ.Α.) σε χώρους Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων (Χ.Υ.Τ.Υ.) ως αποτέλεσμα της εκτεταμένης υλοποίησης των σύγχρονων μεθόδων διαχείρισης των απορριμμάτων που προαναφέρθηκαν.

- ε. Για την κατάρτιση Τοπικών Προγραμμάτων σταδιακής μείωσης του όγκου των απορριμμάτων με μετρήσιμους στόχους που θα εντάσσονται σε ένα συνολικότερο, αντίστοιχο Εθνικό Πρόγραμμα.
- στ. Για την ανάπτυξη της οικολογικής συνείδησης των πολιτών και ιδιαίτερα της νέας γενιάς με την αναβάθμιση της περιβαλλοντικής αγωγής σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Κυρίες και κύριοι, είναι νομίζω περισσότερο από προφανές ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται μπροστά σ' ένα μεγάλο στοίχημα.

Η σύγχρονη και αποτελεσματική διαχείριση των αστικών απορριμμάτων συναρτάται ευθέως με την εκπλήρωση του στόχου της Βιώσιμης Ανάπτυξης και απαιτεί πρωτίστως μια άλλη κουλτούρα, μια διαφορετική στάση ζωής από τον κάθε πολίτη ξεχωριστά. Αυτό το στοίχημα μπορούμε και θα το κερδίσουμε με την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση των κατοίκων αυτής της περιοχής.

Με τη βεβαιότητα ότι η σημερινή ημερίδα βάζει το δικό της μικρό λιθαράκι σ' αυτόν το φιλόδοξο στόχο, επιτρέψτε μου για μια ακόμη φορά να συγχαρώ τους διοργανωτές της σημερινής εκδήλωσης και να ευχηθώ να συνεχίσουν να μας εκπλήσσουν ευχάριστα με τέτοιες πρωτοβουλίες. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ξεκινάμε με το Δήμαρχο τον κ. Αμπατζόγλου.

Γ. ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι είμαι μάλλον ο μακροβιότερος αυτοδιοικητικός στην αίθουσα αυτή γιατί συμμετέχω στα κοινά από το '75 σύμβουλος πλειοψηφίας, μειοψηφίας, Δήμαρχος. Από το 1990 με Κυβέρνηση εθνικής ενότητας και Υπουργός Εσωτερικών τον Κατριβάνο, ψάχναμε με μελέτες να βρεθούν χώροι διάθεσης των απορριμμάτων. Βρίσκαμε χιλιάδες τρόπους για να μην γίνει τίποτε και να διαιωνιστεί η κατάσταση των Λιοσίων και της Φυλής.

Φτάσαμε στο σήμερα. Τα αέρια του θερμοκηπίου που βγαίνουν από το σημερινό ΧΥΤΑ είναι περισσότερα από όσα βγάζουν τα δυο διυλιστήρια, τα δυο τσιμεντάδικα και οι δυο χαλυβουργίες της περιοχής της Ελευσίνας. Η ρύπανση του υδροφόρου ορίζοντα είναι 50 τ.χλμ. ο μισός κάμπος του Θριάσιου Πεδίου. Δεν υπάρχει βιομηχανική ρύπανση αυτής της έκτασης.

Ως Ελευσίνα με βάση το 6% των τελών πληρώνουμε 66 ευρώ ανά τόνο όταν ο μέσος όρος των Δήμων της Αθήνας είναι 40 ευρώ ανά τόνο. Γιατί από τη μια έχουμε υψηλά τέλη στις βιομηχανίες, από την άλλη κάνουμε μεγάλο βαθμό ανακύκλωσης. Και αναρωτιόμαστε: είμαστε οι βλάκες εμείς; Παρά ταύτα πιέσαμε τις βιομηχανίες μας έδωσαν έκταση και φτιάχτηκε ένα κέντρο ανακύκλωσης συσκευασιών, που εξυπηρετεί 200.000 κατοίκους. Δεν είναι περίεργο να θέλουν κάποιοι να συνεχίσουμε να τα τρώμε εμείς όλα;

Άρα πρέπει να απαλλαγούμε από τη λογική «τόσα χρόνια τα τρώγατε συνεχίστε να τα τρώτε»! και ας αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του.

Ως Ελευσίνα κάνουμε κάποιες δράσεις, δεν θέλω να αναφερθώ εκεί. Ξέρουμε τους στόχους, έχουμε το παράπονο από την πολιτεία ότι θέλουμε να κάνουμε μέσα στα πλαίσια του Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α. μονάδα λιπασματοποίησης μόνο για τα απόβλητα της Ελευσίνας, αντί να πηγαίνουμε –ενωθήκαμε και με τη Μαγούλα τώρα- 15.000 τόνους στο ΧΥΤΑ να πηγαίνουμε 500.

Η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων καρκινοβατούσε επί 8 μήνες στη Νομαρχία χωρίς να γνωματεύσει γιατί είχαμε δημοτικές εκλογές και έπρεπε να παιχτεί το πολιτικό παιχνίδι ότι ο τάδε θα κάνει σκουπιδοτόπο την Ελευσίνα και αυτό από οπαδούς της πράσινης ανάπτυξης. Τελείωσε αυτό.

Φτάσαμε στο σήμερα. Γιατί αυτό που είναι αυτονόητο σε κάθε πόλη της Ευρώπης, 1.800 μονάδες λιπασματοποίησης υπάρχουν από χωριά των 1.000 κατοίκων μέχρι των 100.000 πόλεις να μην μπορούμε να το κάνουμε εμείς σε βιομηχανική περιοχή. Γιατί να μας έρθει μια ρυπαίνουσα δραστηριότητα από τον Πειραιά ή την Αθήνα και να μην κάνουμε μια μονάδα να λύσουμε το δικό μας πρόβλημα; Γιατί οι οδηγοί μας να περιμένουν 5 και 6 ώρες στο ΧΥΤΑ για να αδειάσουν; Που αδειάζει όλη η Αθήνα.

Εγώ θέλω να βάλω λοιπόν αυτό το θέμα. Και είναι ο κ. Λιακόπουλος εδώ αλλά δεν αφορά μόνο αυτόν, αφορά όλη την αντίληψη της πολιτείας. Αν περιμένουμε σε ένα χώρο να λύσουμε το πρόβλημα με γιγαντιαίες και κολοσσιαίες εγκαταστάσεις για το 45% θα αποτύχουμε και πάλι.

Χρειάζεται πιο ευέλικτη πολιτική. Εμείς έχουμε την πρόθεση, προσφέραμε πολλά με το κέντρο ανακύκλωσης. Μου ζητάνε να εγκρίνω και

δεύτερη βάρδια και σκέφτομαι αν αξίζει να το κάνω, γιατί νιώθουμε ηλίθιοι. Κανείς δεν θέλει ούτε κέντρο ανακύκλωσης συσκευασιών στην περιοχή του. Όλα να πάνε στη Δυτική Αττική. Έλεος τέλος πάντων!

Εγώ αγαπητοί συνάδελφοι όσοι είστε δήμαρχοι θέλω να πω το εξής: το κύριο καθήκον της Αυτοδιοίκησης είναι η αποκομιδή και η διαχείριση των απορριμμάτων. Και τόσα χρόνια πολλοί συνάδελφοι πετούσαν το μπαλάκι έξω, φταίει η πολιτεία. Η πολιτεία αποφάσισε και ψήφισε κάτι, γιατί φανήκαμε ανίκανοι εμείς να κάνουμε πρόταση χωροθέτησης. Κανείς δεν ήθελε τίποτε. Πρέπει να αλλάξουμε αυτές τις απόψεις. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Αμπατζόγλου. Έχουμε 11 ομιλητές, θα παρακαλέσουμε να είμαστε λίγο σφιχτοί στο χρόνο για να μην πούμε τρίλεπτο, ας είναι ένα τετράλεπτο αλλά λίγο σφιχτά.

Ο κ. Κώστας Διάκος επικεφαλής της Παράταξης των Οικολόγων Πράσινη στην Περιφέρεια Αττικής, περιφερειακός σύμβουλος έχει τον λόγο.

Κ. ΔΙΑΚΟΣ: Καταρχήν δεν είμαι κα Πρόεδρος, δεν είμαι υπέρ της παράταξης των Οικολόγων Πράσινων. Εκφράζουμε την περιφερειακή κίνηση «Αττική, Οικολογική Απάντηση».

Στηρίζεται από τους Οικολόγους Πράσινους, προφανώς, αλλά και από άλλους φίλους, είτε ασχολούνται με το περιβάλλον, είτε με την οικολογία γενικότερα, είτε και με άλλα αντικείμενα. Κατά συνέπεια θα τους αδικούσαμε αν λέγαμε ότι είμαι των Οικολόγων Πράσινων μόνο.

Δεύτερον, εγώ σε αυτή την κουβέντα, την οποία ήθελα να γίνει, έγιναν πάρα πολύ ωραίες και σοβαρές κουβέντες, αλλά κάθε σεμινάριο, κάθε ημερίδα πρέπει να καταλήγει σε κάποια συμπεράσματα. Διότι αλλιώς χανόμαστε στο μεγάλο εύρος των απόψεων που εκφράστηκαν.

Πρώτο θέμα, είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένο διότι, οφείλω εδώ λιγάκι να ευλογήσουμε τα γένια της «Αττικής Οικολογικής Απάντησης», που ήταν η πρώτη η οποία προσπάθησε να πετύχει μέσα από την περιφέρεια να γίνει αυτή η συνάντηση.

Και πιστεύω ότι ακόμα και με τις αντεγκλήσεις που έγιναν εδώ στην αρχή της συζήτησης, αποδεικνύεται ότι είναι ακόμα ισχυρή η δημοκρατία, ανάμεσα στους Έλληνες πολίτες. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και αυτό πρέπει να το προστατεύσουμε ως κόρη του οφθαλμού.

Δεύτερον, χάρηκα πάρα πολύ από την τοποθέτηση του κ. Λιακόπουλου, ο οποίος διαπίστωσα ότι σε σχέση με κάποιες γενικές κυβερνητικές απόψεις, οι σημερινές του τοποθετήσεις, ήταν θα έλεγα σχετικών διαφοροποιημένες, μέσα βεβαίως από όλο αυτό το διάλογο, τον κοινωνικό, οξύ ή όχι. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Το τρίτο που ήθελα να επισημάνω, υπήρξαν εδώ κάποιες επιστημονικές απόψεις, οι οποίες ήταν ιδιαίτερος σοβαρές και οι οποίες μάλλον δε λήφθηκαν υπόψη όταν γίνονταν ο ΠΕΣΔΑ.

Άρα, κατά συνέπεια, είτε το πούμε επικαιροποίηση, είτε το πούμε ερμηνεία, ο υφιστάμενος σήμερα νομοθετικά ΠΕΣΔΑ, χρειάζεται μια τροποποίηση.

Και αυτό πρέπει να το διαπιστώσουμε όλοι και να προσπαθήσουμε όλη προς την κατεύθυνση αυτή, να διαμορφώσουμε όρους μεγαλύτερης συμμετοχής του πολίτη, μεγαλύτερης συμμετοχής της τοπικής αυτοδιοίκησης και λιγότερο της επιβολής από την κεντρική διοίκηση.

Θέλω ακόμα να επισημάνω κάτι. Είχαμε έναν τρόπο λειτουργίας πολιτικό, 35 ολόκληρα χρόνια. Αυτός ο τρόπος πολιτικής λειτουργίας, μας οδήγησε εδώ που βρισκόμαστε. Σε αυτή την οικονομική και κοινωνική κρίση.

Αν δε σκεφτούμε διαφορετικά, πώς θα λειτουργήσουμε θεσμικά και πώς θα δώσουμε τη συμμετοχή στον πολίτη, στις αποφάσεις που τον αφορούν, είτε είναι μέσω μη κυβερνητικών οργανώσεων και επιτροπών κατοίκων, είτε είναι μέσω της τοπικής αυτοδιοίκησης, δε θα πετύχουμε τους στόχους μας. Και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό.

Ο χώρος της οικολογίας είναι, προφανώς, από κουλτούρα χώρος συνεργασίας και δεν έχουμε κανένα λόγο να μη συνεργαστούμε με κανέναν.

Είμαστε ακόμα ιδιαίτερα ευχαριστημένοι σήμερα, από το γεγονός ότι εκπρόσωποι παρατάξεων μέσα στο Περιφερειακό Συμβούλιο και ισχυρών πολιτικών δυνάμεων, συντάχθηκαν ακόμα ονοματίζοντας και τους Οικολόγους Πράσινους, με κάποιες απόψεις τις οποίες εκφράζει ο χώρος της οικολογίας, είτε μέσω των μη κυβερνητικών οργανώσεων, είτε μέσω του υπευθύνου που μίλησε εδώ για το συγκεκριμένο θέμα, του κ. Μάντζαρη καθηγητή και ο οποίος είναι υπεύθυνος θεματικής ομάδας αυτοδιοίκησης.

Προτείνω απλά δυο πράγματα, διότι το να πω κι εγώ κάποια επιπλέον θέματα απ' αυτά τα οποία είπαν οι επιστήμονες, θα έκανα τον ξερόλα πολιτικό και μάλλον αυτό αρχίζει πια να αποπνέει δυσοσμία για τον Έλληνα πολίτη.

Υπάρχουν επιστήμονες, πρέπει να τους λαβαίνουμε υπόψη μας, ένθεν και ένθεν, να παίρνουμε το κοινωνικό συμφέρον και εκεί πλέον να καταλήγουμε εμείς οι πολιτικοί σε κάποια συμπεράσματα. Το να ξέρουμε εμείς τα πάντα, νομίζω ότι έχει τελειώσει πια.

Θεωρώ ότι, πρώτον ακούστηκαν συγκεκριμένες απόψεις για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στην Αττική. Η Περιφέρειά μας και Ζερβάκη, πρέπει όλες αυτές τις απόψεις, που εκφράστηκαν σήμερα, να τις κωδικοποιήσει.

Να τις κωδικοποιήσει σε ένα συγκεκριμένο χώρο και με ένα συγκεκριμένο τρόπο, ώστε ένα Περιφερειακό Συμβούλιο, το οποίο πρέπει να γίνει σύντομα, να είναι παραγωγικό και να μην ξαναβγούμε πάλι ο καθένας στο Περιφερειακό Συμβούλιο, να λέει το μακρύ του και το κοντό του.

Το δεύτερο, θα έλεγα ότι εκτός από τη σημερινή του παρέμβαση, ο κ. Λιακόπουλος θα πρέπει να επισκεφτεί την Περιφέρεια Αττικής, την αιρετή, για να κάνουμε μια κουβέντα δια ζώσης και σε χαμηλότερους τόνους και χωρίς το ευρύ ακροατήριο που διαμορφώνει όρους έντασης. Για να βρούμε, αν είναι δυνατό, κάποιες λύσεις.

Οι Οικολόγοι έχουν την εκτίμηση ότι στηρίζονται βασικά σε τρία στοιχεία. Στηρίζονται στη συναίνεση, που σημαίνει ότι και αν ακόμα με κάποιον διαφωνούμε, δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε ότι κάποιος θα έχει δίκιο. Στην ανοχή στο διαφορετικό, γιατί δεν μπορεί να είμαστε όλοι ίδιοι και να συνθέτουμε στη δράση. Δεν μπορεί κανένας να διακατέχει την απόλυτη αλήθεια.

Σε μια περίοδο στην οποία η οικονομική και η κοινωνική κρίση στην Ελλάδα, έχει φτάσει σε αυτά τα επίπεδα, είναι ιδιαίτερα χρήσιμο και από την κεντρική διοίκηση και από την τοπική αυτοδιοίκηση και από τους πολίτες να βρούμε συνθέσεις.

Είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι από το γεγονός ότι την περασμένη Κυριακή ήμασταν στην Κερατέα και μπήκαμε σε ένα άλλο ακροατήριο. Και εκεί

διαπιστώσαμε πολλές ταυτότητες απόψεων με τους ανθρώπους που διαχειρίζονται εκεί τα πράγματα είτε είναι επιτροπή, είτε είναι τοπική αυτοδιοίκηση.

Οφείλουμε όμως να υποβάλλουμε και μια παράκληση στον εδώ εκπρόσωπο της κεντρικής εξουσίας, τον κ. Λιακόπουλο. Δεν μπορεί να γίνει κ. Λιακόπουλε η οποιαδήποτε συζήτηση, ο οποιοσδήποτε διάλογος, διότι θα υπάρχει η καχυποψία, θα υπάρχει προκατάληψη, αν αυτός ο διάλογος δε γίνεται ελεύθερα.

Στην Κερατέα έχουν προκύψει γεγονότα αστυνομικής βίας, τα οποία υπερβαίνουν τα όρια της συνταγματικότητας. Υπάρχει κόσμος ο οποίος έχει ελεγχθεί στο σπίτι του, χωρίς να υπάρχει ένταλμα από εισαγγελέα.

Υπάρχει σύλληψη μικρών μαθητών σχολείου, οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα να πράξουν τρομοκρατικές πράξεις, για τις οποίες κατηγορούνται.

Μην παίρνουμε τους νόμους και τους λαστιχοποιούμε. Οι νόμοι έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο και πολιτικό στόχο. Και όταν έχουμε το συγκεκριμένο περιεχόμενο και τον πολιτικό στόχο, καθίστανται θεσμικά και κοινωνικά αποδεκτοί. Όταν χρησιμοποιούνται έπ' ευκαιρία, τότε σε αυτή την περίπτωση, διαμορφώνεται ακόμα μεγαλύτερη συγκρουσιακό κλίμα και αντίθεση.

Εγώ π.χ. θα ήθελα, κλείνοντας, να μας υποσχεθείτε, στο μέτρο του δυνατού, ότι την Καθαρή Δευτέρα π.χ. στην Κερατέα και στην περιοχή αυτή δεν θα υπάρχουν μπλόκα, δε θα υπάρχει αστυνομία.

Αυτή εδώ η συζήτηση που ξεκίνησε σήμερα ανοίγει ένα διάλογο, τον οποίο διάλογο πρέπει να τον προχωρήσουμε. Και δεν προχωράει ούτε με αστυνομική βία, ούτε με μπλόκα.

Θεωρώ ότι τρεις οι προτάσεις, Περιφερειακό Συμβούλιο άμεσα οπωσδήποτε, συμφωνούμε και με την πρόταση του κ. Αλαβάνου και του κ. Χάγιου για το Περιφερειακό Συμβούλιο να τοποθετούμε πια ποιος είναι αρμόδιος, άλλωστε ήταν και δική μας πρόταση αυτή.

Πρώτον, ένα Περιφερειακό Συμβούλιο, στο οποίο θα πάμε συγκροτημένα, με κωδικοποιημένες τις διαφορές και τις ομοιότητες, για να

καταλήξουμε ως Περιφέρεια σε μια συγκεκριμένη άποψη, με την οποία θα κινηθούμε στο δημόσιο διάλογο.

Δεύτερον, ο κ. Λιακόπουλος πριν πιθανά από αυτό το Περιφερειακό Συμβούλιο, καλό θα ήταν να επικοινωνήσει με το Περιφερειακό Συμβούλιο της αιρετής Περιφέρειας, για να κουβεντιάσουμε με άλλους, πιο σαφείς και πιο πολιτικούς όρους.

Τρίτον, να φύγουν τα ματ από την Κερατέα εδώ και τώρα. Και τέταρτο, να συνεχιστεί αυτός ο διάλογος και σε άλλα επίπεδα, κομματιάζοντας αυτά που σήμερα είπαμε πολλοί.

Να κάνουμε ένα διάλογο για την κομποστοποίηση, να κάνουμε ένα διάλογο για την ανακύκλωση, να κάνουμε ένα διάλογο για την καύση, υπάρχει αυτή η δυνατότητα, είναι ώριμη η κοινωνία της Αττικής γι' αυτό, αποδείχθηκε σήμερα εδώ, ακόμα και με τις εντάσεις. Και κατά συνέπεια εκτιμώ ότι με βάση αυτά τα δεδομένα έχουμε τη δυνατότητα να προχωρήσουμε ακόμα πιο πέρα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Διάκο ευχαριστούμε, ο κ. Σάββας Σάββας, επικεφαλής της παράταξης «Ενότητα Πολιτών Φυλής».

Σ. ΣΑΒΒΑΣ: Καλησπέρα σας, το ακροατήριο βέβαια ελαττώθηκε, μετά την κόπωση της ημέρας. Οφείλω να αυτοσυστηθώ. Είμαι διπλωματούχος πολιτικός μηχανικός ΕΜΠ, με μεταπτυχιακό στη διαχείριση αστικών λυμάτων, βιομηχανικών αποβλήτων στο ΕΜΠ.

Επί 8 χρόνια νομαρχιακός σύμβουλος στην Ελευσίνα της διοικούσας παράταξης μέχρι 31/12 και σήμερα επικεφαλής της ανεξάρτητης πολιτικής παράταξης «Ενότητα Πολιτών» στα Άνω Λιόσια, μια πολιτική παράταξη με ξεκάθαρες θέσεις στη διαχείριση των απορριμμάτων, που συγκέντρωσε το 23% στην εκλογική μας περιφέρεια.

Φίλοι και φίλες, σαν γνήσιο τέκνο και δημότης του Δήμου Άνω Λιοσίων, του πολύπαθου Δήμου Άνω Λιοσίων, οφείλω να σας ενημερώσω. Η Δυτική Αττική συγκεντρώνει τσιμεντοβιομηχανίες, λατομεία, χαλυβουργεία, το 45% της βαριάς βιομηχανικής παραγωγής της Ελλάδας.

Σφαγεία, εμπορευματικούς σταθμούς, χώρους παραγωγής ρεύματος στη Χαλυβουργεία και μαζί με όλα αυτά συγκεντρώνει το σύνολο των οικονομικών μεταναστών, το σύνολο το μεγαλύτερο των τσιγγάνων, που

γεινιάζουν στη χωματερή, δημιουργώντας στην περιοχή μας συνθήκες αποπνικτικές, υποβάθμισης και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς.

Όταν στην περιοχή μας λέγαμε ότι μας θεωρούν πολίτες β' κατηγορίας, το εννοούσαμε και το λέμε. Οφείλω να σας πω, σαν Νομαρχιακός Σύμβουλος, είχαμε προσφύγει τότε με τη διοίκησή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και καταγγείλαμε την παράνομη συνέχιση, διατήρηση της χωματερής και από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δικαιωθήκαμε.

Οφείλω να σας πω ότι ο ΧΥΤΑ Φυλής έχει αδειοδοτηθεί για 3.500 τόνους την ημέρα, παρόλα αυτά όμως φτάνουν 7.000 – 9.000 τόνοι. Οφείλω να σας πω ότι το 2006 με τις φοβερές κινητοποιήσεις των δημοτών του Δήμου Άνω Λιοσίων, του τότε Δήμου Άνω Λιοσίων, πήγα κατηγορούμενος, διότι ο κ. Σουφλιάς αποφάσισε να φέρει και τη λυματολάσπη.

Οφείλω να σας πω ότι αρχές Γενάρη του 2011, το ΣΤΕ αποφάσισε οριστικά η λυματολάσπη στα Άνω Λιόσια. Οφείλω να σας πω ότι το 2006 είχαμε κατάρρευση του ορεινού όγκου, που άλλαξε το γεωφυσικό πρηνές της περιοχής και σταμάτησε τη λειτουργία του ΕΜΑΚ, του εργοστασίου ανακύκλωσης. Το 2003, συγγνώμη κ. Δήμαρχε.

Οφείλω να σας πω ότι στην περιοχή μας υπήρξαν κακές διοικήσεις, που στο βωμό αντισταθμιστικών οφελών, δηλώνοντας οι ίδιοι στα Δημοτικά Συμβούλια ότι αν δεν είχαμε τα σκουπίδια δε θα είχαμε 3.000 εργαζόμενους, δε θα μπορούσαμε να βάλουμε ούτε μια βρύση, συντελέστηκαν τα περισσότερα εγκλήματα σε βάρος φτωχών δημοτών.

Κυρίες και κύριοι, έχω μάθει να είμαι τεχνοκράτης και να λέω τα πράγματα με το όνομά τους. Στην περιοχή μας λειτουργεί εργοστάσιο, αποτεφρωτήρας νοσοκομειακών αποβλήτων.

Λειτουργεί το ΕΜΑΚ η μηχανική ανακύκλωση, με παραγωγική ικανότητα από 200.000 έως 300.000 τόνους. Λειτουργεί ΧΥΤΥ, λειτουργεί ΧΥΤΑ, λειτουργεί σύλληψη και διαλογή του βιαερίου.

Θάβουμε τη λυματολάσπη. Για μας ο περιφερειακός σχεδιασμός και ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους, έχει ολοκληρώσει τον κύκλο του, σε ό,τι αφορά το νέο Δήμο Φυλής.

Θα είμαστε πάλι ξεκάθαροι, 40 χρόνια υπομένουμε μια διαδικασία που προσβάλλει την προσωπικότητα του ατόμου. Ψυχές βλέπετε γύρω από το ΧΥΤΑ να σκαλίζουν τα σκουπίδια.

Φαβέλες Βραζιλίας θυμίζει η διαδικασία αυτή. Και αυτοί που λένε σήμερα και καλά κάνουν στην Κερατέα και δε θέλουν τα σκουπίδια, έχουν απόλυτο δίκιο.

Θα θυμίσω όμως ότι στα Άνω Λιόσια ο περιφερειακός σχεδιασμός σχεδιάζει να φέρει το 86% των αποβλήτων του λεκανοπεδίου. Μιλάνε για 700.000 τόνους βιοξήρανση, μιλάνε για 400.000 τόνους μηχανική ανακύκλωση.

Τα ποσά είναι τεράστια. Πουθενά στον κόσμο κ. Γραμματέα, δεν υπάρχουν εργοστάσια τέτοιας δυναμικής, είναι τεραστίων διαστάσεων. Βεβαίως λειτουργούν εργοστάσια καύσης, πυρόλυσης, βιοξήρανσης, με δυναμική μέχρι 100.000 κατοίκους, με διασπορά.

Ας αναλάβουν οι Δήμοι που απαρτίζουν το λεκανοπέδιο Αττικής, να διαχειριστούν τα απορρίμματά τους. Θέλετε και άλλη πρόταση; Ο περιφερειακός σχεδιασμός πρέπει να αλλάξει όνομα, να γίνει διαπεριφερειακός.

Δεν κατάλαβα γιατί να δεχόμαστε σκουπίδια από την Αργολίδα, από την Κορινθία, από την Αχαΐα, από την Εύβοια, από τη Λακωνία, από τη Μεσσηνία και δεν μπορούμε να εξάγουμε σκουπίδια της Αττικής.

Ποια είναι αυτή η φιλοσοφία, ποιος σχεδιάζει για μας, χωρίς εμάς. Μπροστά στη συζήτηση είναι ο νέος Δήμαρχος Φυλής ο κ. Μπουραϊμης. Προερχόμαστε από τον ίδιο πολιτικό χώρο, δεν το κρύβω αγαπητοί συνάδελφοι, όπως δήλωσα και προηγουμένως, είμαι γέννημα – θρέμμα του ΠΑΣΟΚ.

Διαφώνησα και βρέθηκα απέναντι σε αυτό που όλοι ενδεχομένως ήθελαν για την περιοχή μου. Δήμαρχε, σου δίνεται η ευκαιρία να γραφεί το όνομά σου με χρυσά γράμματα στη συνείδηση του Λιοσιώτικου λαού, να απαλλαγεί ο τόπος με την υπογραφή σου, μη μας βάλουν στη διαδικασία τόσους τόνους, τόσα εργοστάσια, τόσο το ένα και τόσο το άλλο.

Ο απελθών δήμαρχος ο κ. Παπαδήμας, το φερέφωνο της τότε εξουσίας, στο βωμό των αντισταθμιστικών οφελών, δημιούργησε ένα δήμο σοβιετικού τύπου που η ανάπτυξη περνούσε μέσα από το δήμο.

Με αθρόες προσλήψεις ατόμων, πολιτών, που τους εκβίαζε με την αποδοχή της χωματερής. Και μια συμβουλή, αγαπητοί φίλοι της Κερατέας. Μην υποχωρήσετε με τίποτα. Το δίλημμα είναι μεγάλο, τα λεφτά των σκουπιδιών είναι πολλά. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Σάββα. Ο κ. Γιώργος Βαρεμένος, εκπρόσωπος της παράταξης «Άρμα Πολιτών», στην Περιφέρεια Αττικής, περιφερειακός σύμβουλος. Συγνώμη λάθος «Όχι στο Μνημόνιο», άλλη παράταξη είναι, έχω κάνει λάθος.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Τώρα που μείναμε οικογενειακά εδώ, ας αναρωτηθούμε ποια είναι η πεμππουσία...

(Διαλογικές συζητήσεις)

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ναι, σκεφτόμαστε όλοι τι θα κάνουμε όταν μεγαλώσουμε. Η πεμππουσία αυτού που έγινε εδώ σήμερα. Διάλογος είπαν όλοι, ακόμα και ο εκπρόσωπος του Υπουργού.

Φυσικά, ακόμα και όταν ήταν γεμάτη εδώ, κατάμεστη η αίθουσα, αν ρωτούσες ποιος είναι κατά του διαλόγου, ακόμα και στο δρόμο έξω να βγεις και να ρωτήσεις, δε θα υπάρξει κάποιος που θα πει όχι στο διάλογο.

Μόνο που υπάρχουν αρκετά είδη διαλόγων. Υπάρχει ο διάλογος κουφών. Υπάρχουν οι παράλληλοι μονόλογοι. Υπάρχει ο προσχηματικός διάλογος. Υπάρχει ο αποπροσανατολιστικός διάλογος. Υπάρχει ο εκτονωτικός διάλογος, να τα πούμε να ξαλαφρώσουμε και λίγο και να πάμε να συνεχιστεί η ζωή.

Τι ειπώθηκε από τους δύο πρώτους ομιλητές εδώ σήμερα, λέει διάλογος. Όμως, Γραμματικό και Κερατέα τετελεσμένα και πάμε τώρα για το διάλογο.

Κι εγώ λέω ο διάλογος, αν δεν είναι ειλικρινής, μπορεί να είναι λειτουργικός και αποτελεσματικός; Και κάτι άλλο. Οποιαδήποτε λύση σε αυτό το τεράστιο θέμα, που είναι από τα μεγαλύτερα του 21^{ου} αιώνα και από τις μεγαλύτερες μπίζνες των αρχών του 21^{ου} αιώνα.

Οποιαδήποτε λύση σε αυτό το θέμα, μπορεί να επιβληθεί και να λειτουργήσει χωρίς κοινωνική συναίνεση; Και πολύ περισσότερο σε αντιπαράθεση ή και σε πόλεμο με την τοπική κοινωνία, μπορεί να γίνει αυτό;

Ρώτησαν πολλοί εδώ ομιλητές, γιατί δεν προκρίνουμε τη διαλογή στην πηγή. Λένε οι επαίοντες ότι είναι και το πιο οικονομικό. Και εγώ θα θέσω εδώ και την κοινωνική διάσταση αυτού του θέματος.

Γιατί δε βάζουμε μέσω αυτής της λύσης τον πολίτη σε θέση υπευθυνότητας. Δηλαδή εγώ δε θέλω να κολακέψω τον πολίτη, σε σχέση με τη διαχείριση των σκουπιδιών, να καταλάβει κι αυτός, δεν είναι τόσο θεωρητικό, μη λέτε «εδώ είναι Ελλάδα», να καταλάβει πόσα σκουπίδια παράγει, τι ποιότητας σκουπίδι και πώς θα τα διαχειριστεί.

Γιατί ερχόμαστε τελευταίοι στην ανακύκλωση στην Ευρώπη, παρά τα οποιαδήποτε βήματα έχουν γίνει. Οι προηγούμενοι ομιλητές είπαν και κάτι ευφάνταστες λύσεις εδώ, ακόμα και κίνητρα να δώσουμε.

Γιατί επιμένουμε στη συγκεκριμένη τεχνολογία στο Γραμματικό και στην Κερατέα; Εγώ άκουσα τον Καθηγητή του Πολυτεχνείου, την περασμένη Κυριακή στο Λαύριο, που λέει ότι αυτή η λύση θα μας κοστίζει 800 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο παραπάνω.

Και διερωτώμεθα, μας περισσεύουν; Λεφτά υπάρχουν; Για να επαναλάβω, λέω εγώ για να επαναλάβω την ιστορική ρήση. Λέω γιατί δίνουμε την εντύπωση ότι υπάρχουν φωτογραφικές αποφάσεις.

Γιατί να δίνεται η εντύπωση ότι υπάρχουν φωτογραφικές αποφάσεις. Γιατί σε όποιους τομείς αποδείχτηκε ότι υπήρχαν φωτογραφικές αποφάσεις, εξοπλισμοί, Ολυμπιακοί Αγώνες, εκεί αποδείχτηκε ότι το σημερινό χάλι των χρεών του ελληνικού κράτους, συνδέεται και με εκείνη την τακτική.

Και κάτι άλλο και δε θα επανέλθω σε αυτό και ούτε θα σας κουράσω. Λέει, διάβασα ότι δε δίνεται η δυνατότητα στους δήμους να κάνουν μικρές μονάδες διαχείρισης...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Όχι, δίνεται.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Εντάξει, εγώ αυτό διάβασα...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Εσείς πού μένετε, αν επιτρέπετε;

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Στο Φάληρο, λέω γιατί υποβάλλεται και ερώτηση στη Βουλή. Γιατί με ρωτάτε;

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Γιατί εκεί είναι το Ελληνικό. Εκεί υπάρχουν τα πάντα, υπάρχουν χώροι πάρα πολύ μεγάλοι.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Όχι, λέει επειδή δεν περιέχονται χώροι...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Να έρθετε στο Γραμματικό να μας πείτε για το Φάληρο.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Δεν κατάλαβα, γιατί σας πειράζει αυτό;

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Δε με πειράζει καθόλου.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Δεν καταλαβαίνω το νόημα της ερώτησης.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Επειδή είστε δίπλα στο Ελληνικό.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Θα σας μιλήσω και γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ας ολοκληρώσει ο ομιλητής και θα τα πείτε στη συνέχεια.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Λέω ότι δεν περιλαμβάνεται στον περιφερειακό σχεδιασμό η μικρή μονάδα και διερωτώμεθα.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Όχι, μπορεί.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Άφησε να τελειώσει.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Το διάβασα σε ερώτηση που υποβλήθηκε στη βουλή. Λέω όμως εγώ τώρα, αυτό που θέλω να πω. Ο περιφερειακός σχεδιασμός τι είναι, η Αγία Γραφή, το κοράνι, που αν το προσβάλλεις τιμωρείσαι, το «ταλμούδ»;

Ψηφίστηκε το 2003, έτσι δεν είναι; Και η σύλληψή του έγινε το 1990. Από τότε μέχρι σήμερα, δε μεσολάβησαν πράγματα που επιβάλλουν την επικαιροποίησή του; Δεν μπορεί να γίνει πιο ελαστικό σε ορισμένα πράγματα, λέω.

Και, κλείνοντας, για το διάλογο πάλι, έτσι όπως αρχίσαμε, όπως αποδείχτηκε στην Κερατέα, η οποία για να λέμε ότι έγραψε μια ιστορία. Στην Κερατέα αποδείχτηκε ότι ένα κοινωνικό πρόβλημα, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από την αστυνομία.

Ακόμα και συνδικαλιστές αστυνομικοί βγήκαν και δήλωσαν αυτό. Σου λέει «μη μας φορτώνετε εμάς τη «λέζα» και μας αναθέτετε να αντιμετωπίσουμε ένα κοινωνικό πρόβλημα».

Πιστεύω και απευθύνομαι και στον εκπρόσωπο της εξουσίας, λέω ότι απ' ότι φαίνεται στην Κερατέα έσφιξαν τα γάλατα, ο κόσμος δεν κάνει πίσω.

Ας βγάλουμε την αστυνομία από αυτό το ρόλο, τον οποίο της ανατέθηκε να αντιμετωπίσει ένα κοινωνικό πρόβλημα και ας αρχίσουμε το συγκεκριμένο διάλογο, επί του συγκεκριμένου και με συγκεκριμένα αποτελέσματα και μια συγκεκριμένη λειτουργικότητα. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα, έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κ. Σταύρος Ιατρού, πρώην Δήμαρχος Κερατέας.

Σ. ΙΑΤΡΟΥ: Παρότι είναι δύσκολη η κατάσταση, εγώ θα προσπαθήσω να γελάσουμε λίγο. Η πρώτη αναφορά είναι το ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα, ιδού η Κερατέα, ιδού και το πήδημα.

Και το δεύτερο που θα ήθελα να πω, ήταν ότι θα ήθελα να έχω τα γυαλιά του Λουκάτου, να τα κρατήσω σαν ενθύμιο, για να καταλάβω, γιατί μάλλον τα γυαλιά του είχε χάσει κ. Γενικέ, όταν σαν μελετητής αυτός και οι συνάδελφοί του μελετητές ξέχασαν να καταγράψουν καις την περιβαλλοντική μελέτη και στον περιφερειακό σχεδιασμό, τον θεσμοθετημένο αρχαιολογικό χώρο, δεν υπήρχε και με αυτόν παραπλάνησαν τη βουλή.

Κατά τα άλλα φίλος μου ο κ. Λουκάτος, όπως και πολλοί άλλοι, συνάντησα μετά από πάρα πολύ καιρό εδώ. Αναμφισβήτητα σε αυτή την αναφορά που θα προσπαθήσω να κάνω, δεν υπάρχει χρόνος να πω όσα με πνίγουν, χρόνια με πνίγουν.

Και θέλω να σας πω με πολλή ευθύνη, σπάνια χρησιμοποιώ το «εγώ», είναι ότι αυτή την περίοδο, το έχω διαπιστώσει, κυρίως από δημοσιογράφους, πολλούς δημοσιογράφους, με τους οποίους χρόνια και λόγω της θέσης είχα σχέση «κοίταξε, δεν μπορούμε, υπάρχει ένσταση, για σένα, ειδικά για σένα, δεν μπορούμε να σε βγάλουμε».

Έχω κοπεί, χειρίστηκα το θέμα στην πιο κρίσιμη φάση, 4 χρόνια και παλιότερα, 16 χρόνια της Κερατέας και όχι μόνο της Κερατέας, η φωνή μου ενοχλεί, ίσως επειδή τυχαίνει να είμαι και πολιτικός δήμαρχος, όπως

θέλετε πείτε το, αλλά ταυτόχρονα και η ιδιότητά μου του μηχανικού περιβάλλοντος, με κάνει να ξέρω και να διαβάζω λίγο καλύτερα και πιο βαθιά τα πράγματα, ίσως να ενοχλεί.

Μια έκκληση, όποιος δε φοβάται το διάλογο, να μη φοβάται και αυτούς που συνδιαλέγονται. Απευθείας έκκληση και ξέρω και ποιον κοιτάω και πού απευθύνομαι, γιατί ξέρω ότι και η μαθηματική του σκέψη και η επιστημονική του και κυρίως η προσωπικότητά του, μπορεί να αλλάξει πράγματα.

Αυτά που έχουν συμβεί στην Κερατέα, δεν αφορούν μόνο την Κερατέα, υπάρχει ένα επίπεδο, η Κερατέα με επιχειρήματα κλπ. και υπάρχει ένα επίπεδο που ξεφεύγει από την Κερατέα.

Η αλήθεια είναι ότι η Κερατέα έβαλε το πράγμα πάλι στο τραπέζι των συζητήσεων. Έχουν γίνει δεκάδες, εκατοντάδες συνεδριάσεις, έχουν γίνει πάρα πολλές ημερίδες, έχουν επιλεγεί πάρα πολλές περιοχές, αλλά πάντα υπάρχει ένα αδιέξοδο, το οποίο κατά την άποψή μου, το λέω με μια εργασία που έχω κάνει χρόνια και βλέποντας τι έχει συμβεί, το αδιέξοδο είναι το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Γιατί όταν υπάρχει αδιέξοδο έρχονται οι από μηχανής θεοί, με όποιο τρόπο, όπως και να λέγονται και επιβάλλουν λύσεις. Αυτό είναι το μόνιμο παιχνίδι που παίζεται, τουλάχιστον από το '78 μέχρι σήμερα στο θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Επειδή πρέπει να προλάβω και επειδή είναι σίγουρο ότι θα με κόψει η Πρόεδρος, θα ήθελα να πω ότι δεν μπορούμε να τα συζητήσουμε όλα σήμερα, αλλά θα έκανα μια πρόταση την οποία την απευθύνω πρώτα εγώ και αν δεν πάρει τις επόμενες μέρες κάποιος πρωτοβουλία, θα την πάρουμε σαν Λαυρεωτική.

Αυτοί που μαζεύτηκαν στο Λαύριο προχθές, αυτοί που μαζεύτηκαν σήμερα εδώ και άλλοι έγκριτοι επιστήμονες, αλλά μόνο αυτοί, με 5 παράγοντες του προβλήματος θεσμικούς, πρέπει να κλειστούν μακριά από το κοινό, όχι κρυφά, σε μια αίθουσα να ανταλλάξουν απόψεις και ερωτήματα.

Έχω δεκάδες ερωτήματα σήμερα, δεν μπορώ να τα κάνω, αντικειμενικά, πρακτικά. Να μιλήσουμε, με όρους αλήθειας, αυτό λείπει, οι

όροι αλήθειας, πολλά ψέματα, απίστευτα ψέματα και απίστευτες παρανοήσεις.

Στο νούμερο των απορριμμάτων, πόσα έρχονται από εδώ, πόσα εκεί, τι εκπροσωπεί ο ένας τι εκπροσωπεί ο άλλος, απίστευτα ψέματα. Θα πω λίγα μόνο γι' αυτά που αφορούν την πόλη μου, αλλά πριν νομίζω ότι πρέπει κάποιος να πάρει την πρωτοβουλία, αυτό που έγινε προχθές στο Λαύριο και αυτό που έγινε εδώ, να έχει έναν άλλο χαρακτήρα, με αυτούς που είναι παράγοντες του προβλήματος και αυτοί που μπορούν να προτείνουν λύσεις, να συζητήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις και να δώσουν και μια απάντηση ενόψει, όχι αορίστως, της αλλαγής του περιφερειακού σχεδιασμού, της επικαιροποίησης, που είναι υποχρεωτική από το νόμο.

Ένα ερώτημα, πού είναι ο ΕΣΔΚΝΑ σήμερα, το αναρωτηθήκαμε; Γιατί κρύβεται; Ήταν επίσημα, δεν υπάρχει. Είναι ο φορέας που καλώς ή κακώς έχει φορτωθεί το μεγάλο βάρος και της διαχείρισης και των προβλημάτων και αυτών των λύσεων στις οποίες σήμερα έχουμε καταλήξει εδώ.

Κάτι βασικό, πολιτικό. Είπαν πολλοί ομιλητές ότι χτες έγινε αυτό που έγινε με τους 2 νεκρούς αστυνομικούς και εμείς έχουμε καθημερινά μάχη με τους αστυνομικούς, δυστυχώς.

Εμείς είχαμε οργανώσει μια μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Την αναβάλλαμε τιμώντας τη μνήμη αυτών των νεκρών. Αυτό έγινε χτες στη Λαυρεωτική.

Πρέπει να σας πω όμως ότι δεν πρέπει να απενοχοποιούμε με τέτοια ανευθυνότητα αυτό που έχει συμβεί εκεί κάτω. Γιατί ναι, παίρνουν εντολή και βρίσκονται εκεί.

Εγώ θα σας πω όμως κάποιες συμπεριφορές. Συμπεριφορά πρώτη, διαδηλωτές μπροστά, γυναίκες, μικρά παιδιά, μαθητές, αντεγκλήσεις ναι και ύβρεις δε συμβαίνουν σε όλες;

Να σας πω τις μαζικές ανταπαντήσεις των αστυνομικών των 22 και 23 χρονών κ. Γενικέ; «Αλέξης – Αλέξης». Ποιος Αλέξης θα πείτε; Και όλοι το καταλάβατε. Είναι η μεγαλύτερη ντροπή που έχω νιώσει γιατί με φώναξαν να πάω να το ακούσω, το άκουσα. Το άκουσα «Αλέξης – Αλέξης» ο τιμημένος νεκρός από χέρι αστυνομικού.

Να σας πω το άλλο, προσωπικό παράδειγμα, πρέπει να μιλάω, να προστατεύσω τον εαυτό μου. Βγαίνει πιστόλι μέσα στην πόλη χωρίς εισαγγελέα, χωρίς ένταλμα, πιστόλι απέναντι σε τι, σε γυναίκες, παιδιά, ήρθαν μετά και οι άνδρες.

Τον βουτάνε, του κατεβάζουν το πιστόλι, τον αφήνουν ελεύθερο, αφού έφαγε τις φάπες του. Και κατεβαίνουμε οι θεσμικοί για τη μήνυση στην αστυνομία. Μας κρατάνε 30 λεπτά έξω από το προαύλιο, δε μας αφήνουν να μπούμε στην αστυνομία, στη δημοκρατία που λέγεται Ελλάδα και έρχονται δύο διμοιρίες ματ, μας πλακώνουν στο ξύλο, ματώνουν τον πρώην Δήμαρχο, τον ματώνουν και αφού τον κλείνουν μέσα σε ένα καφενείο, τον αποκλείουν, έγινε ό,τι έγινε μετά τη μαύρη νύχτα της Κερατέας.

Πάει μετά να κάνει συζήτηση με τον εισαγγελέα, με 200 αστυνομικούς και ασφαλίτες γύρω και την άλλη μέρα μαθαίνει ότι κατηγορείται για κακούργημα, ότι σε αυτούς που τον είχαν περικυκλώσει και τον είχαν στον κλοιό ματωμένο, πάει για κακούργημα ότι πέταγε και καθοδηγούσε τις μολότοφ.

Οι δικές μας μολότοφ και η δική μου μολότοφ, ξέρετε ποια είναι; Αυτή που έχει ο κ. Οικονομόπουλος, σήκωσε ένα βιβλίο και είπε «αυτό μου το χρηματοδότησε ο Δήμος Κερατέας».

Οι δικές μου μολότοφ είναι επιχειρήματα, είναι θέσεις, είναι προτάσεις, είναι διάλογος και πολλές αποδοχές. Ήμουν από τους βασικότερους συντελεστές στο να γίνει η πέμπτη μονάδα παραγωγής του Λαυρίου έλεγαν, Κερατέα είναι, πριν από μερικά χρόνια.

Και στήριξα αυτή την πρόταση, αναλογιζόμενος το βάρος που πρέπει να πάρει η περιοχή. Πριν από μερικά χρόνια σε μια συνέλευση περίπου 2.000 το Νομαρχιακό Συμβούλιο και είναι εδώ οι Νομαρχιακοί σύμβουλοι και το γνωρίζουν, είμαι ο μόνος ο οποίος σηκώθηκα και είπα ότι πρέπει να γίνουν οι βιολογικοί καθαρισμοί.

Και έφαγα τις ψιλές μου τότε, ο καθένας έχει μια μικρή ιστορία, αλλά κακούργος δεν είμαι και έχω μια απαίτηση. Η απαίτηση απευθύνεται πρώτα απ' όλα στους αιρετούς στην Περιφέρεια και των Δήμων, στο Γενικό μου και σε ό,τι εκπροσωπεί σήμερα, γιατί δεν ήρθαν ούτε ο Υπουργός Εσωτερικών, ούτε η φίλη μου η κα Τζάγκρη, η οποία προανήγγειλε τη δίωξη

μου, απαιτώ να παρέμβουν στις πολιτικές διώξεις, οι οποίες σήμερα έχουν φτάσει στις 37 τον αριθμό στην Κερατέα και υπάρχει και μια πολιτική δίωξη που εξυφαίνεται εκπληκτική.

Κατηγορούμαστε, είμαστε ύποπτοι, για σύσταση και συμμορία, με όλα τα άλλα, οπλοχρησίες, απόπειρα ανθρωποκτονιών, όλος ο ποινικός κώδικας, ό,τι είχε η 17N και κάτι παραπάνω και ο ΕΛΑ και οι Πυρήνες της Φωτιάς ποιοι λέτε;

Οι 3 επικεφαλής της παράταξης του Δήμου Κερατέας, ο Δήμαρχος, ο νυν Δήμαρχος Λαυρεωτικής, ο παλιός Δήμαρχος του Κυραντωνίου, οι 2 Αντιδήμαρχοι και ένας πολίτης, κατά σύμπτωση αδελφός μου.

Σύσταση και συμμορία, πού θα πάει. Ξέρετε πώς γίνονται αυτά; Με μια κατάθεση ενός αστυνομικού 22 χρονών, που την παίρνουν, τη φωτοτυπούν, φωτοτυπία, ούτε ένα κόμμα δεν έχει διαφορά και την υπογράφει και άλλος ένας 23 χρονών αστυνομικός.

Η Κερατέα δεν ανέδειξε μόνο το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων στην Κερατέα, στην Αττική, στην Ελλάδα, το ανέδειξε. Ανέδειξε και ένα άλλο πρόβλημα, βίας, τρομοκρατίας, δημοκρατίας.

Και σε αυτό εγώ περιμένω απόκριση πολιτική από τους αυτοδιοικητικούς και από πολλούς άλλους. Σας κουράζω, η συμπεριφορά αυτή και η ποινικοποίηση της ζωής μας και του αγώνα μας, για μας έχει καταστεί κορυφαίο θέμα πλέον γιατί τα άλλα έχετε πάρει τη σκυτάλη κάποιοι από εσάς και τρέχετε πιο πολύ από εμάς.

Από τους επιστήμονες που μίλησαν, μέχρι αυτούς που είδαν που χειροκροτούσαν ή φώναζαν, φώναξαν στην αρχή κα Ζερβάκη σας διαβεβαιώνω και όχι να το απενεχοποιήσω, φώναζαν έξω τα ματ από την Κερατέα και κοιτάζα και δεν ήταν κανένας Κερατιώτης. Το ξέρετε.

Ο Μητροπολίτης μας είπε ότι «δε μας νοιάζει», μας εξέφρασε ότι «φέρνουν τα σκουπίδια μόνο, μας νοιάζει κι αυτό, αλλά κυρίως μας ενδιαφέρει και μας πνίγει ότι μας φέρονται σαν σκουπίδια».

Και πραγματικά μας έχουν φερθεί σαν σκουπίδια, είναι απίστευτο, θα γραφούν αυτά τα πράγματα, απίστευτα αυτά τα οποία έχουν γίνει.

Και αν δεν κρατάγαμε και τους τόνους χαμηλούς θα ήταν πολύ πιο άσχημα τα πράγματα, γιατί είμαστε μια συντηρητική κοινωνία. Εγώ θέλω να πω σε αυτό το απόφθεγμα, πολλά έχουν βγει και πολλά ανέκδοτα έχουν βγει, ότι εκεί κάτω έχει ανάψει μια σπίθα.

Κάποιοι αυτή τη σπίθα θέλουν να την κάνουν φωτιά να κάψει. Ξέρετε τι λέμε εμείς; Αυτή η σπίθα, αν μπορούμε, η μικρή, δεν είμαστε και σπουδαίο δα, εντάξει έχουμε συναίσθηση ποιοι είμαστε, να γίνει σπίθα – φωτιά να φωτίσει. Και θα φωτίσει μόνο αν μπορέσουμε να τα πούμε όλα, να πάρουμε αποκρίσεις και να δούμε ποιο είναι το καλό και ποιο είναι το κακό.

Νομίζω ότι σε αυτή τη φάση δύο πράγματα πρέπει να πω γιατί καλά μου είπε η Πρόεδρος, πρέπει να συντομεύω. Το ένα να απευθυνθώ στη Φυλή και στη Δυτική Αττική.

Όποτε έπαιρνα το βήμα, το θυμούνται όλοι, το πρώτο που έλεγα ήταν για τον ταλαίπωρο χώρο της Δυτικής Αττικής, ό,τι έχει υποστεί χρόνια. Και όχι μόνο Δυτική Αττική σαν Φυλή – Λιόσια, αλλά και σαν Ασπρόπυργος, σαν Ελευσίνα, το ξέρουμε.

Αυτό πάει να επαναληφθεί και στην Ανατολική Αττική και πάντα έλεγα: πού είναι η Αθήνα σαν Νομαρχία και ο Πειραιάς να πάρουν το μερίδιο της ευθύνης για ένα σωρό πράγματα; Γιατί το Ελληνικό, για παράδειγμα, ξέρω τι λέω, πρέπει να είναι αυτά τα στρέμματα όλο πράσινο και δεν πρέπει να είναι μια χρήση από αυτές οι οποίες προκαλούν κάποιο βάρος.

Υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα. Αυτό που θέλω να βεβαιώσω τον Γενικό και όλους τους άλλους είναι ότι όταν έγινε ο περιφερειακός σχεδιασμός, ο κ. Ζιώγας θα μου το επιβεβαιώσει, του 2001 – 2003, ξεκίνησε – πολιτική θέση ούτε επιστημονική ούτε τίποτα – επειδή προφανώς η Αθήνα και ο Πειραιάς ως Νομαρχίες, ως περιοχές Νομαρχιών, δεν μπορούν να αναλάβουν βάρος διαχείρισης απορριμμάτων, θα πρέπει να βρεθούν χώροι στη Δυτική και στην Ανατολική Αττική και προχωράει, και επειδή προφανώς δεν πρέπει να πάνε τα σκουπίδια εκτός Αττικής και τα λοιπά.

Είναι επιστημονικό αυτό; Ένα παράδειγμα. Πριν από λίγο καιρό, μερικούς μήνες, ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Αθήνας είχαμε το σχέδιο του Υμηττού, προστασίας του Υμηττού και πήγα να

περάσω με πρότασή μου αυτό το οποίο έγινε στους ορεινούς όγκους της Λαυρεωτικής, και έτσι προχώρησε αυτό, ότι στον ορεινό όγκο επιτρέπεται ΟΕΔΑ ή χώρος διαχείρισης απορριμμάτων.

Δικαίως όλοι στο Διοικητικό Συμβούλιο, ο Πρόεδρος, ο κ. Πολύζος είπαν «αυτό είναι έγκλημα», και βρέθηκα στο γραφείο της Υπουργού της κας Μπιρμπίλη, το συζήτησα και μου είπε «αυτό το έγκλημα δεν θα το κάνω ποτέ». Το τονίζω, η κα Μπιρμπίλη μου είπε «αυτό το έγκλημα δεν θα το κάνω ποτέ».

Το έγκλημα αυτό έγινε όμως στη Λαυρεωτική. Όταν οι ορεινοί όγκοι έγιναν το 2003, η Υπουργός για να περάσει και να παρακάμψει όλα τα διατάγματα προστασίας, αρχαιολογικά, είπε «στους ορεινούς όγκους προστασίας επιτρέπονται οι χώροι διαχείρισης των απορριμμάτων». Έχει γίνει έγκλημα εκεί κάτω. Και επειδή το αρχαιολογικό παίζει μεγάλο ρόλο, εγώ πιστεύω ότι το Συμβούλιο Επικρατείας δεν θα το επιτρέψει.

Αυτά σε ό,τι αφορά τη Φυλή για την οποία ειρήσθω εν παρόδω, στον φίλο μου τον Μπουραϊμη, όταν έκανα την αναφορά ότι εμείς θα σταματήσουμε να παίρνουμε, εγώ δεν θα του κάνω υπόδειξη «σταματήστε την Πελοπόννησο ή τη Λαμία». Θα του πω πως κάποιος με βρήκε από κάτω. Ναι, ήταν Κερατιώτες, και μου λέει: πες στο μικρόφωνο όταν μπεις. Δεν το λέω γιατί είναι γελοίο, αλλά ακούστε τι είπε: Πέστε ότι αν μας σταματήσουν τα απορρίμματα, εμείς θα σταματήσουμε το ρεύμα στην Αττική.

Τι δηλαδή θα γίνει; Εμείς θα πηγαίνουμε να κατεβάζουμε το διακόπτη της ΔΕΗ, θα κλείνουμε την Αττική, ο Μπουραϊμης θα κατεβάζει το διακόπτη και παλαιότερα ο ΕΣΔΚΝΑ και τελικά τι θα κάνουμε, μία ζούγκλα; Ο καθένας έχει το βάρος του και το βάρος το είπε ο Δήμαρχός μας. Το μεγάλο υπάρχει, το μεγαλύτερο ενεργειακό κέντρο της χώρας είναι εκεί. Και όχι μόνο αυτό, και οι βιολογικοί και πάρα πολλά άλλα. Αλλά νομίζω ότι μόνο με διάλογο και συνεργασία μπορούμε να λύσουμε προβλήματα.

Δύο αναφορές. Ο νέος ΦΟΣΔΑ, ο ΕΣΔΚΝΑ πρέπει ταχύτατα να μετεξελιχθεί, να σταματήσει αυτό το παιχνίδι, και να μπορούμε εμείς μέσα όλοι όσοι έχουμε λόγο να παίρνουμε αποφάσεις, όχι να βρεθούμε προ τετελεσμένων.

Και δεύτερον, – λείπει ο κ. Σγουρός, είναι πάρα πολλοί άλλοι, είναι η κα Ζερβάκη – δεν μπορώ να δεχθώ αυτό το παραμύθι ότι από 1/7 θα αναλάβει τη δραστηριότητα η Περιφέρεια, που δεν θα την αναλάβει γιατί με νομοθετική ρύθμιση το ξέρω, θα την κρατήσει η αποκεντρωμένη Περιφέρεια για να απαλύνει και να μην έχει το βάρος και ο κ. Σγουρός και το Περιφερειακό Συμβούλιο, όμως αυτή η αρμοδιότητα είναι δική σας, αγαπητοί αιρετοί της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. Είναι δική σας και δεν την παίρνετε, και δεν μπορεί η αναθεώρηση του περιφερειακού σχεδιασμού σήμερα να γίνει από τον Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης για ευνοήτους λόγους. Αύριο, κυριολεκτικά αύριο και δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό το παιχνίδι το οποίο παίζεται.

Θα ήθελα ειλικρινά να πω πάρα πολλά άλλα πράγματα. Θέλω να μου επιτρέψετε μόνο μία παρατήρηση – δεν έχω πει για Κερατέα τίποτα – που νομίζω είναι βάση κάποιων πραγμάτων που έχουν συμβεί τώρα τελευταία.

Κοιτάξτε, εμάς μας αντιμετωπίζουν μεταξύ των άλλων με κάποια επιχειρήματα, ότι έχουμε χάσει όλες τις δικαστικές αποφάσεις. Χθες βγήκε και η άλλη. Είμαστε με το νόμο. Στηρίζουμε τη νομιμότητα. Θέλω να σας πω ότι υπάρχει απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου ομόφωνη η οποία αποδέχεται συγκεκριμένο τρόπο διαχείρισης, και είναι ουσιαστικά αυτό το οποίο λέγανε οι Οικολόγοι, οι Οικολογικές Οργανώσεις. Είναι κατατεθειμένες από πολύ καιρό.

Θέλω να σας πω ότι υπάρχουν μια σειρά από στοιχεία τα οποία παρουσιάζει ψευδώς – ψευδώς – η κα Τζάκρη, που λέει ότι λόγω της Κερατέας θα πέσουν πρόστιμα. Όχι, για τους ΧΑΔΑ πέφτουν τα πρόστιμα. Ο ΧΑΔΑ έκλεισε και είμαστε οι μόνοι οι οποίοι έχουμε σταθμό μεταφόρτωσης.

Απάντηση στον κ. Μπουραϊμή, γιατί είπε κάτι βαρύ για μένα και για μας, ότι ψευδόμαστε κάποια πράγματα. Φίλος μου ο κ. Μπουραϊμής. Βρήκαμε μία έτοιμη μελέτη να κάνουμε ΧΥΤΑ από το 1994 εκεί που είναι σήμερα ο χώρος διαχείρισης, ο οποίος ειρήσθω εν παρόδω έχει άδεια από το '78.

Όταν ξεκίνησα εγώ το 2007, Γενάρη, επειδή το ήξερα το θέμα, να την υλοποιήσω, πήγε το γράμμα του ΕΣΔΚΝΑ αμέσως. Είπε ότι είναι εκτός περιφερειακού σχεδιασμού. Μου ήρθε η απόφαση από τη Διεύθυνση,

απαγορεύεται. Πήγα να φτιάξω το Σταθμό Μεταφόρτωσης με εξοπλισμό που είχε αγοράσει ο Δήμος πριν δέκα χρόνια, το ίδιο, τον έκανα όμως.

Για το φορέα όμως που λέγαμε προηγουμένως, για τον ΕΣΔΚΝΑ, όπου υπάρχει μία πρωτοβουλία Δήμων να λυθεί το πρόβλημα, από την απλή ανακύκλωση μέχρι οτιδήποτε άλλο, μία μόνιμη αντίδραση εκτός περιφερειακού σχεδιασμού. Θυμάστε το «κάν' το κι εσύ». Όταν το κάνει η Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης είναι κακό. Ξέρω ότι πολλοί διαφωνούν. Όταν το κάνει αποτυχημένα ο Σύνδεσμος για 10 – 20 από τους 100τόσους Δήμους, καλό. Ο ΕΣΚΔΚΑ έχει παίξει πάρα πολύ μεγάλο αρνητικό ρόλο.

Και για το δεύτερο το οποίο λέει η κα Τζάκρη, εδώ η απάντηση. Και αυτό δυστυχώς, όταν είστε Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας κ. Λιακόπουλε, η ημερομηνία είναι 20/12, έχετε ένα έγγραφο από τις υπηρεσίες σας το οποίο το έχετε πάει σε όλα τα Δικαστήρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παντού και ενημερώνετε, ο τίτλος του είναι «Ενημέρωση σχετικά με τους χώρους Υγειονομικής Ταφής Ανατολικής, Νοτιοανατολικής Αττικής, Κερατέα και τα λοιπά». Το δίνετε παντού. Με αυτό δουλεύουν οι δικαστές, Συμβούλια Επικρατείας, τα πάντα.

Και λέει λοιπόν αυτός που το έχει υπογράψει: «Με την υλοποίηση του εν λόγω έργου, Κερατέας, διακυβεύεται ολόκληρος ο περιφερειακός σχεδιασμός της Περιφέρειας Αττικής διότι η μη υλοποίηση ενός και μόνο εξ αυτών των έργων θα προκαλέσει την απένταξη όλων των άλλων» και τα αναφέρει, Φυλή, τα πάντα, τα λέει όλα.

Η απάντηση υπήρχε από παλιά και την έχουν γνωστή όλοι. Ευρωπαϊκή Ένωση, υπογραφή Πονσέ, ο οποίος γράφει ότι εφόσον κάθε έργο του Ταμείου Συνοχής είναι απολύτως ανεξάρτητο καθώς έχει εγκριθεί με διαφορετική εγκριτική απόφαση, η μη ολοκλήρωση για οποιοδήποτε λόγο ενός έργου, π.χ. Κερατέα – λέει και το όνομα – δεν έχει καμία έμμεση επίπτωση σε άλλα έργα, π.χ. Φυλή, Γραμματικό και τα λοιπά.

Με τέτοια ψέματα μας αντιμετωπίζουν χρόνια – χρόνια – και δυστυχώς Υπουργοί και όχι μόνο, και γι' αυτό φτάσαμε εκεί που φτάσαμε. Δεν κάνουμε πίσω. Βήμα δεν κάνουμε πίσω, ούτε βήμα. Και όταν λέμε «θα χυθεί αίμα» ξέρετε τι λέμε; Έχουμε γκαντική λογική εκεί κάτω. Έχουν γίνει πολλά έκτροπα. Αίμα δικό μας.

Δεν πρόκειται ούτε να χτυπηθεί ούτε να ματώσει κανένας άλλος. Αίμα δικό μας, γιατί τον τόπο μας τον αγαπούμε και αυτό πάρτε το της μετρητοίς. Δεν έχετε καταλάβει με τι έχετε μπλέξει. Δεν έχετε καταλάβει τι σημαίνει αυτό που λέμε αγύριστο κεφάλι αρβανίτικο. Μπουραΐμης, θα σας τα πει ο ίδιος. Πάρτε τον να σας κάνει σεμινάριο. Δεν έχετε καταλάβει πού έχετε μπλέξει και πού θα πάει. Γι' αυτό Γενικέ πολλά έχω να πω. Πότε θα φύγουν τα ΜΑΤ;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Σ. ΙΑΤΡΟΥ: Όχι, πότε θα φύγουν τα ΜΑΤ; Έχουμε μια δικαστική απόφαση. Ο Γενικός μου, μου έλεγε ότι πράγματι περιμένει από πάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Ιατρού, φοβάμαι ότι θα πρέπει να σας απαντήσει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη.

Σ. ΙΑΤΡΟΥ: Ελέγχεται από τον Υπουργό, τον καταλαβαίνω. Πότε θα φύγουν Γενικέ μου τα ΜΑΤ, να τελειώνουμε; Εγώ θα κάνω καθιστική διαμαρτυρία, όχι εδώ, σήμερα θα σας αφήσω ήσυχους. Θα κάνω απεργία πείνας μέχρι να φύγουν. Και όχι μόνο εγώ, θα είναι 500. Πότε θα φύγουν τα ΜΑΤ;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε κ. Ιατρού.

Σ. ΙΑΤΡΟΥ: Θα στείλετε 5 νεκρούς από την Υπατία μέσα και τότε θα καταλάβει το λάθος η κυβέρνηση και μετά θα πάρουμε σειρά εμείς. Πότε θα φύγουν τα ΜΑΤ; Στηρίζουμε την «ΜΟΔ». Πότε θα φύγουν επιτέλους τα ΜΑΤ, που μας έχουν αναστατώσει, που μας έχουν διαλύσει, που μας έχουν στείλει στα Ποινικά Δικαστήρια, που, που, που; Επιτέλους πότε θα φύγουν τα ΜΑΤ;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κ. Γιώργος Δημαράς, Περιφερειακός Σύμβουλος έχει το λόγο.

Γ. ΔΗΜΑΡΑΣ: Γιώργος Δημαράς, μη με μπερδεύετε με τον Γιάννη. Η ώρα είναι τέτοια που είχα να πω αρκετά, θα περιοριστώ όμως στο χρόνο των 4 το πολύ λεπτών.

Έχουμε φτάσει κυρίες και κύριοι σε ένα αδιέξοδο και το καταλαβαίνουμε όλοι και να αναλογιστούν ποιοι και ποιες πολιτικές μας φέρανε σ' αυτό το αδιέξοδο, και το αδιέξοδο είναι ο μεγάλος όγκος παραγωγής σκουπιδιών στην Αττική, γιατί έχουμε το μισό πληθυσμό της Ελλάδας, ένα σύστημα που μας έφερε τη μισή Ελλάδα στην Αττική, γιατί

έχουμε ένα σύστημα κοινωνικό – οικονομικό που παράγει σκουπίδια, σπαταλώντας πραγματικά πολύτιμους φυσικούς πόρους.

Και εάν δε δούμε τα αίτια, ξανά θα έχουμε το ίδιο πρόβλημα, γιατί αυτό το πρόβλημα δε λύνεται. Δε νομίζω ότι μπορεί να λυθεί γιατί ο όγκος σκουπιδιών είναι πολύ μεγάλος και δυστυχώς ακόμα τα διαχειριζόμαστε με αναχρονιστικούς τρόπους.

Επομένως θα πρέπει να δούμε και το σύστημα που παράγει σκουπίδια και παράγει σκουπίδια γιατί δεν υπάρχει πολιτικός έλεγχος να μην παράγονται αγαθά μιας χρήσης, γιατί ακόμα και εφημερίδες γίνονται μεγάλες σε όγκο γιατί δίνουν εμπόρευμα και διαφημιστικό υλικό, γιατί φτιάχνουμε μόδες που απαξιώνουν τα αγαθά, γιατί όλα τα κάνουμε τελικά μιας χρήσης.

Και εδώ είναι συγκεκριμένες πολιτικές, που είναι οι πολιτικές που έχουμε γνωρίσει, που στηρίζουν την οικονομία και την ανάπτυξη στην υπερκατανάλωση, καταναλώστε γιατί χαθήκαμε. Είναι οι πολιτικές που για να επιβιώσουν χρησιμοποίησαν το πελατειακό σύστημα, το λαϊκισμό, τη διαπλοκή, την υποταγή τελικά στα συμφέροντα και μάλιστα είναι και οι ίδιες οι πολιτικές υποταγμένες, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που και αυτά παράγουν τα τηλεοπτικά σκουπίδια και πίσω από τα Μέσα Ενημέρωσης είναι τελικά οι επιχειρηματίες που θέλουν να διαχειριστούν κι αυτό το θέμα που λέμε βιώσιμη λειτουργία της πόλης, βιώσιμη οικονομία πάντα και τα σκουπίδια, πρέπει από εκεί να υπάρχει μια εκμετάλλευση.

Εγώ ήθελα δύο συγκεκριμένες προτάσεις. Πρώτον, βασικό ζήτημα είναι ο περιορισμός του όγκου των σκουπιδιών. Αν δε γίνει ενημέρωση, είδα ο «ΣΚΑΪ» έκανε κάποια διαφημιστικά σποτ πώς γίνεται η ανακύκλωση. Δεν είναι δυνατόν το κράτος, δεν είναι δυνατόν η Περιφέρεια, οι Δήμοι να μην κάνουν ενημέρωση μέσα από την τηλεόραση. Είναι τραγικό να περιμένουμε από ένα ιδιωτικό κανάλι να κάνει κάποια ενημέρωση, ενταγμένα βέβαια μέσα σε κάποια διαφήμιση.

Ένα δεύτερο. Η κομποστοποίηση βασικά είναι η καλύτερη λύση και όταν λέμε «κομποστοποίηση» δεν εννοούμε μόνο μεγάλες μονάδες. Υπάρχουν και μικρές μονάδες και θα μπορούσα να επισημάνω εδώ ότι πραγματικά και στο Ελληνικό θα μπορούσε να υπάρχει μία μικρή μονάδα κομποστοποίησης, γιατί η κομποστοποίηση παράγει λίπασμα και τα χωράφια

των Ελλήνων, που θέλουμε να παράγουν προϊόντα, απαξιώνονται, υποβαθμίζονται, πάρα πολλά είναι άγωνα. Επομένως πρέπει να αποκλείσουμε τις καύσεις και να πάμε στην κομποστοποίηση, παραγωγή δηλαδή λιπάζματος για τα χωράφια.

Και ένα άλλο ακόμα. Αν δεν υπάρξουν κίνητρα και αντικίνητρα, δε θα περιοριστεί ο όγκος των σκουπιδιών. Παράδειγμα φέρνω. Όπως είπε ο κ. Κυρκίτσος που έγινε αγώνα, και πολύ σωστά συμφωνώ και στις προτάσεις τους, οι Δήμοι πληρώνουν πλέον με τον τόνο.

Πρέπει να μπουν κίνητρα στους Δήμους να μειώσουν. Μειώνοντας ο Δήμος την ποσότητα ανά κάτοικο να έχει κίνητρα και να έχει αντικίνητρα όταν αυξάνει την ποσότητα ανά κάτοικο. Δηλαδή να έχουμε όπως και στη φορολογία μία προοδευτικότητα. Δεν θα πληρώνει δηλαδή είτε παράγει 100 τόνους την ίδια τιμή μονάδος είτε παράγει 200.

Θα πρέπει να γίνει μια αναγωγή με προοδευτικούς συντελεστές ανάλογα έτσι με το παραγόμενο σκουπίδι ανά κάτοικο, γιατί τότε ο Δήμος θα πάρει πρωτοβουλίες για ενημέρωση των πολιτών, θα μοιράσει κάδους κομποστοποίησης και είναι απαράδεκτη η κατάσταση ακόμα και τα κλαδιά να πηγαίνουν στους κάδους. Οι καρπουζόφλουδες από το κέντρο της Αθήνας ή από την Αγία Παρασκευή ή όπου έχει κήπους, να πηγαίνουν στη Φυλή.

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Αν δεν αλλάξει πραγματικά η πολιτική μας.. Και κάτι τελευταίο. Επειδή έχει φτάσει ο κόμπος στο χτένι, πρέπει να δούμε και αναπροσανατολισμό των πόρων. Να πάψουμε να παράγουμε άλλα έργα και μεγαλόπνοα σχέδια, τρύπες στον Υμηττό, περιφερειακές Υμηττού και να μεταφερθούν πόροι για να ακολουθήσουμε μια ταχύρρυθμη, ταχύτατη αλλαγή στις τεχνολογίες αυτές που προτείνονται πλέον από τους επιστήμονες.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Καλούμε τον κ. Μπουραϊμή. Είναι ο Δήμαρχος Φυλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Είναι Αρβανίτης, κ. Ιατρού, γι' αυτό του το επιτρέπουμε.

Δ. ΜΠΟΥΡΑΪΜΗΣ: Έχουμε μείνει λίγοι αλλά καλοί και έτσι, όσοι τουλάχιστον έχουμε μείνει και είμαστε από το λεγόμενο Υπόλοιπο της Αττικής, πρέπει να καταλάβουμε το εξής για να μπορούμε να πάρουμε και τις αποφάσεις μας, αλλά και τα μέτρα μας.

Δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να σταματήσουμε όλους αυτούς τους περιεργούς οι οποίοι έρχονται και φεύγουν. Ο κ. Βαρεμένος ήρθε και έφυγε. Πού είναι ο κ. Βαρεμένος; Είναι απέξω; Είναι από τους καλούς. Τον έχω γνωρίσει και παλαιόθεν.

Όλοι αυτοί τώρα οι αστικοί Δήμοι τι κάνουν; Κλαίνε ας πούμε και οδύρονται με την Κερατέα και σας λυπούνται και λένε «πω, πω, τι περνάνε αυτοί» ή για τη Φυλή «τι υποβάθμιση είναι αυτή, αυτά τα παιδιά κλπ.». Ξέρετε γιατί το κάνουν αυτό; Γιατί θέλουν να πετάξουν την μπάλα στην εξέδρα και όχι μόνο να την πετάξουν στην εξέδρα, αλλά βάζουν και το στημένο να τη σκάσει την μπάλα να μην παιχτεί ποτέ το παιχνίδι. Να μην αναλάβει δηλαδή κανένας τις ευθύνες του.

Πρέπει να ξέρετε απλά το εξής, ότι εμείς που βρισκόμαστε στην Περιφέρεια Αττικής και είμαστε ημιαστικοί, αγροτικοί Δήμοι, διαθέτουμε εκτάσεις, αλλά ως περιοχές που διαθέτουμε εκτάσεις πρέπει να συνεισφέρουμε σ' αυτό που λέμε ΧΥΤΥ, σ' αυτό που λέμε διαχείριση απορριμμάτων, σ' αυτό που λέμε άλλου είδους διαχείριση από αυτή τη διαχείριση που ενδεχόμενα να θέλαμε. Αυτό είναι παραδεκτό.

Μπορείς παραδείγματος χάρη να το ανατρέψεις γιατί θα κάνεις ένα Γενικό Πολεοδομικό που δεν θα έχει βιομηχανία; Αυτό, ναι, μπορεί να το κάνεις, αλλά δεν μπορείς να κάνεις κάτι που να μην έχει σχέση με τη διαχείριση απορριμμάτων.

Άρα οι Δήμοι, όπως η Κερατέα παραδείγματος χάρη, γιατί απ' ό,τι κατάλαβα για την Κερατέα έγινε αυτό που έγινε σήμερα, πρέπει τουλάχιστον να πάρει μια απόφαση και να διαχειριστεί τα απορρίμματά της. Εγώ είμαι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από το 1986. Από το 1986 η Κερατέα υλοποιεί το αυτονόητο.

Περιμένουμε την Κερατέα, γιατί είχε πάρει μια πρωτοβουλία ο κ. Αντωνίου – δεν ξέρω αν ζει ο άνθρωπος, πρέπει να ζει απ' ό,τι έχω μάθει – να λύσει το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων και έφερνε – να σας πω ένα παράδειγμα τι έφερνε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο γιατί είναι ενδιαφέροντα αυτά για την ιστορία – ότι λέει εμείς ας πούμε οι ξωτάρηδες, αυτοί δηλαδή που έκαναν την επανάσταση και έδιωξαν τον Τούρκο, έχουμε μάθει ή κάνουμε κόμπο στο γκάρθι, στο garden, δηλαδή στον κήπο στα

αρβανίτικα ή να τα καίμε στο τζάκι, και τότε μαζί με κάποιους άλλους πρεσβεύανε την καύση και όλο κάτι κάνανε και τέλος πάντων δεν κατάφεραν να κάνουν τίποτα.

Μετά ως γνήσια τέκνα αυτής της περιόδου όλοι ακολούθησαν σε διάφορες περιοχές της Αττικής οι οποίοι δεν θέλουν να κάνουν τίποτα. Θέλουν δηλαδή απλώς να παράγουν απορρίμματα, να έχουν ανεξέλεγκτες χωματερές, όσο τις έχουν και όταν τέλος πάντων τις κλείνουν πρέπει να αποφασίζουν να τα πηγαίνουν αλλού τα απορρίμματα.

Είναι ευκαιρία γιατί η νέα επικαιροποίηση του περιφερειακού σχεδιασμού μπορεί να χωρέσει τα πάντα. Όλοι όσοι θέλουν να κάνουν αυτό – έχουμε κι άλλον στη γειτονιά μας, έχουμε τον κ. Αμπατζόγλου – που θέλει να κάνει ο κ. Αμπατζόγλου, βέβαια το κάνει, ολίγον έγκυος δηλαδή. Να δούμε, υπάρχει ολίγον έγκυος; Δεν υπάρχει. Ή είσαι ή δεν είσαι.

Δηλαδή τι λέει ο κ. Αμπατζόγλου; Αφήστε με να κάνω όλα τα άλλα, παρότι πήρα και τη Μαγούλα και έφυγα από Αστικός Δήμος και έγινα ημιαστικός, δηλαδή έχω εκτάσεις, δεν κάνω κι ένα ΧΥΤΥ. Αλλά από την άλλη μεριά εκπροσωπώ, δεν ξέρω, τον κ. Κυρκίτσο ή όλους τους επιστήμονες. Είμαι ο top the top. Δηλαδή κάνω ανακύκλωση, αλλά εσύ βλάκα, για να μην πω την άλλη λέξη, το ΧΥΤΥ ή το ΧΥΤΑ θα το φας στη μάπα.

Εγώ λέω το εξής απλό, ότι όποιοι έχουν τα κότσια και θέλουν να ασχοληθούν με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είτε αυτή είναι κατά κύριο λόγο πρωτοβάθμια, γιατί η δευτεροβάθμια δεν έχει αρμοδιότητα, αυτός που μαζεύει τα σκουπίδια κάθε μέρα έχει την αρμοδιότητα και πρέπει να έχει τα κότσια να τα διαχειριστεί.

Πρέπει εκεί που μπορεί, όπου μπορεί να μετατρέψει έστω και μια πλατεία σε αυτό που λέμε διαχείριση απορριμμάτων, και πρέπει να το κάνει. Μου άρεσε η τοποθέτηση του κ. Κυρκίτσου, αλλά δεν μας είπε τα ονόματα. Δεν μας είπατε κ. Κυρκίτσο, θέλω να μάθω ποιοι είναι οι 25 αυτές θέσεις, γιατί με ενδιαφέρουν πάρα πολύ. Πρέπει να αρχίζουμε να λέμε ονόματα στην Αττική.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Δ. ΜΠΟΥΡΑΪΜΗΣ: Ναι, να το πούμε όμως, γιατί οι Δήμοι έχουν ονόματα. Θα πούμε εδώ ένα, δύο, τρία, γιατί σας αγαπούν όλοι γιατί δεν αναφέρετε το όνομά τους. Μόλις αναφέρετε ένα όνομα, θα γίνεται μισητός.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Πρώτα στο Δήμο μου, στο Μαρούσι.

Δ. ΜΠΟΥΡΑΪΜΗΣ: Καλά, άσε το Μαρούσι. Το Μαρούσι είναι η μεγαλύτερη αμαρτία όλων των εποχών Αφήστε το Μαρούσι. Και θα ήθελα και το εξής...

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Δ. ΜΠΟΥΡΑΪΜΗΣ: Αυτό λέω, ΚΔΑΥ, αλλά δεν έγινε ένα εργοστασιάκι, γιατί το Μαρούσι και το κάθε Μαρούσι και πραγματικά μου αρέσατε σήμερα σαν τοποθέτηση γιατί μπήκατε από τον τύπον των ήλων. Μπήκατε σε όλες τις τεχνολογίες, μέχρι και την καύση.

Κάποιοι μας έλεγαν τόσα χρόνια ότι τι ωραία που είναι η Βιέννη. Ιδού η Ρόδος, ιδού και η Βιέννη! Κάντε το! Γιατί δεν το κάνει το Μαρούσι; Έκανε το ΚΔΑΥ; Ας κάνει και ένα εργοστασιάκι, όποιο είναι αυτό. Όλοι μπορούν και όλοι έχουν υποχρέωση να διαχειριστούν τα απορρίμματά τους και να μην πετάνε την μπάλα στην εξέδρα και να μη γίνεται αυτό που γίνεται. Αυτά που λέω πρέπει να τα πούμε στα ίσια και πρέπει να τα πούμε με όνομα.

Επίσης να πούμε και κάτι άλλο. Λένε τώρα πάλι κάποιοι άλλοι για να πετάνε την μπάλα στην εξέδρα, διαπεριφερειακός. Τι σημαίνει, παλικάρια, διαπεριφερειακός; Διαπεριφερειακός σημαίνει ότι πρέπει να αποφασίσουν δύο όμορες Περιφέρειες, γιατί υπάρχουν αυτές οι Περιφέρειες ακόμα στην Ελλάδα, δεν αλλάξαμε. Δεν γίναμε επτά, δεν γίναμε πέντε.

Πρέπει να αποφασίσουν να κάνουν ένα κοινό χώρο. Συζητούσαμε και με τον κ. Ζιώγα και το διευκρίνισα γιατί τον σέβομαι απολύτως σαν μελετητή και σαν άνθρωπο. Να αποφασίσουν να κάνουν ένα κοινό χώρο στον οποίο να διαχειρίζονται τα απορρίμματά τους.

Ξέρετε εσείς καμία Περιφέρεια, εκτός από την Περιφέρεια που ανήκουμε, δηλαδή όμορη της Αττικής που θέλει να διαχειριστεί τα απορρίμματά της με την Αττική; Άρα εμείς σαν Τοπική Αυτοδιοίκηση, γιατί εμείς έχουμε την αρμοδιότητα, πρέπει να ασχοληθούμε πρώτα με τα του οίκου μας και μετά ας δούμε τι άλλο μπορούν να κάνουν αυτοί τέλος πάντων που έχουν την αρμοδιότητα.

Είπε ο κ. Παπαϊωάννου ο οποίος – εγώ σέβομαι απολύτως την επιστήμη, ούτως ή άλλως προέρχομαι και από αυτόν το χώρο – εάν ξέρετε τι έβαλε ο άνθρωπος αυτός. Βέβαια θα μου πείτε στην επιστήμη όλα είναι θεμιτά. Όλα είναι. Μπορεί να πεις παραδείγματος χάρη ότι μπορεί σε λίγο οι άνθρωποι να πετάνε και μπορεί μετά από 50, 150, 500 χρόνια να πετάνε.

Υπέδειξε ένα χώρο – δεν ξέρω αν του ξέφυγε – ο οποίος δεν είναι ζώνη προστασίας, γιατί αυτό που είπε ο κ. Ιατρού που του είπε η κα Μπιρμπίλη, ευαισθητοποιημένη αυτή η κυρία Υπουργός, η οποία μπορεί να μη γνωρίζει ότι ο σημερινός ΧΥΤΑ περικλείεται από δύο χώρους προστασίας, από δύο ζώνες προστασίας, από τη ζώνη προστασίας της Πάρνηθας και τη ζώνη προστασίας του Όρους Αιγάλεω. Κλείνω την παρένθεση.

Αυτός ο χώρος δεν είναι απλά ζώνη προστασίας, αλλά είναι ζώνη απολύτου προστασίας. Όχι NATURA, απολύτου, δηλαδή ούτε πουλί πετάμενο. Και ο άνθρωπος αυτός, εκτός ότι είναι συνδεδεμένος με την αρχαιότητα – είναι το φαράγγι ο Κηλαϊδόνας, είναι το υδραγωγείο της Ελευσίνας, είναι χιλιάδες πράγματα – αυτός μας πρότεινε, δηλαδή αυτός ο άνθρωπος που στέλνουμε τα παιδιά μας να τα μάθει γράμματα, πρότεινε ο άνθρωπος αυτός, ο οποίος έπρεπε να ξέρει – γιατί απαγορεύεται να μην ξέρεις όταν λες κάτι που λες εδώ που το λες και όταν λες ότι είσαι και Καθηγητής – ότι αυτό που πρότεινε δεν υφίσταται, είναι σαν να μην υπάρχει.

Κλείνοντας θέλω να πω στον συναγωνιστή μου τον κ. Σάββα ότι η λυματολάσπη, και πρέπει να το καταλάβετε καλά αυτό μια που είναι εδώ οι υπεύθυνοι, δε θάβεται στο ΧΥΤΑ. Δε θάβεται διότι ξηραίνεται και δεν ξέρω τι γίνεται. Καίγεται, την πάνε κάτω στη Ρόδο, εκεί πέρα σε μια που τα καταπίνει όλα, πάντως σε μας δεν έρχεται και ούτε πρόκειται να έρθει. Αυτό είναι μια παλιά ιστορία.

Δράττομαι της ευκαιρίας σε αυτό το βήμα για να το πω. Είναι μια παλιά ιστορία. Είχε κάνει μία η ΕΥΔΑΠ με τον Ενιαίο Σύνδεσμο. Τέλος πάντων βγήκε μία απόφαση. Η λυματολάσπη δεν υφίσταται. Υφίστανται τα εσκαρώματα, τα οποία είναι μια άλλη ιστορία, δεν είναι λυματολάσπη, η οποία είναι στο διηνεκές.

Εγώ ήθελα να παρακαλέσω όλους τους επιστήμονες οι οποίοι έχουν μία προσέγγιση και καλώς την έχουν, αλλά πρέπει να την έχουν υπό

αμφισβήτηση. Δηλαδή ο επιστήμονας όταν κάνει μια επιστημονική μελέτη τι έχει; Λέει ότι έχω ένα περιφερειακό σχεδιασμό, μπράβο. Αυτός ο περιφερειακός σχεδιασμός λέει ότι έχει το Γραμματικό, την Κερατέα, έχει σταθμούς μεταφόρτωσης και τα λοιπά.

Πρέπει να έχουν υπόψη τους ένα βασικό θέμα, ότι πρέπει να αρχίσουν να λύνουν αυτό το δυσεπίλυτο θέμα χωρίς να λαμβάνουν υπόψη το χώρο της περιοχής μας, είτε ως ΧΥΤΑ είτε ως ΧΥΤΥ. Αυτό τελείωσε. Τελειώσαμε. Πάπαλα, τελείωσε αυτό. Πρέπει να το κατανοήσουν οι πάντες.

Ούτως ή άλλως ο 3164, που κακώς το φοβούνται αυτοί που το φοβούνται, και πρέπει κατά τη γνώμη μου να εφαρμοστεί εκεί που μπορεί να εφαρμοστεί με οποιοσδήποτε μετατροπές, ήταν και είναι μία μεταβατική περίοδος.

Ήταν μία μεταβατική περίοδος για να φύγουμε από το αυτονόητο και να πάμε σε αυτό που διατάσσει η επιστήμη και σ' αυτό που τέλος πάντων πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι διότι, όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, αυτά τα απορρίμματα, για τα οποία καλούμεθα να διαχειριστούμε, εμείς τα παράγουμε.

Άρα ντρεπόμαστε τον εαυτό μας και λυπάμαι πολύ που βρίσκομαι μεταξύ ανθρώπων που ντρέπονται τον εαυτό τους. Δηλαδή ντρεπόμαστε αυτά που παράγουμε. Αυτό είναι αδιανόητο Και ντρέπομαι ακόμα περισσότερο που υπάρχουν άνθρωποι που βάζουν υποψηφιότητα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και δεν ξέρουν γιατί βάζουν υποψηφιότητα.

Το πρώτο θέμα είναι να θάβεις νεκρούς, να δίνεις πιστοποιητικό γεννήσεως, πιστοποιητικό θανάτου και να διαχειρίζεσαι τα απορρίμματα. Αυτή είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τώρα αν βγήκαν φωτισμένοι άνθρωποι, είναι πίσω στην εποχή του Γεννηματά και τα λοιπά, και δώσανε αρμοδιότητες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που δεν όφειλε να τις πάρει και έκανε αυτά που έκανε και διαστρέβλωσε την πραγματικότητα ή δεν ξέρω εγώ αν έκανε θετικά, είναι άλλο θέμα, αλλά η Αυτοδιοίκηση είναι αυτή.

Δεν μπορείς δηλαδή να λες ότι είσαι Τοπική Αυτοδιοίκηση και δεν κάνεις το αυτονόητο. Άρα θα παρακαλούσα – και κλείνω – τους επιστήμονες και όλους τους εμπλεκόμενους, ότι δεν υπάρχει τίποτα δεδομένο, ότι πρέπει να κάνουν τους σχεδιασμούς και ο φίλος ο Αμπατζόγλου που τον

συμμερίζομαι και συγκινούμαι για την αγωνία αυτού του ανθρώπου και έκανε και ΚΔΑΥ και η μισή Πελοπόννησος περνάει από το ΚΔΑΥ της Ελευσίνας.

Εγώ τα λέω στα ίσα και τα λέω στα ίσα γιατί με ξέρουν και πάνω από το τραπέζι όλα. Να κάνει και ένα ΧΥΤΥ εκεί πιο πάνω στη Μαγούλα, δίπλα στο νοσοκομείο. Δηλαδή εδώ πρέπει τέλος πάντων να ασχοληθούμε με την εφαρμογή του αυτονόητου, όχι με την επανάσταση του αυτονόητου. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Μπουραϊμη. Ο κ. Βασίλης Κλάδος, Αντιδήμαρχος Ηρακλείου έχει το λόγο.

Β. ΚΛΑΔΟΣ: Καλησπέρα σας. Κυρία Ζερβάκη, Ηρακλείου Κρήτης, γιατί έχουμε και το Ηράκλειο Αττικής, να μην μπερδευόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Βασίλη, επειδή είχε πολλούς Αρβανίτες έπρεπε να φτιάξουμε και το κρητικό λόμπι.

Β. ΚΛΑΔΟΣ: Θέλω ειλικρινά να ευχαριστήσω τον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής κ. Σγουρό, που μου επιτρέψετε, τον γνωρίζω 17 χρόνια. Ήμασταν μαζί στο χώρο της Ομοσπονδίας της Άρσης Βαρών και ειλικρινά μόλις είδα την πρόσκλησή του, σήμερα βρίσκομαι ανάμεσά σας ιδιωτικά.

Είναι φρέσκος Αντιδήμαρχος, 42 ημερών. Είμαι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση πολλά χρόνια, αλλά ευθύνη παίρνω πρώτη φορά και ο Δήμαρχος μου ο Γιάννης Κουράκης με τη γνώση και την ικανότητα που έχει μου είπε το εξής. Αλλιώς είναι κ. Αντιδήμαρχε να διεκδικείς, να συγκρούεσαι, να πυροβολείς και αλλιώς είναι να υπογράφεις και να έχεις ευθύνη.

Πιστέψτε με ειλικρινά, σας εξομολογούμαι γιατί όλοι που έχουμε μείνει εδώ είμαστε στρατιώτες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πραγματικά, γιατί αγαπάμε αυτό που κάνουμε με μεράκι, σκεπτόμενοι όχι με μυαλό, όχι με τσέπη αλλά καθαρά με καρδιά. Και επειδή πολύ πρόσφατα γύρισα από τις Βρυξέλλες, ήμασταν η πρώτη ομάδα από όλη την Κρήτη και δύο Αντιπεριφερειάρχες που επισκεφτήκαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά όχι τουρισμό. Δουλειά από τις 8:30 μέχρι τις 17:30.

Δεν ξέρω αν γνωρίζετε έναν καινούργιο θεσμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λέγεται κάτω από τους Επιτρόπους «κολέγιο». Αυτοί βγάζουν τις αποφάσεις. Οι Επίτροποι δεν κάνουν τίποτα. Απλώς τα διαβάζουν και άντε να βάλουν καμιά συμπλήρωση μέσα.

Είδαμε τέσσερις Ευρωβουλευτές, τον κ. Κόρακα, τον κ. Παπαστάμκο, τον κ. Δανέλη, τον κ. Σταυρακάκη που τυγχάνει να είναι Κρητικός και επίσης το ζήτησε ο ίδιος, ένας Ευρωβουλευτής με καταγωγή από την Κρήτη, από την Ιεράπετρα, του κόμματος φιλελευθέρων της Γερμανίας τον κ. Χατζημαρκάκη.

Αλλα μας λένε οι πολιτικοί μας εδώ – δεν ξέρω τι γνωρίζετε εσείς – και άλλα μαθαίνουμε έξω. Το γνωρίζετε ότι από το '13, ήδη παίρνονται τώρα μέχρι τον Μάιο, '13 – '20, μια και μιλάμε για διαχείριση στερεών αποβλήτων, 80 δισεκατομμύρια –προσέξτε– αποκλειστικά για το περιβάλλον, μα αποκλειστικά και 40 δισεκατομμύρια για βιολογικά προϊόντα. Δεν θα πουλιέται τίποτα εάν δεν έχει προέλευση χώρας, πιστοποίηση ISO και βιοκαλλιέργεια.

Κρατούσα λάδι που το λέμε λάδι της Κρήτης, το χρυσάφι μας και έδωσα σε έναν Επίτροπο ένα το οποίο ήταν χωρίς βιοκαλλιέργεια. Το διάβασε. Αυτό που ήταν χωρίς βιοκαλλιέργεια το πέταξε στον κάλαθο. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν. Έκανα μία μικρή παρένθεση και δεν είναι το ζήτημα αυτό.

Το ζήτημα είναι που όλοι, τους άκουσα το πρωί. Εγώ δε θέλω να διαφωνήσω μαζί τους, με αυτούς τους οργισμένους πολίτες που ήρθαν εδώ το πρωί. Γιατί δεν έκατσαν να έρθουν σ' αυτό το μικρόφωνο και να πουν 1,2,3,4,5,6; Τι; Το αυτονόητο γι' αυτούς. Πού 'ναι τους; Έφυγαν. Γιατί; Γιατί είδαν τον κ. Λιακόπουλο, που επειδή δεν ήρθε η Μπιρμπίλη και ο κ. Ραγκούσης να εκφραστούν και να τους δει και η τηλεόραση με τα πανό; Αυτός ήταν ο σκοπός; Έπρεπε να έρθουν για την ουσία λοιπόν που τους καίει.

Και επειδή άκουσα και κάποιους Δημάρχους που είπαν: το είχαμε χρόνια, αλλά τι λέγαμε; Σαν τον κάδο της ανακύκλωσης ή των οργανικών. Μακριά από μένα και όπου πάει. Σπρώξε, σπρώξε, σπρώξε και φύγε. Άρα τι έκαναν λοιπόν εκεί σ' αυτούς που ακούμε κι εμείς και βλέπουμε από την τηλεόραση, Γραμματικό και τα λοιπά;

Το είχαν χρόνια το πρόβλημα και δεν διαχειρίστηκαν τα σκουπίδια τους και έρχεται ένας σχεδιασμός και τους λέει επιβολή και τώρα ξεσηκωνόμαστε. Λάθος, μέγα λάθος. Εγώ είμαι μαζί τους μεν, αλλά να τα λέμε όλα όμως. Να τα λέμε όλα όμως.

(Διαλογικές συζητήσεις)

B. ΚΛΑΔΟΣ: Με συγχωρείτε, με όλο το σεβασμό, να τα λέτε όλα. Τη διαχείριση των σκουπιδιών. Πού θα πάει;

(Διαλογικές συζητήσεις)

B. ΚΛΑΔΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, με όλο το σεβασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μισό λεπτό να ολοκληρώσει ο ομιλητής. Λέει την άποψή του.

(Διαλογικές συζητήσεις)

B. ΚΛΑΔΟΣ: Εμείς κάναμε ΧΥΤΑ κυρία μου. Τον εγκαινιάσαμε το '09. Έχουμε 300 τόνους σκουπίδια την ημέρα και 50 τόνους ανακύκλωσης. Να έρθετε να πάρετε το μικρόφωνο που φωνάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κ. Κλάδος να ολοκληρώσει.

B. ΚΛΑΔΟΣ: Να έρθετε να πάρετε το μικρόφωνο. Με συγχωρείτε, μη με διακόπτετε, αφήστε με να τελειώσω.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

B. ΚΛΑΔΟΣ: Δε διαφωνώ σε αυτό που λες. Στο είπα, δε διαφωνώ. Τι κάνατε όμως τόσα χρόνια;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Λίγο ησυχία, να τελειώσει ο ομιλητής.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

B. ΚΛΑΔΟΣ: Ακούστε κυρία μου, εγώ ήρθα με την τσέπη μου εδώ γιατί με ενδιέφερε να γίνω σοφότερος και ακούσαμε τους πολιτικούς το πρωί και είδα σήμερα τους επιστήμονες και αυτοί με ενημέρωσαν για να αποκρυσταλλώσω άποψη.

Και ξέρεις τι λέω; Μακριά λοιπόν, μακριά – το λέω τρεις φορές γιατί ήρθα πολύ φρέσκα και από την Ευρώπη – μακριά από την καύση. Και το λέω και θα το πω και τρεις φορές. Η πολιτική πρόληψης, κομποστοποίησης, επανάκτηση, μέγιστη ανακύκλωση θα είναι η κατεύθυνσή μας. Αυτή πρέπει να δουλέψουμε και αυτός θα είναι ο σκοπός μας και το αύριο.

Και κλείνοντας θα σας πω κάτι για μας στην Κρήτη. Το 1994 οι Αμερικάνοι στο Ηράκλειο υπόστειλαν τη σημαία τους μόνοι τους. Θέλαμε να τους διώξουμε από το '76. Ο διοικητής ο Αμερικάνος κλαίγοντας, έδειξε τα δάκρυά του όταν κατέβαζε τη σημαία και είπε: φεύγουμε από τη γη της

επαγγελίας, φεύγουμε από την κρητική διατροφή. Και προσέξτε το τρίτο. Γύρισε τα χέρια του στον ουρανό και είπε: χάνουμε αυτό το όμορφο περιβάλλον, τις καθαρές θάλασσες, και ολοκληρώνοντας και την κρητική διατροφή την έβαλε πάλι σε συνδυασμό με το περιβάλλον.

Άρα ο ιονισμός της ατμόσφαιρας της Κρήτης, ένα τσιγάρο να ανάψεις γρήγορα μεταδίδεται, ενώ ο βορράς της Ευρώπης έχει συννέφωση χαμηλή και κάνει γρήγορη απορροφητικότητα. Εγώ εύχομαι ολόψυχα σήμερα όλοι μας να φύγουμε από δω, ότι επιτέλους πρέπει εσείς εδώ που έχετε το πρόβλημα το μεγάλο να σκύψετε με σοβαρότητα να βρείτε τη λύση, που η λύση θα είναι μία.

Μακριά από την καύση, αλλά να πάμε σ' αυτό που είπαμε, αυτό που είπε και με έκανε σοφότερο – θα χρησιμοποιήσω όλο του το κομμάτι – ο κ. Κυρκίτσος Φίλιππος όταν έκανε ανάλυση στα θέματα, που είπε τους τέσσερις κάδους. Εγώ τους είδα και στην Ευρώπη, κίτρινο, πράσινο, μπλε μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε κ. Κλάδο. Ο κ. Γιάννης Τσουνής, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΟΕ-ΟΤΑ έχει το λόγο.

Γ. ΤΣΟΥΝΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος. Είμαι κάτοικος Δυτικής Αθήνας και δέκα χρόνια τώρα μπορώ να πω ότι έχω συνηθίσει την οσμή της χωματερής στη Φυλή, αλλά θα πρέπει επίσης να μην αδικήσουμε τη σημερινή ημερίδα.

Εγώ θα φύγω σοφότερος από τη σημερινή ημερίδα, κυρίως από το μέρος όπου οι τεχνοκράτες και οι εμπειρογνώμονες μας φώτισαν και βέβαια θα πρέπει να πούμε ότι η σημερινή ημερίδα δεν έγινε για την Κερατέα. Έγινε προκειμένου να αναδειχθούν οι μεθοδεύσεις που κυριάρχησαν το τελευταίο χρονικό διάστημα προκειμένου να προωθηθούν συγκεκριμένες μέθοδοι διαχείρισης των αποβλήτων.

Και βέβαια θα πρέπει να πω και στον κ. Λιακόπουλο ότι δεν είναι η πρώτη φορά. Η πρώτη φορά ήταν το καλοκαίρι όταν προεκλογικά πήγαν το ίδιο σχέδιο, να περάσουν την ίδια προγραμματική σύμβαση, αλλά προφανώς λόγω εκλογών την ανέβαλαν και ήρθαν τα Χριστούγεννα. Και βέβαια είδα και στο φυλλάδιο ότι περιμέναμε τον κ. Ραγκούση και την κα Μπιρμπίλη. Βέβαια γράφει δίπλα «αναμένεται επιβεβαίωση».

Επιβεβαιώθηκε ότι αυτό το διάλογο δεν το θέλουν. Ήταν μία πολύ καλή ευκαιρία προκειμένου να έρθουν εδώ και να πείσουν όλους εμάς γι' αυτό που προωθούν. Και βέβαια η έλλειψη της πολιτικής ηγεσίας εδώ – συγχαίρω βέβαια που κάθεται μέχρι το τέλος τον κ. Λιακόπουλο, αν και διαφωνώ πλήρως – δημιουργεί καχυποψία και δημιουργεί καχυποψία η οποία εξαπλώνεται. Και βέβαια κανένας δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από ορεθρον ή πίσω από υπολογιστές ή πίσω από laptop.

Η πραγματική συζήτηση με τους κοινωνικούς φορείς είναι εδώ και η έλλειψη συζήτησης δεν προάγει τη διαφάνεια και η έλλειψη διαφάνειας εκτρέφει τη διαφθορά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κ. Δημήτρης Δαμάσκος έχει το λόγο.

Δ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ: Καλησπέρα. Τι να σας πω πρώτα απ' όλα; Ωκεανός είναι. Θα πω λίγα όμως, μη φοβάστε. Θα εκμεταλλευτώ ένα παράδειγμα που ανέφερε ο κ. Κάτρης σχετικά με το Όσναμπρουκ. Είναι αυτό που φέρνουν σαν παράδειγμα προς μίμηση λέγοντάς μας ότι θα κάνουμε κάτι καλό, είναι ακριβώς αυτό που τεκμηριώνει και το τεράστιο οικονομικό σκάνδαλο και παράλληλα και το οικολογικό έγκλημα, κι αυτό δεν είναι κάτι που συμβαίνει μόνο στην Κερατέα ή μόνο στο Γραμματικό ή μόνο στη Φυλή, συμβαίνει σε όλη την Ελλάδα με το σχεδιασμό που πάνε να εφαρμόσουν.

Συγκεκριμένα, στο Όσναμπρουκ οι κάτοικοι είναι 450.000. 450.000 κάτοικοι παράγουν 250.000 τόνους σκουπιδιών στη Γερμανία και οι εγκαταστάσεις που έχουν στηθεί εκεί είναι για 80.000 τόνους. Οπότε πώς μπορεί να απαντήσει κανείς ότι στην Κερατέα ή στο Γραμματικό, που είναι αντίστοιχα δύο ίδιες καταστάσεις, είναι 200.000 οι κάτοικοι και οι εγκαταστάσεις που πάνε να στήσουν εκεί είναι κοντά 400.000 τόνοι. Για το μισό πληθυσμό δηλαδή ουσιαστικά είναι δέκα φορές επάνω. Είναι δέκα φορές επάνω. Είναι τόσο μεγάλο το οικονομικό σκάνδαλο.

Αυτή την εξωφρενική κατάσταση όποιος από τους αυτοδιοικητικούς δεν μπορεί να την καταλάβει, για μένα είναι ύποπτος. Η πρότασή μου είναι...

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Δ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ: Θα σας εξηγήσω ακριβώς την πρότασή μου. Κύριε Λιακόπουλε κάντε υπομονή. Η πρότασή μου είναι απλή.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ζητώ συγγνώμη για την παρέμβαση.

Δ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ: Παρακαλώ, ναι. Η πρότασή μου είναι η εξής – και επειδή είναι μόνο αυτοδιοικητικοί εδώ, πιστεύω και απαιτώ να το καταλάβουν – ότι για τα 2.000.000 τόνους που έχει η Αττική, και δεν είναι καν 2.000.000, 1.800.000 τόνοι είναι, αυτή τη στιγμή η Φυλή επιβαρύνεται σχεδόν με 2.200.000 – 2.300.000 τόνους το χρόνο.

Αν πάρουμε το παράδειγμα του Όσναμπρουκ, και θα σας πω για το Όσναμπρουκ δύο στοιχεία να τα κρατήσετε. Καταρχάς ότι εκεί οι εγκαταστάσεις στοίχησαν με στοιχεία του 2004 γύρω στα 30 εκατομμύρια ευρώ, που είναι το εργοστάσιο της βιοξήρανσης ουσιαστικά με τα έργα γύρω γύρω και ένα μικρό χώρο υγειονομικής ταφής των υπολειμμάτων, ενώ εδώ νομίζω ότι τα έργα της βιοξήρανσης που ετοιμάζονται να δημοπρατηθούν, αν ποτέ φτάσουν εκεί – που δεν θα φτάσουν, σας το υποσχόμεθα αυτό – είναι για πολύ περισσότερο, για να κόβονται και οι ορέξεις ορισμένων. Είναι για 100.000 τόνους.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Δ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ: Στο Όσναμπρουκ είναι 100.000 τόνοι το χρόνο. Αυτή τη στιγμή έχει φτάσει να δουλεύει με 80.000 τόνους, γιατί προχωράει η κοινωνία και έχει αποδειχθεί ήδη αυτό το έργο που είναι για το 30% των σκουπιδιών του πληθυσμού ότι είναι ήδη μεγάλο, γιατί η κοινωνία πάει στο 25, ενώ εδώ για 130.000 τόνους, που είναι λίγο παραπάνω, πιστεύω ότι είναι πολύ περισσότερο το ποσό που πάει να δημοπρατήσουν τα έργα αυτά. Και εν πάση περιπτώσει ελπίζω να έγινα κατανοητός ότι...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Λέτε να γίνουν ή να μη γίνουν;

Δ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ: Να μη γίνουν. Δε χρειάζεται κύριε.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Καθόλου.

Δ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ: Όχι, δε χρειάζεται. Να σας εξηγήσω μια στιγμή και να κατέβω, γιατί δεν έχετε και πολύ χρόνο, απλά και γρήγορα. Είμαι μηχανικός καταρχάς με αρκετή πείρα σ' αυτά, ασχολούμαι πέντε χρόνια με αυτά.

Για τα 2.000.000 τόνους δηλαδή της Αττικής σημαίνει το εξής, με μια μέση ευρωπαϊκή πρακτική, ότι αυτά που θα περίσσευαν για τη Φυλή σε σύμμεικτη μορφή θα ήταν το 1/3. Δεν θα ήταν το 1/3 τον πρώτο χρόνο; Θα

ήταν τον τρίτο. Τον τέταρτο χρόνο θα πάνε στο 1/3 τα σκουπίδια. Εκεί πάει όλη η κοινωνία. Όσες κοινωνίες μπήκαν στην ανακύκλωση, πολύ σύντομα φτάσανε σ' αυτό το μοντέλο. Το 1/3 των σκουπιδιών παραμένει σε σύμμεικτη μορφή.

Πώς απορροφούνται τα 2/3 και πού; Με συμμετοχή του πολίτη πρώτα απ' όλα. Αυτά που μας εξηγούσε ο κ. Κυρκίτσος και μας τα εξήγησε πάρα πολύ καλά. Όταν εφαρμοστούν όλα αυτά τα μοντέλα με κάποια συνέπεια, πρακτική υπάρχει ευρωπαϊκή αυτή τη στιγμή. Δεν πάμε να ανακαλύψουμε τον τροχό εμείς.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι εφαρμογής, ανακύκλωση, κομποστοποίηση όσο μπορούμε πιο κοντά στην πηγή, είτε με μικρούς κομποστοποιητές. Υπάρχουν πολλά μοντέλα που θα μπορούσατε να εφαρμόσετε. Εν πάση περιπτώσει, τα 2/3 απορροφούνται. Το 1/3 περισσεύει για να πάει σε ολοκληρωμένη εγκατάσταση τύπου Φυλής.

Δηλαδή στην περίπτωση της Φυλής μια ορθολογική διαχείριση θα έπρεπε να έχει στόχο να καταφθάνουν στη Φυλή για τα πρώτα τρία χρόνια το πολύ 800.000 – 900.000 τόνοι το χρόνο σε σύμμεικτη μορφή, τη στιγμή που τώρα καταφθάνουν 2,5 εκατομμύρια. Και από κει και πέρα έτσι όπως είναι τώρα οι ήδη υπάρχουσες εγκαταστάσεις είναι επαρκείς για να διαχειριστούν τα σκουπίδια της Αττικής και αυτή είναι και η πρόταση ουσιαστικά.

Αντ' αυτού προωθείται ένας σχεδιασμός ο οποίος αν κάνουμε το άθροισμα σε όλη την Αττική, φτάνει να έχει σύνολο εγκαταστάσεων, ταφής, επεξεργασίας, ΚΔΑΥ, κομποστοποιητήρια και τα λοιπά, γύρω στα 4,5 εκατομμύρια τόνους, και αυτό είναι ένα εξωφρενικά τεράστιο καταρχάς οικονομικό σκάνδαλο και ένα μεγάλο οικολογικό έγκλημα. Αφορά και το Γραμματικό και την Κερατέα.

Για το Γραμματικό, εγώ είμαι πεπεισμένος και με μελέτες πανεπιστημιακές, η περιοχή είναι τελείως ακατάλληλη κ. Λιακόπουλε γεωλογικά για χώρο υγειονομικής ταφής, ξέχωρα από το γεγονός ότι είναι και αχρείαστη. Το ότι είναι αχρείαστη, η τεκμηρίωση ότι είναι αχρείαστη τεκμηριώνει και το τεράστιο οικονομικό σκάνδαλο. Και εδώ πέρα είναι μία

παγίδα, ότι υπάρχει πίεση και δικαιολογία ότι χάνουμε τα κονδύλια από την Ευρώπη και τις επιδοτήσεις.

Καταρχάς αυτά τα χρήματα είναι και του Έλληνα πολίτη και δεύτερον και σημαντικότερο, όταν κάποτε, αργά ή σύντομα, πιστεύω πολύ σύντομα, θα το πάρει είδηση ο Ευρωπαίος πολίτης και ο Ευρωπαίος εισαγγελέας, θα τα ζητήσει και πίσω.

Οπότε είναι επιτακτική ανάγκη να αναθεωρηθεί δραστικά, να γίνει ένας καινούργιος σχεδιασμός για τη διαχείριση των απορριμμάτων και δεν είναι ντροπή να το πω, αντιγράφοντας ένα επιτυχημένο ευρωπαϊκό μοντέλο. Καμία σχέση με αυτό που έχει εφαρμοστεί μέχρι τώρα. Αυτή είναι η μόνη λύση. Αυτή είναι η μόνη σωτηρία. Οτιδήποτε άλλο θα έχει μεγάλες συγκρούσεις και ποινικές ευθύνες, τις οποίες κάποιος θα τις αναλάβει στο τέλος. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Δαμάσκο. Ο κ. Γιώργος Χάρδας έχει το λόγο.

Γ. ΧΑΡΔΑΣ: Παρότι είναι περασμένη η ώρα, διαπιστώνω ότι το ακροατήριο υπάρχει και είναι και ζωντανό, και αυτό για μας είναι πολύ ευχάριστο. Για μας που καθημερινά παλεύουμε να απαλλάξουμε το λεκανοπέδιο από 7.000 τόνους σκουπίδια, για μας που καθημερινά, ενώ δίνουμε ένα κομμάτι της ζωής μας, σήμερα νιώθουμε ιδιαίτερα αδικημένοι και παραμελημένοι.

Νιώθουμε ότι δεν υπάρχει διοίκηση στο Σύνδεσμο. Απουσιάζει η διοίκησή του, το μεγαλύτερο κομμάτι της διαχείρισης των απορριμμάτων. Γίνεται ημερίδα με επιστήμονες για να δούμε πού πάμε στη διαχείριση και ο φορέας διαχείρισης απουσιάζει, η διοίκηση του φορέα διαχείρισης και σε αυτό συμφωνώ με τον Δήμαρχο.

Βεβαίως είμαστε εδώ οι εργαζόμενοι του Συνδέσμου και οι εργαζόμενοι του Συνδέσμου έχουν δείξει διαχρονικά – γιατί εγώ ήμουν 25 χρόνια εκεί και 18 χρόνια Πρόεδρος των εργαζομένων – ότι και το σθένος έχουν και τη δύναμη έχουν και την επιστημονική κατάρτιση έχουν για να δίνουν λύσεις προκειμένου να πάει παρακάτω ο Σύνδεσμος.

Οι μεγάλες ευθύνες πάντα αναλογούν στις εκάστοτε διοικήσεις που παράδειγμα της κακό είναι και σημερινή διοίκηση η οποία απουσιάζει. Λυπάμαι γι' αυτό και μου θυμίζει τους στίχους από το τραγούδι του

Παπακωνσταντίνου «Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα».

Να μπω στα θέματα έτσι με πολύ γρήγορη μορφή. Είναι γεγονός ότι η διαχείριση των απορριμμάτων είναι ένα σύνθετο πρόβλημα. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο κανένας δεν ακούμπησε με σοβαρότητα, καμία κυβέρνηση τουλάχιστον στα 25 χρόνια που εγώ ανακατεύομαι μ' αυτό το ζήτημα.

Ένα τεράστιο πρόβλημα είναι ότι ποτέ δε θελήσαμε και ποτέ δεν μπορέσαμε να προχωρήσουμε σε ήπιες μορφές διαχείρισής τους και αυτό δεν ήταν τυχαίο. Κύριε Γενικό σας βλέπω εδώ μπροστά. Εμείς τα έχουμε ξαναπεί αυτά. Δεν είναι τυχαίο. Έχει να κάνει με τη θεσμοθέτηση της ανακύκλωσης.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Γ. ΧΑΡΔΑΣ: Θα απαντήσω και σ' αυτό. Θέλω να πω ότι ήρθε πάλι και σήμερα η κυβέρνηση όμως σε ένα ζήτημα το οποίο δεν έδωσε αποτέλεσμα από το 2001, που αυτή η κοινωνία, ο ελληνικός λαός πληρώνει την ανακύκλωση όλων των υλικών συσκευασιών, δέκα χρόνια πια πληρώνει ανακύκλωση συσκευασίας και ανακύκλωση ουσιαστική δεν υπάρχει.

Μήπως – ρωτάω – το αποτέλεσμα του να μην υπάρχει, συμφέρει κάποιους για να είναι σύμμεικτο το απόρριμμα; Μήπως οι προτάσεις των οικολογικών οργανώσεων, των επιστημόνων, άκουσα τον κ. Οικονομόπουλο ο οποίος είπε πάρα πολύ σοβαρά πράγματα, τον κ. Κυρκίτσο που κατ' επανάληψη έχουμε βρεθεί σε αντίστοιχες ημερίδες, τα οποία δεν περνάνε και δεν θεσμοθετούνται, δεν τα θεσμοθετεί η πολιτεία.

Έχουμε κάνει ένα σύστημα από το 2001, βρισκόμαστε στο '11 και δεν έχουμε αποτελέσματα. Και έρχεται σήμερα η Υπουργός και στη θεσμοθέτηση την τελευταία που έκανε με το νόμο για το gate fee, δηλαδή την τιμή ανά τόνο στον ΧΥΤΑ όταν θα πληρώνουν οι Δήμοι, επανέφερε το ίδιο σύστημα.

Δηλαδή η ίδια εταιρεία, η αποτυχημένη «ΕΑΑ», που για μας είναι αποτυχημένη, εμείς έχουμε προτείνει και κάναμε αγώνα από τότε που θεσμοθετήθηκε, κάναμε αγώνα και σαν Ομοσπονδία και σαν εργαζόμενοι και λέγαμε ότι δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα, επαληθευθήκαμε σήμερα και

παρότι επαληθευτήκαμε, ερχόμαστε το 2010 και θεσμοθετούμε το ίδιο πράγμα.

Μα ποιανού είναι η ευθύνη τελικά; Η ευθύνη είναι της Αυτοδιοίκησης; Η ευθύνη είναι των εργαζομένων στην Αυτοδιοίκηση; Όχι. Η ευθύνη είναι των αρμοδίων οργάνων που θεσμοθετούν. Δεν είναι ευθύνη ούτε των εργαζομένων ούτε των αυτοδιοικητικών. Βεβαίως οι αυτοδιοικητικοί έχουν τις ευθύνες τους, διότι θα έπρεπε τότε να αντιδράσουν. Θα έπρεπε να αντιδράσουν από την αρχή, θα έπρεπε να αντιδράσουν στη συνέχεια.

Το έχουμε ξαναπεί. Είναι ένα τεράστιο σκάνδαλο. Τι σημαίνει πρακτικά; Και αναφέρομαι μόνο σε αυτό, δε θα προχωρήσω περισσότερο για να μη φάω το χρόνο. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Ότι τελικά μπορούσαμε στα δέκα χρόνια αυτά η Αττική να είχε μειώσει κατά 35% με 40% τα απορρίμματά της. Και όμως δεν έγινε, και έρχεται η πολιτεία και θεσμοθετεί το ίδιο πράγμα. Και μάλιστα κάνει και κάτι πιο προωθημένο σήμερα.

Λέει: οι παραγωγοί που είναι ανακυκλωτές, οι ανακυκλωτές και παραγωγοί θα είναι και ελεγκτές του συστήματος, και τους βάζει στο σύστημα μέσα να ελέγξουν. Αντιλαμβάνεστε τι συζητάμε σήμερα, γιατί δεν προχωράει αυτή η διαχείριση των απορριμμάτων;

Εμείς λέμε και συμφωνούμε με τον κ. Κυρκίσο, με τον κ. Οικονομόπουλο, να προχωρήσουμε σε ήπιες μορφές. Είναι λύση η ήπια μορφή. Δεν μπορεί να προχωράμε σε δύσκολες μορφές και σε μορφές που οδηγούν στην καύση ή κάπου αλλού.

Λέμε όμως το εξής. Ακούγεται πολλές φορές, πού βρίσκεται η υγειονομική ταφή των απορριμμάτων και λέμε, είναι 42, είναι 45 ευρώ, είναι 50 ευρώ. Δεν είναι τόσο. Η υγειονομική ταφή των απορριμμάτων, αν αφαιρέσεις τα αντισταθμιστικά, αν αφαιρέσεις τα εργοστάσια μεταφόρτωσης, αν αφαιρέσεις το εργοστάσιο μηχανικής ανακύκλωσης, φτάνει στα 15 ευρώ.

Αν θα πάρετε το κόστος προσωπικού, μηχανημάτων, εξοπλισμού, παγίων και τα λοιπά, θα δείτε ότι δεν υπερβαίνει τα 15 ευρώ για να κάνεις υγειονομική ταφή. Δεν εμπεριέχεται στην τιμή αυτή η αξία του έργου που μέχρι σήμερα γίνεται με χρηματοδότηση είτε κρατική είτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι ήθελα λοιπόν να πω με όλα αυτά. Ότι τελικά καλούμε την κοινωνία, μέσα σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο κ. Γενικέ και λέμε «ελάτε να κάνουμε μονάδες, μονάδες μεγάλες, μονάδες αδύνατες να λειτουργήσουν». Και ρωτώ: κάναμε μία μονάδα η οποία ήταν αν θέλετε πολύ κρίσιμη για το λεκανοπέδιο. Επεξεργάζεται 300 τόνους απορρίμματα το χρόνο. Λειτουργεί επί περίπου 7 με 8 χρόνια.

Ξέρετε τι δεν κατάφερε ακόμα η πολιτεία; Η πολιτεία που κατά τα άλλα θεσμοθετεί δύο φορές στα 8 χρόνια το ίδιο σύστημα ανακύκλωσης. Δεν κατάφερε να δώσει περιβαλλοντικούς όρους στο Μηλάκι και κρατούσε επί 5 χρόνια ο προηγούμενος Υπουργός τους περιβαλλοντικούς όρους της τσιμεντοβιομηχανίας στο Μηλάκι στο συρτάρι του προκειμένου να μην προχωρήσει η μηχανική ανακύκλωση, και ακόμα δεν υπάρχει. Και ακόμα σήμερα το RDF, όλοι γνωρίζουμε οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ, ότι επιστρέφει στη χωματερή.

Δηλαδή τι κάνουμε σήμερα εμείς και γιατί συζητάμε; Για ποιο πράγμα συζητάμε; Συζητάμε ότι εμείς ως φορέας διαχείρισης, και η πολιτεία το βλέπει και όλοι μας ακούν, και οι Δήμαρχοι το ανέχονται και ο δημότης μας πληρώνει, να προσθέτουμε 100 ευρώ τον τόνο σε περίπου 1.000 τόνους απορρίμματα κάθε μέρα και να τα επιστρέφουμε πάλι στο ΧΥΤΑ. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της αδράνειας, της αδιαφορίας της πολιτείας και τη μη θεσμοθέτησης της ορθολογικής θεσμοθέτησης.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Και στην Κρήτη γίνεται αυτό με το SRF.

Γ. ΧΑΡΔΑΣ: Και στην Κρήτη το SRF. Και πάμε τώρα στο SRF, αν θέλεις να πούμε κάτι. Θα κάνουμε SRF. Όταν δεν είμαστε έτοιμοι να πάρουμε το προϊόν και να το διοχετεύσουμε κάπου – πρέπει να υπάρχει αποδέκτης – πού θα πάει αυτό που φτιάχνουμε από τα σκουπίδια; Πρέπει να ξέρουμε πού θα πάει.

Όταν 7 χρόνια λοιπόν δεν έχουμε βρει διέξοδο στο RDF, αν δεν βρούμε διέξοδο στο SRF, τι θα κάνουμε; Θα το γυρνάμε στη χωματερή. Όταν θα βρέχει, στο SRF τι θα γίνεται; Σκουπίδι. Δεν θα αλλάζει κάτι. Θα είναι κοινό σκουπίδι.

Εδώ λοιπόν θα πρέπει να ακουμπήσουμε σοβαρά στο πρόβλημα και παρακαλώ κ. Γενικέ, τα συμπεράσματα από τους τεχνοκράτες και από τους ομιλητές να τα επεξεργαστείτε μαζί με την Περιφέρεια και με την

Ομοσπονδία των Εργαζομένων η οποία εγώ θα έλεγα ότι έχει δώσει ένα τεράστιο αγώνα την τελευταία δεκαετία για να γίνει ορθολογική διαχείριση των απορριμμάτων και κανένας δεν την ακούει.

Έχουμε παλέψει μαζί με την Ομοσπονδία και έχουμε κάνει επαφές, κινητοποιήσεις, αλλά κανένας δεν μας άκουσε, για να φτάσουμε σήμερα στο αδιέξοδο. Κλείνοντας θέλω να πω το εξής. Μιλούσα προηγουμένως με τη Θεσσαλονίκη. Στη Θεσσαλονίκη έχει μειωθεί – εκεί υπάρχει μπάρα, πραγματική όμως μπάρα – η παραγωγή των απορριμμάτων κατά 20% και εμείς θεωρούμε ότι αυτό είναι αποτέλεσμα της γενικότερης οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Στην Αττική δεν υπάρχει η παραμικρή μείωση κ. Γενικέ, και μάλιστα βαίνουν αυξανόμενες οι ποσότητες των απορριμμάτων που μπαίνουν στο ΧΥΤΑ. Διερωτάται κανένας από πού είναι αυτές οι ποσότητες; Μήπως τελικά αυτή η περιβόητη Αττική και η περιβόητη Φυλή που τρώει τα σκουπίδια όλης της Αττικής, παίρνει και τα μισά τουλάχιστον σκουπίδια της Πελοποννήσου;

Εγώ είμαι θύμα αυτής της υπόθεσης κ. Γενικέ, γιατί ζήτησα να πληρώνουν όλοι σύμφωνα με το νόμο που ισχύει της κας Μπιρμπίλη, σύμφωνα με τον «Καλλικράτη» και την άλλη ημέρα εκπαραθυρώθηκα από το φορέα, από εκεί που δούλευα.

Και να κλείσω λέγοντας, τι ζητάμε πραγματικά; Άκουσα προηγουμένως μέχρι και εισαγωγή σκουπιδιών. Πόσο εύκολα παίρνουν περιβαλλοντικούς όρους για να κάνουν εισαγωγή σκουπιδιών και πόσο δύσκολα ένας δημόσιος φορέας μπορεί να παραδώσει το παραγόμενο προϊόν του εργοστασίου του;

Σκύψτε το στο πρόβλημα και καλώ όλους, Δημάρχους, Αυτοδιοίκηση, την Περιφέρεια, κα Ζερβάκη, επάνω στο πρόβλημα και σκύψτε σοβαρά. Δε λύνεται το πρόβλημα. Και επειδή τα σκουπίδια δεν έχουν μπάρες, όταν θα κληθούμε να τα πληρώσουμε χρυσάφι, ή θα τα φάμε ή...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Γ. ΧΑΡΔΑΣ: Θα τα πετάξουμε πού; Ή θα αναγκαστούμε να τα πληρώσουμε χρυσάφι ή θα αναγκαστούμε να τα φάμε. Αυτή είναι η θέση μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κ. Χάρδα. Ο κ. Ιωάννης Δημόπουλος, Περιφερειακός Σύμβουλος.

Ι. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητό Προεδρείο, κυρίες και κύριοι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Στη χώρα μας, επί δεκαετίες τώρα βιώνουμε την απροθυμία της κεντρικής διοίκησης, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας, να δώσει λύσεις σε καίρια ζητήματα, όπως αυτό της διαχείρισης των αστικών και των δημοτικών στερεών απορριμμάτων.

Σήμερα όμως καλούμαστε να πάρουμε θέση για το ζήτημα. Είναι υποχρέωσή μας να πάρουμε θέση και να δώσουμε λύση και να προχωρήσουμε το ταχύτερο στην πιο αποτελεσματική υλοποίησή της.

Η κατάσταση που βιώνουμε σήμερα, πολύ συχνά με τις απεργίες των εργαζομένων στον τομέα της καθαριότητας, την έκρυθμη κατάσταση στην Κερατέα και πιο παλιά στο Γραμματικό, οι περιβαλλοντικοί φόβοι για τη δημόσια υγεία, αναφορικά με την ταφή, οδηγούν τις τοπικές κοινωνίες στο συντηρητισμό, τις δημοτικές αρχές στο στρουθοκαμηλισμό, την πολιτική ηγεσία σε ομηρία. Έτσι το πρόβλημα παραμένει σε εκκρεμότητα.

Σε όλα αυτά, αν συνυπολογίσουμε και τη δράση εμπλεκόμενων μερών, που κερδίζουν εκατομμύρια ευρώ από το σημερινό δαιδαλώδη και μη αποτελεσματικό τρόπο διαχείρισης των απορριμμάτων, αντιλαμβανόμαστε το λόγο της ακινησίας στην οποία έχουμε περιπέσει τις τελευταίες δεκαετίες.

Δεν έχουμε πλέον λόγο να αναζητήσουμε ευθύνες μόνο στο παρελθόν, οφείλουμε να δράσουμε. Φυγή προς τα εμπρός είναι το σύνθημα. Η λύση στο πρόβλημα δίνεται μέσα από την επιστήμη και τις καλές πρακτικές άλλων προηγμένων κοινωνιών.

Δεν παραγνωρίζουμε το πρόβλημα, ιδίως όταν η υφιστάμενη κατάσταση στις τοπικές κοινωνίες είναι διαφορετική από την επιθυμητή. Για να μπορέσει να λύσει κάποιος το πρόβλημα, πρέπει πρώτα – πρώτα να το κατανοήσει.

Αυτό σημαίνει, όπως αναφέρει ο καθηγητής κ. Παναγιωτακόπουλος, πρώτον να καταλάβει κάποιος τι υπάρχει, ποια είναι η σημερινή κατάσταση. Και δεύτερον, να ξέρει τι θα ήθελε να υπάρχει ως προς το ζήτημα αυτό. Και τρίτον, να μπορεί να αναγνωρίζει τη διαφορά μεταξύ του υφιστάμενου και του επιθυμητού.

Το πρόβλημα επιλύεται όταν άρουμε τη διαφορά αυτή. Συνήθως το ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων σε κάποιο συγκεκριμένο δήμο, δε δημιουργεί ομοφωνία για το είδος και την έκταση του προβλήματος.

Αυτό συμβαίνει διότι ο καθένας αντιλαμβάνεται με το δικό του τρόπο, ανάλογα με την πληροφόρηση που έχει και την ικανότητά του να κατανοήσει τα δεδομένα, τόσο στην υφιστάμενη όσο και στην επιθυμητή κατάσταση.

Άλλους ενοχλεί η ρύπανση και άλλους ο θόρυβος των απορριμματοφόρων. Και τότε αποδίδουν οι πολιτικές διεργασίες του δημόσιου διαλόγου και της διαβούλευσης.

Μια άλλη λογική υπαγορεύει ότι τα όποια στοιχεία θα πρέπει να είναι πάντα διαθέσιμα από τους αρμοδίους στον οποιοδήποτε. Οι ευαισθητοποιημένοι φορείς, θα κρίνουν και θα αξιολογήσουν την αξιοπιστία των στοιχείων με το δικό τους τρόπο.

Όταν όμως αυτά δημοσιοποιηθούν θα υποστούν την αξιολόγηση των όποιων τρίτων, κάτι το οποίο θα πρέπει να χαροποιεί τους αρμόδιους. Αφού θα έχουν την ευκαιρία της δημόσιας υποστήριξης των θέσεών τους.

Πέραν όμως των διαδικασιών και του επερχόμενου νομοθετικού πλαισίου, θα πρέπει να υπάρξουν απαντήσεις στα παρακάτω ερωτήματα – παρατηρήσεις:

- Ποιες είναι σήμερα οι παραγόμενες ποσότητες απορριμμάτων.
- Πού καταλήγουν σήμερα τα απορρίμματα και πώς.
- Υπάρχει κοινωνική αποδοχή της κατάστασης αυτής;
- Ποιος πληρώνει σήμερα και πόσο για τη διαχείριση, από τη συλλογή μέχρι την τελική διάθεση.
- Θεωρούνται λογικά τα σημερινά δημοτικά τέλη;
- Ποιος αναμένεται ή πρέπει να πληρώσει για το όποιο νέο σύστημα προκύψει;
- Υπάρχει περιορισμός των δικαιωμάτων μας ως πολίτες να παράγουμε σκουπίδια;
- Ποιος και πώς θα αξιολογήσει την επίδοση του όποιου νέου συστήματος διαμορφωθεί και εγκατασταθεί;

Η βιολογική ξήρανση, που προφανώς επιλέγεται ως τεχνική διαχείρισης, μειώνει τον όγκο των απορριμμάτων και επί της ουσίας ετοιμάζει καύσιμη ύλη.

Το ερώτημα που τίθεται είναι τι θα γίνει με αυτή, στη συνέχεια, εφόσον απορρίπτουμε τη λύση της καύσης και της ενεργειακής εκμετάλλευσης; Η βιολογική ξήρανση θα προσθέσει κόστος στη διαχείριση και μετά το υλικό που θα προκύπτει, πού θα καταλήγει; Η λύση της ταφής σε ΧΥΤΑ, είναι παρωχημένη. Δημιουργεί βουνά θαμμένων σκουπιδιών.

Η λύση των ΧΥΤΥ συνίσταται στην ταφή των υπολειμμάτων, όπου μένουν από το μηχανικό διαχωρισμό ή την ξήρανση. Δεν είναι, μπαίνει πρόσθετο στη διαχείριση και το πρόβλημα δε λύνεται.

Επί της ουσίας και εκεί χρειάζεται, εφόσον προσδιορίσεις τη λύση διαχείρισης του κύριου όγκου των «ΑΣΑ», δεν είναι λύση να θάβεις εκεί το RDF, εκεί θάβονται τα υπολείμματα που δεν μπορούν αλλού να επεξεργαστούν.

Οι ΧΥΤΥ, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή φιλοσοφία, δεν προορίζονται για να θάβεται υλικό υψηλής ενεργειακής απόδοσης, που προκύπτει από ξήρανση, δεν έχουν χωροθετηθεί ακόμα οι σταθμοί μεταφόρτωσης.

Οι προτεινόμενοι σταθμοί μεταφόρτωσης, δεν αρκούν να διαχειριστούν τις ποσότητες των «ΑΣΑ» της Αττικής. Χρειάζονται τουλάχιστον άλλοι τρεις, με ημερήσια δυναμικότητα 1.000 τόνων «ΑΣΑ» την ημέρα.

Δε γίνεται σοβαρή προσπάθεια για την αύξηση της ανακύκλωσης, παρά αρκούμαστε σε γενικόλογες θεωρητικές αναφορές. Δεν υπάρχει σχέδιο για οργάνωση και διαχείριση της ανακύκλωσης.

Καμιά αναφορά στην ανάγκη ευαισθητοποίησης των πολιτών με την έμπρακτη συμμετοχή τους στο διαχωρισμό των «ΑΣΑ». Η ελληνική κοινωνία είναι έτοιμη να αποδεχτεί τον κόπο του διαχωρισμού;

Οι δήμοι δεν είναι έτοιμοι να σηκώσουν το βάρος της διαχείρισης 4 έως 8 κάδων, βιολογικά, χαρτί, γυαλί άσπρο, γυαλί καφέ, γυαλί πράσινο, σίδερο, λοιπά μέταλλα, χαλκό, ηλεκτρονικά, αλουμίνιο.

Η γερμανική εμπειρία, που συνίσταται στα πιο πολύπλοκα και έχει εκτενές σύστημα ανακύκλωσης με τους περισσότερους δυνατούς κάδους, καταλήγει σε αδιέξοδο και προτείνει πλέον διαλογή στην πηγή. Πρόσφατη αμερικάνικη έρευνα καταλήγει στην αποτελεσματικότερη διαχείριση με 2 κάδους, έναν για ανακυκλώσιμα και έναν για μη ανακυκλώσιμα υλικά.

Τελειώνοντας θέλω να πω, το κράτος δεν είναι σε θέση και ιδιαίτερα με τη σημερινή οικονομική συγκυρία, δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να επενδύσει σε εργοστάσια ξήρανσης, ούτε καύσης, ούτε μηχανικού διαχωρισμού.

Άρα, προς τι η στοχοποίηση του ιδιωτικού τομέα; Δεν πρέπει να σταματήσουμε πλέον να ποινικοποιούμε οποιαδήποτε ιδιωτική πρωτοβουλία. Πρέπει να κινητοποιηθούν οι συμβάσεις έργου με ΣΔΙΤ.

Εφόσον ο ιδιωτικός τομέας είναι πρόθυμος να δημιουργήσει θέσεις εργασίας, η κυβέρνηση και η περιφέρεια, θα πρέπει να το λάβουν πολύ σοβαρά υπόψη. Και θα είναι πολύ σημαντικό, σε κάθε λύση που θα προταθεί, να υπάρξει σοβαρή επιστημονική τεκμηρίωση. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Η κα Κόντη και παρακαλούμε για την υπομονή σας, γιατί σε 10 λεπτά μετά θα μιλήσουμε. Έχουν κατατεθεί 2 ερωτήσεις, θα τις εντάξουμε στα πρακτικά, δεν υπάρχουν εδώ οι αρμόδιοι για να απαντήσουν.

κα ΚΟΝΤΗ: Μη φύγει ο κ. Μπουραϊμης.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Όχι, δε θα φύγει.

κα ΚΟΝΤΗ: Η παρατήρησή μου είναι ειδικά για σας, συγγνώμη, μια μικρή καθυστέρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Και θα δώσουμε 3 λεπτά το λόγο στον κ. Λιακόπουλο και 2 για να κλείσω εγώ. Κυρία Κόντη, παρακαλώ.

κα ΚΟΝΤΗ: Μια μικρή παρατήρηση στον κ. Μπουραϊμη. Καταλαβαίνω ότι είναι πάρα πολύ λυπημένος, πάρα πολύ αγανακτισμένος, με ό,τι συμβαίνει στη Φυλή, όλοι είμαστε άλλωστε, όμως δε δικαιολογείται η παρατήρησή σας, ότι δεν τα θέλουμε τα σκουπίδια.

Ο τέως Δήμαρχός μας, όταν έκανε όλη την ανάλυση, σας είπε καθαρά «τα σκουπίδια μας τα θέλουμε να τα διαχειριστούμε μόνοι μας» και σας έδειξε και το χαρτί που το Δημοτικό Συμβούλιο έχει απόφαση που την

πήγε. Επειδή θέλω να είναι σαφή τα πράγματα, γιατί μπορεί και άλλοι να παρεξήγησαν όπως εσείς, ελπίζω όχι.

Δ. ΜΠΟΥΡΑΪΜΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Δεν το ψηφίσατε είπα.

κα ΚΟΝΤΗ: Προσωπικό ναι, αυτό δε σημαίνει τίποτα. Τον ψήφισα, προσωπικά ναι, ήμουν και υποψήφια μαζί του, τέλος πάντων. Ανεξάρτητα από αυτό.

Και κάτι ακόμα. Άκουσα πριν έναν καυγά, δε θα ήθελα να τελειώσει έτσι η συνάντηση απόψε. Ότι η Κερατέα στάθηκε όπως στάθηκε και στέκεται το έδειξε με 80 μέρες πάλης. Είμαστε μέρα – νύχτα ξύπνιοι στα μπλόκα. Δε δέχομαι καμία αμφισβήτηση που ακούστηκε κάπου από κάτω. Αυτό μόνο και ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε κα Κόντη. Κύριε Λιακόπουλε, νομίζω ότι κάποια ζητήματα που πρέπει να πάρετε θέση, αν μπορείτε σύντομα να τα απαντήσετε.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τον κ. Κυρκίτσο τον άκουσα, τον κ. Οικονομόπουλο ομολογώ ότι δεν τον άκουσα, αλλά υπάρχουν και ανθρώπινες στιγμές, πρέπει να πάμε...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Υπάρχει και ένα βιβλίο...

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μου το έχετε χαρίσει και έχω μιλήσει και μαζί σας. Όταν ήρθατε την πρώτη φορά με τον κ. Ιατρού. Άρα βλέπετε ότι θυμάμαι και άρα σημαίνει ότι κοίταξα και το βιβλίο σας, για να σας θυμάμαι. Όπως πολύ καλά θυμάμαι και την τοποθέτησή σας για τη Ριτσώνα και σας είπα ότι διαφωνώ. Σωστά τα λέω κ. Οικονομόπουλε;

Αγαπητοί φίλοι, νομίζω ότι ήταν μια πολύ δύσκολη μέρα, αλλά νομίζω ότι ήταν και ωφέλιμη. Στη χώρα υπάρχει πάντα μια περίεργη αντίληψη να βλέπουμε την κεντρική εξουσία ως κάτι σκοτεινό, συνωμοτικό. Γενικά και να είμαστε σε όλα όχι.

Τελευταία αντιμετωπίζω το εξής πρόβλημα. Έλεγα σε μια συνάντηση φίλων, ότι έτρεμε η καρδιά μου γιατί φοβόμουν ότι οι πιέσεις που θα δέχομαι για την επιτάχυνση των έργων, θα ήταν τεράστιες.

Σας λέω ότι δέχομαι πιέσεις για να μην κάνω τα έργα. Και δέχομαι πιέσεις για να μην κάνω τα έργα σε περιοχές που έπρεπε να παρακαλάνε.

Θα σας πω το τελευταίο παράδειγμα, γιατί θα μπορούσα να μιλάω ώρες. Θα πίστευε κανείς σας ότι η Ραφήνα πήρε απόφαση το Δημοτικό Συμβούλιο να μη γίνει ο βιολογικός καθαρισμός στο Πλατύ Χωράφι, στα Σπάτα;

Ρωτώ εγώ, ο ξένος σε αυτή την περιοχή, που δεν ήρθα και να μείνω μόνιμα, γιατί θα ξαναπάω στα αμπέλια μου στην Καρδίτσα. Γιατί καλοί μου άνθρωποι;

Θέλετε τους βόθρους και τα βοθρατζίδικα στην περιοχή σας; Θέλετε τα λύματα να πέφτουν στη θάλασσά σας ανεπεξέργαστα; Γιατί παίρνετε αυτή την απόφαση;

Θέλω μια λογική εξήγηση, όχι πολιτική, ανθρώπινη. Γιατί εμείς, γιατί εγώ που θέλω να κάνω το έργο, σας παρακαλώ να κάνουμε το βιολογικό καθαρισμό. Είμαι εχθρός της περιοχής σας; Δε θέλω να έχω φίλους εκεί; Να μου κάνετε υποδείξεις να το βελτιώσω, ευχαρίστως. Αλλά να λέτε όχι, δεν το κατάλαβα ποτέ.

Φεύγω από αυτό, έρχομαι σε ένα άλλο θέμα. Η κεντρική εξουσία ψήφισε έναν καταπληκτικό νόμο. Να πληρώνει κανείς στα απορρίμματα, όσα παράγει. Είπαμε τις μισές αλήθειες σήμερα εδώ.

Πρέπει να σας πω ότι υπάρχει δήμος στην Αττική, που πληρώνει 1.200 ευρώ τον τόνο τα απορρίμματά του με το 6%. Και είναι εδώ οι εργαζόμενοι στον ΕΣΔΚΝΑ και η ΠΟΕ – ΟΤΑ, που έχουν τα στοιχεία.

Γιατί αυτό; Γιατί έχει πολλά τακτικά έσοδα και λίγα απορρίμματα. Και άλλος 6 ευρώ τον τόνο και μπορεί να κάνει και λαδιές για να το πετύχει αυτό. Άρα υπάρχει ένα άδικο σύστημα.

Εγώ όμως το πάω στην οικογένεια. Η οικογένειά μου ήταν 8μελής οικογένεια και ζούσαμε σε ένα σπίτι 120 τ. μ. Πληρώναμε στο δήμο της περιοχής μου ανάλογα με τα τετραγωνικά, θα συμφωνήσω μαζί σας.

Τα παιδιά μου έφυγαν, ο ένας από τους γονείς μου χάθηκε, έμεινα εγώ, η γυναίκα μου και η μάνα μου. Προφανώς παράγουμε όχι το 1/3

των απορριμμάτων, θα έλεγα ότι παράγουμε το 1/8. Συνεχίζουμε να πληρώνουμε τα ίδια χρήματα.

Δεν είναι ευθύνη εδώ της τοπικής αυτοδιοίκησης, να περάσει αυτό το καινούριο νομοθετικό πλαίσιο στις διατάξεις της και να προχωρήσει στη μείωση των απορριμμάτων;

Γιατί τα μεταβιβάζουμε όλα στην κεντρική εξουσία και δεν αναλαμβάνουμε και εμείς, εγώ πέρασα από την τοπική αυτοδιοίκηση και παίρνω το μερίδιο της ευθύνης αυτών που λέω.

Να πάμε, να πάρουμε πρωτοβουλίες. Γι' αυτό πιστεύω ότι αυτού του είδους οι συζητήσεις, ακόμα και αν διαφωνούμε, θα φέρουν κάτι καλό. Γι' αυτό δεν είναι προσχηματικός ο διάλογος.

Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να συμφωνήσουμε σε όλα, αλίμονο. Ομοφωνίες μόνο σε καθεστώτα Τσαουσέσκο υπήρχαν, δεν πρόκειται να υπάρξει ποτέ.

Και έρχομαι σε μερικά επιμέρους ζητήματα, γιατί καταλαβαίνω και την κούραση τη δική σας και τη δική μου. Ναι, στα απορρίμματα συμφωνώ με τον ομιλητή της ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ.

Είναι πολλά τα λεφτά, αλλά είναι πολλά τα λεφτά σε όποια μέθοδο και αν επιλέξουμε. Εκείνο που έχουμε ως υποχρέωση εμείς, είναι να μειώσουμε αυτά τα πολλά λεφτά προς όφελος του πολίτη.

Και εδώ, καμία από τις μεθόδους που είπαμε αυτό δεν το αντιλέγει. Γιατί δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε μεγαλύτερη ανακύκλωση; Γιατί δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε κομποστοποίηση, ποιος το απαγορεύει;

Τα δέκα προηγούμενα χρόνια δεν πιάσαμε ούτε τους 200.000 τόνους, πιάσαμε 196.000 τόνους. Είναι αυτός ο στόχος; Μπορεί να πιάσαμε και τους στόχους, αλλά τους πιάσαμε οριακά. Το '09 196.000.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Το '09 είναι πάνω από 300.000 μόνο...

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, μη βάζετε τα άλλα, μιλώ για την ανακύκλωση, τα ΚΔΑΥ. Είναι 195.000 και πάνω η μία και 1.400 τα άλλα. Τα είχα στην τσάντα μου το πρωί.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου).

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας στείλω επίσημα τα στοιχεία, αλλά εν πάση περιπτώσει δε χρειάζεται να διαφωνήσουμε για 30.000 τόνους, έρχομαι μαζί σας.

Έχει δίκιο ο Κατρής όμως που λέει ότι έχουμε εγκαταστάσεις για 350.000 τόνους και ούτε αυτές δεν αξιοποιούμε. Έτσι δεν είναι; Άρα είναι μια πρόκληση.

Πάμε να κάνουμε και τα άλλα. Ποιος λέει ότι όταν κάνουμε μια μονάδα 125.000 τόνων της επεξεργασίας πρέπει να πάμε και τους 125.000; Όταν έχουμε ένα αυτοκίνητο που τρέχει με 200 χλμ. δε σημαίνει ότι εμείς, ντε και καλά, πάμε με 200, πάμε να κάνουμε 100 στο εργοστάσιο.

Γι' αυτό έβαλα κάτι πολύ σημαντικό το πρωί. Δεν εγγυόμαστε την ποσότητα που θα πάει, τη δυναμικότητα δίνουμε. Στο χέρι μας είναι, αλλά κοιτάξτε θα μπορούσαν σε κάποιες περιοχές της χώρας να είναι πολύ μπροστά η κομποστοποίηση και αυτές ήταν τα νησιά.

Γιατί έχουμε ταβέρνες με πολύ οργανικό και πολύ μεγάλη έλλειψη χώματος. Και ούτε καν το έχουμε αγγίξει εκεί το θέμα. Πάμε να τα κάνουμε. Αυτά όμως θέλουν εκπαίδευση, θέλουν παιδεία και θέλουν χρόνο.

Και πρέπει εδώ να είμαστε όλοι μαζί σε αυτό. Ναι, αλλά υπάρχει και το '13 και εδώ δεν απαντάμε όλα αυτά και εδώ σας προκαλώ, σας παρακαλώ, να μου πείτε τι άλλη επιλογή έχουμε;

Η άλλη επιλογή που έχουμε, είναι να προχωρήσουν γρήγορα τα έργα αυτά, τα λίγα, τα λανθασμένα έστω, αλλά πρέπει να προχωρήσουν, γιατί αλλιώς το '13 θα έρθουν τα πρόστιμα. Και τα πρόστιμα είναι πανάκεια; Όχι, να τα πληρώσουμε και αυτά. Δεν πρέπει όμως κάποτε να επεξεργαστούμε τα απορρίμματά μας;

Προχωρώ, όσο γίνεται. Θέλω δυο πράγματα στο φίλο μου Μπαλασόπουλο. Θέμη είπες ότι πέρασαν από τα χέρια σου δεκαπέντε προγραμματικές συμβάσεις, έπρεπε να πεις και τις πηγές σου.

Δεν πήρες καμία από μένα. Και τη μία που συζητήσαμε και έκανα όλες τις διορθώσεις που συμφωνήσαμε, δεν την πήρες. Σας καλώ ως ΠΟΕ – ΟΤΑ να έρθετε, να κουβεντιάσουμε όλα τα θέματα, ανοιχτά.

Όχι πληροφορίες, όχι άκουσα κάτι. Δε γίνεται με αυτόν τον τρόπο η συζήτηση και ο διάλογος. Ο διάλογος γίνεται σοβαρά και συντεταγμένα.

Ακόμα – ακόμα και για τους χώρους που υπάρχουν στη Φυλή και υπάρχουν και άλλοι χώροι και για όλα. Μπορούμε να τα κουβεντιάσουμε και μπορούμε και να διορθώσουμε. Και αυτό έχει σημασία. Δηλαδή κανείς εδώ δεν είναι δογματικός.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ λέω, μαζί που συζητήσαμε δεν την πήρατε από μένα.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Μία μου ήρθε μέσω του Υπουργείου και οι άλλες 9 μου ήρθαν μέσω του Ενιαίου Συνδέσμου.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν ήρθαν μέσω του Ενιαίου να τον κατνομάσετε.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Μέσω του Ενιαίου Συνδέσμου...

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Από τον Πρόεδρο;

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Από το Γραφείο του Προέδρου.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε σας έδινε άλλα γι' άλλα.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Έχει σημασία αυτό;

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει, γιατί αυτή που είχαν στα χέρια τους ήταν λάθος. Δεν είχε μέσα ότι ήταν η κατασκευή και είχε και τη λειτουργία, εκεί που διαφωνούσαν.

Και κοιτάξτε τώρα, υπάρχουν δικαστικές εμπλοκές στα έργα, που τα καθυστερούν. Δεν υπάρχουν μόνο σκοπιμότητες. Η προγραμματική σύμβαση δεν ήταν ότι δεν υπογράφηκε γιατί ήταν εκλογές ή για το ένα ή για το άλλο.

Ήταν γιατί κάποιοι δεν ήθελαν να υπογραφεί. Και δεν αναφέρομαι μόνο στους εργαζόμενους, έχουν το δικαίωμα και οι εργαζόμενοι να έχουν τις απόψεις τους. Ήταν και άλλοι που δεν ήθελαν.

Και να σας πω και κάτι. Η περιφέρεια δεν είναι ο φορέας, η διορισμένη περιφέρεια, η προηγούμενη, δεν είναι ο φορέας που διαχειρίζεται τα απορρίμματα. Βρέθηκε να κάνει αυτόν τον άχαρο ρόλο, χωρίς να τον επιδιώξει.

Θέλω να πω δυο πράγματα ακόμα. Δε θέλω να πάω μεμονωμένα σε κάποια από τα προβλήματα του περιφερειακού σχεδιασμού. Και έβαλα, γιατί δεν έχει κανένα νόημα η συνεχής αντιπαράθεση.

Είπα ότι πρέπει ο περιφερειακός σχεδιασμός για να αποπνέει ένα αίσθημα δικαίου, να εφαρμοστεί στο σύνολό του και το σύνολό του δεν είναι μόνο οι ΧΥΤΑ ή οι ΧΥΤΥ.

Είναι οι σταθμοί μεταφόρτωσης, που πρέπει να γίνουν παντού και το Ελληνικό και το Γουδί και ο Ελαιώνας ήταν στίγμα σε αυτό και εκεί θα πετύχουμε. Και πρέπει να γίνουν και αλλού τοπικοί σταθμοί μεταφόρτωσης.

Είναι το κλείσιμο όλων των ανεξέλεγκτων χωματερών, η μεγαλύτερη περιβαλλοντική επιβάρυνση, είναι από τις φωτιές που παίρνουν οι ανεξέλεγκτες χωματερές. Είναι διοξίνες, οι οποίες είναι σε ελάχιστα και οι επιστήμονες το ξέρουν πολύ καλύτερα από μένα, σε ελάχιστα ποσοστά καρκινογόνες.

Και θέλω να πω μια κουβέντα και στο φίλο μου Σταύρο Ιατρού, για να κλείσω με αυτό. Σταύρο, με ρωτάς πότε θα φύγουν τα MAT. Σου λέω, όταν κουβεντιάζαμε και είπαμε αμοιβαία εκτόνωση της κρίσης, δεν το καταφέραμε.

Θα φύγουν τα MAT όταν θα εγγυηθούμε και οι δυο πλευρές, ότι δε θα καίγονται πυροσβεστικά Σταύρο, που δεν κάηκαν σε μεγάλες διαδηλώσεις, όταν δε θα καίγονται οι καντίνες των αστυνομικών, όταν δε θα καίγονται τα «100».

Ακούστε, δεν είναι ποτέ το δίκιο με το ένα μέρος. Και ξέρω πολύ καλά με ποιους εγώ κουβεντιάζω εκεί. Αλλά υπάρχουν και άλλα παραδείγματα.

Και να σας πω και κάτι ακόμα, μέσα από την καρδιά μου. Μπορούμε να κουβεντιάσουμε οποιουσδήποτε τρόπους. Θέλετε πάντα και πρέπει να ανοίξει το παιχνίδι και στους άλλους δήμους, ένα μικρό χώρο για να μπαίνουν τα υπολείμματα, έτσι θα υπάρχει και ένα αίσθημα δικαίου.

Τότε, εγώ εκτιμώ πάρα πολύ εκείνους τους κυρίους, που ήταν μαζί στο γραφείο, που είπαν «άκουσε παιδί μου, δε θέλουμε να γίνει τίποτα στην περιοχή μας». Έχουν μια ειλικρινή στάση. Λένε αυτό που σκέπτονται.

Δεν είναι σωστό να επικαλούμαστε κάθε φορά ένα χαρτί, όπως μας συμφέρει. Ξέρεις πολύ καλά ότι έχουμε εφτά δικαστήρια που έχουν τελειώσει ως τώρα, έχουμε την απόφαση του Ειρηνοδικείου που είναι μισή έτσι και μισή αλλιώς, λέει μην μπαίνετε στα αμφισβητούμενα χωράφια, αλλά μπέστε και κάνετε την αρχαιολογία, τα τοπογραφικά και εργασίες εκεί που επιτρέπεται και μας βάζει να μαλώνουμε.

Πρέπει να βρούμε σημείο σύγκλισης Σταύρο. Και το λέω σε σας και το λέω και στους αγαπητούς φίλους από την Κερατέα που είναι εδώ, δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτα. Μπορείτε να διαχειριστείτε σας το εγγυώμαι, μόνο τα απορρίμματα της περιοχής σας, λιγότερα από 126.000 τόνους.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Όχι σε αρχαιολογικό χώρο.

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, έχετε δίκιο, αλλά ακούστε να σας πω. Έπρεπε αυτό...

(Διαλογικές συζητήσεις)

Η. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, άκουσέ με κυρία μου, βλέπεις, ήσυχα, ακούστε. Κάθε αλλαγή του χώρου θα έχει κάποιους άλλους αντίθετους. Κάναμε δεκτό και το αίτημα να μειώσουμε το χώρο, γιατί πράγματι δε χρειάζονται 540 στρέμματα.

Γιατί το εργοστάσιο καταλάμβανε 100 στρέμματα στο τοπογραφικό. Τα είδα κι εγώ μετά και είπαμε ναι, να πάμε όσο πιο μακριά γίνεται. Κάθε αλλαγή του χώρου έχει τρία χρόνια καθυστέρηση.

Νέα χωροθέτηση, νέα περιβαλλοντική, νέες προσφυγές. Πόσα χρόνια είναι τα δικαστήρια σε εξέλιξη Σταύρο; Είναι επτά χρόνια. Κάθε τέτοια πρόταση θα θεωρείται υπεκφυγή.

Δε θα πέσει τίποτα που δε θα είναι σε γνώση σας. Θα πέσει μόνο αδρανές υπόλειμμα. Θέλω να σας ευχαριστήσω για την προσοχή. Θέλω να είμαι χρήσιμος και όχι μόνο αρεστός. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μη φεύγετε παρακαλώ, τρία λεπτά ακόμα. Ευχαριστούμε τον κ. Λιακόπουλο και θα μου επιτρέψετε τρία λεπτά να σας απασχολήσω. Έγινε

σήμερα μια γόνιμη συζήτηση, στην οποία όμως θα πρέπει να κάνουμε μια επισήμανση.

Πολλές φορές παρεκτράπηκε σε εικόνες που θυμίζουν τις φράσεις του Αριστοφάνη στους Αχαρνείς. Αν λέγαμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, θα γέμιζε φαντάσματα το νόημά τους.

Πολλά πράγματα δεν ειπώθηκαν και πολλά πράγματα από αυτά που ειπώθηκαν δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Είναι αλήθεια ότι για πολλά χρόνια η κεντρική διοίκηση, αλλά και η αυτοδιοίκηση, έχουν μεγάλες ευθύνες για όλα αυτά που έγιναν ή για όλα αυτά που δεν έγιναν.

Πρέπει όμως κάθε μέρα που προχωράει, όσοι το καταλαβαίνουμε αυτό, να προσπαθούμε να είμαστε τουλάχιστον ειλικρινείς και καθαροί μεταξύ μας.

Πρέπει να πω ότι δεν είναι δυνατό με πλάγιους τρόπους, εδώ και οκτώ μήνες, να επιχειρείται η επιβολή λύσης, σε ό,τι αφορά τις τεχνολογίες, με προγραμματικές που πηγαινοέρχονται, με Διοικητικά Συμβούλια που γίνονται μέχρι την παραμονή των Χριστουγέννων μέσα στο Δεκέμβριο.

Και δεν είναι δυνατό κ. Γενικέ Γραμματέα της αποκεντρωμένης διοίκησης, με ημερομηνία 5 Γενάρη, δεν το είπε ο κ. Σάββας, να βγαίνει η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της βιοξήρανσης της Φυλής, από την Υπουργό, αυτής που ομόφωνα το Νομαρχιακό Συμβούλιο της Δυτικής Αττικής, ακύρωσε πριν τρεις μήνες.

Και αυτή η ΜΠΕ να μην έρχεται στον καθολικό μας διάδοχο, που είναι το Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής, για να την εγκρίνει ή να μην την εγκρίνει.

Δεν είναι δυνατό κ. Γενικέ Γραμματέα της αποκεντρωμένης διοίκησης Αττικής, να εκδίδετε 15 Φεβρουαρίου, αν θυμάμαι καλά, έγγραφα τα οποία γράφουν: «Ελληνική Δημοκρατία, Περιφέρεια Αττικής» και να αναθέτετε τη σύνταξη της αναθεώρησης του ΠΕΣΔΑ και να υπογράφετε ως Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Αττικής, ενώ δεν είστε αυτό το πράγμα και ενώ δεν έχετε αυτή την αρμοδιότητα, σύμφωνα με το άρθρο του Καλλικράτη, που ορίζει τις αρμοδιότητες.

Εμείς, θέλουμε να μιλήσουμε. Ο χώρος της αυτοδιοίκησης νομίζω θέλει να μιλήσει, αλλά θα έρθει και το κράτος με καθαρά χαρτιά. Θα μας πείτε τι θέλετε να κάνετε.

Όχι να τα βλέπουμε, όχι να μαθαίνουμε ότι ετοιμάζει η κυβέρνηση να μεταθέσει το χρόνο δημιουργίας του Διαβαθμηδικού Συνδέσμου, άρα να μπει η Περιφέρεια στην αρμοδιότητα ουσιαστικά σε 18 μήνες και να το μαθαίνουμε από τα γραφεία των μελετητών.

Ελάτε, ανοίξτε τα χαρτιά σας, αλλά να είναι ειλικρινή. Εμείς θα βάσουμε και πλάτη σε δύσκολα πράγματα, αλλά σε αυτό που θα συμφωνήσουμε εδώ, όχι σε αυτό που έχετε σχεδιάσει και θέλετε απλώς να αποδεχτούμε.

Διότι είναι γεγονός ότι τέτοιες επιλογές οι οποίες συγνώμη, δεν μπορεί όλη η Ελλάδα να το λέει αυτό, δεν μπορεί όλος ο κόσμος να το λέει αυτό, ότι συγκεκριμένοι εργολάβοι επιθυμούν πράγματα.

Και θα πω το παράδειγμα, γιατί στην Ευρώπη η καύση κάνει 600 – 800 ευρώ τον τόνο και στην Ελλάδα κάνει 2.400; Δεν έχει ευθύνη η διοίκηση του ΕΣΔΚΝΑ, που έχει λήξει η θητεία της, δεν ανταποκρίνεται σήμερα στην πλειοψηφία, τι κάνει 3,5 χρόνια;

Γιατί η διοίκηση του ΕΣΔΚΝΑ δε διαπραγματευτηκε, έγινε το επόμενο μνημόνιο, μειώθηκαν οι μισθοί, αλλά η τιμή είναι αυτή που έδωσαν τον Αύγουστο οι εργολάβοι, μεγαλύτερη πολύ από αυτή της Κύπρου, που κάποιος μας το ανέφερε τον τελευταίο καιρό.

Και λέμε να κάνουμε την προσπάθεια, ήρθαν εδώ και οι εκπρόσωποι της Κερατέας, με καλή διάθεση να κάνουμε μια συζήτηση. Είναι και η Φυλή, που δικαίως έχει πρόβλημα.

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε όλη την περιβαλλοντική επιβάρυνση, να την πάρει μια περιοχή. Δεν μπορούμε να μπούμε σε αυτή την αδικία.

Να βρούμε λύσεις και λέμε ότι οι λύσεις είναι όχι μεγάλα εργοστάσιο, επί πολλά λεφτά. Οι λύσεις είναι να μειώσουμε τον αριθμό των σκουπιδιών που θα επεξεργαστούμε.

Πριν από 20 χρόνια, φαντάζονταν κανείς μας ότι το Σάββατο θα πάμε στο δρόμο και θα πατάμε μια κάρτα να παίρνουμε λεφτά; Μεταकुλήστηκε η διαδικασία αυτή από τον υπάλληλο της τράπεζας σε μας.

Έτσι θα γίνει και αύριο. Αντί ο εργάτης στη χωματερή να διαχωρίζει τα υλικά, εμείς θα τα χωρίζουμε σε σακουλάκια, που θα τα βάζουμε έξω από το σπίτι μας.

Είναι απλά τα πράγματα. Πρέπει να σχεδιάσουμε αυτό το νέο σύστημα και θα είναι πολύ οικονομικότερο, πολύ αποδοτικότερο και θα μπορεί να έχει και διάρκεια ζωής. Αλλά για να το σχεδιάσουμε, πρέπει όλοι να μιλήσουμε με ανοιχτά χαρτιά.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Μέχρι να το σχεδιάσετε, πού θα τα πηγαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θα σας απαντήσω και σε αυτό. Στην πραγματικότητα είναι ήδη σχεδιασμένο και μέχρι να τα σχεδιάσουμε, είναι τα 2 εκατομμύρια τόνοι του κυττάρου, μαζί με το κύτταρο που θέλουν κάποιοι να κάνουν το εργοστάσιο βιοξήρανσης, που είναι 5 εκατομμύρια τόνοι.

Υπάρχει χώρος και υπάρχουν και τα 300 στρέμματα δίπλα, για να λύσουμε τα προβλήματα. Και βεβαίως δε θα μείνουν εκεί στο διηλεκές τα σκουπίδια, υπάρχουν μεθοδολογίες για να ανακτήσουμε αυτά τα σκουπίδια, να τα πουλήσουμε στη Γερμανία, να βγάλουμε λεφτά, αυτά που είναι θαμμένα και να αποκαταστήσουμε όλη την περιοχή.

Υπάρχουν λύσεις, αλλά ξέρετε κάτι, εδώ δεν κοιτάμε τις λύσεις, εδώ κοιτάμε αυτό που θέλουμε να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε ένα πρόβλημα, για να οδηγηθούμε σε αυτό που έχει ο καθένας στο πίσω μέρος του μυαλού του.

Τελειώνοντας, έχω πάρα πολλά να πω, αλλά νομίζω δεν έχει νόημα αυτή τη στιγμή. Να πω το εξής, ότι σας μεταφέρω την πρόθεση του Περιφερειάρχη μας του κ. Σγουρού, τα πρακτικά της σημερινής ημερίδας και όλο το υλικό που και με mail αν θέλετε αύριο στείλτε μας.

Σας είπε ο Δήμαρχος Ιλίου, μας άφησε την ομιλία του γιατί είχε υποχρέωση. Θα τα επεξεργαστεί η Διαπαραταξιακή Επιτροπή της Περιφέρειας Αττικής, αν θέλουν και οι άλλοι φορείς συνδιοργανωτές, μπορούμε να συνεργαστούμε, για να έρθει σε εύλογο χρονικό διάστημα, που

θα έχουμε όλα τα στοιχεία, ολοκληρωμένα τα στοιχεία σε συνεδρίαση Περιφερειακού Συμβουλίου.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Ο περιφερειακός σχεδιασμός θα πρέπει να υλοποιηθεί; Για να καταλάβουμε τι είπαμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Την προσωπική μου γνώμη θέλετε, δε θέλετε κάποιου άλλου.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου). Την τοποθέτησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο περιφερειακός σχεδιασμός εννοείτε του 2001. Ο περιφερειακός σχεδιασμός πρέπει να υλοποιηθεί, ως προς τη λογική του επιμερισμού του περιβαλλοντικού κόστους.

Πρέπει να πούμε ότι θέλει μία διευκρίνιση, γιατί πρέπει να εξειδικευτούν κάποια πράγματα, έχουν αλλάξει τα δεδομένα. Είναι πολύ σημαντικό δηλαδή να γίνουν οι ΣΜΑ γρήγορα, θα είναι πάρα πολύ βοηθητικοί, στη λογική όμως των πράσινων σημείων και σημείων προ - επεξεργασίας.

Σας ευχαριστούμε όλους για την υπομονή σας, τη συμμετοχή σας, τις φωνές σας και αυτές θετικές ήταν και είμαι σίγουρη για το ενδιαφέρον σας και στο μέλλον. Να είστε καλά.

ΛΗΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ